بسم الله الرحمن الرحيم

İstanbul 1429 - 2008

MİLLİ EĞİTİM BAKANLIĞI
TEBLİĞLER DERGİSİNİN
07.10.1993 TARİH VE
9143 SAYILI KARARLI İLE
TAVSİYE EDİLMİŞTİR.

İstanbul 2008
Erkam Yayınları: 36
Ramazanoğlu Mahmud Sâmî Külliyatı: 22

Redakte : Dr. Murat Kaya
Kapak : **altınoluk**grafik / Halil Ermiş
Dizgi - Mizanpaj : **altınoluk**grafik / Şaban Muslu
Baskı - Cilt : Erkam Matbaası - 0212 671 07 07
http : www.erkamalisveris.com
mail : erkam@erkamyayinlari.com

ERKAM
YAYIN VE SAN. MAM. SESLİ VE GÖRÜNTÜLÜ
YAYINLAR, BİLGİSAYAR ÜRÜN İM. VE TİC. AŞ.

Adres : İkitelli Organize Sanayi Bölgesi Turgut Özal Cad. No: 117/2-C
Küçükçekmece / İSTANBUL Tel : (+90 212) 671 07 00 (Pbx) – Faks: (+90 212) 671 07 17

Adres : Ankara Caddesi Nakipoğlu işhanı No: 60 Kat: 5 Oda: 48-49
Eminönü / İSTANBUL Tel: (+90 212) 513 35 80-81 – Faks: (+90 212) 513 27 03

الأدعية والأذكار

Duâlar ve Zikirler

Ramazanoğlu
MAHMUD SÂMÎ

ERKAM YAYINLARI

FİHRİST

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

هُوَ الْحَيُّ لَٓا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ فَادْعُوهُ مُخْلِص۪ينَ لَهُ الدّ۪ينَۜ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَم۪ينَ

“O dâimâ diridir;

O’ndan başka hiçbir ilâh yoktur.

O hâlde dinde ihlâslı ve samîmî kişiler olarak O’na duâ edin.

Her türlü övgü, medh ü senâ, âlemlerin Rabbi Allah’a mahsustur.”

(el-Mü’min, 65)[1]

---

1) 12 Şubat 1984 / 10 Cemâziyelevvel 1404 Pazar günü Sabah 04:00’de Medîne-i Münevvere’de irtihâl-i dâr-ı naîm eyleyip, civâr-ı Rasûlullah’ta Cennetü’l-Bakî’e defnedilen merhûm müellif Mahmûd Sâmî Ramazanoğlu -kuddise sirruh-’un, son günlerinde vird olarak devamlı okuyup, bazı yakınlarına da okunmasını işâret buyurdukları yukarıdaki âyet-i celîleyi bir hüsn-i tevafukla, manevi bir hâtıra olarak işbu ‘Dua’ eserinin başında okuyucularımıza takdîm ediyoruz.

(Erkam Yayınları)

Okuyucularımıza

Duâ ve zikir müminin hayatında mühim bir yer tutar. Duâ, müminin mânevî silâhı ve ilticâgâhıdır. Zikir de mahlûkun Hâlıkını unutmaması, O'nu hatırlamakla itmînân bulmasıdır.

Âyet-i kerime ve hadis-i şeriflerle öğretilen ve emredilen duâlardan meydana gelen bu eser, iki kısımdan müteşekkildir. Birinci kısımda bir müminin günlük hayatında muhtelif vesilelerle okuyacağı duâlar ile zikir ve Kur'an tilâvetinin fazileti anlatılmaktadır.

Kitabımızın birinci kısmında yer alan duâlar, Merhûm Müellifin ***"Duâ Risâlesi"*** *adını verdikleri defterde bulunan duâlardır.*

İkinci kısmında bulunan ***"Ed'iye Ezkâr"*** *adını taşıyan Arapça bölüm ise Merhum müellif tarafından daha önce tasnif edilmiş ve Şam'da basılmıştır.*

Bu bölümde bulunan duâların metin ve meâlleri siz değerli okuyucularımızdan gelen taleb üzerine karşılıklı sayfalar halinde verilerek yeniden hazırlanmıştır.

Cenâb-ı Hak duâlarımızı makbûl, sa'yimizi meşkûr, hatâ ve günahlarımızı mağfûr buyursun. Amîn...

Erkam Yayınları

KUR'ÂN'DA DUÂ

Hak Teâlâ Hazretleri buyuruyor:

وِاذَا سَأَلَكَ عِبَادِى عَنِّى فَاِنِّى قَرِيبٌ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ اِذَا دَعَانِ فَلْيَسْتَجِيبُوا لِى وَلْيُؤْمِنُوا بِى لَعَلَّهُمْ يَرْشُدُونَ.

"Kullarım Sana, Ben'i sorduğunda (onlara haber ver ki): **Ben çok yakınım. Bana duâ ettiği vakit duâ edenin duâsına karşılık veririm. O hâlde** (kullarım da) **benim davetime icâbet etsinler ve bana îman etsinler ki doğru yolu bulalar."** (el-Bakara, 186)

Fahr-i Râzî, **Kâdı Beyzâvî** ve **Hâzin**'in beyânlarına göre ashâb-ı kiramdan bazı kimselerin: "Ya Rasûlallah! Rabbimiz bize yakın ise hafif sesle yahut gizlice dûa edelim. Eğer uzak ise yüksek sesle duâ edelim" demeleri üzerine bu âyet-i celîlenin nâzil olduğu mervîdir.

Başka bir rivâyette ise yahûdilerin: "Yâ Muhammed! *-sallallahu aleyhi ve sellem-*

Sen yer ile gök arasını pek uzak haber veriyorsun. Rabbimiz duâmızı nasıl işitir?" demeleri üzerine nâzil olduğu mervîdir. Bu sebeb-i nüzüllere göre âyetin mânâsı şöyle olur:

"Ey Rasûlüm! Benim kullarım sana benim evsâfımdan suâl edip «Rabbimizin lutfu bize yakın mı, duâmızı gizlice kendi içimizden mi yapalım? Yoksa uzakta mı, duâmızı yüksek sedâ ile mi yapalım?» dediklerinde. Sen onlara Benim tarafımdan cevap ver.

Ben onların gizli duâlarını işitirim. Zira Benim ilmim onlara pek yakındır. Binâenaleyh onların işlerini bilip sözlerini işiterek hallerine muttalî olduğumdan duâ eden kimsenin duâsı ihlâs üzere olursa icâbet ederim. Şu halde onlar benden icâbet talep etsinler. Ben de onlara icâbet ederim.

Senin vâsıtan ile onları îmana davet ettiğimde derhal iman etsinler. Zîra ben onların duâlarına icâbet edince onların da benim dâvetime icâbet ve emrime itâat etmeleri vâciptir ve onlar dâvetime icâbetle doğru yolu muhakkak bulurlar."

HADİSLERDE DUÂ

Rasûl-i Ekrem *-sallallahu aleyhi ve sellem-* Efendimiz şöyle buyurmuşlardır:

اِذَا وَقَعْتُمْ فِى الْاَمْرِ الْعَظِيمِ فَقُولُوا حَسْبُنَا اللّٰهُ وَنِعْمَ الْوَ كِيلُ

"Büyük zorluklara dûçar olduğunuz zaman «Allah bize yeter, O ne güzel vekildir» zikr-i cemîline devâm ediniz." (Ebû Dâvud, Vitr, 25; Tirmizî, Kıyâme, 8; İbn Hanbel, Müsned, I, 336)

اِنَّ اللّٰهَ تَعَالَى يُحِبُّ الْمُلِحّينَ فِى الدُّعَاءِ

"Cenâb-ı Hak duâda fazla ısrar edenleri sever." (Suyûtî, *el-Câmiu's-sağîr,* no: 1876)

اِذَا دَعَا الْعَبْدُ بِدَعْوَةٍ فَلَمْ تُسْتَجَبْ كُتِبَ لَهُ حَسَنَةٌ

"Eğer bir kul, Cenâb-ı Hakk'a bir hususta duâ eder de icâbet olunmazsa onun yerine bir hasene, yani bir sevâb yazılır." (Ali el-Müttakî, *Kenzü'l-ummâl,* II, 67/3150)

دُعَاءُ الْوَالِدِ لِوَلَدِهِ كَدُعَاءِ النَّبِيِّ لِأُمَّتِهِ

"Bir babanın oğlu için duâsı, bir peygamberin ümmeti hakkındaki duâsı gibi makbûldür." (Suyûtî, *el-Câmiu's-sağîr,* no: 4199)

دُعَاءُ الْمُحْسَنِ اِلَيْهِ لِلْمُحْسِنِ لَا يُرَدُّ

"İyilik görenlerin iyilik gördükleri kimseler hakkında ettikleri hayır duâları reddolunmaz." (Tirmizî, Birr 5)

اَلدُّعَاءُ بَيْنَ الْاَذَانِ وَالْاِقَامَةِ مُسْتَجَابٌ فَادْعُوا

"Ezân ile ikâmet arasında yapılan duâ müstecâbdır. Bu arada hemen dûa ediniz." (Tirmizî, Salat, 44, Deavât, 128; Ebû Dâvud, Salât, 35)

لَنْ يَنْفَعَ حَذَرٌ مِنْ قَدَرٍ وَلٰكِنَّ الدُّعَاءَ يَنْفَعُ مِمَّا نَزَلَ وَمِمَّا لَمْ يَنْزِلْ فَعَلَيْكُمْ بِالدُّعَاءِ عِبَادَ اللّٰهِ

"Kaderden sakınmak kaderi defetmez. Lâkin sâlihlerin duâsı, nüzûl etmiş ve edecek olan elem ve musîbeti defetmeye ve kaldırmaya medâr olur. İş böyle olunca ey Allah'ın kulları, duâ ediniz." (Tirmizî, Deavât, 101; İbn Hanbel, *Müsned*, V/224)

مَعَ كُلِّ خَتْمَةٍ دَعْوَةٌ مُسْتَجَابَةٌ

"Kur'ân-ı Azîmü'ş-şan her ne vakit hatmolunursa akabinde yapılan bir duâ müstecâbdır." (Suyûtî, *el-Câmiu's-sağîr,* no: 8183. Bkz. Dârimî, Fedâilü'l-Kur'ân, 33)

سَئَلْتُ اللّٰهَ اَنْ لَا يَقْبَلَ دُعَاءَ حَبِيبٍ عَلَى حَبِيبِهِ

"Bir kimsenin sevdiği bir kimse aleyhinde olan duâsının kabûl olunmamasını Cenâb-ı Hakk'tan istirhâm eyledim." (Keşfü'l-Hafâ, 1/404 (Dârekutnî'den)

مَنْ صَلَّى فَرِيضَةً فَلَهُ دَعْوَةٌ مُسْتَجَابَةٌ

"Bir farz namazını huşû ile edâ eden kimsenin o namazın akabinde vâkî olacak bir duâsı mestecâb olur." (Buhârî, Cihâd, 180; Müslim, İman, 39; Ebû Dâvud, Zekât, 5; Tirmizî, Zekât, 6; Dârimî, Zekât, 1; Muvatta, Da'vetü'l-mazlûm, 1; İbn Hanbel, *Müsned*, I, 333.)

اِتَّقُوا دَعْوَةَ الْمَظْلُومِ فَاِنَّهَا تَصْعَدُ اِلَى
السَّمَاءِ كَأَنَّهَا شَرَارَةٌ

"Mazlumun bedduâsından sakınınız. Zirâ bir kıvılcım sür'atiyle semâya icâbete yükselir." (Ali el-Müttakî, no: 7601)

دُعَاءُ الْمَظْلُومِ مُسْتَجَابَةٌ وَاِنْ كَانَ فَاجِرًا فَفُجُورُهُ عَلَى نَفْسِهِ

"Fâcir bile olsa mazlûmun duâsı makbûl olur. Onun kötülüğü ve günahları ise kendi aleyhinedir." (İbn Hanbel, II, 367)

مَنْ لاٰ يَدْعُونِى اَغْضَبُ عَلَيْهِ

"Cenâb-ı Allah buyurmuştur ki: Kim bana duâ etmezse ona gadab ederim." (İbn Mâce, Duâ, 1; İbn Hanbel, III, 477)

Zîrâ bu hal ya gafletten, yahut kibirden ileri gelir.

مَنْ سَتَرَ اَخَاهُ الْمُسْلِمَ فِى الدُّنْيَا فَلَمْ يَفْضَحْهُ سَتَرَهُ اللّٰهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ

"Müslüman kardeşinin ayıp ve çıplak yerlerini setrederek onu dünyâda rüsvay etmeyen kimsenin ayıplarını Cenâb-ı Hakk kıyâmet gününde setreder." (Buhârî, Mezâlim, 3; Müslim, Birr, 58; Ebû Dâvud, Edeb, 28; Tirmizî, Birr; 19; İbn Mace, Mukaddime, 17; İbn Hanbel, III, 91, 252)

إِذَ ارَأَيْتُمُ الْحَرِيقَ فَكَبِّرُوا فَإِنَّ التَّكْبِيرَ يُطْفِئُهُ

"Bir yerde yangın vukû bulduğunu gördüğünüz zaman «Allahü Ekber» diyerek tekrar tekrar tekbîr alınız. Zîra tekbir yangını söndürür." (Suyûtî, *el-Câmiu's-sağîr,* no: 641)

تَعَرَّفْ إِلَى اللّٰهِ فِى الرَّخَاءِ يَعْرِفْكَ فِى الشِّدَّةِ

"Dünyânın geniş vakitlerinde, yani sıhhat, servet, asâyiş ve emniyet gibi esbâb-ı istirahat mükemmel olduğu bir zamanda Cenâb-ı Hakk'a ibâdet ve tâat ile kendini takdîm et ki, muzâyakalı sıkıntılı bir zamanda seni lutf ile yâd edip gözetsin ." (İbn Hanbel, I, 307; Tirmizî, Deavât, 9)

بِرُّ الوَالِدَيْنِ يَزِيدُ فِى الْعُمْرِ وَالْكِذْبُ
يَنْقُصُ الرِّزْقَ وَالدُّعَاءُ يَرُدُّ الْقَضَاءَ

"Ana ve babaya iyilik ömrü artırır. Yalan söylemek rızkı noksanlaştırır, duâ kazâya siper olur." (Buhârî, Mevâkîtü's-salât, 5; Müslim, Îmân, 137; Ebû Dâvud, Edeb, 130; Tirmizî, Salât, 13; Nesâî, Mevâkît, 51; İbn Mâce, Edeb, 1)

مَنْ قَطَعَ رَجَاءَ مَنِ الْتَجَأَ إِلَيْهِ قَطَعَ اللّٰهُ رَجَائَهُ

"Kendisine ilticâ ile bir ricada bulunan kimsenin ricâsını kesip atanın duâ ve ricâsını da Allah kesip atar." (Aclûnî, *Keşfü'l-hafâ,* II, 272/2573)

مَنْ اُذِلَّ عِنْدَهُ مُؤْمِنٌ فَلَمْ يَنْصُرْهُ وَهُوَ يَقْدِرُ
عَلَى اَنْ يَنْصُرَهُ اَذَلَّهُ اللّٰهُ عَلَى رُؤُوسِ
الْخَلَائِقِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ

“Bir kimsenin yanında mü’min kardeşi hakarete uğrar, zillete düşürülür de gücü yettiği hâlde ona yardım etmezse, Allah da onu kıyâmet günü herkesin huzûrunda zelil eder.” (İbn Hanbel, III, 487)

مَنْ اَرَادَ اَنْ تُسْتَجَابَ دَعْوَتُهُ وَاَنْ تُكْشَفَ
كُرْبَتُهُ فَلْيُفَرِّجْ عَنْ مُعْسِرٍ

“Her kim duâlarının kabûlünü, gam ve üzüntülerinin def olup kaldırılmasını arzû ederse sıkıntıda bulunanların imdâdına yetişsin.” (Müslim, Müsakat, 32; İbn Hanbel, *Müsned* 3/32)

مَا خَابَ مَنِ اسْتَخَارَ وَلَا نَدِمَ مَنِ اسْتَشَارَ
وَلَا عَالَ مَنِ اقْتَصَدَ

“İşlerde istihâre edenler, yani Allah’tan hayır dileyerek rızâsına muvafık hareket edenler zarar etmezler. İstişâre edenler de işin sonunda pişman olmazlar. İdâr-ı maîşetinde isrâf etmeyip i’tidal yolunu iltizâm edenler de fakr u zarûrete düşmezler.” (Heysemî, *Mecmau’z-zevâid,* II, 280)

اِذَا اَرَدْتَ اَنْ تَفْعَلَ اَمْرًا فَتَدَبَّرْ عَاقِبَتَهُ فَاِنْ
كَانَ خَيْرًا فَأَمْضِهِ وَاِنْ كَانَ شَرًّا فَانْتَهِ

“Bir işe başlamak istediğin zaman âkıbetini iyice tefekkür edip hayr u sevâbı mû-

cib ise devâm et, şerr ü ıkâbı mûcib ise icti-nâb et!" (Suyûtî, *el-Câmiu's-sağîr,* no: 414)

اَلْحِكْمَةُ عَشَرَةُ اَجْزَاءٍ تِسْعَةٌ مِنْهَا فِى الْعُزْلَةِ
وَوَاحِدٌ فِى الصُّمْتِ

"Hikmet on kısımdır. Dokuzu uzlette, diğeri de sükûttadır. Yâni (kişinin lisânını) mâlâyâniden/kendisini ilgilendirmeyen ve lüzûmsuz şeylerden hıfzeylemesindedir." (Suyûtî, *el-Câmiu's-sağîr,* no: 3828)

اَبَى اللّٰهُ اَنْ يَقْبَلَ عَمَلَ صَاحِبِ بِدْعَةٍ حَتّٰي
يَدَعَ بِدْعَتَهُ

"Akâid-i fâside ve bid'at sâhiplerinin ibâdetini Cenâb-ı Allah kabul etmekten im-tinâ buyurmuştur. Meğer ki tevbe edip ehl-i sünnet ve'l-cemaat îtikâdına rücû etsin." (İbn Mâce, Mukaddime, 7)

Ebû Hüreyre *-radıyallahu anh-* der ki: Rasûl-i Ekrem *-sallallahu aleyhi ve sellem-* şöyle buyurmuşlardır:

"Her bir peygambere kabul edileceği vaad edilen bir duâ hakkı verilmiştir. Ben ümmetime şefaat olmak üzere duâmı âhire-te bırakmak istiyorum." (Müslîm, Îman, 334, 335 vd. Buhârî, Deavât, 1; Tirmizî, Deavât, 130; İbn Mâce, Zühd, 37; Dârimî, Rikak, 85; Muvatta', Kur'ân, 26)

Ebû Hüreyre'den gelen diğer rivayette ise Rasûl-i Ekrem *-sallallahu aleyhi ve sellem-*:

"Her peygamberin mutlaka kabul edileceği vaad edilen bir duâsı vardır. Diğer peygamberler o haklarını bu dünyada kullandılar. Ben ise duâmı kıyamet günü ümmetime şefaat etmek üzere sakladım. Ümmetimden Allah'a şirk koşmadan ölenler inşaallah bu duâya nâil olacaklardır." (Müslim, İman, 338)

Enbiyây-ı izamın her duâsının müstecâb olması kuvvetle umulur ise de, kat'î olmayıp yalnız bir duâlarının kesin olarak kabul edileceği kendilerine bildirilmiştir. O duâ, her bir nebîye Allah tarafından husûsî olarak verilen duâdır.

Ezcümle Hazret-i Âdem *-aleyhisselâm-* bu müstecâb duâsını tövbesinin kabul olması için; Hazreti Nuh *-aleyhisselâm-* kavminin helâki ve beraberindeki mü'minlerin kurtulması için, Hazret-i İbrahim *-aleyhisselâm-* Mekke-i Mükerreme ve Beytullah için, Hazreti Musa *-aleyhisselâm-* Fir'avn'ın helâki için, Hazret-i Îsâ *-aleyhisselâm-* gökten bir mâide sofra indirilmesi için etmişler ve müstecâb olmuştur.

Hazret-i Rasûl-i Ekrem *-sallallahu aleyhi ve sellem-* Efendimiz ise, bu kesinlikle kabul olunacağı Allah tarafından te'min olunan duâsını, ümmetine şefaat için âhirete bırakmıştır. Ne mutlu O'nun sünnetine sımsıkı sarılan mü'minlere.

PEYGAMBERİMİZ'İN DUÂLARINDAN ÖRNEKLER

Abdullah bin Abbas *-radıyallahu anhümâ-*'dan rivâyete göre Peygamber Efendimiz'in duâlarından biri şu duâ idi:

اَللّٰهُمَّ اجْعَلْ فِى قَلْبِى نُورًا وَفِى بَصَرِى
نُورًا وَفِى سَمْعِى نُورًا وَعَنْ يَمِينِى نُورًا
وَعَنْ يَسَارِى نُورًا وَفَوْقِى نُورًا وَتَحْتِى
نُورًا وَاَمَامِى نُورًا وَخَلْفِى نُورًا وَاجْعَلْ لِى
نُورًا -وَفِي رِوَايَةٍ- عَصَبِى وَلَحْمِى وَدَمِى
وَشَعْرِى وَبَشَرِى

"Allah'ım! Kalbime büyük bir nûr ver; gözüme bir nûr, kulağıma bir nûr ver; sağıma bir nûr, soluma bir nûr ver; üstüme bir nûr, altıma bir nûr ver; önüme bir nûr, arkama bir nûr ver; bana büyük bir nûr ihsân eyle!"

Diğer bir rivayette şu ilave vardır:

"Sinirlerime bir nûr, etime bir nûr, kanıma bir nûr ver; saçlarıma bir nûr, derime bir nûr ver!"

Rasûlullâh *-sallallahu aleyhi ve sellem-* duâsında bunları söylerdi. (Buhârî, Deavât, 9; Müslim, Müsâfirîn, 181)

Muğîre bin Şu'be'den rivâyet olunduğuna göre Rasûl-i Ekrem *-sallallahu aleyhi ve sellem-*'in duâlarından biri de şu idi:

لاَ اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ
وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ اَللّٰهُمَّ
لَا مَانِعَ لِمَا اَعْطَيْتَ وَلَا مُعْطِيَ لِمَا مَنَعْتَ
وَلَا يَنْفَعُ ذَا الْجَدِّ مِنْكَ الْجَدُّ

"Allah'tan başka hiçbir ilâh yoktur, sâdece O vardır. O tektir ve şerîki (ortağı) yoktur. Mülk O'nundur, hamd de O'na mahsustur. O, her şeye kâdirdir/her şeye gücü yeter. Allah'ım! Sen'in verdiğine mâni olacak yoktur, Sen'in menettiğini de verecek yoktur. Servet sâhiplerine Sen'in katında malları fayda vermez. (Ancak amel-i sâlihlerinden fayda görürler.)" (Buhârî, Ezân, 155, Deavât, 18; Müslim, Salât, 193; Tirmizî, Salât, 180; Muvattâ', Kader, 8; İbn Hanbel, *Müsned*, III, 87)

Abdullah bin Abbas *-radıyallahu anhüma-*'dan rivâyete göre Rasûl-i Ekrem

-*sallallahu aleyhi ve sellem*-'e bazı kimseler gelip:

"– İnsanlar; yâni Ebû Süfyan ve arkadaşları sizinle muhârebe etmek için adam ve silâh toplamışlar, hazırlık yapmışlar. Onlara mukabele edecek derecede kudretiniz yoktur. Onlardan sakınınız" diye korkutmak istediklerinde, bu söz müminlerin yakînî îmânlarını ve cesâretlerini artırıp, Nebiyy-i Ekrem -*sallallahu aleyhi ve sellem*- Efendimiz de:

حَسْبُنَا اللّٰهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ

"Allah bize kâfidir, o ne güzel vekîldir!" buyurdu. Mü'minler de böyle söylediler. (Buhârî, Tefsîr, 3/13; Vâhidî, *Esbâbu Nüzûl,* s. 135)

Enes bin Mâlik -*radıyallahu anh*-'dan rivâyete göre: Rasûl-i Ekrem -*sallallahu aleyhi ve sellem*- Efendimiz çoğu zaman şöyle duâ ederdi:

اَللّٰهُمَّ رَبَّنَا اٰتِنَا فِى الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِى
الْاٰخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ

"Allah'ım! Ey Rabbimiz! Bize dünyâda da iyilik ve güzellik ver, âhirette de iyilik ve güzellik ver ve bizi cehennem azâbından koru!" (Buhârî, Tefsîr 38, Deavât 55; Müslim, Zikr 23, 26, 27; el-Bakara, 201)

Ebû Musâ el-Eş'ârî'den rivâyete göre Rasûl-i Ekrem -*sallallahu aleyhi ve sellem*- Efendimiz şöyle duâ ederlerdi:

اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ لِى خَطِيئَتِى وَجَهْلِى وَإِسْرَافِى فِى أَمْرِى وَمَا أَنْتَ اَعْلَمُ بِهِ مِنِّى اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ لِى هَزْلِى وَجِدِّى وَخَطَائِى وَعَمْدِى وَكُلُّ ذٰلِكَ عِنْدِى

"Allah'ım! Benim hatâlarımı, cehâletle yaptıklarımı, işlerimde haddi aşmamı ve benden daha iyi bildiğin kusurlarımı mağfiret eyle! Allah'ım benim lâtîfelerimi, ciddiyetimi, hatâen yaptıklarımı ve kasten yaptıklarımı mağfiret eyle! Bütün bu kusurların bende bulunduğunu itiraf ederim." (Buhârî, Deavât, 60; Müslim, 70)

Ebû Hüreyre *-radıyallahu anh-*'dan rivâyete göre Rasûl-i Ekrem *-sallallahu aleyhi ve sellem-* Efendimiz şöyle buyurmuşlardır:

"Her kim günde yüz kere:

لٰا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهُ لٰا شَرِيكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَىْءٍ قَدِيرٌ

"Allah'tan başka hiçbir ilâh yoktur, sâdece O vardır. O tektir ve şerîki (ortağı) yoktur. Mülk O'nundur, hamd de O'na mahsustur. O, her şeye kâdirdir/her şeye gücü yeter." derse o kimse için on köle azâd etmiş sevâbı verilir, yüz hasene yazılır, yüz günâhı silinir, o gün akşam oluncaya kadar bu ona şeytana karşı siper olur. Hiç bir kimse ecir bakımından onu geçemez, ancak bunu ondan faz-

la söyleyen kimse müstesnâ." (Buhârî, Ezân, 155; Tecrîd-i Sarîh Terc. 2/910-915)

اَللّٰهُمَّ بِعِلْمِكَ الْغَيْبِ وَقُدْرَتِكَ عَلَى الْخَلْقِ
أَحْيِنِى مَا عَلِمْتَ الْحَيَاةَ خَيْرًا لِى وَتَوَفَّنِى
اِذَا عَلِمْتَ الْوَفَاةَ خَيْرًا لِى. اَللّٰهُمَّ وَاَسْأَلُكَ
خَشْيَتَكَ فِى الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ وَاَسْأَلُكَ
كَلِمَةَ الْحَقِّ فِى الرِّضَاءِ وَالْغَضَبِ وَاَسْأَلُكَ
الْقَصْدَ فِى الْفَقْرِ وَالْغِنَى وَأَسْأَلُكَ نَعِيمًا لَا
يَنْفَدُ وَاَسْأَلُكَ قُرَّةَ عَيْنٍ لَا تَنْقَطِعُ وَأَسْأَلُكَ
الرِّضَا بِالْقَضَاءِ وَاَسْأَلُكَ بَرْدَ الْعَيْشِ بَعْدَ
الْمَوْتِ وَاَسْأَلُكَ لَذَّةَ النَّظَرِ اِلَى وَجْهِكَ
وَالشَّوْقَ اِلَى لِقَائِكَ فِى غَيْرِ ضَرَّاءَ مُضِرَّةٍ
وَلَا فِتْنَةٍ مُضِلَّةٍ. اَللّٰهُمَّ زَيِّنَّا بِزِينَةِ الْاِيمَانِ
وَاجْعَلْنَا هُدَاةً مُهْتَدِينَ.

"Allah'ım! Gaybı bilmen ve mahlûkât üzerinde sâhip olduğun kudret hakkı için, hayât benim için hayırlı olduğu müddetçe beni yaşat, vefât etmek benim için hayırlı olduğunda da beni vefât ettir.

Allah'ım! Gizlide de açıkta da Sen'den korkmayı istiyorum, rızâ ve gadap hâlinde de hak sözden ayrılmamayı istiyorum, fakir-

lik ve zenginlikte de iktisatlı ve îtidâl üzere olmayı istiyorum.

Sen'den tükenmeyen bir nîmet (âhiret nîmetlerini) istiyorum. Sen'den sona ermeyen bir göz nûru (neslimin benden sonra güzel bir şekilde devâm etmesini, namazlarımı en güzel şekilde kılabilmeyi, muhabbeti, huzûr ve saâdeti) istiyorum.

Sen'den, tâyin ettiğin kadere rızâ gösterebilmeyi istiyorum. Sen'den, öldükten sonra huzûr ve sükûn içinde bir hayat istiyorum. Sen'den cemâline bakmanın lezzetini ve Sana kavuşma şevki istiyorum. Bütün bunları sabredilemeyecek bir zarar ve dalâlete düşürücü bir fitneden uzak olarak vermeni istiyorum.

Allah'ım! Bizi îman zînetiyle süsle ve bizi doğru yolda giden hidâyet rehberleri kıl!" (Nesâî, Sehv, 62; İbn-i Hanbel, IV, 264; Hâkim, I, 705)

"Ey Ebû Bekr'in kızı! Sana diğer duâları da içinde toplayan bir duâ öğreteyim mi? Şöyle duâ et:

اَللّٰهُمَّ إِنِّى أَسْاَلُكَ مِنَ الْخَيْرِ كُلِّهِ عَاجِلِهِ وَاٰجِلِهِ مَا عَلِمْتُ مِنْهُ وَمَا لَمْ أَعْلَمْ وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الشَّرِّ كُلِّهِ عَاجِلِهِ وَاٰجِلِهِ مَا عَلِمْتُ مِنْهُ وَمَا لَمْ أَعْلَمْ. اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْاَلُكَ مِنْ خَيْرِ مَا سَأَلَكَ عَبْدُكَ وَنَبِيُّكَ وَأَعُوذُ بِكَ

مِنْ شَرِّ مَا عَاذَ بِهِ عَبْدُكَ وَنَبِيُّكَ. اَللّٰهُمَّ إِنِّى أَسْاَلُكَ الْجَنَّةَ وَمَا قَرَّبَ إِلَيْهَا مِنْ قَوْلٍ أَوْ عَمَلٍ وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ النَّارِ وَمَا قَرَّبَ إِلَيْهَا مِنْ قَوْلٍ أَوْ عَمَلٍ وَأَسْأَلُكَ أَنْ تَجْعَلَ كُلَّ قَضَاءٍ قَضَيْتَهُ لِى خَيْرًا

"Allah'ım! Ben hayrın her çeşidini; âcil olanını ve geç olanını, bildiğim ve bilmediğim her türlü iyiliği Sen'den istiyorum. Her türlü şerden; âcil olanından ve geç olanından, bildiğim ve bilmediğim bütün kötülüklerden de Sana sığınıyorum.

Allah'ım! Ben Sen'den, kulun ve Peygamberinin istediği hayrı istiyorum. Kulun ve Peygamberinin sığındığı şerden de Sana sığınıyorum.

Allah'ım! Ben Sen'den cenneti ve cennete yaklaştıran söz veya ameli diliyorum. Cehennem ateşinden ve cehenneme yaklaştıran söz veya amelden de Sana sığınıyorum. Benim için hükmettiğin her kaza (ve kaderi) de hayırlı kılmanı niyâz ediyorum." (Bkz. İbn-i Mâce, Duâ, 4; İbn-i Hanbel, VI, 134; Suyûtî, *el-Câmiu's-sağîr,* no: 5506)

"Sana bir kısım sözler öğreteyim mi ki, Allah Teâlâ kimin hayrını murâd ederse onları ona öğretir, sonra ebediyyen unutturmaz. De ki:

اَللّٰهُمَّ اِنِّى ضَعِيفٌ فَقَوِّ فِى رِضَاكَ ضَعْفِى
وَخُذْ إِلَى الْخَيْرِ بِنَاصِيَتِى وَاجْعَلِ الْاِسْلَامَ
مُنْتَهَى رِضَاىَ. اَللّٰهُمَّ اِنِّى ضَعِيفٌ فَقَوِّنِى
وَاِنِّى ذَلِيلٌ فَأَعِزَّنِى وَاِنِّى فَقِيرٌ فَارْزُقْنِى

"Allah'ım! Ben zayıfım, zaafımı Sen'in rızâ-yı şerîfini kazanma husûsunda kuvvetlendir. Nâsiyemden tutarak beni hayra sevkeyle! İslâm'ı rızâmın en son noktası kıl!

Allah'ım! Ben zayıfım, beni kuvvetlendir; insanlar arasında küçük görülüyorum, beni izzet sâhibi kıl! Ben muhtâcım, beni rızıklandır." (Suyûtî, *el-Câmiu's-sağîr,* no: 2882; Hâkim, *el-Müstedrek,* I, 708/1931)

اَللّٰهُمَّ اِنِّى اَعُوذُ بِكَ مِنَ الْعَجْزِ وَالْكَسَلِ
وَالْجُبْنِ وَالْهَرَمِ وَالْقَسْوَةِ وَالْغَفْلَةِ وَالْعَيْلَةِ
وَالذِّلَّةِ وَالْقِلَّةِ وَالْمَسْكَنَةِ وَاَعُوذُ بِكَ مِنَ الْفَقْرِ
وَالْكُفْرِ وَالْفُسُوقِ وَالشِّقَاقِ وَالنِّفَاقِ وَالسُّمْعَةِ
وَالرِّيَاءِ وَاَعُوذُ بِكَ مِنَ الصُّمَمِ وَالْبُكْمِ
وَالْجُنُونِ وَالْجُذَّامِ وَالْبَرَصِ وَسَيِّىءِ الْاَسْقَامِ

"Allah'ım! Âcizlikten, tembellikten, korkaklıktan, cimrilikten, yaşlılığın getirdiği tâkatsizlik ve bunaklıktan, kasvetten (katı kalplilikten), gafletten, yokluktan, zilletten,

mal ve hayır azlığından, meskenetten (kötü hâlden) Sana sığınırım. Nefsin doymak bilmeyen ihtiyaç hissinden, küfürden, fâsıklıktan, hakka muhâlefetten ve ayrılıktan, nifaktan, süm'adan (amelleri insanların duyması için yapmaktan), riyâdan Sana sığınırım. Sağırlıktan, dilsizlikten, delilikten, cüzzamdan, barastan ve her türlü kötü ve müzmin hastalıklardan Sana sığınırım." (Buhârî, Tefsir, 16/1; Suyûtî, *el-Câmiu's-sağîr,* no: 1489; Hâkim, *el-Müstedrek,* I, 712/1944)

Rasûlullah *-sallallahu aleyhi ve sellem-* duâsında şöyle buyururdu:

اَللّٰهُمَّ اجْعَلْنِي مِنَ الَّذِينَ إِذَا أَحْسَنُوا
اِسْتَبْشَرُوا وَإِذَا أَسَاءُوا اِسْتَغْفَرُوا

"Allah'ım! Beni, iyilik yaptığında sevinen, kötülük yaptığında ise hemen hatasını anlayıp istiğfâr eden kullarından eyle!" (İbn-i Mâce, Edeb, 57; Suyûtî, *el-Câmiu's-sağîr,* no: 1462)

Ekseri duâları:

يَا مُقَلِّبَ الْقُلُوبِ ثَبِّتْ قَلْبِى عَلَى دِينِكَ

"Ey kalbleri çekip çeviren Rabbim! Kalbimi dînin üzere sâbit kıl." idi. (Tirmizî, Deavât, 85)

DUÂ ÂDÂBI

Ebû Hüreyre *-radıyallahu anh-*'dan rivayete göre Hazret-i Peygamber *-sallallahu aleyhi ve sellem-* Efendimiz buyurmuşlardır ki:

"Sakın sizden biriniz duâ ederken «Yâ Rabb, dilersen beni mağfiret eyle, dilersen bana merhamet eyle» demesin. İstediğini sağlamca ve kat'ıyyetle istesin. Çünkü Allah'ı şu veya bu işe zorlayabilecek hiçbir kudret yoktur." (Buhâri, Deavât, 21)

Yine Ebû Hüreyre *-radıyallahu anh-*'dan rivayet edildiğine göre Nebiyy-i Ekrem *-sallallahu aleyhi ve sellem-* Efendimiz buyurmuşlardır ki:

"Sizden herhangi biriniz «Duâ ettim de kabul olunmadı» diyerek acele etmedikçe duâsı kabul olunur." (Tirmizî, Deavât, 21)

Duâ eden duâsında ısrar etmeli, devam etmelidir. Her halde er veya geç müstecâb olur.

Bir de dünyâda müstecâb olmasa bile kul bunu yine kendi lehine bilip Allah'tan ümidini kesmemelidir. Duâ büyük bir ibâdet olduğu için âhirette de bir ecir ve sevabı olur.

Duânın âdabı pek çokdur. Bu cümleden olarak:

1- Evvelâ abdestli bulunmak,

2- Bir namazdan sonra yapılmak,

3- Tevbe ve istiğfarını ve kemâl-i ihlâsını arzeylemek,

4- Kıbleye yönelmek,

5- Duâdan evvel Allah'a çokça hamd ü sena etmek,

6- Rasûl-i Ekrem *-sallallahu aleyhi ve sellem-* Efendimiz Hazretleri'ne çokça salât ve selâm eylemek,

7- Duânın nihayetini âmin ile bitirmek,

8- Duâda yalnız kendisini düşünmeyip bütün sâlihleri ve bütün mü'minleri duâya katmak,

9- Bir hâcetini isterken ellerini semâya kaldırıp avuçlarını açarak duâ etmek,

10- Kıtlık; umumî sıkıntı ve felâketlerin def'i için ise ellerinin dışını semâya çevirerek duâ etmek ve Allah'a sığınmak,

11- Celb-i menfaat için yapılan duâların nihâyetinde ellerinin avuçlarını yüzüne mesh

eylemek. Def'-i mazarrat için yapılan duâlarda mesh edilmez.

12- Duânın asıl anahtarı ise helâl lokma yemektir.

Ebû Musa el-Eş'arî *-radıyallahu anh-*'dan rivayete göre Rasûlullah *-sallallahu aleyhi ve sellem-* Efendimiz Hazretleri Hayber Gazâsı'na giderken maiyyetinde bulunan ashâb-ı kiram bir vadiye vardıkta yüksek sesle tekbîr ve tehlîl ederek bağıra bağıra zikrullah etmeye başladılar. Rasûlullah *-sallallahu teâlâ aleyhi ve sellem-* Hazretleri:

"– Kendinize rıfk u merhamet ediniz. Zîra siz ne sağıra, ne de gâibe duâ ediyorsunuz. Ancak her şeyi hakkıyle işiten ve size sizden yakin olan Allah'a duâ ediyorsunuz. Ve Allahü Teâlâ Hazretleri siz nerede olursanız berâberinizdedir" buyurdu. (Buhârî, Cihâd, 131; Müslim, Zikir, 44)

Yani; öyle kendinize bu derece bağırmakla zahmet vermenize hacet yoktur. Cenâb-ı Hakk'a nisbetle hafî ve cehrî yapılan zikir müsâvidir.

Ebû Musa diyor ki: O esnada ben, Rasûlullah *-sallallahu aleyhi ve sellem-* Hazretlerinin hayvanının arkasında Zât-ı risâletpenâhîleriyle birlikte beraberdim.

Ve lisânımla لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ diyordum. Rasûlullah *-sallallahu aleyhi ve sellem-* Hazretleri bana hitaben:

“*– Ey Abdullah bin Kays”* buyurdu. Ben de icabetle:

“– Lebbeyk yâ Rasûllallah” dedim. Rasûlullah *-sallallahu aleyhi ve sellem-* Hazretleri bana hitaben:

“– Ben sana cennet-i a’lânın hazînelerinden bir hazîneye delâlet edeyim mi?” buyurunca ben hemen:

“– Babam ve anam sana feda olsun yâ Rasûlallah! Evet irşâd ediniz” dedim. Rasûlullah *-sallallahu aleyhi ve sellem-* Hazretleri:

لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ

“Ma’sıyetten sakınmak ve tâat ve ibâdetlerde kuvvet ve kudret ancak Allah Teâlâ Hazretleri’nin tevfık-i Rabbâniyyesi ve irâde-i Sübhâniyyesiyledir.” buyurdu. (Buhârî, Megazi, 38)

Yâni “Cümle âlemin müdebbir-i hakîkisi ve mutasarrıfı, hepsinin hâlıkı olan Allah -sübhânehû ve teâlâ- Hazretleri’dir” demektir.

Nebiyy-i Ekrem *-sallallahu aleyhi ve sellem-* Efendimiz’e ve ehl-i Beyt’ine salât ve selâm da duânın en mühim âdabındandır.

Hadîs-i şerîfte:

اَلدُّعَاءُ مَحْجُوبٌ عَنِ اللّٰهِ حَتّٰى يُصَلّٰى
عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاَهْلِ بَيْتِهِ

“Yapılan bir duâda, Muhammed -aleyhi’s-salâtü ve’s-selâm- ve Ehl-i Beyt’ine salât ve selâm edilmedikce o duâ, makam-ı icâbete vâsıl olamaz.” buyurulmuştur. (Suyûtî, el-Câmi, no: 4266)

Duâ eden kimse, duânın başında, ortasında ve sonunda **Peygamber Efendimize salât ve selâmı tekrar etmeli. Hulûs-i kalb, nezâfet, tahâret, istikbâl-i kıble, izhâr-ı tezellül, tazarru, enbiyâ ve evliyâ ile tevessül, günâhkâr ve mücrim olduğunu ikrar ile tevbe ve istiğfar edip haram lokmadan ictinâb etmelidir.** Bu sûretle yapılacak hayır duâların kabûlü hakkında şüphe etmemelidir.

Şunu da ilâve edelim ki:

Nâsın bâzısı her ne kadar Cenâb-ı Hakkın **kazâ** ve **kaderine** rızâ gösterip sükût eylemeyi duâya tercîh etmişlerse de, muhakkık âlimlerin ekserisi, dünyâ ve âhiret işlerinin esbâbdan müretteb olduğunu, müstecâb duâların ise sebeblerden biri bulunduğunu beyân ile, duâyı terketmek, kazâya rızâ göstermek fikriyle bir şey yememek, şiddetli kışta elbise giymemek, hasta olunduğunda ilâç, muharebede silâh kullanmamak gibi bir takım meşrû olmayan hareketleri irtikâb etmek gibidir, demişlerdir.

Husûsiyle duâ izhâr-ı ihtiyâc, Cenâb-ı Hakk’a ilticâ olduğundan müstakıllen bir ibâdet makamına kâim olacağından, şu halde lisânen duâ eylemek ve kalben tazarrûda bulunmak gerekmektedir.

Duânın Kabûlünün Şartları

1- Kazâya muvâfık olmak, yani sünnetullaha uygun bulunmak,

2- O kimse hakkında duânın kabûlü hayırlı olmak,

3- İstenilen şey muhal olmamak.

Duânın kabulü için âdabına ve şartlarına riâyet etmek lâzımdır. Bu şartların cümlesi mevcud olduğu bir durumda kabul olunma ciheti gâlib ise de kabul olunması yine meşiyyet-i ilâhiyyeye bağlıdır. Binâenaleyh Allah, dilerse kabul eder, dilemezse etmez. Fakat kul, âdabına riâyet ederek duâyı bırakmamalıdır.

Duânın kabûlünün âni olmasına kullar umûmiyyetle tahammül edemiyecekleri için, istenilen şeyin bir müddet sonra verilmesi me'mûl olduğu gibi duâsı mikdarı o kimsenin üzerinden bir şerrin def'ine sebeb olmak veyahud bilmediği bir cihetten duâsının eseri hâsıl olmak ihtimâline binâen duâya kabul olunmadı nazariyle bakılmamalı ve *"duâm kabul olunmuyor"* denilmemelidir.

Allah Teâlâ Hazretleri icabet husûsunu, istimrara; yâni geniş zamana delâlet eden muzârî sîgasıyle beyan buyurmuştur ki, bir zamanla mukayyed değildir, demektir. Kulun hakkında hayırlı olan bir zamanda kabul eder.

Yine âyet-i celîlede:

وَقَالَ رَبُّكُمُ ادْعُونِى اَسْتَجِبْ لَكُمْ اِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِى سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ

“Rabbiniz size: «Bana duâ edin ki duânızı kabul edeyim» dedi. O kimseler ki bana kulluk etmeğe büyüklendiler; pek yakında zelil ve hakîr olarak cehenneme girerler.” (Gâfir [Mü’min] sûresi, 60)

Duâ, Cenâb-ı Hak’tan, insanların muhtaç oldukları şeyleri tazarrû ve niyaz ederek kemâl-i tevazû ile istirham edip istemeleridir. Kulların Allah’a olan ihtiyaçlarını arz eylemeleridir.

Duânın kabulünün en mühim şartlarından biri de duâ esnasında Allah Zü’l-celâl Hazretlerin’den gayri hiç bir şeye güvenmeyerek teveccüh-i tâm ile ve kat’î sûretde Hak Teâla Hazretlerine yönelmektir.

Duâda iki haslet aranır;

Birincisi: İzzet-i rubûbiyyeti bilmek,

İkincisi: Ubûdiyyetten olan zilleti idrâk edip Rabbinin himayesine ilticâ ve ihsanından müstefîd olmasını arzu eylemektir.

اَمَّنْ يُجِيبُ الْمُضْطَرَّ اِذَا دَعَاهُ وَيَكْشِفُ السُّوٓءَ وَيَجْعَلُكُمْ خُلَفَاءَ الْاَرْضِ ءَاِلٰهٌ مَعَ اللّٰهِ قَلِيلًا مَا تَذَكَّرُونَ

“Ey müşrîkler! Sizin âciz ma’bûdlarınız mı hayırlıdır, yoksa muztar olan kimse duâ etdiğinde onun duâsına icabet eden ve istediğini veren ve o muztar kalan kimseye isabet eden kötülüğü kaldıran ve sizi yeryüzünün halîfeleri kılan Allah Teâlâ mı hayırlıdır? Allah’la beraber bunları îcâd ve kullarının ihtiyâcını def eden bir ma’bûd var da ona mı ibâdet edersiniz? Düşünceniz ne kadar az ve kısadır. Zîra Kâdir’i bırakıp âcize ibâdet edersiniz.” (Neml sûresi, 62)

Yâni, Ey müşrikler! Sizin Allah’a ortak koştuğunuz putlar mı hayırlıdır, yoksa musibetlerden bir musîbete veya fakîrlik ve hastalık gibi derd ve elemlerden muztar kalıb halâsına çâre arayan bir kimse duâ ettiği zaman duâsını kabul edib musîbeti âfiyete ve fakrini gınaya ve hastalığını sıhhate tebdîl etmekle sâhil-i selâmete çıkaran Kâdir ve Kayyum mu hayırlıdır?

Elbette kullarının ihtiyâcını def eden ve duâsını kabul edip istediğini veren Allah Teâlâ Hazretleri bunlardan hiç birine kâdir olamayanlardan hayırlıdır. Binaenaleyh ma’bûd bi’l-hakk O’dur. O’ndan gayri ibâdete lâyık yoktur. Ve Allah Teâlâ Hazretleri size yeryüzünde tasarrufa kudret verendir. Dolayısıyle Zât-i Ecell ü A’lâya ibâdetiniz lâzımdır.

Allah’la beraber başka bir ma’bûd var mı ki gayre ibâdet edersiniz ve siz her ân arkası arkasına gelen ni’metlerin kimden geldiğini düşünmeniz gayet az olduğundan Azîz ve Kavî Allah’ı bırakıp âciz ve zelîle ibâdet edersiniz.

Duâda İhlâs (samimiyet) ve Helâl Lokmanın Ehemmiyeti:

Nebiyy-i Ekrem *-sallallahu aleyhi ve sellem-* Efendimiz buyurmuşlardır ki:

"Bir kimse zâhir ve bâtınını tanzîf ve tathîr ile kırk gün hâlisan Cenâb-ı Allah için amel ve ibâdet ederse kalbi menba-ı hikmet olup lisânından zülâl-i mârifet cereyan etmeye başlar." (Suyûtî, *el-Câmiu's-sağîr,* no: 8361)

"Kul ıhlâs ile لَا إِلٰهَ اِلَّا اللهُ *«Başka ilâh yok, ancak Allah vardır!» dedikçe hiç bir hicâb onu geri çevirmeksizin bu zikri, Allah'a yükselir. Allah'a vâsıl olunca Allah bu kelimeyi söyleyene nazar eder. Allah'ın nazar ettiği her bir muvahhid kulunu rahmeti içine alması O'nun hakkıdır."* (Ali el-Müttakî, I, 56-57/181)

"Helâlliğinde ve haramlığında şüphe bulunan nesneyi terk eyle ve helâl olduğu muhakkak bulunan şeyleri kabul et." (Buhârî, Büyû', 3; Tirmizî, Kıyame, 60)

Bu hadîs-i şerîf, insanın bâtınını haramdan korumak için kemâl-i ihtiyat üzere bulunmasının lüzûmu hakkında îrâd edilmiş ise de diğer işlerine, sözlerine ve sâir muâmelâtına da tatbîk için bir kâide-i külliyye tarzında bulunmuştur.

"Niyet eylediğin bir iş için kalbinde havf ve tereddüd olursa o işi yapma." (İbn Hanbel, V, 252, 256)

"Haramlardan sakın, insanların en âbidi olursun." (Tirmizî, Zühd, 2; İbn Hanbel, *II*, 310)

"Haram lokmadan neşv ü nemâ bulan bir vücûda lâyık olan cehennem ateşidir." (Suyûtî, *el-Câmiu's-sağîr,* no: 6296; Ebû Nuaym, *Hilye,* I, 31)

"Cibril bana ne zaman geldiyse şu iki duâyı emretti:

«Ey Rabbim! Bana temiz rızık ver ve sâlih amel nasîb et.» (Suyûtî, *el-Câmiu's-sağîr,* no: 7882)

"Allah Teâlâ buyuruyor: Kulum, beni yalnız iken zikrederse ben de onu yalnız zikrederim. Beni bir topluluk içinde zikrederse onu ondan daha hayırlı ve daha büyük bir topluluk içinde zikrederim." (Müslim, Zikr, 3, 18, 19, 21; Buhârî, Tevhîd, 15, 43; Tirmizî, Deavât, 131; İbn Mâce, Edeb, 53, 58; İbn Hanbel, *III*, 351)

"Allah sizden üç şeyi istemiyor: Kur'ân okurken yahud okunurken ileri geri konuşmayı, duâ ederken sesinizi yükseltmeyi, takat getiremiyeceğiniz kadar kendinizi namaza zorlamanızı." (Suyûtî, *el-Câmiu's-sağîr,* no: 1768)

"Gizlide yapılan bir duâ, açıkta yapılan yetmiş duâya bedeldir."

"Sıkıntılı zamanlarında Allah'ın kendisine icabet etmesini isteyen kimse rahatlık zamanında duâyı çok yapsın." (Tirmizî, Deavât, 9)

"İnsanların en âcizi duâdan da âciz olan, insanların en cimrisi selâmı da kıskanan kimsedir. (Heysemî, VIII, 31)

«Ey Rabbim! Şükrünü edaya, Sen'i zikretmeye ve Sana güzel ibâdet etmeye bana yardım et!» diyen bir kimse mükellef bir duâ yapmış olur." (Bkz. Ebû Dâvûd, Vitr, 26/1522)

"İyiliğin her çeşidi ibâdetin yarısıdır. Diğer yarısı ise duâdır." (Suyûtî, *el-Câmiu's-sağîr*, no: 2227)

"Duâ mü'minin silâhı, dînin direği, göklerin ve yerin nûrudur." (Hâkim, I, 669/1812)

"Zaîflerinizin duâları ve ihlâslarından başka bir şey hürmetine mi nusrete nâil oluyorsunuz?" (Buhârî, Cihâd, 76; Nesâî, Cihâd, 43)

Çünkü Allah'ın huzurunda zayıflığını, aczini ve fakrını idrâk ederek ve dünyevî arzulardan kalben alâkasını keserek duâ edenlerin ihlâsları kuvvetlidir. Bu da rızık ve nusret sebeblerinin en büyüklerindendir.

"Beş gece vardır ki duâ reddolunmaz: Receb'in ilk gecesi, Şa'ban'ın onbeşinci gecesi, Cum'a gecesi, Ramazan bayramı gecesi, Kurban bayramı gecesi." (Suyûtî, *el-Câmiu's-sağîr*, no: 3952)

"Rikkat hâliniz geldiği zaman duâyı ganimet biliniz. Çünkü bu hal rahmettir." (Ali el-Müttakî, II, 108/3370)

"Mü'min bir kul Allah'a duâ eder. Bu esnada Allah Teâlâ Cibrîl'e: «Bunun duâsına hemen icabet etme, çünkü sesini işitmek istiyorum.» buyurur. *Bir fâcir de duâ edince*

Allah Teâlâ Cibrîl'e emreder: "Hemen ver şunun istediğini! Çünkü sesini işitmek istemiyorum." buyurur. (Ali el-Müttakî, II, 85/3261)

"Kâfir bir kul Allaha duâ eder, hâcetini ister, derhal yerine getirilir. Mü'min Allah'a duâ eder, icâbeti geciktirilir. Melekler buna üzülürler. Bunun üzerine Allah Teâlâ buyurur ki: «Kâfirin duâsına hemen icâbet edişimin sebebi bana bir daha duâ etmemesi ve beni hatırlamaması içindir. Çünkü onu sevmediğim gibi sesini de sevmiyorum. Mü'minin duâsına da hemen icâbet etmiyorum, beni unutmayıp devamlı zikir etmesi için. Çünkü onu da seviyorum, tazarru'unu da seviyorum.» (Ali el-Müttakî, II, 86/3262)

Müstecâb Duâlar:

"Dört yerde semânın kapıları açılır ve duâya icâbet olunur:

1- Allah yolunda saf bağlandığı zaman,

2- Yağmur yağarken,

3- Namaz kılınırken,

4- Kâ'be görüldüğü zaman." (Suyûtî, *el-Câmiu's-sağîr,* no: 3337)

"İki vakit vardır ki, semânın kapıları açılır. Bu vakitlerde duânın reddolunduğu çok azdır. Biri namaza kalkıldığı zaman, diğeri Allah yolunda saff-ı cihâd bağlandığı zaman." (Suyûtî, *el-Câmiu's-sağîr,* no: 4623)

"Dört duâ vardır ki: reddolunmaz:

1- Dönünceye kadar hacının duâsı,

2- Evine gelinceye kadar gazinin duâsı,

3- İyileşinceye kadar hastanın duâsı,

4- Bir de kardeşin kardeşine gıyabında ettiği duâ.

Bunlardan en çabuk kabul olunan duâ kardeşin kardeşine gıyabında etdiği duâdır." (Suyûtî, el-Câmiu's-sağir, no: 915)

"Üç kişi vardır ki Allah onların duâlarını reddetmez:

1- İftar edinceye kadar oruçlunun duâsı,

2- Mazlumun duâsı,

3- Adaletli devlet reisinin duâsı." (Tirmizî, Deavât, 48; İbn Mâce, Duâ, 11)

"Üç duâ vardır ki kabul olunacağında hiç şübhe yoktur:

1- Babanın, evlâdına duâsı,

2- Misafirin duâsı,

3- Mazlumun duâsı," (Ebû Dâvûd, Vitr 29/1536; Tirmizî, Birr 7/1905, Daavât 47; İbn-i Mâce, Duâ 11)

"İki duâ vardır ki, Allah ile bu iki duâ arasında hicâb yoktur:

Biri mazlumun duâsı,

Diğeri kardeşin kardeşe gıyabında duâsı." (Suyûtî, *el-Câmiu's-sağîr,* no: 4207)

Duâsı Kabul Olunmayanlar:

"Üç kimse vardır ki duâ ederler de icâbet olunmaz:

1- Nikâhı altında kötü ahlâklı bir kadın bulunup da onu boşamayan erkek,

2- Bir başkası üzerinde emânet mal bulundurup da şâhidle onu tesbît etmeyen,

3- Malını sefih bir kimseye veren adam. Çünkü Allah Teâlâ **"Mallarınızı sefih (beyinsiz) kimselere vermeyiniz"** buyurmuştur." (en-Nisâ, 5; Hâkim, II, 331/3181)

Müminlere Umûmî ve Gıyabî Duâ:

"Duânın efdali, kulun: «Ey Rabbim, Muhammed ümmetinin cümlesine umûmî bir rahmet ile rahmet eyle!» demesidir. (Ali el-Müttakî, II, 191/3702)

"Duânın efdali dünyâ ve âhirette Rabbinden af ve afiyet istemendir. Çünkü bu ikisi dünyâda sana verilir, sonra âhirette de verilirse muhakkak felah bulursun." (Suyûtî, *el-Câmiu's-sağîr,* no: 1251)

"Kulun «Ey Rabbim, Ümmet-i Muhammed'in cümlesine umûmî bir rahmetle merhamet et» diye duâ etmesinden daha sevimli bir duâ yoktur Allah katında." (Suyûtî, *el-Câmiu's-sağîr,* no: 8026)

«Beni, bütün mü'minleri ve mü'mineleri mağfiret et ey Rabbim» diyen kimseye her bir mü'minin hasenesinden nasîb verilir." (Bkz. Suyûtî, *el-Câmiu's-sağîr,* no: 8419; Ali el-Müttakî, II, 228/3876)

"Kişinin, kardeşine onun gıyabında ettiği duâ müstecâbdır. Kulun başucunda vazifeli melek bekler ve duâsına âmin der. Kul kardeşine her bir hayır duâ ettiğinde: «Âmin, sana da aynısı olsun,» der. (İbn-i Mâce, Menâsik, 5)

Ana – Babaya Duâ:

"Kul, ana ve babasına duâyı unuttuğu zaman rızkı kesilir, yani bereketi gider." (Ali el-Müttakî, no: 45556)

Tevbe ve İstiğfar:

Hâris bin Süveyd anlatıyor: Abdullah ibni Mes'ud *-radıyallahu anh-* bize iki hadis rivayet etti. Bunlardan biri Hz. Peygamber *-aleyhissalâtu vesselâm-*'dandı, diğeri de kendisinden. Dedi ki:

"Mü'min günahını şöyle görür: O, sanki üzerine her an düşme tehlikesi olan bir dağın dibinde oturmaktadır. Dağ düşer mi diye korkar durur. Fâcir ise, günahı burnunun üzerinden geçen bir sinek gibi görür."

İbni Mes'ud bunu söyledikten sonra eliyle, "şöyle" diyerek, burnundan sinek kovalar gibi yapmıştır.

Sonra dedi ki: “Ben Rasûlullah *-aleyhissalâtu vesselâm-*’ın şöyle buyurduğunu işittim:

«Allah, mü’min kulunun tevbesinden, tıpkı şu kimse gibi sevinir: Bir adam hiç bitki bulunmayan, ıssız, tehlikeli bir çölde, beraberinde yiyeceğini ve içeceğini üzerine yüklemiş olduğu bineği ile birlikte seyahat etmektedir. Bir ara (yorgunluktan) başını yere koyup uyur. Uyandığı zaman görür ki, hayvanı başını alıp gitmiştir. Her tarafta arar ve fakat bulamaz. Sonunda aç, susuz, yorgun ve bitap düşüp: «Hayvanımın kaybolduğu yere dönüp orada ölünceye kadar uyuyayım» der. Gelip ölüm uykusuna yatmak üzere kolunun üzerine başını koyup uzanır. Derken bir ara uyanır. Bir de ne görsün! Başı ucunda hayvanı durmaktadır, üzerinde de yiyecek ve içecekleri. İşte Allah’ın, mü’min kulunun tevbesinden duyduğu sevinç, kaybolan bineğine azığıyla birlikte kavuşan bu adamın sevincinden daha fazladır.»”

Müslim’in bir rivayetinde şu ziyâde var:

“Sonra adam sevincinin şiddetinden şaşırarak şöyle dedi: «Ey Allah’ım, sen benim kulumsun, ben de senin Rabbinim.»” (Buharî, Deavât, 4; Müslim, Tevbe, 3; Tirmizî, Kıyamet, 50)

Ebû Bekri’s-Sıddîk *-radıyallahu teâlâ anh-*Hazretleri:

“– Yâ Rasûlallah, namazın âhirinde okumak üzere bana bir duâ ta’lîm buyur” dedikte

Rasûlullah *-sallallahu aleyhi ve sellem-* Efendimiz Hazretleri buyurmuşlardır ki:

"Şöyle duâ et:

اَللّٰهُمَّ اِنّى ظَلَمْتُ نَفْسِى ظُلْمًا كَثِيرًا وَلَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ اِلَّا اَنْتَ فَاغْفِرْ لِى مَغْفِرَةً مِنْ عِنْدِكَ وَارْحَمْنِى اِنَّكَ اَنْتَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ

"Yâ Rabb, muhakkak ki ben kendime çok zulmettim; yani çok günâh işledim. Günahları ise ancak sen afv ü mağfiret edersin. Hakkıyle gafur ve rahîm ancak sensin. Beni kendi indinden bir fazl u keremle afv ü mağfiret eyle ve bana lutf u ihsanınla merhamet eyle. Yani benim istihkakım olmayarak mahza fazl u kereminle cehennemden halâs edip cennet ve cemâline kavuştur. Şüphesiz Sen Ğafûr ve Rahîm'sin, yâni çok affeden ve çok merhamet edensin." (Buhârî, Ezân, 149; Deavât, 16)

Büyükler demişlerdir ki: Bu duâ namazda gerek tahiyyattan sonra ve gerekse namaz dışında edilecek duâların en şümullülerinden ve en güzellerindendir. Zîra cehennemden halâs olup cennet ve cemâle kavuşmayı istemek duâların hulâsasıdır.

"Mecnûn ancak o kimsedir ki tevbe ve nedamet etmeyip ma'sıyyette devam ede." (Ali el-Müttakî, no: 10437)

"Sizin hastalığınızın ve şifânızın ne olduğunu söyleyeyim mi? Hastalığınızın günâhlar, ilâcınızın da istiğfar olduğunu unutmayınız." (Ali el-Müttakî, I, 479/2092)

"Meclisin (oturmanın veya oturulan yerin) keffareti, kulun şöyle demesidir:

سُبْحَانَكَ اَللّٰهُمَّ وَبِحَمْدِكَ اَشْهَدُ اَنْ لَا اِلٰهَ اِلَّا أَنْتَ وَحْدَكَ لَاشَرِيكَ لَكَ اَسْتَغْفِرُكَ وَاَتُوبُ اِلَيْكَ

"Seni hamdinle tesbîh ederim ey Rabbim! Senden başka bir ilâh bulunmadığına ve yalnız Sen olup şerîkin olmadığına şehâdet eder, Senin mağfiretini diler, sana tevbe ederim." (İbn Hanbel, *II,* 369)

"Gıybetin keffareti, gıybet etdiğin kimse için istiğfar etmekliğindir." (Suyûtî, el-Câmiu's-sağîr, no: 6259)

"Yeryüzündekilerden herhangi bir kimse,

لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَاللّٰهُ اَكْبَرُ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ

derse hatalarına keffaret olur. Bu hataları deniz köpükleri kadar da olsa." (Ali el-Müttakî, I, 455/1963)

"Duânın hayırlısı istiğfar, ibâdetin hayırlısı da kelime-i tevhîddir." (Ali el-Müttakî, I, 483/2112)

"Ya Ali, sana bir duâ öğreteyim mi ki zerreler adedince günâhın olsa sen de beraber olmak üzere mağfiret olunur. Şöyle söyle:

اَللّٰهُمَّ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ الْحَلِيمُ الْحَكِيمُ تَبَارَكْتَ سُبْحَانَكَ رَبِّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ

"Allah'ım, Sen'den başka ilâh yoktur. Sen Halîm ve Hakîm'sin, hayır ve bereketi çok olansın. Sen'i tenzih ederim, Sen yüce Arş'ın Rabbi'sin." (Taberânî, *Kebîr,* V, 192/5060)

"İstiğfar, mü'minin sahife-i a'mâlinde nur gibi parlar." (Suyûtî, *el-Câmiu's-sağîr,* no: 3056; Ali el-Müttakî, I, 475/2064)

"Günâhdan tevbe eden kimse günâh işlememiş gibi olur. Fakat bir taraftan istiğfar, diğer taraftan günâhtda ısrar eden ise -el-iyâzü billah- Cenâb-ı Hakk ile istihza eden kimse gibi olur." (Beyhakî, *Şuabu'l-îman,* V, 436)

مَنْ اَكْثَرَ مِنَ الْاِسْتِغْفَارِ جَعَلَ اللّٰهُ لَهُ مِنْ كُلِّ هَمٍّ فَرَجًا وَمِنْ كُلِّ ضِيقٍ مَخْرَجًا وَرَزَقَهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ

"Bir kimse kalbi ve kalıbı ile istiğfara devam ederse Cenâb-ı Hakk o kimsenin gam-

larını feraha ve sıkıntılarını genişliğe tebdîl ederek hiç ummadığı bir taraftan onu rızıklandırır." (İbn-i Mâce, Zühd, 30)

لَا كَبِيرَةَ مَعَ الْاِسْتِغْفَارِ وَلَا صَغِيرَةَ مَعَ الْاِصْرَارِ

"Tevbe ve istiğfar ile büyük günâhlar af olunduğu gibi mükerreren irtikâb edilen küçük günâhlar da, büyük günâhlar arasına dâhil olur." (Suyûtî, *el-Câmiu's-sağîr,* no: 9920)

"Kalbinde nedâmet olmadığı halde yalnız lisânen edilen istiğfar, yalancıların tevbesidir." (Münâvî, *Feyzü'l-Kadîr,* III, 461, no: 3974)

"Cenâb-ı Hakk'a tevbe ediniz. Muhakkak ki ben günde yüz defa Cenâb-ı Allah'a tevbe ederim." (Ebû Dâvud, Vitr, 26; İbn Hanbel, *Müsned*, II, 450)

"Ne mutlu o kimseye ki defter-i a'mâlinde çokça istiğfar bulur." (İbn-i Mâce, Edeb, 57)

يَا اَيُّهَا النَّاسُ تُوبُوا اِلَى اللّٰهِ قَبْلَ اَنْ تَمُوتُوا

"Ey insanlar! Ölmeden evvel Allah'a tevbe ediniz." (İbn Mâce, İkame, 78)

Seyyidü'l-İstiğfâr:

Şeddad bin Evs *-radıyallahu anh-*'dan rivayete göre Nebiyy-i Ekrem *-sallallahu aleyhi ve sellem-* şöyle buyurmuşlardır:

"İstiğfârın en üstünü kulun şöyle demesidir:

اَللّٰهُمَّ اَنْتَ رَبّى لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ خَلَقْتَنِى وَاَنَا عَبْدُكَ وَاَنَا عَلَى عَهْدِكَ وَوَعْدِكَ مَا اسْتَطَعْتُ. اَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا صَنَعْتُ، اَبُوءُ لَكَ بِنِعْمَتِكَ عَلَىَّ وَاَبُوءُ بِذَنْبِى فَاغْفِرْ لِى فَاِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ اِلَّا اَنْتَ

«Allah'ım! Sen benim Rabbimsin. Sen'den başka ibâdete lâyık ilâh yoktur. Beni Sen yarattın. Ben Sen'in kulunum. Ezelde Sana verdiğim sözümde ve vaadimde hâlâ gücüm yettiğince durmaktayım. İşlediğim kusurların şerrinden Sana sığınırım. Bana lutfettiğin nîmetleri yüce huzûrunda minnetle anar, günâhımı îtirâf ederim. Beni affet, şüphe yok ki günahları Sen'den başka affedecek yoktur.»"

Rasûl-i Ekrem Efendimiz sözlerine devamla şöyle buyurur:

"Her kim, bu Seyyidü'l-İstiğfârı sevâbına ve fazîletine bütün kalbiyle inanarak gündüz okur da o gün akşam olmadan ölürse cennetlik olur. Yine her kim, sevâbına ve fazîletine gönülden inanarak gece okur da sabah olmadan ölürse cennetlik olur." (Buhârî, Deavât, 2, 16; Ebû Dâvûd, Edeb, 100-101)

Bu duânın hulâsa-i meali: Ya Rabb, ben cürm ü kusurlarımı i'tirâf eylerim, tevbe ve is-

tiğfar ederim, ni'metlerinin şükründen âcizim, beni afv ü mağfiret eyle, demektir.

İstiâze:

Ebû Hüreyye *-radıyallahu anh-*'ın rivayet eylediğine göre Nebiyy-i Ekrem *-sallallahu aleyhi ve sellem-* buyurmuşlardır ki:

اَللّٰهُمَّ اِنّى اَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ وَمِنْ عَذَابِ النَّارِ وَمِنْ فِتْنَةِ الْمَحْيَا وَالْمَمَاتِ وَمِنْ فِتْنَةِ الْمَسِيحِ الدَّجَّالِ

"Allah'ım! Kabir azâbından sana sığınırım. Cehennem azâbından Sana sığınırım. Hayatın ve ölümün fitnelerinden sana sığınırım. Deccâlin fitnelerinden sana sığınırım." (Buhârî, Ezan, 149)

Sa'd bin Ebî Vakkas *-radıyallahu anh-*'dan rivayet olunduğuna göre Rasûlullah *-sallallahu aleyhi ve sellem-* Hazretleri şöyle istiâze ederlerdi:

اَللّٰهُمَّ اِنّى اَعُوذُ بِكَ مِنَ الْبُخْلِ وَاَعُوذُ بِكَ مِنَ الْجُبْنِ وَاَعُوذُ بِكَ اَنْ أُرَدَّ اِلَى اَرْذَلِ الْعُمُرِ وَاَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ الدُّنْيَا «يَعْنِى فِتْنَةَ الدَّجَّالِ» وَاَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ

"Allahım! Cimrilikten sana sığınırım. Korkaklıktan sana sığınırım. Erzel-i ömre[2] *bırakılmaktan sana sığınırım, dünyâ fitnesinden: Yani Deccal fitnesinden sana sığınırım, kabir azâbından sana sığınırım."* (Buhârî, Tefsîr, Sûre: 16)

Peygamberimiz *-sallallahu aleyhi ve sellem-*: **"Ve sizden erzel-i ömre bırakılanlar da vardır"** (Nahl sûresi, 70) mealindeki âyet-i celîle nazil olduktan sonra Allah'a erzel-i ömürden de sığınmaya başladı.

Hazret-i Aişe *radıyallahu anha*'dan rivayet olunduğuna göre Rasûl-i Ekrem *-sallallahu aleyhi ve sellem-* şöyle istiâze ederlerdi:

اَللّٰهُمَّ اِنّى اَعُوذُ بِكَ مِنَ الْكَسَلِ وَالْهَرَمِ
وَالْمَأْثَمِ وَالْمَغْرَمِ وَمِنْ فِتْنَةِ الْقَبْرِ وَعَذَابِ
الْقَبْرِ وَمِنْ فِتْنَةِ النَّارِ وَعَذَابِ النَّارِ وَمِنْ
شَرِّ فِتْنَةِ الْغِنَى وَاَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ الْفَقْرِ
وَاَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ الْمَسِيحِ الدَّجَّالِ. اَللّٰهُمَّ
اغْسِلْ عَنِّى خَطَايَاىَ بِمَآءِ الثَّلْجِ وَالْبَرَدِ وَنَقِّ
قَلْبِى مِنَ الْخَطَايَا كَمَا نَقَّيْتَ الثَّوْبَ الْاَبْيَضَ
مِنَ الدَّنَسِ وَبَاعِدْ بَيْنِى وَبَيْنَ خَطَايَاىَ كَمَا
بَاعَدْتَ بَيْنَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ

2. Ömrün zayıf ve kötü kısmı ki çocuk gibi olur, bildiği şeyi bilmez olur ve kendisinde bunama ârız olur.

"Allahım, tenbellikten, bunaklık vâkî olacak derecede ihtiyarlıktan, ihtiyarlık çöküntüsünden, ma'sıyet mahallerinde bulunmakdan, borçluluktan, kabir fitnesinden, kabir azâbından, cehennemin fitnesinden, cehennemin azâbından ve zenginlik fitnesinden sana sığınırım. Fakîrliğin fitnesinden de sana sığınırım. el-Mesîhu'd-Deccâl'in fitnesinden de Sana sığınırım. Allah'ım hatâlarımı kar ve dolu suyu ile yıka. Beyaz bir elbiseyi kirlerden temizlediğin gibi kalbimi de hatâlardan temizle. Benimle hatâlarımın arasını, maşrıkla mağribin arasını uzak kıldığın gibi uzak kıl." (Buhârî, Deavât, 39)

Buhârî'nin **İbn-i Abbas** -*radıyallahu anhüma*-'dan rivayet ettiğine göre Nebiyy-i Ekrem -*sallallahu aleyhi ve sellem*- şöyle istiâze etmişlerdir:

اَعُوذُ بِعِزَّتِكَ الَّذِى لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ الَّذِى
لَا يَمُوتُ وَالْجِنُّ وَالْاِنْسُ يَمُوتُونَ

"Ya Rabb! Senin îzzet ve kudretine sığınırım ki, senden başka hiç bir ilâh yoktur. Ve sen ölmezsin. Cin ve insanlar ise ölürler." (Buhârî, Eymân, 13; Tevhîd, 7; Müslim, Zikr, 68)

Cabir -*radıyallahu anh*-dan rivayete göre Nebiyy-i Ekrem -*sallallahu aleyhi ve sellem*- Efendimiz:

Kur'ân'dan:

"Ey Habîbim de ki Allah Teâlâ Hazretleri sizin üzerinize Nuh tufanı ve Kavm-i Lût'a taş yağdırdığı gibi sizin de üzerinize bir azâb göndermeğe kâdirdir." (En'âm sûresi, 65) meâlindeki âyet-i celîle nâzil olduğu zaman:

اَعُوذُ بِوَجْهِكَ *"Yâ Rabb! Böyle bir azâbdan zât-ı pâk-i ülûhiyyetine sığınırım!"* buyurdu.

"Altınızdan, âl-i Fir'avn'in boğulması ve Karun'un yere geçirilmesi gibi size azâb etmeye kadirdir" (En'âm sûresi, 65) mealindeki nazm-ı celîlin kırâetinde yine:

اَعُوذُ بِوَجْهِكَ *"Yâ Rabb! Böyle bir azâbdan zât-ı pâk-i ülûhiyyetine sığınırım!"* buyurdu.

"Yahud Fırkalar ihtilâfıyla mukatele ve muharebe zaruretlerine ve biriniz diğerinizin kılıncıyla katlolunmasına kâdirdir' (En'âm sûresi, 65) mealindeki nazm-ı celîlin kırâetinde هٰذَا اَهْوَنُ اَوْ اَيْسَرُ *"İşte bu bir dereceye kadar ehvendir, yahud biraz daha kolaydır"* buyurdu." (Buharî, Tefsîr, 6/2)

Başka bir hadîs-i şerîfde Rasûl-i Ekrem -*sallallahu aleyhi ve sellem*- Hazretleri:

"Ben Allah Teâlâdan ümmetimden dört şeyin kaldırılmasını istedim. Allah Teâlâ Hazretleri ikisini kaldırdı, ikisini kaldırmadı. Ümmetimi kavm-i Lût gibi semâdan taş yağdırarak ve Karun'a yaptığı gibi yere geçirmekle helak etmemesi için duâ ettim. Ce-

nâb-ı Hak bu iki duâmı kabul buyurdu. Fakat fırkalar ve hizibler ihtilafıyla aralarında mukatele ve muharebe ihtilâfının ve yekdiğerinin kılıncıyle katil ve helak edilmeleri cihetinden de ref' ve izâlesi için duâ ettim, kabul buyurmadı" demişlerdir. (Bkz. Ali el-Müttakî, XI, 174/31101)

Yani insanlar arasında ilâ yevmi'l-kıyam fırkalar ihtilafıyla veya ecnebi düşmanların tasallutuyle aralarında muharebe ve mukatele eksik olmayacak demekdir.

"İblîs yeryüzüne inince Allah'a şöyle dedi;

– Ya Rabbi, beni yeryüzüne indirdin ve kovulmuş birisi yapdın. Öyle ise bana bir ev ver. Allah Teâlâ:

– **Hamam,** dedi.

– Bana bir de meclis ver, dedikde;

– **Çarşılar ve yol kavşakları,** dedi.

– Bana içecek ver, dedi.

– **Her sekir veren şey**, dedi.

– Bana müezzin ver, dedikte:

– **Çalgıcılar,** dedi.

– Kitap ver dedikte:

– **İnsanların vücudlarına yaptırdıkları dövmelerdir,** dedi.

– Bana bir söz ver, dedikde:

– **Yalan sözler senin sözlerindir,** dedi.

– Bana bir peygamber ver dedikte;

– **Kâhinler,** dedi.

– Tuzak ver, dedikde:

– **Kadınlardır**" dedi. *(Râmûzû'l-ehâdis, s. 332)*

"İblis'in, köpeğin hortumu gibi bir hortumu vardır. Onu Ademoğlunun kalbine sokar ve durmadan şehvetleri, lezzetleri hatırlatır ve Rabbi hakkında şüpheye düşürmek gayretiyle vesvese verir. Kul:

اَعُوذُ بِاللّٰهِ السَّمِيعِ الْعَلِيمِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ. وَاَعُوذُ بِاللّٰهِ اَنْ يَحْضُرُونِ اِنَّ اللّٰهَ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمِ

deyince şeytan kalbinden hortumunu çeker." (Ali el-Müttaki, I, 251/266)

Süleyman bin Surad *-radıyallahu anh-* şöyle dedi:

Bir gün Nebi *-sallallahu aleyhi ve sellem-*'in yanında oturuyordum. İki kişi birbirine sövüp duruyordu. Bunlardan birinin yüzü öfkeden kıpkırmızı olmuş, boyun damarları şişmiş, dışarı fırlamıştı. Bunu gören Rasûlullâh *-sallallahu aleyhi ve sellem-* şöyle buyurdu:

"Ben bir söz biliyorum, eğer bu kişi onu söylerse, üzerindeki bu kızgınlık hâli geçer. Eğer o:

أَعُوذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ

«İlâhi rahmetten kovulmuş şeytandan Allaha sığınırım» derse, üzerindeki hâl kaybolur."

Oradakiler Nebî *-sallallahu aleyhi ve sellem-*'in ona *"İlâhî rahmetten kovulmuş şeytandan Allah'a sığın!"* tavsiyesinde bulunduğunu ilettiler… (Buhârî, Bed'ü'l-halk 11, Edeb 44, 76; Müslim, Birr 109)

"Şöyle de: «Ey Rabbim! Kulağımın şerrinden, gözümün şerrinden, dilimin şerrinden, kalbimin şerrinden ve menimin şerrinden sana sığınırım." (Neseî, İstiâze, 4)

"Gecenin evvelinde ve gündüzün evvelinde şu duâ ile duâ eden kulu Allah Teâlâ İblîs ve askerlerinden korur:

بِسْمِ اللّٰهِ ذِى الشَّانِ عَظِيمِ الْبُرْهَانِ
شَدِيدِ السُّلْطَانِ مَا شَاءَ اللّٰهُ كَانَ اَعُوذُ بِاللّٰهِ
مِنَ الشَّيْطَانِ

"Şânı yüce, burhanı büyük, kudreti şiddetli Allah'ın adıyla. Allah ne dilerse o olur. Şeytandan Allah'a sığınırım." (Ali el-Müttakî, II, 225/3862)

"Belânın sizi ezmesinden, şekavetin çukuruna düşmekten, kötü kazaya uğramak-

tan ve düşmanların şamatasından Allah'a sığının!" (Buhârî, Kâder, 13)

"Cehennemden Allah'a sığınınız. Kabir azâbından Allah'a sığınınız. Mesîh Deccâl'in fitnesinden Allah'a sığınınız. Hayatın ve ölümün fitnesinden Allah'a sığınınız." (Râmûzû'l-ehâdis, s. 255)

"Allah'a sığınanların sığınma vâsıtalarının efdalini söyleyeyim mi? Felâk ve Nâs sûreleridir." (Râmûzû'l-ehâdis)

"Şu yaptığım tavsiyeyi işitmene hiç de bir mâni' yokdur: Sabah ve akşama çıktığında de ki:

يَا حَيُّ يَا قَيُّومُ بِرَحْمَتِكَ اَسْتَغِيثُ اَصْلِحْ لِى
شَأْنِى كُلَّهُ وَلَا تَكِلْنِى اِلَى نَفْسِى طَرْفَةَ عَيْنٍ

"Ey Hayy u Kayyum olan Rabbim! Rahmetine tevessül ederek bana yardım etmeni istiyorum. Benim her hâlimi ıslâh eyle. Göz açıp yumuncaya kadar da olsa beni kendime (nefsime) bırakma!" (Hâkim, I, 730/2000)

BESMELE

Rasûl-i Ekrem -*sallallahu aleyhi ve sellem*- Efendimiz şöyle buyurmuşlardır:

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ مِفْتَاحُ كُلِّ كِتَابٍ

"Bilcümle semavi kitâbların anahtarı «Rahman, Rahîm Allah adı ile» dir; yani besmeledir." (*Râmûzû'l-ehâdîs, 241,* Suyûtî, el-Câmiûs-Sağir, no: 3111)

كُلُّ أَمْرٍ ذِى بَالٍ لَمْ يُبْدَأْ فِيهِ بِبِسْمِ اللّٰهِ فَهُوَ اَقْطَعُ

"Meşrû işlerin hangisi olursa olsun besmele-i şerîfe ile başlanmazsa hayrına ve tamamına nâil olunamaz, bereketsiz kalır." (Suyûtî, *el-Câmiu's-sağîr,* no: 6284)

"Bir vartaya düştüğün vakit:

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ وَلَا حَوْلَ وَلَا
قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ

“Rahman, rahîm Allah adıyla. Çok yüce ve çok büyük Allah’a sarılmaktan, O’ndan yardım dilemekten başka çâre yoktur!” demeye devam et. Zira Cenâb -ı Allah bunların hürmetine belâ ve musibetlerin nicelerini def eder.” (Suyûtî, *el-Camius-Sağir*, no: 896; *Râmûzü’l-ehâdis, 66*)

مَنْ اَرَادَ اَنْ يُنْجِيَهُ اللّٰهُ تَعَالَى مِنْ تِسْعَةَ عَشَرَ
زَبَانِيَةً فَلْيَقْرَأْ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

“Cehennemin başlıca me’murları olan ondokuz zebânînin azâbından necat bulmak isteyen kimse Besmele’ye devam etsin.” (el-Câmiu’s-Sağîr) Zira besmele ondokuz harftir.

مَا مِنْ اَحَدٍ يَقْصِدُ دُخُولَ الْبَيْتِ اِلَّا وَيَتْبَعُهُ
الشَّيْطَانُ فَاِنْ دَخَلَ الْبَيْتَ فَقَالَ بِسْمِ اللّٰهِ
الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ يَقُولُ الشَّيْطَانُ لَا مَدْخَلَ
لِى فِى هٰذَا الْبَيْتِ

“Sizden biriniz evine girmek istediği zaman şeytan onu ta’kîb eder. O kimse evine girdiği zaman besmele ile girerse şeytan der ki: Bu evde bana girecek yer yok.” (Müslim, Eşribe, 103; el-Ezkâr, 26)

“Her günün sabahında ve her gecenin akşamında:

بِسْمِ اللّٰهِ الَّذِى لَا يَضُرُّ مَعَ اسْمِهِ شَيْءٌ فِى الْاَرْضِ وَلَا فِى السَّمَاءِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

«Allah'ın adıyla ki, O'nun adı sayesinde ne semâda, ne yeryüzünde, hiç bir şey zarar veremez. O her şeyi işiten, her şeyi hakkıyle bilendir» diyen ve bunu üç defa tekrarlayan kimseye hiç bir şey zarar veremez. (Ebû Dâvud, Edeb, 101; İbn-i Mâce, Duâ, II; İbn Hanbel, I, 62, 66, 72)

"Allah'ın adı anılmadan yenilen her yemek ancak hastalıktır, onda bereket yoktur. Bunun keffâreti, eğer sofra ortada ise Bismillah diyerek devam etmekdir. Eğer sofrayı kaldırdı isen yine Bismillah deyip parmaklarını yalamandır." (bk. en-Nevevî, *el-Ezkâr*, 205. vd.)

HAMDELE

Rasûl-i Ekrem *-sallallahu aleyhi ve sellem-*Efendimiz şöyle buyurmuşlardır:

كُلُّ اَمْرٍ ذِى بَالٍ لَا يُبْدَأُ فِيهِ بِالْحَمْدِ لِلّٰهِ فَهُوَ اَقْطَعُ

"Meşrû işlere Allah'a hamd ile başlanmazsa hayır ve bereketi kesilir." (İbn-i Mâce, Nikâh, 19; Ebû Dâvud, Edeb, 18)

اَلْحَمْدُ عَلَى النِّعْمَةِ اَمَانٌ لِزَوَالِهَا

"Cenâb-ı Hakk'ın nîmetlerine hamd ü senâ, insanı nîmetin zevâlinden emîn kılar." (Suyûtî, *el-Câmiu's-Sağir*, no: 3836)

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَأْسُ الشُّكْرِ مَا شَكَرَ اللّٰهَ عَبْدٌ لَا يَحْمَدُهُ

"Allah'a hamdetmek şükrün başıdır. Allah'a hamdetmeyen bir kul O'na şükür etmemiştir." (Suyûtî, *el-Câmiu's-Sağir*, no: 3835)

اَفْضَلُ الذِّكْرِ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ

"Cenâb-ı Hakk'ı sena için elhamdülillah demek, yahud Allah'a hamd etmek zikirlerin efdalidir." (İbn-i Mâce, Edeb, 55)

اَشْكَرُكُمْ لِلّٰهِ اَشْكَرُكُمْ لِلنَّاسِ

"Cenâb-ı Hakk'a en çok şükür edeniniz, insanlara teşekkürde kusur etmeyeniniz-dir." (Ebû Dâvud, Edeb, 11; Tirmizî, Birr, 35)

"Sözlerin Allah'a en sevimlisi, kulun:

سُبْحَانَ اللّٰهِ وَبِحَمْدِهِ *demesidir."* (Buhârî, Tevhîd, 58; Müslim, Salât, 220; Ebû Dâvud, Edeb, 101, Tirmizî, Mevakît, 79)

"Hiç bir tarafı müstesna olmamak üzere bütün dünyâ ümmetten sâdece bir adama verilse ve sonra bu kimse «Elhamdülillah» dese, muhakkak ki bu «Elhamdülillah» bütün hepsinden daha kıymetli, daha efdal olurdu." (Suyûtî, *el-Câmiu's-Sağir*, no: 7398)

"Kim her gün bir defa:

سُبْحَانَ الْقَائِمِ الدَّائِمِ

سُبْحَانَ الْحَيِّ الْقَيُّومِ

سُبْحَانَ الْحَيِّ الَّذِى لَا يَمُوتُ

سُبْحَانَ اللّٰهِ الْعَظِيمِ وَبِحَمْدِهِ

سُبُّوحٌ قُدُّوسٌ رَبُّ الْمَلَائِكَةِ وَالرُّوحِ

سُبْحَانَ الْعَلِيِّ الْاَعْلَى

سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى

derse cennetteki makamını görmedikçe ölmez, yahud ona gösterilmedikçe ölmez." (Ali el-Müttakî, II, 230/3886)

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِى تَوَاضَعَ كُلُّ شَيْءٍ لِعَظَمَتِهِ

وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِى ذَلَّ كُلُّ شَيْءٍ لِعِزَّتِهِ

وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِى خَضَعَ كُلُّ شَيْءٍ لِمُلْكِهِ

وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِى اسْتَسْلَمَ كُلُّ شَيْءٍ

لِقُدْرَتِهِ

"Kim «Hamd ederim Allah'a ki, her şey O'nun azameti önünde boyun eğmiştir. Hamdederim Allah'a ki her şey O'nun izzeti karşısında zelîldir. Hamd ederim Allah'a ki her şey O'nun mülk ü saltanatına boyun eğmiştir. Hamd ederim Allah'a ki, her şey O'nun kudretine teslîm olmuştur» derse ve bunu ancak Allah'ın indindekini taleb ederek söylerse, Allah ona bin hasene yazar, derecesini bin kat yüceltir, kıyamet gününe kadar ona istiğfar etmeleri için yet-

miş bin melek vazifelendirir." (Ali el-Müttakî, II, 226/3879)

İbrâhîm *-aleyhisselâm-* Rabbine suâl edip:

"– Ey Rabbim, sana hamdedenin mükâfatı nedir?" Allah Teâlâ cevaben buyurdu ki:

"– Hamd, şükrün anahtarıdır, şükür onunla beraber Rabbü'l-âlemînin Arşına yükselir." İbrâhîm tekrar suâl edip:

"– Ey Rabbim! Seni tesbîh edenin mükâfatı nedir?" Allah Teâlâ cevaben:

"– Tesbîhin aslının ne demek olduğunu âlemlerin Rabbi Allah bilir." (Ali el-Müttakî, I, 469/2042)

SALVELE

Peygamber Efendimiz -*sallallahu aleyhi ve sellem*- buyurmuşlardır ki:

مَنْ سَرَّهُ اَنْ يَلْقَى اللّٰهَ غَدًا رَاضِيًا فَلْيُكْثِرِ الصَّلَاةَ عَلَيَّ

"Cenâb-ı Hakk'a yarın rızâya ermiş olarak mülâki olmak arzusunda bulunanlar bana çokça salât göndersinler." (Ali el-Müttakî, I, 504/2229)

اَوْلَى النَّاسِ بِى يَوْمَ الْقِيَامَةِ اَكْثَرُهُمْ عَلَيَّ صَلَاةً

"Tahkîkan sizden bana en yakın olan kimse beni çokça salât ve selâmla yâd edenlerdir." (Tirmizî, Vitr, 21/484)

مَنْ عَسُرَتْ عَلَيْهِ حَاجَةٌ فَلْيُكْثِرْ بِالصَّلٰوةِ عَلَيَّ فَاِنَّهَا تَكْشِفُ الْهُمُومَ وَالْغُمُومَ وَالْكُرُوبَ وَتُكْثِرُ الْاَرْزَاقَ وَتَقْضِى الْحَوَائِجَ

"İhtiyâcı bulunan bir şeyi te'minde zorluğa düşen bir kimse bana çokça salât ve selâm göndersin. Tahkîkan salât ve selâm gam ve kederleri izâle eyler, rızıkları bollaştırır ve müşkilleri halletmek için yegâne bir vesiledir." (Kenzü'l-İrfân, 5)

اِنَّ اَبْخَلَ النَّاسِ مَنْ ذُكِرْتُ عِنْدَهُ فَلَمْ يُصَلِّ عَلَيَّ

"Muhakkak ki insanların en ziyâde cimri olanı yanında ismim anılıp da bana salavât ve selâm göndermeyen kimsedir." (Suyûtî, *el-Câmiu's-Sağir*, no: 2156)

مَنْ ذُكِرْتُ عِنْدَهُ فَلَمْ يُصَلِّ عَلَيَّ فَهُوَ شَقِيٌّ

"Bir kimse yanında ismim zikrolunur da bana salât ve selâm göndermezse o kimse şakîdir." (Suyûtî, *el-Câmiu's-Sağir*, no: 8678)

جَزَى اللّٰهُ مُحَمَّدًا عَنَّا مَا هُوَ اَهْلُهُ

"Bize olan muhabbetinden dolayı Allah Teâlâ Muhammed -aleyhi's-salâtü ve's-selâm-ı lâyık olduğu şekilde mükâfatlandırsın." diyen kimse yetmiş kâtibi bin sabah yormuş olur. (Ali el-Müttakî, II, 234/3900)

Yani bundan hâsıl olacak sevabı yetmiş kâtib bin gün müddetle yazmakla zor bitirirler, demektir.

Peygamber *-aleyhisselâm-*'a salât edilinceye kadar her duâ yolda bekler, gitmez, kalır." (Tirmizî, Vitr, 21)

"Allah'ın ismi zikrolunmaksızın ve bana salavât gönderilmeksizin başlanan bir iş kesilir kalır, batar. Bütün bereketlerden mahrum olur." (Suyûtî, *el-Câmiu's-Sağir*, no: 6285)

"Allah Teâlâ bana ümmetim için iki emân indirdi. Bunlar şunlardır:

وَمَا كَانَ اللّٰهُ لِيُعَذِّبَهُمْ وَاَنْتَ فِيهِمْ وَمَا كَانَ
اللّٰهُ مُعَذِّبَهُمْ وَهُمْ يَسْتَغْفِرُونَ

"Sen onların içinde bulunduğun müddetçe Allah onlara azâb edecek değildir. Onlar istiğfara devam ettikleri müddetçe de Allah onlara azâb edici değildir." (Enfal sûresi, 33)

Ben gidince onların arasında kıyamete kadar istiğfarı bıraktım." (Tirmizî, Tefsir, 8/3082)

MUHTELİF DUÂLAR

GÜNÜN BELLİ ZAMANLARINDA OKUNACAK DUÂLAR

Seher Vaktinin Fazîleti:

Ebû Hüreyre -*radıyallahu anh*-'den rivâyete göre Nebiyy-i Ekrem -*sallallahu aleyhi ve sellem*- Efendimiz şöyle buyurmuşlardır:

يَنْزِلُ رَبُّنَا تَبَارَكَ وَتَعَالَى كُلَّ لَيْلَةٍ اِلَى سَمَاءِ الدُّنْيَا حِينَ يَبْقَى ثُلُثُ اللَّيْلِ الْاٰخِرِ يَقُولُ مَنْ يَدْعُونِى فَاَسْتَجِيبَ لَهُ مَنْ يَسْأَلُنِى فَأُعْطِيَهُ مَنْ يَسْتَغْفِرُ لِى فَأَغْفِرَ لَهُ

"Rabbimiz Tebâreke ve Teâlâ her gece, gecenin son üçte biri kaldığı sırada dünyâ semâsına nüzûl eder ve şöyle buyurur: "Bana duâ eden var mı, duâsına icâbet edeyim? İstediğini vereyim. Bana istiğfar eden var mı, onu mağfiret edeyim?" (Buhârî, Teheccüd, 14)

Bu hadîs-i şerîf, gecenin son üçte birinin vakt-i icâbet olduğuna büyük müjdelerle berâber delâlet etmektedir.

"Gece yarısında semânın kapıları açılır ve bir münâdî şöyle seslenir: «Hiç duâ eden var mı, icâbet olunsun, bir şey isteyen var mı verilsin, bir sıkıntıda olan var mı kurtarılsın.» Her hangi bir duâ ile duâ den hiç bir müslüman yoktur ki Allah Teâlâ ona icâbet etmiş olmasın. Ancak şehveti için koşan zinâkâr kadınla ayyaş ve işret ehli müstesnâ." (İbn Hanbel, IV, 217, III, 34, 43, 94)

"Gecede bir saat vardır. Müslüman bir kulun dünyâ ve âhiret işinden istediği her hangi bir hayır varsa ve duâsı o saate gelirse muhakkak Allah ona dileğini verir. Bu her gece vardır." (Tirmizî, Vitr, 16; Neseî, Mevâkit, 35)

"Saatlerin efdali gecenin son kısmıdır." (İbn-i Hanbel, IV, 385)

Üç kişi vardır ki onlar İblis'ten ve askerlerinin şerrinden masûndurlar:

1. Gece ve gündüz Allah'ı çok zikredenler,

2. Seher vakitlerinde istiğfar edenler,

3. Allah'ın haşyetinden ağlayanlar." (Ali el-Müttakî, XV, 841/43343)

Teheccüde Kalkınca Okunacak Duâ:

İbn-i Abbas *-radıyallahu anhüma-*’dan rivâyet olunduğuna göre Nebiyy-i Ekrem, gece teheccüd için kalktığında şöyle derlerdi:

اَللّٰهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ اَنْتَ قَيِّمُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَمَنْ فِيهِنَّ. وَلَكَ الْحَمْدُ اَنْتَ نُورُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَمَنْ فِيهِنَّ. وَلَكَ الْحَمْدُ اَنْتَ مَلِكُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَمَنْ فِيهِنَّ. وَلَكَ الْحَمْدُ اَنْتَ الْحَقُّ وَوَعْدُكَ حَقٌّ وَلِقَاؤُكَ حَقٌّ وَقَوْلُكَ حَقٌّ وَالْجَنَّةُ حَقٌّ وَالنَّارُ حَقٌّ وَالنَّبِيُّونَ حَقٌّ وَمُحَمَّدٌ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حَقٌّ وَالسَّاعَةُ حَقٌّ. اَللّٰهُمَّ لَكَ اَسْلَمْتُ وَبِكَ اٰمَنْتُ وَعَلَيْكَ تَوَكَّلْتُ وَاِلَيْكَ اَنَبْتُ وَبِكَ خَاصَمْتُ وَاِلَيْكَ حَاكَمْتُ فَاغْفِرْ لِى مَا قَدَّمْتُ وَمَا اَخَّرْتُ وَمَا اَسْرَرْتُ وَمَا اَعْلَنْتُ اَنْتَ الْمُقَدِّمُ وَاَنْتَ الْمُؤَخِّرُ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ وَلَاحَوْلَ وَلَاقُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ

“Allah’ım Sana hamd olsun. Sen bütün semâları, arzı ve onlardakileri ayakta tutansın. Hamd Sana mahsûstur ey Rabbim! Sen

semâların, arzın ve onlarda ne varsa hepsinin nûrusun. Hamd Sana mahsustur ey Rabbim! Sen semâların, arzın ve onlardakilerin hâkimi ve hükümdârısın. Ve Sana yine hamd olsun ki, Sen Hakk'sın. Sen'in va'din de hak, Sana kavuşmak da hak, sözün de hak, cennet de hak, cehennem de hak, nebîlerde hak, Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem-'de hak, kıyâmet de hak. Sana teslîm oldum ey Rabbim! Sana îmân ettim, Sana tevekkül ettim ve Sana yöneldim. İnanmayanlara karşı, Sana dayanarak mücâdele ettim ve neticede ancak Seni hakem olarak kabûl ettim, benim evvelki yaptıklarımı da, sonradan yapacaklarımı da, gizli yaptıklarımı da açık yaptıklarımı da mağfiret et. Öne alan da Sen'sin, geriye bırakan da Sen'sin. Sen'den başka ilâh yoktur. Kuvvet ve kudret ancak, Allah'a dayanmakladır. (Buhârî, Teheccüd, 1)

Uykudan Kalkınca Okunacak Duâ:

Peygamberimiz *-sallallahu aleyhi ve sellem-* uykudan kalkınca şöyle derlerdi:

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذٖى اَحْيَانَا بَعْدَ مَا اَمَاتَنَا وَاِلَيْهِ النُّشُورُ

"Öldürdükten sonra bizi dirilten Allah'a hamd olsun. Dönüş ancak O'nadır." (Buhârî, Deavât, 8)

Rasûl-i Ekrem *-sallallahu aleyhi ve sellem-*Efendimiz yine buyurmuşlardır ki:

"Sizden biriniz uykudan uyandığı zaman şöyle desin:

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِى رَدَّ عَلَيَّ رُوحِى وَعَافَانِى
فِى جَسَدِى وَاَذِنَ لِى بِذِكْرِهِ

"Bana ruhumu geri veren, vücûdumu afiyette kılan ve kendisini zikretmeye müsaade eden, Allah'a hamd olsun." (Nevevî, *el-Ezkâr*, 21)

Yine **Buhârî**'nin **Ubâde bin Sâmit** *-radıyallahu anh-*'tan rivayet ettiğine göre Nebiyy-i Ekrem *-sallallahu aleyhi ve sellem-* şöyle buyurmuşlardır:

"Kim uyku arasında uyandığında:

لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ
وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ اَلْحَمْدُ
لِلّٰهِ وَسُبْحَانَ اللّٰهِ وَلَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَاللّٰهُ اَكْبَرُ
وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ

«Allah'tan başka ilâh yok, yalnız O vardır. Şerîki yoktur. Mülk O'nundur. Hamd de O'na mahsustur ve O, her şeye kâdirdir. Allah'a hamdeder, Allah'ı tesbîh ederim. Allah'tan başka ilâh yok ve Allah en bü-

yüktür, Allah'a dayanmaktan başka kuvvet, kudret yoktur.» dedikten sonra; «Ey Rabbim beni mağfiret et» der veya duâ ederse icabet olunur; bir de abdest alırsa namazı kabul olunur." (Buhârî, Teheccüd, 21)

"Kulun uykudan kalkınca söyliyeceği şeylerin en sevimlisi:

سُبْحَانَ الَّذِى يُحْيِى الْمَوْتَى وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

«Ölüleri dirilten Allah'ı tesbih ederim. O her şeye kâdirdir.» demesidir." (Suyûtî, Camiu's-sağir, no: 2173)

"Kim sabaha çıkınca:

اَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللّٰهِ التَّامَّاتِ الَّتِى لَا يُجَاوِزُهُنَّ بَرٌّ وَلَا فَاجِرٌ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ وَبَرَأَ وَذَرَأَ

«Ne iyinin ne kötünün aşıp geçemediği Allah'ın tam kelimelerine yarattığı, şekil verdiği ve meydana getirdiği herşeyin şerrinden sığınırım» derse ins ü cinnin şerrinden muhafaza edilir. Yılan, akreb gibi şeylere sokulsa bile o gün akşama kadar zarar vermez. Akşamleyin bunu söylerse sabaha kadar hıfz u emân-ı ilâhîde kalır." (Ali el-Müttakî, II, 165/3593)

Sabah Namazından Sonra Okunacak Duâ Âyetleri:

"Kim sabahleyin üç def'a

اَعُوذُ بِاللّٰهِ السَّمِيعِ الْعَلِيمِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ

diyerek Sûre-i Haşr'ın sonundan üç âyet okursa Allah Teâlâ onun için yetmiş bin melek vazifelendirir, akşama kadar ona duâ ederler, o gün ölürse şehîd olarak ölür, akşamleyin bunu yapan da aynı derecededir." (Tirmizî, Fedâilü'l-Kur'an, 22/2922)

"Sabaha çıkınca bin def'a سُبْحَانَ اللّٰهِ وَبِحَمْدِهِ *diyen kimse nefsini Allah'dan satın almıştır."* (Heysemî, X, 151)

Kim sabah namazını kıldıktan sonra kalkarken yedi defa:

لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ وَلَا حِيلَةَ وَلَا اِحْتِيَالَ وَلَا مَنْجَا وَلَا مَلْجَأَ مِنَ اللّٰهِ اِلَّا اِلَيْهِ

"Allah'a sarılmaktan başka kuvvet yoktur ne bir çare ne de bir hîle fâide vermez. Ne Allah'dan kurtulacak yer ne de O'ndan sığınacak yer vardır. Kurtuluş ve sığınış ancak O'na dayanıp ilticâ etmektedir" derse yetmiş türlü belâ ondan def' olur. (Ali el-Müttakî, II, 144/3519)

Evden Çıkarken Okunacak Duâ:

Evden çıkarken en az üç def'a:

بِسْمِ اللّٰهِ حَسْبِىَ اللّٰهُ تَوَكَّلْتُ عَلَى اللّٰهِ
لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ

"Allah'ın adıyla! Allah'a tevekkül ettim. Allah'a dayanmaktan başka kudret ve kuvvet yoktur." duâsını okumalıdır. (Ebû Dâvud, Edeb, 102-103)

Bu duâyı okuyan kimseye: *"Bu sana kâfidir, himayeye alındın" denilir ve şeytan ondan uzaklaşır gider.* (Ebû Dâvud, Edeb, 102-103)

Yine:

اَللّٰهُمَّ اِنِّى اَعُوذُ بِكَ أَنْ اَضِلَّ اَوْ اُضَلَّ اَوْ
أَزِلَّ أَوْ أُزَلَّ أَوْ أَظْلِمَ أَوْ أُظْلَمَ اَوْ اَجْهَلَ اَوْ
يُجْهَلَ عَلَىَّ اَوْ اَبْغِيَ اَوْ يُبْغٰى عَلَىَّ

"Ey Allah'ım! Sapmaktan veya saptırılmaktan, hatâ etmekten, hatâ ettirilmekten, zulmetmekten, zulme uğramaktan, cahillik etmekten, bana cahillik edilmesinden, hakkım olmayan bir şeyi istemekten, elimde olmayan bir şeyin benden istenilmesinden sana sığınırım" demelidir. (Ebû Dâvud, Edeb, 102-103; Ali Müttakî, VII, 144/18420)

Nebiyy-i Ekrem *-sallallahu aleyhi ve sellem-* Efendimiz:

“Evinden çıkarken iki rekat namaz kıl, seni kötü bir yere gitmekten muhafaza eder, evine girdiğin zaman iki rekat namaz kıl, seni kötü bir yere girmekten muhafaza eder” buyurmuştur. (krş. Nevevî, *el-Ezkâr*, 24 vd.)

Binite; Ata veya Arabaya Binerken Okunacak Duâ:

“Bir binite bindiğinde:

سُبْحَانَ الَّذِى سَخَّرَ لَنَا هٰذَا وَمَا كُنَّا لَهُ مُقْرِنِينَ

“Hiç de lâyık olmadığımız halde bize bunu müsahhar kılan Allah’ı tesbîh ederim.” (Zuhruf sûresi, 13) diyen kimse, bu bineğinden inmeden ölürse şehîd olarak ölmüş olur.”

Ayrıca binite binerken:

بِسْمِ اللّٰهِ مَجْرٰيهَا وَمُرْسٰيهَا إِنَّ رَبِّى لَغَفُورٌ رَحِيمٌ

“O’nun yürümesi ve durması Allah’ın adıyladır. Rabbim bağışlar ve merhamet eder.” denilmelidir. (Hûd sûresi, 41)

Yemekten Sonra Yapılacak Duâ:

Ebû Ümâme *-radıyallahu anh-*'den mervîdir ki: Rasûl-i Ekrem *-sallallahu aleyhi ve sellem-* Efendimiz yemekten sonra şöylece duâ etmişlerdir:

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ كَثِيرًا طَيِّبًا مُبَارَكًا فِيهِ غَيْرَ مَكْفِيٍّ
وَلَا مُوَدَّعٍ وَلَا مُسْتَغْنًى عَنْهُ رَبَّنَا

"Yâ Rabb! Sana, pek çok ve riya gibi şeylerden uzak ve yümn ü bereketi bulunan, nezd-i ulûhiyyetinde makbul olup merdûd olmayacak derece-i kemâl-i ihlâs üzere ve hiç bir sûrette kâfi görmiyeceğimiz ve dâima yapmaya devam edeceğimiz ve hiç bir surette bırakmıyacağımız ve kendisinden hiç bir vakit istiğna göstermiyeceğimiz bir hamd ile sana hamdederiz. Sen bizim Rabbimizsin; yani nîmetin her türlüsü ile bizi besleyen, yaşatansın." (Buhârî, Et'ime, 54)

Yine **Ebû Ümâme** *-radıyallahu anh-*'den rivayet olunduğuna göre Nebiyy-i Ekrem *-sallallahu aleyhi ve sellem-* Efendimiz bir yemekten sonra şöyle duâ etmişlerdir:

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبَّنَا غَيْرَ مَكْفِيٍّ وَلَا مُوَدَّعٍ وَلَا
مُسْتَغْنًى رَبَّنَا

"Sana hamd ederiz ey Rabbimiz! Nîmetinden müstağnî değiliz. Her dâim senin

in'âm ve it'âmına; yani bize nîmet verip yedirmene muhtacız. Bu taam da vedâ taamımız olmayıp daha çok hayırlı ömürler ihsan ile, nankörlük edilmeyen, dâima şükür edilen nîmet ver ey Rabbimiz, yani sana dâima şükredeceğiz." (Buhârî, Et'ime, 54)

Bir defasında da şöyle demişlerdir:

لَكَ الْحَمْدُ رَبَّنَا غَيْرَ مَكْفِيٍّ وَلَا مُوَدَّعٍ وَلَا مُسْتَغْنًى رَبَّنَا

"Yâ Rabb! Sana hamd ederiz. Bu hamdimiz senin ihsan etmiş olduğun nîmetlerine mukabil olamaz, ve senin azamet-i ulûhiyyetin ve rubûbiyyetin hakkını îfâya asla kâfi değildir. Sana gerektiği gibi hamdedemediğimiz için aczimizi arzederiz. Ey Rabbimiz! Zîrâ nimetlerini saymak mümkün değildir."

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِى كَفَانَا وَأَرْوَانَا غَيْرَ مَكْفِيٍّ وَلَا مَكْفُورٍ

"Allah Teâlâ Hazretlerine hamdederiz. Bize kifayet edecek derecede yemek ve sâir nimetlerini ihsan buyurdu. Yedirdi ve kanasıya içirdi. Allah Teâlâ Hazretleri'nin azamet ve ulûhiyyetinin hakkını tamamiyle îfâ edebilmek kâbil değildir. Ve Allah Teâlâ Hazretleri'nin sayılmayacak kadar çok nimetleri hiç bir sûretle inkâr edilemez." (Buhârî, Et'ime, 54)

Nebiyy-i Ekrem -*sallallahu aleyhi ve sellem*- Efendimiz yine buyurmuşlardır ki:

“Allah Teâlâ Sizden herhangi birinize yemek yedirdiği zaman:

اَللّٰهُمَّ بَارِكْ لَنَا فِيهِ وَاَطْعِمْنَا خَيْرًا مِنْهُ

“Ey Rabbimiz! Bunu bize mübarek ve bereketli kıl ve bize bundan hayırlısını yedir” desin.

Birine süt içirdiğinde de:

اَللّٰهُمَّ بَارِكْ لَنَا فِيهِ وَزِدْنَا مِنْهُ

“Ey Rabbimiz! Bize bunu mübarek ve bereketli kıl ve bundan bize ziyâdece ver” desin.

Sütten başka hiç bir şey hem yemek, hem içecek yerine geçmez. (Tirmizî, Deavât, 54/3455)

Yine Rasûl-i Ekrem -*sallallahu aleyhi ve sellem*- Efendimiz buyurmuşlardır ki:

“Bir yemek yediğin ve bir içecek içtiğin zaman:

بِسْمِ اللّٰهِ وَبِاللّٰهِ الَّذِى لَا يَضُرُّ مَعَ اسْمِهِ شَيْءٌ
فِى الْاَرْضِ وَلَا فِى السَّمَاءِ يَا حَيُّ يَا قَيُّومُ

«Allah’ın ismiyle ve Allah ile. O ki, ism-i Celâl’i sayesinde ne yerde, ne de gök-

te hiç bir şey zarar veremez. Ya Hayy, ya Kayyûm!» dersen, o yediğin yahud içtiğinden sana hiç bir hastalık gelmez. İçinde zehir bile olsa." (Ali el-Müttakî, XV, 249/40799)

Nebiyy-i Ekrem *-sallallahu aleyhi ve sellem-* Efendimiz yemekten sonra şöyle de duâ ederlerdi:

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِى يُطْعِمُ وَلَا يُطْعَمُ وَمَنَّ عَلَيْنَا فَهَدَانَا وَاَطْعَمَنَا وَسَقَانَا وَكُلَّ بَلَاءٍ حَسَنٍ اَبْلَانَا. اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ غَيْرَ مُوَدَّعٍ رَبِّى وَلَا مُكَافِيءٍ وَلَا مَنْكُورٍ وَلَا مُسْتَغْنًى عَنْهُ. اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِى اَطْعَمَنَا مِنَ الطَّعَامِ وَسَقَانَا مِنَ الشَّرَابِ وَكَسَانَا مِنَ الْعُرَى وَهَدَانَا مِنَ الضَّلَالِ وَبَصَّرَنَا مِنَ الْعَمَى وَفَضَّلَنَا عَلَى كَثِيرٍ مِنْ خَلْقِهِ تَفْضِيلاً أَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

"Dâima yediren ve kendisine hiç yedirilmeyen, bize ihsanda bulunan bizi doğru yola ulaştırıp da doyuran ve suya kandıran ve hep güzel vesîlelerle imtihan eden Allah'a hamdederiz. Yâ Rabb sana hamdediyoruz. Bu hamdimizi kâfi görmüyoruz, îfâ edilmiş saymıyoruz ve nankörlük etmiyoruz, nîmetlerinin hiç birinden müstağnî değiliz. Bize yemekten yediren, sudan içiren, çıplak iken giydiren, dalâlette iken hidâyete erdiren,

görmezken gösteren ve bizi yarattıklarının pek çoğuna üstün kılan Allah'a hamd ederiz, çünkü hamd âlemlerin Rabbi Allah'a mahsustur.» (Hâkim, I, 731/2003)

Şu duâ da yemekden sonra yapılan me'sûr duâlardandır.

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذٖى اَطْعَمَنَا وَسَقَانَا وَجَعَلَنَا مِنَ الْمُسْلِمٖينَ. اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ وَارْحَمْ وَاحْفَظْ صَاحِبَ الطَّعَامِ وَالْاٰكِلٖينَ وَلِمَنْ سَعٰى فٖيهِ وَلِجَمٖيعِ الْمُؤْمِنٖينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ. اَللّٰهُمَّ نَوِّرْ قُلُوبَنَا بِاَنْوَارِ مَحَبَّتِكَ وَذِكْرِكَ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْاِكْرَامِ. اَللّٰهُمَّ اَحْيِنَا حَيَاةً طَيِّبَةً بِالصِّحَّةِ وَالسَّلَامَةِ وَالْعَافِيَةِ فِي الدّٖينِ وَالدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ اِنَّكَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدٖيرٌ. اَللّٰهُمَّ اِنَّا نَسْأَلُكَ تَمَامَ النِّعْمَةِ وَدَوَامَ الْعَافِيَةِ وَحُسْنَ الْخَاتِمَةِ. اَللّٰهُمَّ زِدْ وَلَا تَنْقُصْ بِحُرْمَةِ النَّبِيِّ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَبِحُرْمَةِ الْفَاتِحَةِ

"Bizi yediren, içiren ve müslümanlardan kılan Allah'a hamdolsun.

Allah'ım! Yemek sâhibini, yiyenleri, sofraya emeği geçenleri, bütün mü'min erkek ve kadınları mağfiret et ve onlara rahmet eyle!

Allah'ım! Kalblerimizi muhabbetinin ve zikrinin nurlârıyla nurlandır, ey celâl ve ikrâm sâhibi Allah'ım!

Allah'ım! Din husûsunda, dünyada ve âhirette sıhhat, selâmet ve âfiyet üzere güzel bir hayât yaşamayı lutfeyle! Şüphesiz Sen her şeye kâdirsin.

Allah'ım! Sen'den nîmetin tamâmını (İslâm üzere ölüp cennete girmeyi), âfiyetin devâmını ve hüsn-i hâtime ile (güzel bir hâl üzere) vefât etmeyi isteriz.

Allah'ım! Nebiyy-i Ekrem *-sallallahu aleyhi ve sellem-* ve Fâtiha-i Şerîfe hürmetine nîmetlerini artır, noksanlaştırma!"

Rasûlullah *-sallallahu aleyhi ve sellem-* su içtikleri zaman:

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِى سَقَانَا عَذْبًا فُرَاتًا بِرَحْمَتِهِ
وَلَمْ يَجْعَلْهُ مِلْحًا اُجَاجًا بِذُنُوبِنَا

"Bize rahmetiyle tatlı soğuk su içiren ve günâhlarımız sebebiyle onu içilmez tuzlu su yapmayan Allah'a hamdederiz." (Suyutî, *el-Câmiu's-Sağir*, no: 6728)

Çarşıya Çıkınca Okunacak Duâ:

"Çarşıya girdiğinde:

لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ. لَهُ الْمُلْكُ

وَلَهُ الْحَمْدُ يُحْيِى وَيُمِيتُ وَهُوَ حَيٌّ لَا يَمُوتُ بِيَدِهِ الْخَيْرُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَىْءٍ قَدِيرٌ

"Allah'tan başka ilah yoktur. Bir tek O vardır ve hiçbir ortağı yoktur. Mülk O'nundur, hamd de O'na mahsustur. Diriltir ve öldürür. O dâima diridir ve asla ölmez. Bütün hayırlar O'nun elindedir. O herşeye kâdirdir." diyen bir kimseye Allah binlerce hasene yazar, binlerce günâhını siler, derecesini binlerce yükseltir, ve ona cennette bir ev bina eder." (Tirmizî, Deavat, 36)

Eve Girince Okunacak Duâ:

"Sizden biriniz bir menzile (eve, konak yerine) indiği zaman:

اَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللّٰهِ التَّامَّاتِ
مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ

"Yarattıklarının şerrinden Allah'ın tam kelimelerine sığınırım" derse, oradan ayrılıncaya kadar hiç bir şey ona zarar veremez.' (Müslim, Zikir, 54)

Akşamleyin Okunacak Duâ:

Rasûlullah *-sallallahu aleyhi ve sellem-* şöyle buyurdu:

"Kim her sabah ve her akşam üç defa:

بِسْمِ اللّٰهِ الَّذِى لَا يَضُرُّ مَعَ اسْمِهِ شَيْءٌ فِى الْاَرْضِ وَلَا فِى السَّمَاءِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

«İsmi sayesinde yerde ve gökte hiçbir şeyin zarar veremeyeceği Allah'ın adıyla. O her şeyi işitir ve bilir» derse, ona hiçbir şey zarar vermez." (Ebû Dâvûd, Edeb, 101/5088; Tirmizî, Deavât, 13)

Yatsıdan Sonra Okunacak Duâ Âyetleri:

Ebû Mes'ûd el-Bedrî *-radıyallahu anh-*'dan rivayete göre Nebiyy-i Ekrem *-sallallahu aleyhi ve sellem-* şöyle buyurmuşlardır:

"Her kim Bakara Sûresi'nin sonundaki iki âyet-i celîleyi (Âmene'r-Rasûlü) her gece okursa ona kifayet eder." (Buhârî, Megâzî, 12; Müslim, Müsâfirin, 255; Tirmizî, Sevâbül-Kur'ân, 4)

Yatarken Okunacak Duâlar:

Nebiyy-i Ekrem *-sallallahu aleyhi ve sellem-* Efendimiz şöyle buyurmuşlardır:

"Uyku için yatağa yatarken evvelâ Fatiha, sonra İhlâs-ı şerîf okursan ölümden başka her şeyden emîn olursun." (Suyûtî, *el-Câmiu's-Sağir*, no: 892)

Nebiyy-i Ekrem *-sallallahu aleyhi ve sellem-* Efendimiz buyurmuşlardır ki:

"Yatağına girdiğin zaman şöyle de:

اَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللّٰهِ التَّامَّةِ مِنْ غَضَبِهِ وَعِقَابِهِ وَشَرِّ عِبَادِهِ وَمِنْ هَمَزَاتِ الشَّيَاطِينِ وَاَنْ يَحْضُرُونَ

"Allah'ın gadabından, îkabından, kullarının şerrinden, şeytanların hücumlarından ve benim yanıma gelmelerinden O'nun her biri noksansız ve tam bulunan kelimelerine sığınırım." Böyle söylersen hiçbir şey sana zarar veremez ve zarar verilmemeye lâyık olursun." (Bkz. Ebû Dâvud, Tıbb, 19; Tirmizî, Deavât, 90; Muvatta' Şiir, 9)

Rasûl-i Ekrem *-sallallahu aleyhi ve sellem-* yine buyurmuşlardır ki:

"Yatağına girdiğin zaman Kâfirûn Sûresini oku. Çünkü bu sûre, şirkten berâettir." (Tirmizî, Duâ, 22)

Erken Kalkmak İçin:

Bir de her kim gece yatarken:

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ. لَا تَأْخُذُهُ سِنَةٌ وَلَا نَوْمٌ اَللّٰهُمَّ سَهِّرْ عَيْنِى وَنَوِّرْ قَلْبِى وَادْفَعْ عَنِّى كَثْرَةَ النَّوْمِ وَغِلْظَةَ الْغَفْلَةِ

“Rahman ve Rahim olan Allah’ın adıyla. O’nu ne uyuklama tutar ne de uyku! Allah’ım, gözümü uyanık kıl, kalbimi nurlandır, benden çok uyumayı ve gaflet ağırlığını gider!” duâsını okuyup erkenden uyanmak niyetiyle yatar ise bi-iznillahi teâlâ dilediği saatte uyanır. Uyandığı zaman hemen kalkıp abdest alır, ibâdetine başlar.

Uykusu olmayan ve uyuyamamaktan dolayı muztarib olan kimse abdestli olarak yatağa yatarken:

اَللّٰهُمَّ غَارَتِ النُّجُومُ وَهَدَأَتِ الْعُيُونُ وَاَنْتَ
الْحَيُّ الْقَيُّومُ الَّذِى لَا تَأْخُذُهُ سِنَةٌ وَلَا نَوْمٌ
يَا حَيُّ يَا قَيُّومُ اِهْدِ لَيْلِى وَاَنِمْ عَيْنَيَّ

“Allah’ım, yıldızlar battı, bütün gözler sükûne erdi, Sen ise kendisini uyuklama ve uyku tutmayan Hayy ve Kayyûm’sun! Ey Hayy ve Kayyûm olan Allah’ım, gecemi sükûna erdir ve gözlerimi uyut!” deyip Muavvizeteyn (Felâk ve Nâs) sûrelerini okuyup yatmalıdır. (Bkz. Heysemî, X, 178)

Buhâri’nin Berâ bin Âzib *-radıyallahu anh-*’dan rivayet ettiğine göre Nebiyy-i Ekrem *-sallallahu aleyhi ve sellem-* şöyle buyurmuşlardır:

“Yatağa varmak istediğinde namaz için aldığın gibi bir abdest al, sonra sağ tarafın üzerine yat, sonra şöyle de:

اَللّٰهُمَّ أَسْلَمْتُ نَفْسِى إِلَيْكَ وَوَجَّهْتُ وَجْهِى إِلَيْكَ وَفَوَّضْتُ أَمْرِى إِلَيْكَ وَأَلْجَأْتُ ظَهْرِى إِلَيْكَ، رَغْبَةً وَرَهْبَةً إِلَيْكَ، لَامَلْجَأَ وَلَا مَنْجَا مِنْكَ إِلاَّ إِلَيْكَ. اٰمَنْتُ بِكِتَابِكَ الَّذِى أَنْزَلْتَ وَنَبِيِّكَ الَّذِى أَرْسَلْتَ.

"Ey Rabbim, bütün varlığımı sana teslîm ettim, işimin tasarrufunu sana havale ettim, yönelişim sanadır, korkum da ancak sendendir, senin azâbından kaçıp sığınılacak ancak yine senin rahmetindir. İndirdiğin kitabına ve gönderdiğin Resulüne îmân ettim ey Rabbim!" demektir. Bunları söyler de uyur, o gecede ölür isen fıtrat üzere ölmüş olursun. Uyumadan evvel bunlar son sözlerin olsun." (Buharî, Deavât, 7)

Yine **Buhârî**'nin Ebû Hüreyre *-radıyallahu anh-*'dan rivayet etdiğine göre Nebiyy-i Ekrem *-sallallahu aleyhi ve sellem-* Efendimiz şöyle buyurmuşlardır:

"Sizden herhangi biriniz yatağına vardığı vakit elbisesiyle yatağının üzerini silkelesin, yani temizlesin, çünkü o vakte kadar ne olduğunu bilmez; yani yatağında akrep ve sâir gibi eza verici şeyler bulunmuş olabilir. Sonra yatağına girince şöyle desin:

بِاسْمِكَ رَبِّى وَضَعْتُ جَنْبِى وَبِكَ اَرْفَعُهُ
اِنْ اَمْسَكْتَ نَفْسِى فَارْحَمْهَا وَاِنْ اَرْسَلْتَهَا
فَاحْفَظْهَا بِمَا تَحْفَظُ بِهِ الصَّالِحِينَ.

"Senin isminle ey Rabbim yanımı yere koydum. Yine senin yardımınla kaldırırım. Eğer ruhumu alıkorsan (öldürürsen) ona rahmet eyle, eğer tekrar verirsen onu sâlihleri muhafaza ettiğin şeyle muhafaza eyle." (Buharî, Deavât, 13)

Yine **Buhârî**'nin Hüzeyfe -*radıyallahu anh*-'dan rivayet etdiğine göre, Hüzeyfe şöyle demiştir: "Nebiyy-i Ekrem -*sallallahu aleyhi ve sellem*- Efendimiz yatağına vardığında şöyle derlerdi:

اَللّٰهُمَّ بِاسْمِكَ اَمُوتُ وَاَحْيَا

"Senin isminle ölür, Senin isminle dirilirim ey Allah'ım!" (Buhârî, Deavât, 8; Müslim, Zikir, 59)

İbn-i Abbâs -*radıyallahu ahn*-'dan mervidir ki: Peygamberimiz şöyle buyurmuşlardır:

"Eğer bir kimse kendi haremine yaklaşırken besmeleden sonra:

اَللّٰهُمَّ جَنِّبْنِى الشَّيْطَانَ وَجَنِّبِ الشَّيْطَانَ
مَا رَزَقْتَنَا

«Ya Rab beni şeytandan uzaklaştır, şeytanı da bize in'âm ve ihsan buyurduğun şeyden uzaklaştır» demiş olsa, sonra o zevceyn arasında evlâd takdîr olunursa o çocuğa ebediyyen şeytan zarar veremez." (Buhârî, Deavât, 54)

Peygamberimiz *-sallallahu aleyhi ve sellem-* gece bir tarafından diğer tarafına dönünce:

لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ رَبُّ السَّمٰوَاتِ
وَالْاَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا العَزِيزُ الْغَفَّارْ

"Vâhid ve Kahhâr olan Allah'tan başka ilah yoktur. O, göklerin yerin ve ikisinin arasındaki herşeyin Rabbidir. O, Azîz ve Gaffâr'dır / üstün ve çok affedicidir." derlerdi. (Hâkim, I, 724/1980)

Sabah Namazına Kalkmak İçin:

Ebû Hüreyre *-radıyallahu anh-*'dan rivayet olunduğuna göre Nebiyy-i Ekrem *-sallallahu aleyhi ve sellem-* Efendimiz şöyle buyurmuşlardır:

"Sizden herhangi biriniz uykuda iken şeytan ense kökünüze üç düğüm atar. Her bir düğümü bağladıkça: «Sen yat yat, daha gece uzundur» diyerek attığı düğümün üzerine eliyle vurur. Eğer bir kimse uykudan uyanır da Allah'ı zikreder, hatırlarsa bu dü-

ğümlerden biri çözülür, abdest alırsa biri daha çözülür, namaz kılarsa birisi daha çözülür ve zinde ve neş'eli olarak tertemiz bulunarak, sıklet ve tenbellik gibi şeylerden uzak olarak sabaha çıkmış olur. Böyle yapmayıp da güneş doğuncaya kadar gaflet üzere yatarsa vücûdu habîs ve tenbel olarak sabaha çıkmış olur. (Buhârî, Teheccüd, 12; Müslim, Müsâfirîn, 207; Ebû Dâvud, Tatavvu', 18)

Abdullah bin Mes'ud -*radıyallahu anh*-'dan gelen rivayette ise Nebiyy-i Ekrem -*sallallahu aleyhi ve sellem*- Efendimiz'in huzurunda geceden uykuya dalarak tâ güneş doğuncaya kadar uyuyup sabah namazına kalkmayan kimse zikredilse:

"O kimsenin kulağına şeytan işemişdir" buyururlardı. (Buhârî, Teheccüd, 13)

Nebiyy-i Ekrem -*sallallahu aleyhi ve sellem*- Efendimiz:

اِنَّ الصُّبْحَةَ تَمْنَعُ الرِّزْقَ

"Muhakkak sabah namazı ile güneş doğması arasında bulunan rızık taksimi zamanını uykuda geçirmek rızkın bir kısmına mani olur" buyurmuşlardır. (İbn Hanbel, I, 73)

Helaya Girerken ve Çıkarken Okunacak Duâ:

Enes bin Mâlik *-radıyallahu anh-*'dan rivayet olunduğuna göre Nebiyy-i Ekrem *-sallallahu aleyhi ve sellem-* def'i hacete girerlerken:

اَللّٰهُمَّ اِنّى اَعُوذُ بِكَ مِنَ الْخُبْثِ وَالْخَبَائِثِ

"Allah'ım pislikten ve pis şeylerden sana sığınırım" derlerdi. (Buhârî, Deavât, 54)

Nebiyy-i Ekrem *-sallallahu aleyhi ve sellem-* Efendimiz şöyle buyurmuşlardır:

"Sizden biriniz heladan çıkarken:

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِى اَذْهَبَ عَنّى مَا يُؤْذِينِى

وَاَمْسَكَ عَلَىَّ مَا يَنْفَعُنِى

«Benden bana eza veren şeyi gideren ve bana yarayacak şeyi bende tutan Allah'a hamd olsun.» desin" (Suyûtî, *el-Câmiu's-Sağir*, no: 574; Ali el-Müttakî, IX, 350/26390).

ABDEST DUÂLARI

1. Elleri Yıkarken:

بِسْمِ اللّٰهِ الْعَظِيمِ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ عَلَى دِينِ
الْاِسْلَامِ وَعَلَى تَوْفِيقِ الْاِيمَانِ وَعَلَى هِدَايَةِ
الرَّحْمٰنِ. اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِى جَعَلَ الْمَآءَ
طَهُورًا وَجَعَلَ الْاِسْلَامَ نُورًا

"Azamet ve celâl sâhibi Allah'ın adıyla başlarım. Bizi İslâm dininde kılan, îman etmeye muvaffak buyuran ve hidâyete erdiren, Rahman Allah'a hamdederim. Suyu temizleyici, İslâm'ı da nur kılan Allah'a hamdolsun."

2. Ağzını Yıkarken:

اَللّٰهُمَّ اسْقِنِى مِنْ حَوْضِ نَبِيِّكَ كَأْسًا
لَا اَظْمَأُ بَعْدَهُ اَبَدًا

"Ey Rabbim, bana peygamberinin havzından bir kâse içir, ondan sonra hiç susamayayım."

3. Burnuna Su Verirken:

اَللّٰهُمَّ أَرِحْنِى رَائِحَةَ الْجَنَّةِ وَارْزُقْنِى مِنْ
نَعِيمِهَا وَلَا تُرِحْنِى رَائِحَةَ النَّارِ

"Ey Rabbim bana cennetin kokusunu duyur ve onun nîmetlerinden nasîblendir ve bana ateşin kokusunu duyurma."

4. Yüzünü Yıkarken:

اَللّٰهُمَّ بَيِّضْ وَجْهِى بِنُورِكَ يَوْمَ تَبْيَضُّ
وُجُوهٌ وَتَسْوَدُّ وُجُوهٌ

"Ey Rabbim! Nice yüzlerin beyaz, nice yüzlerin kara olacağı günde yüzümü nurunla beyâz kıl, nurlandır."

5. Sağ Kolunu Yıkarken:

اَللّٰهُمَّ اَعْطِنِى كِتَابِى بِيَمِينِى وَحَاسِبْنِى
حِسَابًا يَسِيرًا

"Ey Rabbim! Kitabımı sağ elime ver ve hesabımı kolay gör."

6. Sol Kolunu Yıkarken:

اَللّٰهُمَّ لَا تُعْطِنِى كِتَابِى بِشِمَالِى وَلَا مِنْ وَرَآءِ ظَهْرِى وَلَا تُحَاسِبْنِى حِسَابًا شَدِيدًا

"Ey Rabbim! Kitabımı sol elime verme, arkamdan da verme ve beni sıkı hesâba çekme!"

7. Başını Meshederken:

اَللّٰهُمَّ حَرِّمْ شَعْرِى وَبَشَرِى عَلَى النَّارِ وَاَظِلَّنِى تَحْتَ ظِلِّ عَرْشِكَ يَوْمَ لَا ظِلَّ اِلَّا ظِلُّكَ (اَللّٰهُمَّ غَشِّنِى بِرَحْمَتِكَ وَاَنْزِلْ عَلَىَّ مِنْ بَرَكَاتِكَ)

"Ey Rabbim! Saçımı ve yüzümü ateşten koru. Senin himâyenden başka bir himâyenin bulunmadığı günde beni Arş'ının gölgesi altında gölgelendir."

"Allah'ım beni rahmetinle sar, üzerime berekâtından indir."

8. Kulağına Meshederken:

اَللّٰهُمَّ اجْعَلْنِى مِنَ الَّذِينَ يَسْتَمِعُونَ الْقَوْلَ فَيَتَّبِعُونَ اَحْسَنَهُ

"Ey Rabbim! Beni sözü dinleyip de en güzeline ittibâ edenlerden kıl."

9. Boynuna Meshederken:

اَللّٰهُمَّ أَعْتِقْ رَقَبَتِى مِنَ النَّارِ وَاحْفَظْنِى مِنَ السَّلَاسِلِ وَالْأَغْلَالِ

"Allah'ım! Beni cehennemden âzâd eyle, onun zincir ve bukağılarından muhâfaza eyle!"

10. Sağ Ayağını Yıkarken:

اَللّٰهُمَّ ثَبِّتْ قَدَمَىَّ عَلَى الصِّرَاطِ يَوْمَ تَزِلُّ فِيهِ الْاَقْدَامُ

"Ey Rabbim! Nice ayakların kaydığı günde benim ayaklarımı sırat üzerinde sabit kıl."

11. Sol Ayağını Yıkarken:

اَللّٰهُمَّ اجْعَلْ لِى سَعْيًا مَشْكُورًا وَذَنْبًا مَغْفُورًا وَعَمَلاً مَقْبُولاً وَتِجَارَةً لَنْ تَبُورَ

"Allah'ım gayretlerimi makbul, günahlarımı mağfiret ve amellerimi kabul eyle mânevî ticâretimi de zarar ettirme!"

12. Abdest Bittikten Sonra:

اَللّٰهُمَّ اجْعَلْنِى مِنَ التَّوَّابِينَ وَاجْعَلْنِى مِنَ
الْمُتَطَهِّرِينَ وَاجْعَلْنِى مِنْ عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ
وَاجْعَلْنِى مِنَ الَّذِينَ لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ
يَحْزَنُونَ. سُبْحَانَكَ اَللّٰهُمَّ وَبِحَمْدِكَ اَشْهَدُ اَنْ
لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ وَحْدَكَ لَا شَرِيكَ لَكَ وَاَنَّ مُحَمَّدًا
عَبْدُكَ وَرَسُولُكَ اَسْتَغْفِرُكَ وَاَتُوبُ اِلَيْكَ

"Ey Rabbim! Beni tevbe edenlerden ve çok çok temizlenenlerden kıl. Beni sâlih kullarından eyle, beni üzerlerine hiç bir korku gelmeyen ve hiç mahzun olmayanlardan kıl. Seni her an hamdinle tesbîh ederim. Ey Rabbim şehâdet ederim ki Senden başka hiç bir ilâh yok, ancak Sen varsın. Şerîkin yok ve yine şehâdet ederim ki Muhammed Senin kulun ve Rasûlündür. Senden mağfiretini isterim ve Sana tevbe ederim." (Abdest duâları için, bkz. Ali el-Müttakî, IX, 465-468)

Ezan Duâsı:

Câbir bin Abdullah *-radıyallahu anh-*'dan rivayet olunmuştur ki, Nebiyy-i Ekrem *-sallallahu aleyhi ve sellem-* Efendimiz şöyle buyurmuşlardır:

Kim ezanı işittiği zaman:

اَللّٰهُمَّ رَبَّ هٰذِهِ الدَّعْوَةِ التَّامَّةِ وَالصَّلَاةِ الْقَائِمَةِ اٰتِ مُحَمَّدًا الْوَسِيلَةَ وَالْفَضِيلَةَ وَابْعَثْهُ مَقَامًا مَحْمُودًا الَّذِى وَعَدْتَهُ

«Ey bu eksiksiz dâvetin ve kılınan namazın Rabbi! Hazret-i Muhammed -aleyhissalâtü vesselâm-'a Vesîle'yi ve fazîleti ver. O'nu va'dettiğin Makâm-ı Mahmûd'a ulaştır!» derse, ona kıyâmet günü mutlakâ şefaat ederim." (Buhârî, Ezân, 8; Ebû Dâvûd, Salât, 37/529)

Namazda Okunacak Duâlardan:

Ebû Hüreyre *-radıyallahu anh-*'dan rivayet olunduğuna göre, o bir gün Rasûlullah *-sallallahu aleyhi ve sellem-* Hazretlerine:

"– Yâ Rasûlallah, namazda iftitah tekbîri ile Fâtiha-i şerîfe arasında ne okursunuz?" diye sordu. Peygamber Efendimiz *-sallallahu aleyhi ve sellem-*'de:

"*– Şöyle derim*", buyurdular:

اَللّٰهُمَّ بَاعِدْ بَيْنِى وَبَيْنَ خَطَايَاىَ كَمَا بَاعَدْتَ بَيْنَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ. اَللّٰهُمَّ نَقِّنِى مِنَ الْخَطَايَا كَمَا يُنَقَّى الثَّوْبُ الْاَبْيَضُ مِنَ الدَّنَسِ. اَللّٰهُمَّ اغْسِلْ خَطَايَاىَ بِالْمَاءِ وَالثَّلْجِ وَالْبَرَدِ

“Ya Rabb, benimle hatâlarımın arasını uzaklaştır, maşrıkla mağribin arasını uzaklaştırdığın gibi. Yâ Rabb! Beni hatâlardan temizle, beyaz bir elbisenin kirlerden temizlendiği gibi. Allah’ım! Hatâlarımı su ile, kar ile, dolu ile yıka.” (Buhârî, Ezân, 89)

İftitah tekbîrinden sonra me’sûr duâlardan her hangi birisi okunabilir. **İmâm-ı A’zam Ebû Hanîfe** *-rahimehullah-* Hazretleri’nin intihâb *ve* iltizâm ettikleri duâ *Sünen-i Tirmizî*’de ve *Sünen-i Dârekutnî-*’de **Ebû Saîd el-Hudrî** *-radıyallahu anh-*’dan rivayet olunan malûm:

سُبْحَانَكَ اللّٰهُمَّ وَبِحَمْدِكَ وَتَبَارَكَ اسْمُكَ
وَتَعَالٰى جَدُّكَ وَلَا اِلٰهَ غَيْرُكَ

“Allah’ım, seni hamdin ile tesbih ederim. Senin ismin yücedir, mübarektir. Şânın ve makamın yüce ve ulvîdir. Sen’den başka ilah yoktur.” duâsıdır. (Ebû Dâvud, Salât, 119-120)

Bir sonraki **İmam-ı Şâfiî**’nin tercih ettiği duânın okunması da müstehabdır.

İmâm-ı Şafiî *-rahimehullah-* Hazretleri’nin intihâb ve iltizâm ettikleri duâ, *Sahîh-i Müslîm*’de **Hazret-i Ali** *-kerremallahu vechen-* Hazretlerin’den mervî bulunan:

اِنِّى وَجَّهْتُ وَجْهِىَ لِلَّذِى فَطَرَ السَّمٰوَاتِ
وَالْاَرْضَ حَنِيفًا وَمَا اَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ

“Muhakkak ki ben Hanif (hakka yönelmiş) olarak yüzümü, gökleri ve yeri yoktan var eden zât’a çevirdim ve ben müşriklerden değilim.” duâsıdır. (En’âm Sûresi, 79)

Camiye Girerken ve Çıkarken Okunacak Duâ:

Sizden biriniz mescide girdiği vakit peygambere salât ve selâm etsin. Ve:

اَللّٰهُمَّ افْتَحْ عَلَىَّ اَبْوَابَ رَحْمَتِكَ

“Ey Rabbim! Bana rahmetinin kapılarını aç!” desin. (Ebû Dâvud, Salât, 18/465)

Çıkarken de peygambere salât ve selâm etsin ve:

اَللّٰهُمَّ اعْصِمْنِى مِنَ الشَّيْطَانِ

“Ey Rabbim! Beni şeytandan koru” desin. (İbn Mâce, Mesâcid, 13)

Namazdan Sonra Yapılan Duâ:

Peygamberimiz -*sallallahu aleyhi ve sellem*- namaz kıldıkları zaman sağ eliyle başlarını meshederler ve:

بِسْمِ اللّٰهِ الَّذِى لَا اِلٰهَ غَيْرُهُ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ
اَللّٰهُمَّ اَذْهِبْ عَنِّى الْهَمَّ وَالْحُزْنَ

“Kendisinden başka ilâh bulunmayan Rahman ve Rahim olan Allah’ın adıyla. Benden üzüntüyü düşünceyi ve hüznü gider ey Rabbim!” derlerdi. (Heysemî, X, 144)

“Farz namazı kıldığınız zaman, her bir farz namazdan sonra on defa:

لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ. لَهُ الْمُلْكُ
وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

“Allah’tan başka hiçbir ilâh yoktur, sâdece O vardır. O tektir ve şerîki (ortağı) yoktur. Mülk O’nundur, hamd de O’na mahsustur. O, her şeye kâdirdir” deyiniz. Böyle diyene bir köle azâd etmiş gibi ecir yazılır” buyururlardı. (Bkz. Müslim, Zikr, 30)

İstihare Namazı ve Duâsı:

Câbir *-radıyallahu anh-* şöyle dedi:

Rasûlullah *-sallallahu aleyhi ve sellem-* tıpkı bir Kur’an sûresini öğretir gibi, bize her iş için istihâre yapmayı tâlim ederdi. Şöyle buyururdu:

“Herhangi biriniz bir iş yapmak istediğinde, farz namazlardan ayrı olarak iki rekât namaz kılsın, sonra da şöyle desin:

اَللّٰهُمَّ اِنِّى اَسْتَخِيرُكَ بِعِلْمِكَ وَاَسْتَقْدِرُكَ
بِقُدْرَتِكَ وَاَسْأَلُكَ مِنْ فَضْلِكَ الْعَظِيمِ فَاِنَّكَ

تَقْدِرُ وَلَا اَقْدِرُ وَتَعْلَمُ وَلَا اَعْلَمُ وَاَنْتَ عَلاَّمُ الْغُيُوبِ. اَللّٰهُمَّ اِنْ كُنْتَ تَعْلَمُ أَنَّ هٰذَا الْأَمْرَ خَيْرٌ لِى فِى دِينِى وَمَعَاشِى وَعَاقِبَةِ اَمْرِى -اَوْ قَالَ- فِى عَاجِلِ اَمْرِى وَاٰجِلِهِ فَاقْدُرْهُ لِى وَيَسِّرْهُ لِى ثُمَّ بَارِكْ لِى فِيهِ وَاِنْ كُنْتَ تَعْلَمُ أَنَّ هٰذَا الْاَمْرَ شَرٌّ لِى فِى دِينِى وَمَعَاشِى وَعَاقِبَةِ اَمْرِي -اَوْ قَالَ- فِى عَاجِلِ اَمْرِى وَاٰجِلِهِ فَاصْرِفْهُ عَنِّى وَاصْرِفْنِى عَنْهُ وَاقْدُرْ لِيَ الْخَيْرَ حَيْثُ كَانَ ثُمَّ اَرْضِنِى بِهِ.

«Allah'ım! Sen her şeyi bildiğin için, hakkımda hayırlı olanı bana da bildirmeni, Sen'in gücün her şeye yettiği için, beni başarılı kılmanı ve hayırlı olanı nasip etmeni, Sen'in o büyük kereminden niyaz ederim. Çünkü Sen'in gücün her şeye yeter, benimki yetmez; Sen her şeyi bilirsin, ben bilemem. Şüphesiz Sen görülüp bilinmeyenleri de bilirsin.

Allah'ım! Eğer bu işin benim dinim, dünyam ve âhiretim için hayırlı olduğunu biliyorsan (Şimdi veya daha sonrası için hayırlı olduğunu biliyorsan) onu yapmayı nasip et, kolaylık ver ve onu bana mübarek kıl. Şayet bu işin benim dinim, dünyam ve âhiretim için kötü olduğunu biliyorsan (şim-

di veya daha sonrası için kötü olduğunu biliyorsan) onu benden, beni de ondan uzaklaştır. Hayır nerede ise onu bana nasip et, sonra da gönlümü bu sonuca râzı kıl!»

Duâ esnâsında kendi işi ne ise onu zikretsin ve açıkça söylesin. (Meselâ "Yâ Rab, falan sefere çıkma kararım" veya "falanca ile evlenmem" desin." (Buhârî, Deavât 48, Tevhîd 10. Ayrıca bk. Tirmizî, Vitr 18; İbni Mâce, İkâme 188)

Bir başka hadîs-i şerîfte:

"Bir işin düşüncesi seni alıp kararsız kıldığı zaman Rabbinden hayrını iste, yani istihâre et, bunu yedi defa kadar yap, sonra kalbine ağır basana bak, hayır ondadır" buyurulmuştur. (Suyûtî, *el-Câmiu's-Sağîr*, no: 882)

Cuma Gününde Duâ:

Ebû Hüreyre *-radıyallahu anh-*'dan rivayet olunduğuna göre Rasûl-i Ekrem *-sallallahu aleyhi ve sellem-* Efendimiz Hazretleri buyurmuşlardır ki:

"Cum'a gününde bir saat vardır. Allah'ın kullarından bir müslim namazda iken Allah Teâlâ'dan niyaz ile bir şey isteyip duâsı o saate tesadüf ederse Allah teâlâ Hazretleri o kimsenin dileğini verir." Böyle buyurduktan sonra mübarek küçük parmağının ucuna işaret buyurdu. (bk. Nevevî, *el-Ezkâr*, 80; Buhârî, Deavât, 61)

Cum'a gününün içindeki saat, küçük parmağına nisbetle parmağın ulak ucu ne kadar ise, güne nisbetle o kadar az bir müddettir ki o saat içinde her halde duâ müstecâb olur demektir.

Nebiyy-i Ekrem *-sallallahu aleyhi ve sellem-* Hazretleri:

إِنَّ يَوْمَ الْجُمُعَةِ يَوْمُ عِيدٍ وَذِكْرٍ

"Cum'a günü, ibâdet ve ezkâr ile müminlerin kalbi mesrur olacak bir bayram günüdür" buyurmuşlardır. (Suyûtî, *el-Câmiu's-Sağir*, no: 2519)

"Size bir sûre haber vereyim mi ki, azamet semâ ile arz arasını doldurmuş, onu yetmişbin melek teşyî' etmiştir? O sûre Kehf süresidir. Kim cum'a günü bu sûreyi okursa Allah onu ötek cum'aya kadar bu sûre ile mağfiret eder, sonun da üç gün de ziyâdesi vardır.

Ve semâya ulaşan bir nur verilir ve Deccal'in fitnesinden muhafaza edilir. Yatacağı vakit bu sûrenin sonundan beş âyet okuyan hıfz olunur ve gecenin istediği vaktinde kaldırılır." (Suyûtî, *el-Câmiu's-Sağir*, no: 2862)

"Ey Rabbim! Perşembe günü ümmetimin erkenden yaptığı işleri bereketli kıl." (Tirmizî, Ticâret, 41)

Hadîsin şerhinde deniliyor ki, bu günün evvelinde bir ihtiyacını tedarik etmek, nikâh akdetmek ve bunun gibi mühim işler sünnettir.

“Cum’a gününde; Yani perşembeyi cumaya bağlayan gece iki rek’at namaz kılıp Fâtiha’dan sonra onbeş defa Zilzâl Sûresini okuyan kimseyi Allah Teâlâ kabir azâbından ve kıyamet korkularından emin kılar.” (Ali el-Müttakî, no: 21356)

“Şu duâ ile cum’a günü herhangi bir saatte duâ edilirse sahibine muhakkak icabet olunur.”

لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ يَا حَنَّانُ يَا مَنَّانُ يَا بَدِيعَ
السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْاِكْرَامِ

“Sen’den başka hiçbir ilâh yoktur. Ey Hannân, ey Mennân, ey gökleri ve yeri en güzel şekilde yaratan, ey Celâl ve ikrâm sâhibi!” (Suyûtî, *el-Câmiu’s-sağîr*, no: 7450)

“Cum’a gününde bir saat vardır, mü’min bir kul namazda duâ ederken Allah’dan bir şey ister ve o saate denk gelirse, Allah muhakkak ona icabet eder.” Ashab-ı kiram:

“Bu saat hangi saattir yâ Rasûlallah” dediklerinde:

“İkindi namazı ile güneş batması arasındaki vakittir.” buyurdular (Tirmizî, Cuma, 2; Ali el-Müttakî, no: 21316).

Cuma namazından sonra daha oturduğu yerden kalkmadan yüz defa:

سُبْحَانَ اللّٰهِ وَبِحَمْدِهِ سُبْحَانَ اللّٰهِ الْعَظِيمِ
وَبِحَمْدِهِ وَاَسْتَغْفِرُ اللّٰهَ

“Allah’ı hamdiyle tesbih ederim. Azîm olan yüce Allah’ı hamd ile tesbîh ederim. Allah’tan beni affetmesini isterim.” diyen kimsenin yüzbin günâhını, ana ve babasının da yirmidörtbin günâhını Allah mağfiret eder.” (Ali el-Müttakî, no: 21321)

Cuma Namazından Sonra:

İmam-ı Suyûtî, *el-Câmi’u’s-sağir’***inde** rivayet eder ki:

Nebiyy-i Ekrem -*sallallahu aleyhi ve sellem*-Efendimiz şöyle buyurmuşlardır:

“Kim cuma namazından sonra -konuşmadan ve kalkmadan- ***ihlâs*** *sûresini,* ***Felâk*** *sûresini ve* ***Nâs*** *sûresini yedişer defa okursa Allah Teâlâ onu gelecek cumaya kadar, zarar verici şeylerden muhafaza buyurur.”* (Suyûtî, *el-Câmiu’s-sağîr,* no: 8954; Ali el-Müttakî, II, 648/4985)

Her Namazdan Sonra:

Li-îlâfi Kureyş sûresini sabah ve akşam veya beş vakit namazın akabinde en az onbir kere okumaya devam edilirse biiznillahi Teâlâ kişinin hayat tehlikesinden emin kalacağını **İmam Rabbânî, Mektûbat**'ında haber veriyor.

SENENİN MUAYYEN ZAMANLARINDA OKUNACAK DUÂLAR

Senenin Birinci Günü (1 Muharrem) Okunacak Duâ:

Senenin birinci gününde üç defa okunacaktır:

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ وَصَلَّى اللّٰهُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَاٰلِهِ وَصَحْبِهِ وَسَلَّمَ. اَللّٰهُمَّ اَنْتَ الْاَبَدِىُّ الْقَدِيمُ الْاَوَّلُ وَعَلَا فَضْلُكَ الْعَظِيمُ وَجُودُكَ الْعَمِيمُ الْمُعَوَّلُ وَهٰذِهِ عَامٌ جَدِيدٌ قَدْ اَقْبَلَ نَسْئَلُكَ الْعِصْمَةَ فِيهِ مِنَ الشَّيْطَانِ وَاَوْلِيَائِهِ وَجُنُودِهِ وَالْعَوْنَ عَلَى هٰذِهِ النَّفْسِ الْاَمَّارَةِ بِالسُّوءِ وَالْاِشْتِغَالَ بِمَا يُقَرِّبُنِى اِلَيْكَ زُلْفَى يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْاِكْرَامِ وَصَلَّى اللّٰهُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ النَّبِيِّ الْاُمِّيِّ

وَعَلَى اٰلِهِ وَاَصْحَابِهِ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ
وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

"Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın adıyla. Allah (c.c) Efendimiz Muhammed'e âline ve ashâbına salât u selâm eylesin! Allah'ım! Sen ebedîsin, Kadîm'sin, Evvel'sin. Fazl u ihsânın çok yücedir. Her şeyi kaplayan ve her şeyin sığınağı olan cömertliğin çok yücedir. Yeni yıl gelmiş bulunuyor. Bu sene içinde bizi şeytandan, onun dostlarından ve ordularından korumanı istiyoruz. Şu dâimâ kötülüğü emreden nefse karşı yardımını istiyoruz. Sana yaklaştıracak şeylerle meşgul olabilmem için yardımını istiyorum, ey Celâl ve İkrâm Sâhibi olan Allah'ım! Allah, ümmî nebî Efendimiz Muhammed'e, âline, mübarek ve temiz ashâbına salât eylesin! Hamd, âlemlerin Rabbi olan Allah'a mahsustur."

Muharrem Ayının İlk On Gününde Okunacak Duâ:

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ اَللّٰهُمَّ اَنْتَ
الْاَبَدِيُّ الْقَدِيمُ الْحَيُّ الْكَرِيمُ الْحَنَّانُ الْمَنَّانُ
وَهٰذِهِ سَنَةٌ جَدِيدَةٌ اَسْئَلُكَ فِيهَا الْعِصْمَةَ مِنَ
الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ. وَالْعَوْنَ عَلَى هَذِهِ النَّفْسِ

ٱلْأَمَّارَةِ بِالسُّوءِ وَالْاِشْتِغَالَ بِمَا يُقَرِّبُنِى اِلَيْكَ

يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْاِكْرَامِ بِرَحْمَتِكَ يَا اَرْحَمَ

الرَّاحِمِينَ

"Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın adıyla. Allah'ım! Sen ebedîsin, Kadîm'sin, dirisin, Kerîm'sin, Hannân'sın, Mennân'sın. Bu yeni sene içinde beni ilâhî rahmetten kovulmuş şeytandan korumanı istiyorum. Şu dâimâ kötülüğü emreden nefse karşı yardımını istiyorum. Yine Sana yaklaştıracak şeylerle meşgul olabilmem için yardımını istiyorum, ey Celâl ve İkrâm Sâhibi olan Allah'ım! Rahmetinle lutfeyle ey merhametlilerin en merhametlisi!"

Her kim Muharrem ayının ilk on gününde, özellikle birinci ve onuncu Aşûra günleri sabahleyin üç kere bu duâyı okursa Allah Zü'l-celâl Hazretleri'nin o kimseyi tâ gelecek senenin Muharrem ayına kada cemî' belâlardan emîn ve muhafaza buyuracağı rivâyet olunmaktadır.

10 Muharrem'de Yedi Defa Okunacak Duâ:

Yetmiş defa:

حَسْبُنَا اللّٰهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ نِعْمَ الْمَوْلَى وَنِعْمَ

النَّصِيرُ

"Allah bize yeter, O ne güzel vekîldir. Ne güzel Mevlâ ve ne güzel yardımcıdır." dedikten sonra yedi defa şu duâyı okumalıdır:

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ سُبْحَانَ اللّٰهِ مِلْأَ الْمِيزَانِ وَمُنْتَهَى الْعِلْمِ وَمَبْلَغَ الرِّضَا وَزِنَةَ الْعَرْشِ لَا مَلْجَأَ وَلَا مَنْجَا مِنَ اللّٰهِ اِلَّا اِلَيْهِ سُبْحَانَ اللّٰهِ عَدَدَ الشَّفْعِ وَالْوَتْرِ وَعَدَدَ كَلِمَاتِ اللّٰهِ التَّامَّاتِ كُلِّهَا اَسْأَلُكَ السَّلَامَةَ بِرَحْمَتِكَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ وَهُوَ حَسْبِى نِعْمَ الْوَكِيلُ نِعْمَ الْمَوْلَى وَنِعْمَ النَّصِيرُ. وَصَلَّى اللّٰهُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ خَيْرِ خَلْقِهِ وَعَلَى اٰلِهِ وَاَصْحَابِهِ اَجْمَعِينَ. اٰمِينَ.

"Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın adıyla. Allah'ı mîzân dolusunca, ilimlerin nihâyet derecesiyle, râzı olacağı şekilde, Arş'ın ağırlığınca tesbih ederim. Allah'tan koruyacak hiçbir sığınak ve kurtuluş yolu yok, O'ndan yine O'na sığınılır. Çift ve tek olan şeyler adedince, Allah'ın bütün tam kelimeleri adedince O'nu tesbih ederim. Ey merhametlilerin en merhametlisi, rahmetinle bana selâmet vermeni istiyorum. Günahlardan korunmaya güç yetirmek ve taa-

te kuvvet bulmak, ancak yüce ve Azîm olan Allah'ın tevfik ve yardımıyladır. O bana yeter, O ne güzel vekildir. Ne güzel Mevlâ ve ne güzel yardımcıdır. Allah, mahlûkâtın en hayırlısı olan Efendimiz Muhammed'e, âline ve ashâbına salât eylesin! Âmîn!"

Aşûra Gününün Fazîletleri:

Rubeyyı' binti Muavviz *-radıyallahu anha-*'nın rivayet etdiğine göre Nebiyy-i Ekrem *-sallallahu aleyhi ve sellem-* Ensâr'ın köylerine Aşure Günü kuşluk zamanı haber gönderdi ve:

"Her kim sabahleyin iftar ettiyse günün geri kalanını imsak etsin, yani bir şey yemesin, her kim oruca niyyet etti ise orucunu tamamlasın" buyurdu. (Buhârî, Savm, 69)

Rubeyyı' *-radıyallahu anha-* der ki, biz artık Rasûlullah'ın bu emrinden sonra Aşûra gününün orucunu tutardık ve küçük çocuklarımıza da tutturrurduk. Onlarla mescide girerdik ve çocuklarımıza boyalı yünden oyuncak verirdik, bunlardan yemek için ağlayan olursa iftar vakti erişinceye kadar bu oyuncaklarla eğlendirirdik." (Buhârî, Savm, 47; Müslim, Siyâm, 136)

Bakınız, Zaman-ı Saadette, Sadr-ı İslâm'da müslüman evlâdlarına namaz ve oruç gibi ibâdetlere tâ küçükten alıştırmaya nasıl dikkat edilmiştir!

Çocukların oruç tutmaları hakkında cumhur ulemaya göre bulûğa ermeyen çocuklara oruç vâcib değildir, müstehabdır demişlerdir. **İmam-ı Şâfi'î**'ye göre çocuğun oruç tutmaya kudret-i bedeniyyesi olursa alıştırmak için oruç emir olunur. Yaş haddini de yedi veya on yaş olarak ta'yin etmiştir. **İshak**'a göre oruç oniki yaşında emrolunur. **Ahmed bin Hanbel**'e göre ise on yaşında emir olunur.

Evzâî de: "Çocuğun kuvve-i bedeniyyesine zaaf ârız olmaksızın üç gün üst üste oruç tutturulursa müstehab olur." demiştir.

Buhârî şârihi şöyle der: Ulemaya göre çocukların ibâdete alıştırılmaları için bu, müstahsen addedilmiştir. Ve bunların vesile-i hayr ve bereket olacağını kabul etmişlerdir. Şu kadar ki bu, neşv ü nema çağında olan çocuğun kuvve-i bedeniyyesine zaaf îrâs etmemek şartına bağlıdır. Çünkü sağlam mükellefe bile seferde meşakkatine binaen iftara müsaade edilmişdir. Allah'ın:

يُرِيدُ اللّٰهُ بِكُمُ الْيُسْرَ وَلَا يُرِيدُ بِكُمُ الْعُسْرَ

"Allah sizin için kolaylık diler, sizin için zorluk dilemez." (Bakara sûresi, 185) buyurduğu da unutulmamalıdır.

Buhârî'nin **İbn-i Abbas** *-radıyallahu anhüma-*'dan rivayet ettiğine göre: Nebiyy-i Ekrem *-sallallahu aleyhi ve sellem-* Efendimiz Medine'yi teşrif buyurdukları vakit yahûdilerin Aşûra günü oruç tuttuklarını gördü ve:

“– Bu ne orucudur?” diye sordu. Onlar da cevaben:

“– Bu gün iyi bir gündür. Bu gün Allah *-azze ve cell-* Benî İsrâîl’e düşmanlarından necat verdiği bir gündür; yani Fir’avn’ın şerrinden kurtulduğumuz gündür! dediler. Rasûlullah da:

“– Biz Musa’ya sizden daha yakın bulunuyoruz,” buyurdu, Mekke’deki gibi o gün oruç tuttu ve o gün oruç tutulmasını emir buyurdu.” (Buhârî, Savm, 69)

Aşûra orucu hakkındaki fıkhî hükme gelince: Bu orucun vâcib değil **sünnet** olduğunda ulemânın ittifakı vardır. Yalnız ibtidâ-i İslâm’daki hüküm hakkında ihtilâf edilmiştir. Bu oruç **İmam Ebû Hanîfe**’ye göre vâcibdi. **İmâm-ı Şafiî**’den gelen iki rivayetin meşhuruna göre âşura orucu ilk teşrî’ buyurulduğu zamandan berî kat’ıyyen vâcib olmayıp sünnet olarak devam edip gelmiştir. Şu kadar ki müekked bir sünnettir. Ramazan orucu farz kılındıktan sonra âşûra orucu müstehab olmuştur.

Bu günün faziletleri cümlesinden olarak, Allah’ın, Âdem *-aleyhisselâm-*’ın tevbesini bu günde kabul ettiği ve Âdem’in bu günde ‘Safiyyullah’ olduğu, İdris *-aleyhisselâm-*’ın yüce bir mekâna bu günde ref olunduğu, Allah’ın Nuh’u gemiden bu günde çıkardığı, İbrâhîm’i ateşten bu günde kurtardığı, Tevrat’ı Musa*-aleyhisselâm-*’a bu günde indirdiği, Yûsuf’u zindandan bu günde kurtardığı, Ya’kub’un

gözlerinin bu günde iade olunduğu, Eyyûb'un bu günde şifâya kavuştuğu, Yûnus'un balığın karnından bu günde kurtulduğu, Kızıldeniz'in Benî İsrail'e bu günde yarılıp geçtikleri ve kurtuldukları, Dâvûd *-aleyhisselâm-*'ın bu günde mağfiret olunduğu, Süleyman'a bu günde mülk ve saltanat verildiği ve Muhammed *-aleyhi's-salâtü ve's-selâm-*'ın geçmiş ve gelecek günâhlarının bu günde mağfiret olunduğu rivayet olunur. Dünyânın yaratılmaya ilk başlandığı, yeryüzüne yağmurun ilk yağdığı gün **âşûra günüdür**, diye de rivayet olunmuştur.

Bu günde eve çeşitli ve bol erzak almak, muhtaçlara tasaddukta, komşu ve akrabaya ikramlarda bulunmak sene boyunca berekete vesile olur. Yine bu günde oruçlu bulunup gecesini de ihya etmenin büyük ecir ve rizây-ı ilâhîye sebeb olacağı ifâde buyurulmuştur.

Yahudilere benzememek için dokuzuncu ve onuncu günlerde yahud onuncu ve onbirinci günlerde beraber oruç tutulması gerektiği İbn-i Abbas'tan rivayet edilmiştir.

er-Ravzu'l-Fâık kitabında şu kıssa anlatılır:

Bir vakit Basra'da servet sahibi bir adam vardı. Her senenin âşûra gününde müslüman kardeşlerini evine toplar, sabaha kadar Kur'ân okuyarak okutarak geceyi ihya ederler, nerde fakîr ve yoksul, kimsesiz varsa buldurur, hepsine tasaddukta bulunur, dul ve yetimlere ikramda bulunur, elinden gelen hayrı fazlasıyla

yapardı. Evinin bitişiğinde bir komşusu bulunuyordu ve komşusunun hem anası, hem de kızı senelerden beri yürüyemez vaziyette idiler. Kız, babasına sordu:

"– Babacığım bu gün nedir? Komşumuz herkesi evine toplayıp bu geceyi Kur'ân ve zikirle ihya ediyor?" Babası:

"– Yavrucuğum, bu gün âşûra günüdür, Allah katında bu günün hürmeti büyüktür, ayrıca çok da fazîletleri vardır" dedi.

Sonra uykuya vardılar. Fakat kız çocuğunun gözüne uyku girmiyordu. Sanki nefesi kesilmiş bir halde huşû ve haşyet ile Kur'ân'ı ve zikrullah'ı dinliyordu. Kur'ân'ın hatim duâsını yaptıkları vakit, yüzünü semâya doğru çevirdi ve Allah'a niyaz ederek:

"– Ey Mevlâm! Bu gecenin senin indindeki hürmeti hakkı için, senin rızânı kazanmak arzusuyla bu gece Kur'ân'ını okumak üzere uyumamış kulların hürmeti için beni şu hâlimden kurtar, kalbimin kırıklığını sar!" dedi. Daha sözünü bitirmemişti, o anda afiyet buldu, bütün ağrı ve sancılarından kurtularak kalkıp doğruldu. Sabahleyin bu hâli görünce şaşıp kalan babası:

"– Kızım bu nasıl oldu?" diye sordu. O da;

"– Babacığım, bu gün ile Allah'a tevessül ettim. O da ânında bana sıhhatimi ihsan etti" dedi.

SAFER AYINDA OKUNACAK DUÂLAR

اَعُوذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

⋆ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ كَتَبَ رَبُّكُمْ عَلَى نَفْسِهِ الرَّحْمَةَ.

⋆ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ بِمَا صَبَرْتُمْ فَنِعْمَ عُقْبَى الدَّارِ.

⋆ سَلَامٌ عَلَيْكُمُ ادْخُلُوا الْجَنَّةَ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ.

⋆ وَسَلَامٌ عَلَيْهِ يَوْمَ وُلِدَ وَيَوْمَ يَمُوتُ وَيَوْمَ يُبْعَثُ حَيًّا.

İlâhi rahmetten kovulmuş şeytandan Allah'a sığınırım.
Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın adıyla.

"...Selâm size! Rabbiniz merhamet etmeyi kendisine yazdı..." (el-En'âm, 54)

"Sabrettiğinize karşılık size selam olsun! Dünya yurdunun sonu (cennet) **ne güzeldir!"** (er-Ra'd, 24)

"...Size selâm olsun. Yapmış olduğunuz (sâlih) **amellere karşılık cennete girin!"** (en-Nahl, 32)

"Doğduğu gün, öleceği gün ve diri olarak kabirden kaldırılacağı gün ona (Hz. Îsâ'ya) **selâm olsun!"** (Meryem, 15)

⋆ وَالسَّلَامُ عَلَىَّ يَوْمَ وُلِدْتُ وَيَوْمَ اَمُوتُ وَيَوْمَ اُبْعَثُ حَيًّا.

⋆ سَلَامٌ عَلَيْكَ سَأَسْتَغْفِرُ لَكَ رَبّٖي اِنَّهُ كَانَ بٖى حَفِيًّا.

⋆ وَالسَّلَامُ عَلَى مَنِ اتَّبَعَ الْهُدٰى.

⋆ وَسَلَامٌ عَلَى عِبَادِهِ الَّذٖينَ اصْطَفٰى.

⋆ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ لَا نَبْتَغِى الْجَاهِلٖينَ.

⋆ سَلَامٌ قَوْلاً مِنْ رَبٍّ رَحٖيمٍ.

⋆ سَلَامٌ عَلَى نُوحٍ فِى الْعَالَمٖينَ اِنَّا كَذٰلِكَ نَجْزٖى الْمُحْسِنٖينَ اِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنٖينَ.

"Doğduğum gün, öleceğim gün ve diri olarak kabirden kaldırılacağım gün selâm banadır." (Meryem, 33)

"(İbrahim babasına:) Selâm sana, dedi, Rabbimden senin için mağfiret dileyeceğim. Çünkü O, bana karşı çok lütufkârdır." (Meryem, 47)

"...Selâm hidâyete tâbî olanlaradır." (Tâhâ, 47)

"...Selâm olsun seçkin kıldığı kullarına!" (en-Neml, 59

"«...Size selâm olsun. Biz kendini bilmezleri (arkadaş edinmek) **istemeyiz» derler."** (el-Kasas, 55)

"Onlara merhametli Rabb'in söylediği selâm vardır." (Yâsîn, 58)

"Bütün âlemlerde Nûh'a selam olsun! İşte biz muhsinleri (iyiliklerde bulunan, işini sağlam yapan ve ihsan duygusuyla yaşayan güzel insanları) **böyle mükâfatlandırırız. Zira o, bizim mü'min kullarımızdan idi."** (es-Sâffât, 79-81)

⋆ سَلَامٌ عَلَىٓ اِبْرَاهِيمَ كَذٰلِكَ نَجْزِى الْمُحْسِنِينَ اِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ.

⋆ سَلَامٌ عَلَى مُوسٰى وَهَارُونَ إِنَّا كَذٰلِكَ نَجْزِى الْمُحْسِنِينَ إِنَّهُمَا مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ.

⋆ سَلَامٌ عَلَىٓ إِلْيَاسِينَ اِنَّا كَذٰلِكَ نَجْزِى الْمُحْسِنِينَ إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ.

⋆ وَسَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ.

⋆ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ طِبْتُمْ فَادْخُلُوهَا خَالِدِينَ.

⋆ سَلَامٌ هِىَ حَتّٰى مَطْلَعِ الْفَجْرِ.

"İbrahim'e selâm! dedik. Biz muhsinleri böyle mükâfatlandırırız. Çünkü o, bizim mü'min kullarımızdandır." (es-Sâffât, 109-111)

"Mûsâ ve Hârûn'a selâm olsun. Doğrusu biz, muhsinleri böylece mükâfatlandırırız. Şüphesiz, ikisi de mü'min kullarımızdandı." (es-Sâffât, 120-122)

"Selâm olsun İlyâsîn'e! Şüphesiz biz, muhsinleri işte böyle mükâfatlandırırız. Çünkü o, bizim mü'min kullarımızdandı." (es-Sâffât, 130-132)

"Gönderilen bütün peygamberlere selâm olsun!" (es-Sâffât, 181)

"...Selâm size! Tertemiz geldiniz. Artık ebedî kalmak üzere girin buraya." (ez-Zümer, 73)

"O gece, selâm doludur. Ta fecrin doğuşuna kadar." (el-Kadir, 5)

اَللّٰهُمَّ بَارِكْ فِى شَهْرِ الصَّفَرِ وَاخْتِمْ لَنَا بِالسَّعَادَةِ وَالظَّفَرِ

“Allah’ım! Safer ayını mübârek kıl, bizlere onu saâdetle ve zaferle/kazançlarla bitirmeyi nasîb eyle!”

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَنَبِيِّكَ وَرَسُولِكَ وَعَلَى اٰلِهِ وَبَارِكْ وَسَلِّمْ.

اَللّٰهُمَّ اِنِّى اَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ هٰذَا الْيَوْمِ وَمِنْ كُلِّ شِدَّةٍ وَبَلَاءٍ وَبَلِيَّةٍ اَلَّتِى فِيهِ وَيَكُونُ فِى عِلْمِكَ يَا دَهْرُ يَا دِيَارُ يَا كَيْنَانُ يَا كَيْنُونُ يَا اَوَّلُ يَا أَبَدُ يَا مُبْدِيءُ يَا مُعِيدُ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْاِكْرَامِ يَا ذَا الْعَرْشِ الْمَجِيدِ أَنْتَ تَفْعَلُ مَا تُرِيدُ

اَللّٰهُمَّ احْرُسْنِى بِعَيْنِكَ الَّتِى لَا تَنَامُ فِى نَفْسِى وَمَالِى وَاَوْلَادِى وَدِينِى وَدُنْيَاىَ الَّتِى ابْتَلَيْتَنِى بِصُحْبَتِهِمْ بِحُرْمَةِ الْاَبْرَارِ وَالْاَخْيَارِ بِرَحْمَتِكَ يَا عَزِيزُ يَا غَفَّارُ يَا سَتَّارُ بِرَحْمَتِكَ يَا اَرْحَمَ الرَّحِمِينَ.

اَللّٰهُمَّ شَدِيدُ الْقُوَى يَا شَدِيدُ يَا عَزِيزُ يَا كَرِيمُ
يَاكَبِيرُ يَا مُتَعَالُ ذَلَّلْتَ بِعِزَّتِكَ جَمِيعَ خَلْقِكَ
يَا مُحْسِنُ يَا مُجْمِلُ يَا مُتَفَضِّلُ يَا مُنْعِمُ يَا
مُكْرِمُ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ.

اَللّٰهُمَّ يَا لَطِيفُ لَطَفْتَ بِخَلْقِكَ السَّمٰوَاتِ
وَالْاَرْضِ اُلْطُفْ بِنَا فِى قَضَائِكَ وَعَافِنَا مِنْ
بَلَائِكَ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ اِلَّا بِكَ بِرَحْمَتِكَ
يَا اَرْحَمَ الرَّحِمِينَ حَسْبُنَا اللّٰهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ
وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ
وَصَلَّى اللّٰه عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى اٰلِهِ
وَصَحْبِهِ وَسَلَّمَ.

“Rahmân ve Rahîm olan Allah’ın adıyla.

Allah’ım! Kulun, peygamberin, rasûlün Muhammed’e ve âline salât u selâm eyle ve onları mübârek kıl!

Allah’ım, bugünün şerrinden, bugünde ve Sen’in ilminde bulunan her türlü şiddet, belâ ve musîbetlerden Sana sığınırım. Yâ Dehr, yâ Diyâr, yâ Keynân, yâ Keynûn, yâ Evvel, yâ Ebed, yâ Mübdi’, yâ Muîd, yâ Ze’l-Celâli ve’l-İkrâm, ey şerefli Arş’ın sahibi, Sen istediğin her şeyi yaparsın.

Allah'ım, ebrâr ve seçkin kulların hürmetine hiçbir zaman uyumayan gözünle beni, kendileriyle beraber yaşamakla beni imtihan ettiğin malımı, evlâdımı, dînimi ve dünyamı koruyup kolla, rahmetinle ey Azîz, ey Ğaffâr, ey Kerîm, ey Settâr, rahmetinle ey merhametlilerin en merhametlisi!

Allah'ım, ey pek güçlü ve kuvvetli olan, ey Şedîd, ey Azîz, ey Kerîm, ey Kebîr, ey Müteâl, izzetinle ve yüceliğinle bütün mahlûkâta boyun eğdirdin, yâ Muhsin, yâ Mücmil, yâ Mütefaddıl, yâ Mün'im, yâ Mükrim, Sen'den başka ilâh yoktur.

Allah'ım, yâ Latîf, semâları ve arzı yaratarak lütufta bulundun, hakkımızda vereceğin hüküm ve takdirlerinde bize de lutufkâr davran, bize âfiyet vererek belâlardan sâlim kıl, güç ve kuvvet ancak Sen'in yardımınladır, rahmetinle lutfeyle ey merhametlilerin en merhametlisi! Allah bize yeter ve O ne güzel vekildir. Güç ve kuvvet ancak yüce ve azamet sahibi Allah'ın tevfîki iledir. Allah, Efendimiz Muhammed'e, âline ve ashâbına salât u selâm eylesin!"

Safer ayında yeryüzüne nazil olacak belâlardan biiznillahi teâlâ muhafaza olmak için ilk çarşamba gecesi sabah namazından evvel **dört rek'at nafile namaz** kılıp birinci rek'atda, *Fâtiha*'dan sonra onyedi *Kevser* suresi. İkinci rek'atda *Fâtiha'dan* sonra beş *İhlâs-ı şerif* üçüncüde Fâtiha'dan sonra bir *Felâk* su-

resi, dördüncüde bir *Nâs* suresi okuyup selam verilip duâ edilecektir.

Keza safer ayının son çarşambasının gecesi veya gündüzü iki rek'at namaz kılıp birinci ve ikinci rek'atta *Fâtiha*'dan sonra onbir *İhlâs-ı şerîf* okunacak, namazdan sonra yedi defa *istiğfar* edip el kaldırıp onbir defa *Salât-ı Münciye* ve sonlarında:

اِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

"Şüphesiz Sen her şeye kâdirsin/her şeye gücün yeter." okunacaktır.

Salât-ı Münciye

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ صَلَاةً تُنْجِينَا
بِهَا مِنْ جَمِيعِ الْاَهْوَالِ وَالْاٰفَاتِ وَتَقْضِى لَنَا
بِهَا جَمِيعَ الْحَاجَاتِ وَتُطَهِّرُنَا بِهَا مِنْ جَمِيعِ
السَّيِّئَاتِ وَتَرْفَعُنَا بِهَا اَعْلَى الدَّرَجَاتِ وَتُبَلِّغُنَا
بِهَا اَقْصَى الْغَايَاتِ مِنْ جَمِيعِ الْخَيْرَاتِ فِى
الْحَيَاةِ وَبَعْدَ الْمَمَاتِ.

"Allah'ım! Peygamber Efendimiz Hazret-i Muhammed Mustafâ'ya salât eyle. Öyle bir salât ki; o salât vesîlesiyle bizi bütün korku ve âfetlerden kurtar, bütün ihtiyaçlarımızı gider, bizi bütün günahlardan temizle,

bizi derecelerin en yücesine yükselt ve onun vesîlesiyle bizi, hayâtta ve ölümden sonra bütün hayırların en son noktasına ulaştır.”

Bu duâlarda, “Beni ve efrâd-ı ailemi ve bilcümle mü’minleri yer ve gök afatlarından ve cemî’ belâlardan muhafaza buyur ya Rabbi!” diye duâ edilecektir.

Receb Ayında Okunacak Duâ:

Receb-i Şerîf girdiği zaman Nebiyy-i Ekrem -*sallallahu aleyhi ve sellem*-:

اَللّٰهُمَّ بَارِكْ لَنَا فِى رَجَبَ وَشَعْبَانَ وَبَلِّغْنَا رَمَضَانَ

“Ey Rabbim! Bize Receb’i ve Şa’ban’ı mübarek kıl ve bizi Ramazan’a ulaştır.” diye duâ ederlerdi (İbn Hanbel, I, 259).

Ayrıca Receb ayının birinden itibaren Ramazan-ı Şerif sonuna kadar her gün biner aded kelime-i tevhid okumalıdır.

Leyle-i Regâib:

Leyle-i Regâib’den evvelki perşembe günü oruç tutulup akşam birkaç lokma iftar edip akşam namazını edadan sonra iki rek’atta bir selâm vermek üzere oniki rek’at nafile namaz kılınacaktır. Her rek’atta *Fâtiha*’dan sonra üç kere “*Kadir*” suresi ve oniki kere *“İhlâs”* sûresi okunacaktır.

Veyahud bir kere *“Kadir”* sûresi ve üç kere *“İhlâs”* sûresi okunur.

Namaz tamam olduğunda yetmiş kere:

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍنِ النَّبِيِّ
الْأُمِّىِ وَعَلَى اٰلِهِ وَصَحْبِهِ وَسَلِّمْ

“Allah’ım, ümmî nebî Efendimiz Muhammed’e, âline ve ashâbına salât u selâm eyle!” duâsı okunacakdır. Sonra secde edilip secdede yetmiş kere:

سُبُّوحٌ قُدُّوسٌ رَبُّنَا وَرَبُّ الْمَلَائِكَةِ وَالرُّوحِ

“Bizim Rabbimiz, Rûh’un ve melâike-i kirâmın Rabbi, bütün kusurlardan münezzeh ve cümle eksikliklerden pâk ve yücedir.”

Secdeden baş kaldırıp otururken yetmiş kere:

رَبِّ اغْفِرْ وَارْحَمْ وَتَجَاوَزْ عَمَّا تَعْلَمُ اِنَّكَ
اَنْتَ الْأَعَزُّ الْاَكْرَمُ

“Rabbim, beni mağfiret et, bana rahmet et, bildiğin bütün kusurlarımdan geç, onları bağışla, şüphesiz Sen en yüce ve en kerîmsin.” duâsı okunacak. Tekrar secde edip yine yetmiş kere:

سُبُّوحٌ قُدُّوسٌ رَبُّنَا وَرَبُّ الْمَلَائِكَةِ وَالرُّوحِ

“Bizim Rabbimiz, Rûh’un ve melâike-i kirâmın Rabbi, bütün kusurlardan münezzeh ve cümle eksikliklerden pâk ve yücedir.” duâsı okunacak. Ve sonra secdede iken dünyevî ve uhrevî ne haceti varsa Hak *-celle ve alâ-* Hazretleri’nden niyaz edilecektir. Sonra kişi secdeden başını kaldırıp namaz ve duâsı tamam olmuş olur.

Mi’rac Gecesi Namazı:

Receb-i Şerîf’in yirmiyedinci gecesine müsadif olan mübarek Leyle-i Mi’rac’da oniki rek’at nafile namaz kılınması müstahsen görülmüştür. Her rek’atda Fâtihâ-i şerîfeden sonra başka bir sûre okuyarak iki rek’atda bir selâm vermeli ve sonra yüz kere:

سُبْحَانَ اللّٰهِ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ وَلَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ
وَاللّٰهُ اَكْبَرُ

“Allah’ı tesbih ederim/bütün noksan sıfatlardan tenzih ederim, hamd Allah’a mahsustur, Allah’tan başka ilâh yoktur, Allah en büyüktür.” zikrini okumalı. Sonra yüz kere istiğfar ederek yüz kere de Nebiyy-i Ekrem *-sallallahu aleyhi ve sellem-* Efendimize salât ve selâm göndermelidir.

Gündüzünde de oruçlu bulunmalıdır. Ma’sıyete dâir olmaksızın yapılacak her duânın kabulü inâyet-i ilâhiyyeden umulur.

Berât Duâsı:

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

اَللّٰهُمَّ يَا ذَا الْمَنِّ وَلَا يُمَنُّ عَلَيْهِ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْاِكْرَامِ يَا ذَا الطَّوْلِ وَالْاِنْعَامِ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ ظَهْرَ اللَّاجِئِينَ وَجَارَ الْمُسْتَجِيرِينَ وَاَمَانَ الْخَائِفِينَ.

اَللّٰهُمَّ اِنْ كُنْتَ كَتَبْتَنِى عِنْدَكَ فِى اُمِّ الْكِتَابِ شَقِيًّا اَوْ مَحْرُومًا اَوْ مَطْرُودًا اَوْ مُقَتَّرًا عَلَيَّ فِى الرِّزْقِ فَامْحُ

اَللّٰهُمَّ بِفَضْلِكَ شَقَاوَتِى وَحِرْمَانِى وَطَرْدِى وَاِقْتَارَ رِزْقِى وَاَثْبِتْنِى عِنْدَكَ فِى اُمِّ الْكِتَابِ سَعِيدًا وَمَرْزُوقًا وَمُوَفَّقًا لِلْخَيْرَاتِ فَاِنَّكَ قُلْتَ وَقَوْلُكَ الْحَقُّ فِى كِتَابِكَ الْمُنْزَلِ عَلَى لِسَانِ نَبِيِّكَ الْمُرْسَلِ «**يَمْحُوا اللّٰهُ مَا يَشَاءُ وَيُثْبِتُ وَعِنْدَهُ اُمُّ الْكِتَابِ**»

اِلٰهِى بِالتَّجَلِّى الْاَعْظَمِ فِى لَيْلَةِ النِّصْفِ مِنْ شَعْبَانَ الْمُكَرَّمِ الَّتِى «**فِيهَا يُفْرَقُ كُلُّ اَمْرٍ**

حَكِيمٍ» وَيُبْرَمُ اَنْ تَكْشِفَ عَنَّا مِنَ الْبَلَاءِ مَا نَعْلَمُ وَمَا لَا نَعْلَمُ وَمَا اَنْتَ بِهِ اَعْلَمُ اِنَّكَ اَنْتَ الْاَعَزُّ الْاَكْرَمُ وَصَلَّى اللّٰهُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَاٰلِهِ وَصَحْبِهِ وَسَلَّمَ.

"Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın adıyla.

Allah'ım, ey ihsân ve ikram sahibi olan ve kendisine ihsan edilemeyen, ey Celâl ve İkrâm Sahibi, ey lutfu ve ihsânı bol olan, Sen'den başka ilâh yok, sen kendisine ilticâ edenlerin yardımcısı, kendisine sığınanlara emân veren, korkanların kendisinde emniyete kavuştuğu yüce zât'sın.

Allah'ım! Beni katında, Ümmü'l-Kitâb'da şakî/kötü veya mahrûm veya kovulmuş veya rızkı dar olarak yazdıysan, Allah'ım fazl u ihsânınla kötülüğümü, mahrûmiyetimi, kovulmamı ve rızkımın az olmasını sil, beni katında, Ümmü'l-Kitâb'da saîd/iyi, rızkı bol ve hayırlara muvaffak olan bir kulun olarak yaz. Şüphesiz Sen Rasûl'ünün lisânı üzere indirilen Kitâb'ında bir söz buyurdun ve Sen'in sözün haktır:

***«Allah dilediğini siler,** (dilediğini de) **sâbit bırakır. Ümmü'l-Kitâb** (Ana Kitâb) **O'nun yanındadır.»** (er-Ra'd, 39)*

İlâhî! En büyük tecellin ile ***«Her hikmetli işe kendisinde hükmedilen»*** *(ed-Duhân, 4) ve kesin karar verilen mübarek Şa'bân'ın yarısı gecesinde, bizden bildiğimiz, bilmediğimiz ve Sen'in bildiğin bütün belâları uzaklaştır. Şüphesiz Sen en yüce ve en keremlisin. Allah, Efendimiz Muhammed'e, âline ve ashâbına salât u selâm eylesin!" (Bkz. Ali el-Müttakî, no: 5090)*

Şa'ban-ı şerîfin onbeşinci, Berât gecesi akşam namazından sonra üç kere Yasin sûresi ve her birinin sonunda bu Berât duâsı okunacaktır. **Birinci** Yâsin-i Şerîften sonra bu duâ okunurken *Allah'ın saîd kullarından olmak niyyetiyle* okunacaktır. **İkinci** defa okunurken *hayırlı ömür uzunluğu niyyetiyle* okunacaktır. **Üçüncü** defa okunurken *kaza ve belâlardan emîn olup hayırlı rızık için* okunacaktır.

Berât gecesinde yatsıdan sonra ikide bir selâm vermek üzere yüz rekat namaz kılınır. Her rekatta Fâtiha'dan sonra on kere İhlâs-ı şerîf okunur. On defa İhlâs-ı şerîf okumaya kudreti olmayan beş veya üç kere okur. Bu namaz tamam oldukdan sonra okuyabildiği kadar salavât-ı şerîfe ve huzur-ı kalble tevbe ve istiğfar edip Allah Teâlâ Hazretleri'nden dünyevî ve uhrevî hâcetlerini taleb ve niyaz edecektir.

Leyle-i Kadir:

Evvelâ iki rekat namaz, her rekatta Fâtiha'dan sonra yedi kere İhlâs-ı şerîf okunacak, selâmdan sonra yetmiş kere istiğfar edilecektir.

Sonra yine iki rekat namaz, her rekatta Fâtiha'dan sonra üç kere İhlâs, selâmdan sonra şu duâ okunacak:

سُبْحَانَ مَنْ هُوَ قَائِمٌ يَسْهَرُ سُبْحَانَ مَنْ هُوَ دَائِمٌ لَمْ يَزَلْ سُبْحَانَ مَنْ هُوَ حَافِظٌ لَا يَغْفَلُ سُبْحَانَ مَنْ هُوَ جَوَادٌ لَا يَبْخَلُ سُبْحَانَ مَنْ هُوَ رَحِيمٌ لَا يَعْجَلُ سُبْحَانَ اللّٰهِ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ وَلَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَاللّٰهُ اَكْبَرُ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ. سُبْحَانَ يَا عَلِيمُ يَا عَظِيمُ اغْفِرْ لِيَ الذَّنْبَ الْعَظِيمَ.

"Dâimâ ayakta ve uyanık olan zâtı tesbih ederim. Dâimâ vâr olan zâtı tesbih ederim. Hiçbir zaman gâfil olmayıp dâimâ muhafaza eden zâtı tesbih ederim. Cömert olup cimrilik yapmayan zâtı tesbih ederim. Cezâlandırmada acele etmeyip merhametle muâmele eden zâtı tesbih ederim. Allah'ı tesbih ederim, hamd Allah'a mahsustur, Allah'tan başka ilâh yoktur, Allah en büyüktür. Güç ve kuvvet ancak yüce ve azamet sa-

hibi Allah'ın tevfîki iledir. Sen'i tesbih ederim ey Alîm, Sen'i tesbih ederim ey Azîm! Benim pek büyük olan günahlarımı mağfiret eyle!"

İftar Duâsı:

اَللّٰهُمَّ لَكَ صُمْتُ وَبِكَ اٰمَنْتُ وَعَلَيْكَ
تَوَ كَّلْتُ وَعَلَى رِزْقِكَ اَفْطَرْتُ

"Allah'ım Senin rızân için oruç tuttum. Sana inandım. Sana güvendim. Senin rızkınla orucumu açıyorum." (krş. Ebû Dâvud, Savm, 22)

Senenin Sonunda Okunacak Duâ:

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

وَصَلَّى اللّٰهُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَاٰلِهِ وَصَحْبِهِ
وَسَلَّمَ اَللّٰهُمَّ مَا عَمِلْتُ فِى هٰذِهِ السَّنَةِ مِمَّا
نَهَيْتَنِى عَنْهُ فَلَمْ اَتُبْ مِنْهُ وَلَمْ تَرْضَهُ وَنَسِيتُهُ
وَلَمْ تَنْسَهُ وَحَلِمْتَ عَلَيَّ فِيهِ بَعْدَ قُدْرَتِكَ
عَلَيَّ عُقُوبَتِى وَدَعَوْتَنِى اِلَى التَّوْبَةِ بَعْدَ
جُرْأَتِى عَلَى مَعْصِيَتِكَ فَاِنِّى اَسْتَغْفِرُكَ فَاغْفِرْ

لِى! وَمَا عَمِلْتُ فِيهَا مِمَّا تَرْضَاهُ وَوَعَدْتَنِى عَلَيْهِ الثَّوَابَ فَأَسْأَلُكَ اللّٰهُمَّ يَا كَرِيمُ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْاِكْرَامِ اَنْ تَتَقَبَّلَهُ مِنِّى وَلَا تَقْطَعَ رَجَائِى مِنْكَ يَا كَرِيمُ وَصَلَّى اللّٰهُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَاٰلِهِ وَصَحْبِهِ وَسَلَّمَ

"Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın adıyla.

Allah, Efendimiz Muhammed'e, âline ve ashâbına salât u selâm eylesin!

Allah'ım, bu senede Sen'in nehyettiklerinden işleyip de bildiğim, tevbe etmediğim ve Sen'in de râzı olmadığın günahlarımı, yine benim unutup da Sen'in unutmadığın, beni cezâlandırmaya gücün yettiği hâlde bana yumuşak davranıp cezâlandırmakta acele etmediğin, Sana isyana cür'et ettikten sonra beni tevbeye dâvet ettiğin günahlarımı affetmeni istiyorum, beni mağfiret eyle! Allah'ım, bu senede Sen'in râzı olduğun ve sevap vaat ettiğin amellerden yaptıklarımı kabul etmeni istiyorum ey Kerîm, ey Celâl ve İkrâm sahibi! Ümidimi Sen'den kestirmemeni istiyorum ey Kerîm!

Allah, Efendimiz Muhammed'e, âline ve ashâbına salât u selâm eylesin!"

Arefe Günü Duâsı:

Peygamberimiz -*sallallahu aleyhi ve sellem*- Arefe gününde en ziyâde şöyle derlerdi:

لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ. لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ بِيَدِهِ الْخَيْرُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

"Allah'tan başka ilâh yoktur, yalnız O vardır ve hiçbir şerîki yoktur. Mülk O'nundur ve hamd de O'na mahsustur. Bütün hayırlar O'nun elindedir ve O her şeye kâdirdir."

Bayram Geceleri:

"Ramazan bayramı gecesini ve Kurban Bayramı gecesini sevâbını Allah'tan umarak ihya edenin kalbi, kalblerin öldüğü günde ölmez." (İbn Mâce, Sıyam, 68)

MUHTELİF VESİLELERLE OKUNACAK DUÂLAR

Sefere Çıkarken Okunacak Duâlar:

Sefere çıkarken şu beş sûre, evvelinde ve sonunda besmele-i şerîfe ile okunmalıdır: *Kâfirûn*, *Nasr*, *İhlâs*, *Felâk* ve *Nâs* sûreleri.

Çünkü Nebiyy-i Ekrem *-sallallahu aleyhi ve sellem-* Efendimiz şöyle buyurmuşlardır:

"Bir sefere çıktığın zaman arkadaşların içinde hâli en güzel ve azığı en bol bir kimse olmak ister misin ey Cübeyr? Öyle ise şu beş sûreyi oku: ***Kâfirûn****,* ***Nasr****,* ***İhlâs****,* ***Felâk*** *ve* ***Nâs*** *sûrelerini. Her sûreye besmele ile başla ve besmele ile bitir."* (Heysemî, X, 134)

Seferde ise şu duâ okunmalıdır:

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

اَللّٰهُمَّ بِكَ اَسْتَعِينُ وَعَلَيْكَ اَتَوَكَّلُ ذَلِّلْ لِى
صُعُوبَةَ اَمْرِى وَسَهِّلْ عَلَىَّ مَشَقَّةَ سَفَرِى

وَارْزُقْنِى مِنَ الْخَيْرِ وَاصْرِفْ عَنِّى كُلَّ شَرٍّ. رَبِّ اشْرَحْ لِى صَدْرِى وَيَسِّرْ لِى اَمْرِى وَاحْلُلْ عُقْدَةً مِنْ لِسَانِى. اَللّٰهُمَّ اَسْتَخْلِفُكَ وَاَسْتَوْدِعُكَ نَفْسِى وَدِينِى وَاَهْلِى وَمَالِى وَاَقَارِبِى وَكُلَّ مَا أَنْعَمْتَ عَلَىَّ وَعَلَيْهِمْ بِهِ مِنْ اٰخِرَةٍ وَدُنْيَا وَاحْفَظْنَا اَجْمَعِينَ مِنْ كُلِّ سُوءٍ يَا كَرِيمُ. اَللّٰهُمَّ احْفَظْنِى وَاحْفَظْ مَا مَعِى وَسَلِّمْنِى وَسَلِّمْ مَا مَعِى وَبَلِّغْنِى وَبَلِّغْ مَا مَعِى. اَللّٰهُمَّ اِلَيْكَ تَوَجَّهْتُ وَبِكَ اعْتَصَمْتُ اَللّٰهُمَّ زَوِّدْ لِىَ التَّقْوَى وَاغْفِرْ لِى ذَنْبِى وَوَجِّهْنِى لِلْخَيْرِ اَيْنَمَا تَوَجَّهْتُ

"Rahman, Rahîm Allah'ın adıyla.

Ey Rabbim! Senden yardım istiyorum, sana tevekkül ediyorum, benim işimin zorluğunu azalt! Seferimin meşakkatini kolaylaştır ve beni hayırla rızıklandır. Benden her türlü şerri defet. Rabbim! Sadrıma inşirah ver. İşimi kolaylaştır, dilimdeki düğümü çöz. Allah'ım, kendimi, dinimi, ehlimi, malımı, akrabamı, bana ve onlara ihsan ettiğin âhiret ve dünyâya müteallik bütün nimetlere seni bırakıyorum ve onları sana emânet ediyorum. Bizim hepimizi her türlü kö-

tülükten ve üzücü şeylerden muhafaza et! Ey kerem sahibi Rabbim! Beni ve benim berâberimdekileri muhafaza et! Beni ve berâberimdekileri selâmette kıl, beni ve berâberimdekileri menzilimize ulaştır ey Rabbim! Ey Rabbim! Sana tevbe ettim, Sana sarıldım, takvayı bana azık olarak ver, günâhımı mağfiret et, her nereye yönelirsem beni hayra yönelt!" (krş. Nevevî, *el-Ezkâr*, 195 vd.)

"Sefere çıkmayı düşünerek evinden ayrılan bir kimse yola çıkarken:

بِسْمِ اللّٰهِ اٰمَنْتُ بِاللّٰهِ وَاعْتَصَمْتُ بِاللّٰهِ
وَتَوَكَّلْتُ عَلَى اللّٰهِ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ

"Allah'ın ismiyle. Allah'a îmân ettim, Allah'a sarıldım, Allah'a tevekkül ettim, güç ve kuvvet ancak Allah'ın yardımıyladır." derse en hayırlı bir yere çıkmakla nasiblendirilir ve kötü bir yere çıkmanın şerri ondan geri çevrilir." (Ali el-Müttâkî, no: 17534)

"Sizden biriniz bir sefere çıkmak, yahud bir menzilde konaklamak isteyince, eşyasını koyup, etrafa bir çizgi çektikten sonra:

اَللّٰهُ رَبِّى لَا شَرِيكَ لَهُ

"Allah Rabbimdir, O'nun şerîki yoktur." derse eşyası muhafaza olunur." (Ali el-Müttâkî, no: 17553)

Gemiye Binerken Okunacak Duâ:

Gemiye binerken şu âyet-i celîleler okunursa bi-iznillah batmaktan emîn olunur:

بِسْمِ اللّٰهِ مَجْرٰيهَا وَمُرْسٰيهَا إِنَّ رَبِّي لَغَفُورٌ رَحِيمٌ. وَمَا قَدَرُوا اللّٰهَ حَقَّ قَدْرِهِ وَالْاَرْضُ جَمِيعًا قَبْضَتُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَالسَّمٰوَاتُ مَطْوِيَّاتٌ بِيَمِينِهِ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ.

"Yüzüp gitmesi de, durması da Allah'ın adıyladır. Muhakkak ki Rabbim Gafur ve Rahîmdir." (Hûd sûresi, 41)

"Allah'ı lâyık olduğu şekilde takdîr edemediler. Halbuki kıyamet günü yeryüzü tamamen O'nun kabza-i kudretindedir. Gökler de yine O'nun yed-i kudretinde dürülmüşlerdir. O, onların şirk koştukları şeylerden tamamen münezzeh ve çok yücedir." (Zümer sûresi, 67)

Gazadan Yahûd Hacdan Dönerken Okunacak Duâ:

Abdullah bin Ömer *-radıyallahu anhüma-*'dan rivayet edildiğine göre Nebiyy-i Ekrem *-sallallahu aleyhi ve sellem-* Efendimiz gazadan veya hacdan dönerlerken yüksek bir tepeye çıktıkta üç kere: **"Allahü ekber"** diye tekbîr alırdı. Sonra kelime-i tevhîd söylerdi.

اَللّٰهُ اَكْبَرُ، «ثَلَاثًا» لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهُ
لَا شَرِيكَ لَهُ. لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ
عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ. اٰيِبُونَ تَائِبُونَ عَابِدُونَ
سَاجِدُونَ لِرَبِّنَا حَامِدُونَ صَدَقَ اللّٰهُ وَعْدَهُ
وَنَصَرَ عَبْدَهُ وَهَزَمَ الْاَحْزَابَ وَحْدَهُ

"Allahü ekber (üç defa), Allah'dan başka ilâh yoktur. Ancak O vardır. Şerîki yoktur. Mülk O'nundur. Hamd O'na mahsustur. Ve O her şeye kadirdir. Biz yolculuktan dönen, tevbe eden, kulluk eden, secde eden ve Rabbimize hamd eden kişileriz. Allah va'dini yerine getirdi ve kuluna yardım etti. Türlü orduları yalnız başına hezîmete uğrattı." (Buhârî, Umre, 12, Meğazî, 29)

Yani Cenâb-ı Hak Bedir'de, Hendek'de, Huneyn Vak'ası'nda düşmanları perîşan edip şimdi biz yollarda serbest olarak emniyyet ve selâmet içinde kazançlı olarak gaza ve hacdan dönüyoruz, demektir.

İşbu tekbîr ve duâyı, hac ve gazaya giden, gelen ve sâir bir sefer hâlinde olanların yüksek tepe ve dağa çıktıkça okumaları müstehabdır.

Şifâ Duâları:

Hazret-i Âişe *-radıyallahu anha-*'dan rivayete göre Nebiyy-i Ekrem *-sallallahu aley-*

hi ve sellem- kendilerine bir hasta getirildiğinde şöyle duâ ederlerdi;

اَذْهِبِ الْبَأْسَ رَبَّ النَّاسِ اشْفِ وَاَنْتَ الشَّافِى
لَا شِفَاءَ اِلَّا شِفَاؤُكَ شِفَاءً لَا يُغَادِرُ سَقَمًا

"Bu hastalığı gider ey insanların Rabbi! Şifâ ver, çünkü şifâ verici sensin . Senin vereceğin şifâdan başka şifâ yoktur. Öyle şifâ ver ki hiç bir hastalık bırakmasın." (Buhârî, Merdâ, 20; Müslim, Selâm, 46; Ebû Dâvud, Tıbb, 18, 19)

Yine **Âişe** *-radıyallahu anha-*'dan rivayete göre Nebiyy-i Ekrem *-sallallahu aleyhi ve sellem-* Efendimiz, kendisine bir hastanın şifâ bulması için duâ talebedildiği zaman:

بِسْمِ اللّٰهِ تُرْبَةُ اَرْضِنَا وَرِيقَةُ بَعْضِنَا يُشْفَى
سَقِيمُنَا بِاِذْنِ رَبِّنَا

"Allah'ın adıyla duâya başlarım. Bizim yerimizin toprağı ve birimizin tükrüğü vesilesiyle Allah'ın izniyle hastamız şifâ bulur." (Buhârî, Tıbb, 38; Müslim, Selâm, 54; Ebû Dâvud, Tıbb, 19)

İbn Abbas *-radıyallahu anhümâ-*'dan rivayete göre Nebiyy-i Ekrem *-sallallahu aleyhi ve sellem-* Efendimiz'e bir hâtûn müracaat edip:

"– Ya Rasûlallah, ben sar'a illetine duçar oluyorum. Hem de sar'a hâlinde açılıyorum.

Allah Teâlâ'ya duâ ediniz ki, bu illeti benden izâle eylesin" dedi. Rasûl-i Ekrem *-sallallahu aleyhi ve sellem-* Efendimiz kadına hitaben:

"– Dilersen sabret, bu illet mukabilinde sana cennet verilsin. Dilersen sıhhat ve afiyetin için Allah Teâlâya duâ edeyim," buyurdu.

Sonra o hâtûn:

"– Yâ Rasûlallah, böylece sabrederim. Yalnız sar'a hâlinde açılmamam için Allah Teâlâ Hazretlerine duâ ediniz" dedi.

Rasûlullah *-sallallahu aleyhi ve sellem-* Efendimiz de, o halinde açılmaması için duâ buyurdular. (Buhârî, Merdâ, 6; Müslim, Birr, 54)

Nebiyy-i Ekrem *-sallallahu aleyhi ve sellem-* şöyle buyururlardı:

ضَعْ اُصْبُعَكَ السَّبَّابَةَ عَلَى ضِرْسِكَ ثُمَّ اقْرَأْ
اٰخِرَ يٰسٓ

"Ağrıyan dişinin üzerine şehâdet parmağını koyup Yâsin-i şerîfin son tarafını nihayete kadar oku, biiznillah teâlâ şifâ bulur." (Suyûtî, *el-Câmi'us-Sağîr*, no: 5218)

ضَعْ يَمِينَكَ عَلَى الْمَكَانِ الَّذِى تَشْتَكِى
فَامْسَحْ بِهَا سَبْعَ مَرَّاتٍ وَقُلْ (اَعُوذُ بِعِزَّةِ اللّٰهِ
وَقُدْرَتِهِ مِنْ شَرِّ مَا اَجِدُ) فِى كُلِّ مَسْحَةٍ

“Sağ elini vücudunda rahatsız olduğun mahalle koyup yedi defa mesh eyle ve her meshte: «Hissettiğim bu hastalığın şerrinden Allah'ın izzetine ve kudretine sığınırım!» de. Biiznillahi Teâlâ şifâ bulursun.” (İbn Hanbel, IV, 217)

Nebiyy-i Ekrem -*sallallahu aleyhi ve sellem*- Efendimiz rahatsızlandıkları zaman onu Cibril tedavi eder ve:

بِسْمِ اللّٰهِ أَرْقِيكَ، مِنْ كُلِّ شَيْءٍ يُؤْذِيكَ، مِنْ شَرِّ كُلِّ نَفْسٍ أَوْ عَيْنٍ حَاسِدٍ، اَللّٰهُ يَشْفِيكَ، بِسْمِ اللّٰهِ أَرْقِيكَ

“Allah'ın ismiyle seni rahatsız eden her şeyden sana okurum. Her nefsin veya hasetçi her gözün şerrinden Allah sana şifâ versin. Allah'ın adıyla sana okurum.” derdi. (Müslim, Selâm 40)

Peygamberimiz bir rahatsızlıkları olduğu zaman **Muavvizeteyn** sûrelerini okur, kendi üzerine üfler ve onu eliyle üzerinden silerdi. Ve şöyle buyururlardı:

بِسْمِ اللّٰهِ اَللّٰهُمَّ دَاوِنِي بِدَوَائِكَ وَاشْفِنِي بِشِفَائِكَ وَأَغْنِنِي بِفَضْلِكَ عَمَّنْ سِوَاكَ وَاحْذَرْ عَنِّي أَذَاكَ

"Allah'ın ismiyle. Ey Rabbim! Beni kendi devân ile tedavi et, bana kendi şifân ile şifâ ver ve beni kendi fazlınla Senden başkalarından müstağni kıl ve beni ezalardan uzak tut." (Heysemî, X, 180)

Henüz eceli gelmemiş bir hastayı ziyaret eden bir mü'min yedi defa:

اَسْأَلُ اللّٰهَ الْعَظِيمَ رَبَّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ اَنْ يَشْفِيَكَ

"Büyük Allah'tan, büyük Arş'ın Rabbi Allah'tan sana şifâ vermesini istiyorum!" derse muhakkak afiyet bulur. (Ebû Dâvud, Cenâiz, 8; Tirmizî, Tıbb, 32; İbn Hanbel, I, 239)

Humma'ya Tutulan Kimse

Hummaya tutulan bir kimse üç gün üst üste yıkanıp her yıkandıkça:

بِسْمِ اللّٰهِ اَللّٰهُمَّ اِنِّى اِنَّمَا اغْتَسَلْتُ الْتِمَاسَ شِفَاءِكَ وَتَصْدِيقًا بِنَبِيِّكَ

"Allah'ın adıyla! Allah'ım, ben ancak Senin şifânı aramak ve peygamberini tasdîk etmek için yıkanıyorum" derse hastalığı gider. *(Tuhfetüz-Zâkirîn, 216)*

Rasûlullah *-sallallahu aleyhi ve sellem-* aksırdığı zaman حَمْدًا لِلّٰهِ Allah'a hamd ederim der,

kendisine يَرْحَمُكَ اللّٰهُ Allah sana rahmet eylesin denilir, O da: يَهْدِيَكُمُ اللّٰهُ وَيُصْلِحْ بَالَكُمْ *Allah size hidâyet versin ve hâlinizi ıslâh eylesin!* diye cevâb verirdi. (Buhârî, Edeb, 126)

Hazret-i Âişe -*radıyallahu anha* der ki: Rasûlullah -*sallallahu aleyhi ve sellem*- Hazretleri'nin vücûd-ı risâletpenâhîlerine hastalık ârız oldukda mu'tad-ı nebevîleri üzerine *Muavvizeteyn* sûrelerini okuyarak mübarek ellerinin avuçlarına nefes ederler ve sonra mübarek elleriyle hasta olan mahallini meshederler idi.

Maraz-ı mevtinde ve hâlet-i ihtizârda iken, ben de Muavvizeteyn sûrelerini okur ve nefes ederdim. Rasûlullah -*sallallahu aleyhi ve sellem*- son hastalığı günlerinde iken kulağımı mübârek ağızlarının yanına tutup dinlediğimde arkasını bana dayamış olduğu halde:

اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ لِى وَارْحَمْنِى وَاَلْحِقْنِى بِالرَّفِيقِ الْأَعْلَى

"Ya Rabb beni affet, bana rahmet eyle ve beni refîk-i a'lâya ilhak eyle" diyerek duâ ettiğini işittim. (Buârî, Maraz, 19)

Göz Ağrısı İçin:

Her gün sabah namazının farzı ile sünneti arasında sağ eliyle alnını tutarak onbeş def'a:

رَبَّنَا اَتْمِمْ لَنَا نُورَنَا وَاغْفِرْ لَنَا اِنَّكَ عَلَى كُلِّ

شَىْءٍ قَدِيرٌ

"Ey Rabbimiz! Nûrumuzu bizim için tamamla, bizi bağışla; çünkü Sen her şeye kâdirsin." (et-Tahrîm, 8) âyet-i celîlesini okuyup her okudukça:

يَا نُورُ يَا بَصِيرُ يَا نُورُ يَا بَصِيرُ

Yâ Nûr, yâ Basîr! Yâ Nûr, yâ Basîr! diyen ve beş def'a da:

يَا رَبِّ قَوِّ بَصَرِى اَللّٰهُمَّ اشْفِ اَنْتَ الشَّافِى

اَللّٰهُمَّ عَافِ اَنْتَ الْمُعَافِى

"Yâ Rabbî, görüşümü kuvvetlendir, Allah'ım şifâ ver Sen Şâfî'sin, Allah'ım âfiyet ver Sen Muâfî'sin!" diyen kimsenin biiznillahi teâlâ gözleri ağrımaz. Ve gözlerinde hastalık varsa biiznillahi teâlâ şifâyâb olur.

Gözü ağrıyan ve hatta hastalığın te'siriyle göremez derecelerine gelen bir kimse ellerini kaldırıp **Sûre-i Hadîd**'in evvelindeki dört âyet-i kerîme ile **Sûre-i Haşr**'ın âhirindeki üç âyet-i kerîmeyi okuduktan sonra:

اَللّٰهُمَّ اشْفِ اَنْتَ الشَّافِى اَللّٰهُمَّ عَافِ اَنْتَ الْمُعَافِى

“Allah’ım şifâ ver Sen Şâfî’sin, Allah’-ım âfiyet ver Sen Muâfî’sin!” diyerek gözlerini meshederse Cenâb-ı Hakk *-azze ve celle-* Hazretleri onun gözlerindeki hastalığı izâle edip şifâ verir. Gözünün nûru biiznillahi Teâlâ artar.

Her gün sabahleyin iki baş parmağının tırnakları üzerine yedi def’a şu âyeti okuyup gözlerini mesheden kimsenin biiznillahi teâlâ nurı basarı artar ve gözlerine ağrı ve zarar ârız olmaz:

فَكَشَفْنَا عَنْكَ غِطَاءَكَ فَبَصَرُكَ الْيَوْمَ حَدِيدٌ وَصَلَّى اللّٰهُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَاٰلِهِ وَصَحْبِهِ وَسَلَّمَ

“...Şimdi biz senin perdeni kaldırdık. Bugün artık gözün keskindir.” (Kâf, 22) Allah, Efendimiz Muhammed’e, âline ve ashâbına salât u selâm eylesin!

Şifa Âyetleri:

★ وَيَشْفِ صُدُورَ قَوْمٍ مُؤْمِنِينَ.

★ وَشِفَآءٌ لِمَا فِى الصُّدُورِ.

★ يَخْرُجُ مِنْ بُطُونِهَا شَرَابٌ مُخْتَلِفٌ اَلْوَانُهُ
فِيهِ شِفَآءٌ لِلنَّاسِ

★ وَنُنَزِّلُ مِنَ الْقُرْاٰنِ مَا هُوَ شِفَآءٌ وَرَحْمَةٌ
لِلْمُؤْمِنِينَ

★ وَاِذَا مَرِضْتُ فَهُوَ يَشْفِينِ

★ قُلْ هُوَ لِلَّذِينَ اٰمَنُوا هُدًى وَشِفَآءٌ

"Allah, mümin bir topluluğun kalplerine şifa versin/gönüllerini ferahlatsın!" (et-Tevbe, 14)

"...Gönüllerdeki dertlere şifâdır..." (Yûnus, 57)

"...Onların (arıların) karınlarından renkleri çeşitli bir şerbet (bal) çıkar ki, onda insanlar için şifâ vardır..." (en-Nahl, 69)

"Biz, Kur'ân'dan öyle bir şey indiriyoruz ki o, mü'minler için şifâ ve rahmettir..." (el-İsrâ, 82)

"Hastalandığım zaman bana şifâ veren O'dur." (eş-Şuarâ, 80)

"...De ki: O, (Kur'ân) inananlar için doğru yolu gösteren bir kılavuzdur ve şifâdır..." (Fussılet, 44)

Şifâ Duâsı:

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللّٰهِ اَرْقِيكَ اَللّٰهُ يَشْفِيكَ اَذْهِبِ الْبَأْسَ رَبَّ النَّاسِ وَاشْفِ اَنْتَ الشَّافِى لَا شِفَاءَ اِلَّا شِفَاؤُكَ شِفَاءً لَا يُغَادِرُ سَقَمًا اٰمِينَ بِرَحْمَتِكَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ. مِنْ كُلِّ شَيْءٍ يُؤْذِيكَ وَمِنْ كُلِّ عَيْنٍ وَحَاسِدٍ، اَللّٰهُ يَشْفِيكَ.

Rahman ve Rahîm olan Allah'ın ismiyle.

Allah'ın ismiyle sana okurum. Allah sana şifâ versin. Ey insanların Rabbi, bunun ıstırabını giderip şifâ ver. Şifâyı veren ancak Sen'sin. Sen'in şifândan başka şifâ yoktur. Buna hiçbir hastalık izi bırakmayacak şekilde şifâ ihsân eyle! Âmîn. Rahmetinle ihsân eyle ey merhametlilerin en merhametlisi! Ezâ veren her şeyden, bütün zararlı gözlerden ve hasetçilerden Allah Teâlâ sana şifâ versin.

Mü'minler İçin Duâ:

Ebû Hüreyre -*radıyallahu anh*-'den rivayet olunduğuna göre, Nebiyy-i Ekrem -*sallallahu aleyhi ve sellem*- şöyle duâ etmişlerdir:

اَللّٰهُمَّ فَاَيُّمَا مُؤْمِنٍ سَبَبْتُهُ فَاجْعَلْ ذٰلِكَ لَهُ
قُرْبَةً اِلَيْكَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ

"Yâ Rabb! Ben hangi bir mü'mine onu üzecek ve gönlüne ağır gelecek bir söz söylemişsem kıyamet gününde o sözü onun için Sana kurbiyyet eyle; yani o sözden müteessir olduğu kadar onu sana yaklaştır." (Buhârî, Deavât, 34; Müslim, Birr, 88, 89 vd.; Dârimî, Rikak, 53; İbn Hanbel, III, 390)

Üzüntülü İken Duâ:

İbn-i Abbas *-radıyallahu anhüma-* der ki: Rasûlullah *-sallallahu aleyhi ve sellem-* Hazretleri üzüntülü ve sıkıntılı halinde şöyle duâ ederlerdi:

لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ الْعَظِيمُ الْحَلِيمُ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ
رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ رَبُّ
السَّمٰوَاتِ وَرَبُّ الْأَرْضِ وَرَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ

"el-Azîm, el-Halîm Allah'tan başka bir ilâh yok! Arş-ı Azîm'in sahibi Allah'tan başka ilâh yok! Bütün semâların ve arzın ve çok şerefli Arş'ın sahibi Allah'tan başka ilâh yok!" (Buhârî, Deavât, 27; Müslim, Zikr, 83)

Yâ Rabb! Bütün âlemlerin ve Arş'ın sahibi ve yegâne hükümrânı Sen'sin! Başımıza gelen

şu sıkıntı ve belâyı izâleye ancak sen kadirsin. Bu sebeble senden istiyoruz. Kâffe-i mahlûkat; yani bütün yaratılmışlar senin kudret elindedir. Bilcümle mahlûkatın şerrinden bizi muhafaza ile himaye eyle demektir.

Bir de Nebiyy-i Ekrem *-sallallahu aleyhi ve sellem-* Efendimiz, belânın ağır basmasından, yani insana ölümü hayata tercîh ettirecek şekilde gelmesinden, dünyevî ve uhrevî şekâveti mucîb bulunan ve helâke sebeb olan ahvâlden ve kötü âkıbet, sû-i hâtimeye dûçar olmaktan, düşmanlarını sevindirecek bir belâya dûçar olup onları kendisine üzüntü verecek şekilde konuşturmaktan da Allah'a sığınırdı.

Nebiyy-i Ekrem *-sallallahu aleyhi ve sellem-* şöyle buyurmuşlardır: *"Sizden birinize bir düşünce yahud üzüntü geldiği zaman yedi defa:*

اَللّٰهُ! اَللّٰهُ رَبّى لَا اُشْرِكُ بِهِ شَيْئًا

«Allah! Rabbim Allah'tır! O'na hiç bir şeyi şerîk koşmam ben!» desin." (Ebû Dâvud, Edeb, 36; İbn Mâce, Duâ, 17)

Kul:

اَللّٰهُمَّ رَبَّ السَّمٰوَاتِ السَّبْعِ وَرَبَّ الْعَرْشِ
الْعَظِيمِ اكْفِنِى كُلَّ مُهِمٍّ مِنْ حَيْثُ شِئْتَ مِنْ
أَيْنَ شِئْتَ

"Ey yedi göklerin ve büyük Arş'ın Rabbi olan Rabbim! Beni her üzüntü verici şeyden, dilediğin şekilde ve dilediğin yerden kurtar" derse Allah Teâlâ onun üzüntüsünü giderir. (Ali el-Müttakî, no: 3433)

Her sabah ve her akşam yedi defa:

حَسْبِىَ اللّٰهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ
وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ

"Allah bana yeter, O'ndan başka ilâh yoktur, O'na tevekkül ettim. O, yüce Arş'ın Rabbidir." diyen kimsenin dünyâ ve âhirete âid ne üzüntüsü varsa Allah giderir, bunda ister sâdık ister kâzib olsun." (Ebû Dâvûd, Edeb, 100-101/5081)

"Üzüntüye mübtelâ olan kimsenin edeceği duâ şudur:

اَللّٰهُمَّ رَحْمَتَكَ اَرْجُو فَلَا تَكِلْنِى اِلَى نَفْسِى
طَرْفَةَ عَيْنٍ وَاَصْلِحْ لِى شَأْنِى كُلَّهُ لَا إِلٰهَ
اِلَّا اَنْتَ

«Rahmetini umuyorum ey Allah'ım! Beni göz açıp yumuncaya kadar da olsa kendime bırakma (nefsime bırakma). Benim her hâlimi düzelt. Senden başka ilâh yoktur.» (Ebû Dâvûd, Edeb, 100-101/5090; *Tuhfetü'z-Zâkirîn*, 195 (İbn Hıbbân'dan)

“Kendisine bir üzüntü, bir keder, bir hastalık ve zorluk isabet eden kimse: اَللّٰهُ رَبِّى لَا شَرِيكَ لَهُ *“Allah Rabbimdir, O’nun hiç şerîki yoktur.”* derse bütün bunlardan kurtarılır.” (*Râmûzû’l-ehâdis*, 404 (Teberânî’den)

Sıkıntılı İken Duâ:

Rasûlullah *-sallallahu aleyhi ve sellem-* Efendimiz şöyle buyurmuştur:

“–Ben bir söz bilirim ki, büyük bir üzüntüye, sıkıntıya düşmüş bir kul söylerse, Allah Teâlâ ona muhakkak bir çıkış yolu açar. Bu, kardeşim Yûnus’un sözüdür: Karanlık içinde kaldığı vakit:

لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ سُبْحَانَكَ اِنِّى كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ

«Senden başka ilâh yoktur. Seni tenzih ederim, muhakkak ki ben zâlimlerden oldum.» (Enbiya, 87) demişti. (Bkz. Tirmizî, Deavât, 81/3505)

Rasûlullah *-sallallahu aleyhi ve sellem-* gam ve sıkıntı basınca şöyle derdi:

حَسْبِيَ الرَّبُّ مِنَ الْعِبَادِ حَسْبِىَ الْخَالِقُ مِنَ الْمَخْلُوقِينَ حَسْبِىَ الرَّزَّاقُ مِنَ الْمَرْزُوقِينَ حَسْبِيَ الَّذِى هُوَ حَسْبِى حَسْبِىَ اللّٰهُ وَنِعْمَ

الْوَكِيلُ حَسْبِيَ اللّٰهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ عَلَيْهِ

تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ

"Kullara karşı Allah bana yeter, mahlûklara karşı Hâlik bana yeter, rızk yiyenlere karşı rızık veren bana yeter. Bana O yeter ki O bana kâfî gelir. Bana Allah yeter, O ne güzel bir vekildir. Bana Allah yeter, O'ndan başka ilâh yoktur. O'na tevekkül ettim. O yüce Arşın sâhibidir." (Suyûtî, *el-Câmiu's-Sağîr*, no: 6580)

"Bir belâya duçar olmuş bir kimseyi görünce -kendi hâline şükrederek-:

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِى عَافَانِى مِمَّا ابْتَلَاكَ بِهِ

وَفَضَّلَنِى عَلَى كَثِيرٍ مِمَّنْ خَلَقَ تَفْضِيلاً

«Seni mübtelâ kıldığı şeyden beni âfiyette kılıp, yarattıklarından pek çoğuna beni tafdil eden Allah'a hamd ederim» derse bu belâ ne olursa olsun ondan afiyette kılınır." (bkz. İbn Mâce, Duâ, 22; Tirmizî, Deavât, 37; *Tuhfetü'z-Zâkirîn*, 198 vd.)

Borçtan Halâs Olmak İçin:

اَللّٰهُمَّ اكْفِنِى بِحَلَالِكَ عَنْ حَرَامِكَ وَاَغْنِنِى

بِفَضْلِكَ عَمَّنْ سِوَاكَ

“Ey Allah’ım! Helâl kıldıklarını bana kâfi kılarak haram kıldıklarından beni muhafaza et, beni fazlınla Senden başkalarından müstağni kıl!” (Tirmizî, Duâ, 110)

“Sana bir duâ öğreteyim mi ki, onunla duâ edersen dağ kadar borcun olsa Allah onu ödemeye muvaffak kılar. De ki ey Muâz:

(اَللّٰهُمَّ مَالِكَ الْمُلْكِ تُؤْتِى الْمُلْكَ مَنْ تَشَآءُ وَتَنْزِعُ الْمُلْكَ مِمَّنْ تَشَآءُ وَتُعِزُّ مَنْ تَشَاءُ وَتُذِلُّ مَنْ تَشَآءُ بِيَدِكَ الْخَيْرُ اِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ) رَحْمٰنَ الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ تُعْطِيهَا مَنْ تَشَاءُ وَتَمْنَعُهَا مَنْ تَشَاءُ اِرْحَمْنِى رَحْمَةً تُغْنِينِى بِهَا عَنْ رَحْمَةِ مَنْ سِوَاكَ

“Ey mülkün mâliki olan Allahım! Sen mülkü dilediğine verirsin, mülkü dilediğinden çeker alırsın. Dilediğini azîz kılarsın, dilediğini zelîl kılarsın. Hayır senin elindedir. Muhakkak sen herşeye kadirsin.” (Al-i İmran sûresi, 26)

“Ey dünyâ ve âhiretin Rahmanı! Sen onları dilediğine verirsin, dilediğine vermezsin. Beni, senden başkasının acımasından müstağnî kılacak bir rahmet ile bana rahmet eyle.” (Heysemî, X, 186)

Borçlu olan kişi sabah namazından sonra üçyüz defa:

رَبَّنَا افْتَحْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ قَوْمِنَا بِالْحَقِّ وَاَنْتَ خَيْرُ الْفَاتِحِينَ

“...Rabbimiz! Bizimle kavmimiz arasında adâletle hükmet! Sen hükmedenlerin en hayırlısısın.” (el-A’râf, 89) âyetini duâ niyetiyle okumalı ve her yüz defanın sonunda:

اَللّٰهُمَّ يَا مُفَتِّحَ الْاَبْوابِ اِفْتَحْ لَنَا خَيْرَ الْبَابِ

“Ey kapıları açan Allah’ım! Bize en hayırlı kapıyı aç!” diye duâ etmelidir. Böylece inayet-i ilâhiyyeye nail olması umulur.

Maîşet Darlığında:

“Maîşet tedâriki zorluğuna düşen bir kimseyi evinden çıkdığı zaman şöyle demekten men edecek hiç bir şey yoktur:

بِسْمِ اللّٰهِ عَلَى نَفْسِى وَمَالِى وَدِينِى. اَللّٰهُمَّ رَضِّنِى بِقَضَاءِكَ وَبَارِكْ لِى فِيمَا قُدِّرَ لِى حَتَّى لَا اُحِبَّ تَعْجِيلَ مَا اُخِّرَتْ وَلَا تَأْخِيرَ مَا عُجِّلَتْ

“Canıma, malıma ve dînime bismillah. Ey Rabbim! Beni kazana razı kıl. Bana takdîr olunanı benim için bereketlendir, o hâle geleyim ki te’hir olunanın ta’cilini, ta’cil olunanın da te’hirini istemeyeyim.” (Ali el-Müttâkî, no: 9323)

“Bana Cibril’in öğrettiğini sana öğreteyim mi? Çok cimri ve kıskanç birine, yahud zâlim bir sultana, yahud fahşinden korktuğun kötü bir borçluya işin düştüğü zaman okursun:

اَللّٰهُمَّ اَنْتَ الْعَزِيزُ الْكَبِيرُ وَاَنَا عَبْدُكَ الضَّعِيفُ الذَّلِيلُ لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ اِلَّا بِكَ. اَللّٰهُمَّ سَخِّرْ لِى فُلَانًا كَمَا سَخَّرْتَ فِرْعَوْنَ لِمُوسَى وَلَيِّنْ لِى قَلْبَهُ كَمَا لَيَّنْتَ الْحَدِيدَ لِدَاوُدَ فَاِنَّهُ لَا يَنْطِقُ اِلَّا بِاِذْنِكَ وَنَاصِيَتُهُ فِى قَبْضَتِكَ وَقَلْبُهُ فِى يَدِكَ جَلَّ ثَنَاؤُ وَجْهِكَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ.

“Ey Rabbim! Her şeye mutlak gâlib ve mutlak büyük ancak sensin, ben de senin zayıf ve düşkün bir kulunum. Her türlü kudret kuvvet ancak seninledir. Ey Rabbim! Fir’avn’i Musa’ya musahhar kıldığın gibi filânı da bana musahhar kıl ve Davud’un elinde demiri yumuşattığın gibi onun

da kalbini bana karşı yumuşat. O senin iznin olmadan bir şey konuşamaz, onun nâsiyesi de, kalbi de senin kabza-i kudretindedir. Senin zâtının senâsı yücedir ey merhamet edicilerin merhamet edicisi!" (Ali el-Müttâkî, no: 16815)

Ölüm Haberi Duyunca:

"Ölümün kendine hâs bir büyük korkusu vardır. Sizden birinize bir kardeşinin ölüm haberi geldiğinde şöyle desin:

اِنَّا لِلّٰهِ وَاِنَّا اِلَيْهِ رَاجِعُونَ اَللّٰهُمَّ اَلْحِقْهُ بِالصَّالِحِينَ وَاخْلُفْهُ عَلَى ذُرِّيَّتِهِ فِى الْغَابِرِينَ وَاغْفِرْ لَنَا وَلَهُ يَوْمَ الدِّينِ اَللّٰهُمَّ لَا تَحْرِمْنَا اَجْرَهُ وَلَا تَفْتِنَّا بَعْدَهُ

"Biz Allah'a aidiz ve tekrar O'na dönücüleriz. Ey Rabbimiz! Onu sâlihlere ilhak et ve zürriyetine geride kalanlarla beraber halef ol, yani muîn ol, onu ve bizi dîn gününde mağfiret et! Ey Rabbimiz onun ecrinden bizi mahrum etme, onun arkasından bizi fitneye duçar etme!" (Nevevî, *el-Ezkâr*, 132; İbn-i es-Seniy'den)

Gök Gürleyince Okunacak Duâ:

"Gök gürültüsünü işittiğiniz zaman Allah'ı zikrediniz, çünkü o zikredene bir za-

rar vermez. Gök gürültüsünü işittiğiniz zaman Allah'ı tesbih ediniz, tekbîr getirmeyiniz." (*Râmûzû'l-ehâdis*, 50; Teberânî'den)

"Şimşek ve gök gürültüleri işittiği zaman Rasûlullah -*sallallahu aleyhi ve sellem*-:

اَللّٰهُمَّ لَا تَقْتُلْنَا بِغَضَبِكَ وَلَا تُهْلِكْنَا
بِعَذَابِكَ وَعَافِنَا قَبْلَ ذٰلِكَ

"Ey Rabbim! Bizi gadabınla öldürme, azâbınla helâk etme, bundan evvel bize âfiyet ver," derlerdi." (*Tuhfetû'z-Zakirîn*, 173 (Tirmizî, İbn es-Seniy'den)

Rüzgar Estiği Zaman Okunacak Duâ:

"Kuzey rüzgârı şiddetlendiği zaman Rasûlullah -*sallallahu aleyhi ve sellem*-:

اَللّٰهُمَّ اِنِّى اَسْئَلُكَ خَيْرَهَا وَخَيْرَ مَا فِيهَا
وَخَيْرَ مَا اَرْسَلْتَ بِهِ وَاَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّهَا
وَشَرِّ مَا فِيهَا وَشَرِّ مَا اَرْسَلْتَ بِهِ

"Allah'ım bu rüzgârın, onun içindekilerin ve onunla gönderdiğin şeylerin hayrını istiyorum. Onun, içindekilerin ve onunla gönderdiğin şeylerin şerrinden Sana sığınırım." (Müslim, İstiska, 15)

Yağmur Duâsı:

Nebiyy-i Ekrem *-sallallahu aleyhi ve sellem-* yağmur duâsına çıkınca:

اَللّٰهُمَّ اسْقِ عِبَادَكَ وَبَهَائِمَكَ وَانْشُرْ
رَحْمَتَكَ وَأَحْيِى بَلَدَكَ الْمَيِّتَ

"Ey Rabbim kullarını ve diğer canlıları sula, rahmetini yay, ölü beldeni dirilt." derlerdi. (Ebû Dâvûd, İstiska, 2/1176)

Belâ, Tuzak ve İlâhî Gazabdan Korunmak:

"Allah teâlâ buyuruyor: Ümmetine söyle! On defa sabahleyin:

لَاحَوْلَ وَلَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ

«Günahlardan korunmaya güç yetirmek ve taate kuvvet bulmak, ancak Allah'ın tevfik ve yardımıyladır.» desinler, on defa akşamleyin, on defa da yatarken. Yatarken demeleri mukabilinde dünyâ belâları onlardan def olunur. Akşam demeleri mukabilinde şeytanın tuzaklarından kurtulurlar. Sabahleyin demelerine mukabil gadabımdan mahfuz kalırlar." (Ali el-Müttakî, no: 3607)

Nazar, Göz Değmesi:

İsâbet-i ayna; nazar değmesine tedbîr olarak Allah'ın kitabında sekiz âyet vardır. Kul bunu okuduğu gün insan ve cinlerden hiç birinin nazarı değmez. Bunlar: **Fâtihâtü'l-kitâb** ki, yedi âyettir. Bir de **Âyete'l-Kürsî.**

"Beğendiği bir şey gördüğünde bir mümin:

مَا شَاءَ اللَّهُ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ

derse ona nazar isabet etmez. (Beyhâkî, *Şuab*, IV, 90)

Nazar Duâsı:

وَإِنْ يَكَادُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَيُزْلِقُونَكَ بِأَبْصَارِهِمْ
لَمَّا سَمِعُوا الذِّكْرَ وَيَقُولُونَ إِنَّهُ لَمَجْنُونٌ

"Doğrusu inkâr edenler, Kur'ânı dinlediklerinde neredeyse seni gözleriyle yıkıp devireceklerdi. «O delidir» diyorlardı." (Kalem, 51-52)

Düşman Korkusundan Halâs Olmak İçin:

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ حِجَابًا بَيْنِى وَبَيْنَ كُلِّ شَيْطَانٍ.

لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ حِجَابًا بَيْنِى وَبَيْنَ كُلِّ بَلَاءٍ وَقَضَاءٍ.

لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ حِجَابًا بَيْنِى وَبَيْنَ كُلِّ اَعْدَاءٍ.

لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ الْمَلِكُ الْجَبَّارُ.

لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ.

لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ الْمُهَيْمِنُ السَّتَّارُ.

لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ الْكَبِيرُ الْمُتَعَالُ

بِرَحْمَتِكَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ.

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın adıyla.

Lâ ilâhe illallah, benimle bütün şeytanların arasına perde olarak.

Lâ ilâhe illallah, benimle bütün belâ ve kazaların arasına perde olarak.

Lâ ilâhe illallah, benimle bütün düşmanların arasına perde olarak.

Melik ve Cebbâr olan Allah'tan başka ilâh yoktur.

Vâhid ve Kahhâr olan Allah'tan başka ilâh yoktur.

Müheymin ve Settâr olan Allah'tan başka ilâh yoktur.

Kebîr ve Müteâl olan Allah'tan başka ilâh yoktur. Rahmetinle (muhâfaza eyle) ey merhametlilerin en merhametlisi.

İbn Abbas *-radıyallahu anh-*'dan rivayete göre Rasûl-i Ekrem *-sallallahu aleyhi ve sellem-*: *"Babanız İbrâhîm -aleyhisselâm- da İsmail ve İshâk -aleyhisselâm-'ı böyle istiâze ederdi, diyerek Hasan ve Hüseyin -radıyallahu anhüma-'yı Allah'a sığındırır ve derdi ki:*

اَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللّٰهِ التَّامَّةِ مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ
وَهَامَّةٍ وَمِنْ كُلِّ عَيْنٍ لَامَّةٍ

"Bütün şeytanlardan ve bütün muzır şeylerden (Yılan, Akrep gibi haşerâttan veyahud insanın şuûruna halel getirecek olan kâffe-i eşyadan) ve her bir isabet edici gözden Allah'ın tam kelimeleriyle (Kelâmullah ile, tam, kâmil, şâfî ve fâideli olan kelimeleriyle) Allah'a sığınırım." (Buhârî, Enbiyâ, 10; *Kenzü'l-İrfân, s.* 148)

اِسْتَعِذُوا بِاللّٰهِ تَعَالَى مِنَ الْعَيْنِ فَاِنَّ الْعَيْنَ حَقٌّ

"Göz isabetinden muhafaza edilmeniz için Allah'a sığınınız. Zira isâbet-i ayn haktır." (Hâkim, IV, 239)

تَعَوَّذُوا بِاللّٰهِ مِنَ النَّفَسِ وَالْعَيْنِ

"Nefesten ve gözden Allah'a sığınınız." (Ali el-Müttâkî, no: 28389)

"Akşamleyin:

صَلَّ اللّٰهُ عَلَى نُوحٍ وَعَلَى نُوحٍ نِ السَّلَامُ

Allah Nuh'a rahmet etsin. Ve Nuh'a selâm olsun" diyen kimseyi o gece akreb sokmaz. (Ali el-Müttâkî, no: 3564)

Ölü Kabre Konunca Okunacak Duâ:

"Meyyiti kabrine koydukları zaman:

بِسْمِ اللّٰهِ وَبِاللّٰهِ وَفِى سَبِيلِ اللّٰهِ وَعَلَى مِلَّةِ رَسُولِ اللّٰهِ

«Allah'ın adıyla, Allah ile ve Allah yolunda Rasûlullah'ın dini üzere» derlerdi." (Suyûtî, *el-Câmiu's-Sağir,* no: 6819)

Kabristan Ziyâreti Esnasında:

Nebiyy-i Ekrem *-sallallahu aleyhi ve sellem-* Efendimiz kabristana vardıklarında şöyle derlerdi:

اَلسَّلَامُ عَلَيْكُمْ دَارَ قَوْمٍ مُؤْمِنِينَ وَاِنَّا بِكُمْ
لَاحِقُونَ وَاِنَّا لِلّٰهِ وَاِنَّا اِلَيْهِ رَاجِعُونَ لَقَدْ
اَصَبْتُمْ خَيْرًا بَجِيلاً وَسَبَقْتُمْ شَرًّا طَوِيلاً

"Ey mü'minler topluluğunun yurdu! Biz de size katılacağız. Biz Allah'a aidiz ve biz O'na tekrar dönücüleriz. Siz büyük bir hayra nail oldunuz, uzun bir şerri geride bırakıp gittiniz." (Ali el-Müttâkî, XIII, 299/36864; krş. Müslim, Taharet, 12; İbn Mâce, Cenâiz, 36)

Hoşlanılan veya Hoşlanılmayan Durumların Zuhurunda:

Rasûlullah *-sallallahu aleyhi ve sellem-*'e sevdiği bir iş zahir olunca:

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِى بِنِعْمَتِهِ تَتِمُّ الصَّالِحَاتُ

"Allah'a hamd olsun ki ancak O'nun nîmetiyle sâlih ameller tamama erer." der, sevmediği bir işle karşılaşınca da:

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَلَى كُلِّ حَالٍ

"Her halde Allah'a hamd ederiz" derlerdi. (İbn Mâce, Edeb, 55)

Gözünü Semâya Kaldırınca:

Gözünü semâya kaldırdığı zaman Rasûl-i Ekrem *-sallallahu aleyhi ve sellem-*:

يَا مُصَرِّفَ الْقُلُوبِ ثَبِّتْ قَلْبِى عَلَى طَاعَتِكَ

"Ey kalbleri çekip çeviren! Benim kalbimi Senin tâatın üzere sabit kıl." derlerdi. (Suyûtî, *el-Câmiu's-Sağîr,* no: 6707; krş. Nevevî, *el-Ezkâr*, 284)

Hilâl'i Görünce:

Hilâli gördükleri zaman Rasûl-i Ekrem *sallallahu aleyhi ve sellem*:

اَللّٰهُمَّ اَهِلَّهُ عَلَيْنَا بِالْيُمْنِ وَالْاِيمَانِ
وَالسَّلَامَةِ وَالْاِسْلَامِ رَبِّى وَرَبُّكَ اللّٰهُ

"Ey Rabbim! Bize bunu bereket ve îmân selâmet ve İslâm hilâli eyle! Ey Hilâl! Benim de senin de Rabbimiz Allah'tır." (Tirmizî, Deavât, 50)

Yine hilâli gördükleri zaman:

اَللّٰهُ اَكْبَرُ اَللّٰهُ اَكْبَرُ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ لَاحَوْلَ وَلَا
قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ. اَللّٰهُمَّ اِنِّى أَسْأَلُكَ مِنْ خَيْرِ
هٰذَا الشَّهْرِ وَاَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ الْقَدَرِ وَمِنْ
شَرِّ يَوْمِ الْمَحْشَرِ.

“Allah büyüktür, Allah büyüktür, hamd Allah’a mahsustur, Allah’a dayanmaktan başka kudret kuvvet yoktur. Allah’ım! Senden bu ayın hayrını istiyorum, kaderin şerrinden ve mahşer gününün şerrinden sana sığınıyorum.” (İbn Hanbel, V, 329)

Aynaya Bakınca:

Rasûlullah *-sallallahu aleyhi ve sellem-* Efendimiz aynaya bakdıkları zaman,

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي حَسَّنَ خَلْقِي وَخُلْقِي

وَزَانَ مِنِّي مَا شَانَ مِنْ غَيْرِي

“Yaratılışımı ve huyumu güzel kılan, başkalarındaki çirkinliği benden uzak kılıp beni güzel yapan Allah’a hamd ederim.” (Beyhakî, *Şuab,* IV, 111)

SELÂM ÂYETLERİ

اَعُوذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

⋆ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ كَتَبَ رَبُّكُمْ عَلَى نَفْسِهِ الرَّحْمَةَ.

⋆ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ بِمَا صَبَرْتُمْ فَنِعْمَ عُقْبَى الدَّارِ.

⋆ سَلَامٌ عَلَيْكُمُ ادْخُلُوا الْجَنَّةَ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ.

⋆ وَسَلَامٌ عَلَيْهِ يَوْمَ وُلِدَ وَيَوْمَ يَمُوتُ وَيَوْمَ يُبْعَثُ حَيًّا.

⋆ وَالسَّلَامُ عَلَيَّ يَوْمَ وُلِدْتُ وَيَوْمَ اَمُوتُ وَيَوْمَ اُبْعَثُ حَيًّا.

⋆ سَلَامٌ عَلَيْكَ سَأَسْتَغْفِرُ لَكَ رَبّي اِنَّهُ كَانَ بِى حَفِيًّا.

⋆ وَالسَّلَامُ عَلَى مَنِ اتَّبَعَ الْهُدٰى.

⋆ وَسَلَامٌ عَلَى عِبَادِهِ الَّذِينَ اصْطَفَى.

İlâhi rahmetten kovulmuş şeytandan Allah'a sığınırım.

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın adıyla.

"...Selâm size! Rabbiniz merhamet etmeyi kendisine yazdı..." (el-En'âm, 54)

"Sabrettiğinize karşılık size selâm olsun! Dünya yurdunun sonu (cennet) **ne güzeldir!"** (er-Ra'd, 24)

"...Size selâm olsun. Yapmış olduğunuz (sâlih) **amellere karşılık cennete girin!"** (en-Nahl, 32)

"Doğduğu gün, öleceği gün ve diri olarak kabirden kaldırılacağı gün ona (Hz. Îsâ'ya) **selâm olsun!"** (Meryem, 15)

"Doğduğum gün, öleceğim gün ve diri olarak kabirden kaldırılacağım gün selâm banadır." (Meryem, 33)

"İbrahim: **Selâm sana, dedi, Rabbimden senin için mağfiret dileyeceğim. Çünkü O, bana karşı çok lütufkârdır."** (Meryem, 47)

"...Selâm hidâyete tâbî olanlaradır." (Tâhâ, 47)

"...Selâm olsun seçkin kıldığı kullarına!" (en-Neml, 59)

★ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ لَا نَبْتَغِى الْجَاهِلِينَ.

★ سَلَامٌ قَوْلًا مِنْ رَبٍّ رَحِيمٍ.

★ سَلَامٌ عَلَى نُوحٍ فِى الْعَالَمِينَ اِنَّا كَذٰلِكَ نَجْزِى الْمُحْسِنِينَ اِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ.

★ سَلَامٌ عَلَى اِبْرَاهِيمَ كَذٰلِكَ نَجْزِى الْمُحْسِنِينَ اِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ.

★ سَلَامٌ عَلَى مُوسٰى وَهَارُونَ إِنَّا كَذٰلِكَ نَجْزِى الْمُحْسِنِينَ إِنَّهُمَا مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ.

★ سَلَامٌ عَلَىٓ إِلْيَاسِينَ اِنَّا كَذٰلِكَ نَجْزِى الْمُحْسِنِينَ إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ.

★ وَسَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ.

★ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ طِبْتُمْ فَادْخُلُوهَا خَالِدِينَ.

★ سَلَامٌ هِىَ حَتّٰى مَطْلَعِ الْفَجْرِ.

"«...Size selâm olsun. Biz kendini bilmezleri (arkadaş edinmek) **istemeyiz» derler."** (el-Kasas, 55)

"Onlara merhametli Rabb'in söylediği selâm vardır." (Yâsîn, 58)

"Bütün âlemlerde Nûh'a selâm olsun! İşte biz muhsinleri (iyiliklerde bulunan, işini sağlam yapan ve ihsan duygusuyla yaşayan güzel insanları) **böyle mükâfatlandırırız. Zira o, bizim mü'min kullarımızdan idi."** (es-Sâffât, 79-81)

"İbrahim'e selâm! dedik. Biz muhsinleri böyle mükâfatlandırırız. Çünkü o, bizim mümin kullarımızdandır." (es-Sâffât, 109-111)

"Mûsâ ve Hârûn'a selâm olsun. Doğrusu biz, muhsinleri böylece mükâfatlandırırız. Şüphesiz, ikisi de mü'min kullarımızdandı." (es-Sâffât, 120-122)

"Selâm olsun İlyâsîn'e! Şüphesiz biz, muhsinleri işte böyle mükâfatlandırırız. Çünkü o, bizim mü'min kullarımızdandı." (es-Sâffât, 130-132)

"Gönderilen bütün peygamberlere selâm olsun!" (es-Sâffât, 181)

"...Selâm size! Tertemiz geldiniz. Artık ebedî kalmak üzere girin buraya." (ez-Zümer, 73)

"O gece, selâm doludur. Ta fecrin doğuşuna kadar." (el-Kadir, 5)

HIFZ ÂYETLERİ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ.

اَللّٰهُمَّ احْفَظْنَا مِنْ جَمِيعِ اَعْدَائِنَا مِنْ بَيْنِ أَيْدِينَا وَمِنْ خَلْفِنَا وَعَنْ اَيْمَانِنَا وَعَنْ شَمَائِلِنَا اَبَدًا مَا اَبْقَيْتَنَا وَاحْفَظْ دِينَنَا بِمَا حَفِظْتَ بِهِ كِتَابَكَ الْعَزِيزِ الَّذِى: «لَا يَأْتِيهِ الْبَاطِلُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَلَا مِنْ خَلْفِهِ تَنْزِيلٌ مِنْ حَكِيمٍ حَمِيدٍ.»

اَللّٰهُمَّ احْفَظْنَا مِنْ جَمِيعِ اَعْدَائِنَا بِمَا حَفِظْتَ بِهِ الذِّكْرَ حَيْثُ قُلْتَ: «اِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَاِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ.»

اَللّٰهُمَّ احْفَظْنَا مِنْ جَمِيعِ اَعْدَآئِنَا بِمَا حَفِظْتَ بِهِ السَّمَآءَ حَيْثُ قُلْتَ: «وَحِفْظًا مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ مَارِدٍ.»

اَللّٰهُمَّ احْفَظْنَا مِنْ جَمِيعِ اَعْدَآئِنَا بِمَا حَفِظْتَ بِهِ عَبْدَكَ الَّذِى فَهَّمْتَ وَسَخَّرْتَ لَهُ الشَّيَاطِينَ ثُمَّ قُلْتَ: «وَكُنَّا لَهُمْ حَافِظِينَ.»

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın adıyla.

Allah'ım, bizi hayatta bıraktığın müddetçe önümüzdeki, arkamızdaki, sağımızdaki, solumuzdaki bütün düşmanlarımızdan ebediyyen muhâfaza eyle! **"Ona önünden de ardından da bâtıl gelemez. O, hikmet sahibi, çok övülen Allah'tan indirilmiştir."** (Fussılet, 42) diye tavsîf ettiğin yüce kitabını muhâfaza ettiğin şekilde bizim dînimizi de koru.

Allah'ım, hakkında **"Kur'ân'ı kesinlikle biz indirdik; elbette onu yine biz muhâfaza edeceğiz."** (el-Hicr, 9) buyurduğun Zikr'i koruduğun şekilde bizi de bütün düşmanlarımızdan muhâfaza eyle!

Allah'ım, **"Ve** (semâyı) **itaat dışına çıkan her şeytandan koruduk."** (es-Sâffât, 7) buyurduğun gökyüzünü muhâfaza ettiğin şekilde bizi de bütün düşmanlarımızdan koru.

Allah'ım, anlayış verdiğin, şeytanları kendisine boyun eğdirerek **"Biz onları gözetim altında tutuyorduk."** (el-Enbiyâ, 82) buyurduğun kulunu (Hz. Süleyman'ı) koruduğun şekilde bizi de bütün düşmanlarımızdan koru.

اَللّٰهُمَّ احْفَظْنَا مِنْ جَمِيعِ اَعْدَآئِنَا بِمَا حَفِظْتَ بِهِ السَّقْفَ الْمَحْفُوظَ حَيْثُ قُلْتَ: «وَجَعَلْنَا السَّمَآءَ سَقْفًا مَحْفُوظًا.»

اَللّٰهُمَّ احْفَظْنَا مِنْ جَمِيعِ اَعْدَآئِنَا بِمَا حَفِظْتَ بِهِ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَ «وَلَا يَؤُدُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ.»

اَللّٰهُمَّ احْفَظْنَا مِنْ جَمِيعِ اَعْدَآئِنَا بِمَا حَفِظْتَ بِهِ عِبَادَكَ الْمَحْفُوظِينَ الَّذِينَ قُلْتَ: «وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهِ وَيُرْسِلُ عَلَيْكُمْ حَفَظَةً.»

اَللّٰهُمَّ احْفَظْنَا مِنْ جَمِيعِ اَعْدَآئِنَا بِمَا حَفِظْتَ بِهِ السَّمَآءَ حَيْثُ قُلْتَ: «وَزَيَّنَّا السَّمَآءَ الدُّنْيَا بِمَصَابِيحَ ق وَحِفْظًا ط ذٰلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ.»

اَللّٰهُمَّ احْفَظْنَا مِنْ جَمِيعِ اَعْدَآئِنَا بِمَا حَفِظْتَ بِاللَّوْحِ الْمَحْفُوظِ حَيْثُ قُلْتَ: «بَلْ هُوَ قُرْاٰنٌ مَجِيدٌ فِى لَوْحٍ مَحْفُوظٍ.»

Allah'ım, **"Biz, semâyı korunmuş bir tavan gibi yaptık..."** (el-Enbiyâ, 32) buyurarak muhâfaza ettiğin Sakf-ı Mahfûz'u/Korunmuş Tavan'ı muhâfaza ettiğin şekilde bizi de bütün düşmanlarımızdan koru.

Allah'ım, semâları ve arzı koruduğun şekilde bizi de bütün düşmanlarımızdan muhâfaza eyle. **"...Onları koruyup gözetmek kendisine zor gelmez. O, yücedir, büyüktür."** (el-Bakara, 255)

Allah'ım, korunmuş kullarını muhâfaza ettiğin şekilde bizi de bütün düşmanlarımızdan muhâfaza eyle. Onlar hakkında şöyle buyuruyorsun: **"O, kullarının üstünde yegâne kudret ve tasarruf sahibidir. Size koruyucular gönderir..."** (el-En'âm, 61)

Allah'ım, **"Yakın semâyı kandillerle donattık, bozulmaktan da koruduk. İşte bu, Azîz ve Alîm olan Allah'ın takdiridir."** (Fussılet, 12) buyurduğun semâyı muhâfaza ettiğin şekilde bizi de bütün düşmanlarımızdan muhâfaza eyle.

Allah'ım, hakkında **"Doğrusu o** (yalanladıkları, aslı) **Levh-i Mahfûz'da bulunan şerefli Kur'ân'dır."** (el-Burûc, 21-22) buyurduğun Levh-i Mahfûz'u koruduğun şekilde bizi de bütün düşmanlarımızdan muhâfaza eyle.

اَللّٰهُمَّ احْفَظْنَا مِنْ جَمِيعِ اَعْدَآئِنَا بِمَا حَفِظْتَ بِهِ عِبَادَكَ حَيْثُ قُلْتَ: «لَهُ مُعَقِّبَاتٌ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ يَحْفَظُونَهُ مِنْ اَمْرِ اللّٰهِ.»

اَللّٰهُمَّ اَسْتَحْفِظُكَ بِمَا يَسْتَحْفِظُكَ بِهٖ عَبْدُكَ وَابْنُ عَبْدِكَ وَنَبِيُّكَ يَعْقُوبُ حَيْثُ قَالَ: «فَاللّٰهُ خَيْرٌ حَافِظًا وَهُوَ اَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ.»

اَللّٰهُمَّ احْرُسْنَا بِعَيْنِكَ وَاحْفَظْنَا بِحِفْظِكَ يَا اَكْرَمَ الْقَادِرِينَ وَيَا اَرْحَمَ الرَّحِمِينَ وَرَمَيْتُ كُلَّ مَنْ يُرِيدُ بِنَا سُوءً بِحَسْبِيَ اللّٰهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ. وَبِكٓهٰيٰعٓصٓ وَبِحٰمٓعٓسٓقٓ وَبِالتَّوَكُّلِ عَلَى الْحَيِّ الَّذِى لَا يَمُوتُ: «وَكَفٰى بِاللّٰهِ وَكِيلاً» وَهُوَ اَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ

«اِنْ اَرَادَنِىَ اللّٰهُ بِضُرٍّ هَلْ هُنَّ كَاشِفَاتُ ضُرِّهٖ اَوْ اَرَادَنِى بِرَحْمَةٍ هَلْ هُنَّ مُمْسِكَاتُ رَحْمَتِهٖ قُلْ حَسْبِىَ اللّٰهُ عَلَيْهِ يَتَوَكَّلُ الْمُتَوَكِّلُونَ» «حَسْبِىَ اللّٰهُ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ.» وَصَلَّى اللّٰهُ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَاٰلِهِ وَصَحْبِهِ اَجْمَعِينَ اٰمِينَ بِرَحْمَتِكَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ.

Allah'ım, **"Onun önünde ve arkasında Allah'ın emriyle onu koruyan tâkipçiler** (melekler) **vardır..."** (er-Ra'd, 11) âyetinde bahsettiğin kullarını muhâfaza ettiğin şekilde bizi de bütün düşmanlarımızdan muhâfaza eyle.

Allah'ım, Sen'in kulun, kulunun oğlu ve peygamberin Ya'kûb, **"...Allah en hayırlı koruyucudur. O, acıyanların en merhametlisidir."** (Yûsuf, 64) buyurarak Sen'den ne ile kendisini korumanı istediyse, ben de onunla Sen'den beni korumanı istiyorum.

Allah'ım, bizi gözünle koru, hıfzınla muhâfaza eyle, ey kâdir olanların en keremlisi ve ey merhametlilerin en merhametlisi.

Bize kötülük düşünenlerin hepsini "Allah bana yeter, O ne güzel vekildir" ile attım, Kâf-hâ-yâ-ayn-sâd ile, Hâ-mîm-ayn-sîn-kâf ile attım, hiç ölmeyen ve dâimâ diri olan Allah'a tevekkül ile attım. **"...Vekil olarak Allah yeter"** (en-Nisâ, 81), O, merhametlilerin en merhametlisidir.

"...Allah bana bir zarar vermek isterse, Allah'ı bırakıp da taptıklarınız, O'nun verdiği zararı giderebilir mi? Yahut Allah, bana bir rahmet dilerse, onlar O'nun bu rahmetini önleyebilirler mi? De ki: Bana Allah yeter. Tevekkül edenler, ancak O'na güvenip dayanırlar." (ez-Zümer, 38)

"...Allah bana yeter. O'ndan başka ilâh yoktur. Ben sadece O'na güvenip dayanırım. O yüce Arş'ın sahibidir." (et-Tevbe, 129)

Allah, Efendimiz Muhammed'e, âline ve ashâbına salât eylesin! Rahmetinle kabûl eyle ey merhametlilerin en merhametlisi.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

قُلْ لَنْ يُصِيبَنَآ اِلَّا مَا كَتَبَ اللّٰهُ لَنَا ۚ هُوَ
مَوْلٰينَا ۚ وَعَلَى اللّٰهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

وَاِنْ يَمْسَسْكَ اللّٰهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ لَهٗٓ اِلَّا
هُوَ ۚ وَاِنْ يُرِدْكَ بِخَيْرٍ فَلَا رَآدَّ لِفَضْلِه ۜ يُصِيبُ
بِهٖ مَنْ يَشَآءُ مِنْ عِبَادِهٖ ۜ وَهُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

وَمَا مِنْ دَآبَّةٍ فِى الْأَرْضِ اِلَّا عَلَى اللّٰهِ رِزْقُهَا وَيَعْلَمُ
مُسْتَقَرَّهَا وَمُسْتَوْدَعَهَا ۜ كُلٌّ فِى كِتَابٍ مُبِينٍ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

اِنّى تَوَكَّلْتُ عَلَى اللّٰهِ رَبّى وَرَبِّكُمْ ۜ مَا مِنْ
دَآبَّةٍ اِلَّا هُوَ اٰخِذٌ بِنَاصِيَتِهَا ۜ اِنَّ رَبّى عَلَى
صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın adıyla.

"De ki: Allah'ın bizim için yazdığından başkası bize asla erişmez. O bizim Mevlâ'mızdır. Onun için mü'minler yalnız Allah'a dayanıp güvensinler." (et-Tevbe, 51)

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın adıyla.

"Eğer Allah sana bir zarar dokundurursa, onu yine O'ndan başka giderecek yoktur. Eğer sana bir hayır dilerse, O'nun keremini geri çevirecek de yoktur. O, hayrını kullarından dilediğine eriştirir. Ve O bağışlayandır, esirgeyendir." (Yûnus, 107)

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın adıyla.

"Yeryüzünde yürüyen her canlının rızkı, yalnızca Allah'ın üzerinedir. Allah her canlının karar kılıp hayatını geçirdiği yeri de, öleceği yeri de bilir. (Bunların) **hepsi açık bir kitapta** (Levh-i Mahfûz'da)**dır."** (Hûd, 6)

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın adıyla.

"Ben, benim de Rabbim, sizin de Rabbiniz olan Allah'a dayandım. Çünkü yürüyen hiçbir varlık yoktur ki, O, onun perçeminden tutmuş olmasın. Şüphesiz Rabbim dosdoğru yoldadır." (Hûd, 56)

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

وَكَاَيِّنْ مِنْ دَآبَّةٍ لَا تَحْمِلُ رِزْقَهَا ۖ اَللّٰهُ يَرْزُقُهَا وَاِيَّاكُمْ ۚ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

مَا يَفْتَحِ اللّٰهُ لِلنَّاسِ مِنْ رَحْمَةٍ فَلَا مُمْسِكَ لَهَا ۚ وَمَا يُمْسِكْ ۙ فَلَا مُرْسِلَ لَهُ مِنْ بَعْدِهٖ ؕ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

وَلَئِنْ سَئَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمٰوَاتِ وَالْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ اللّٰهُ ؕ قُلْ اَفَرَأَيْتُمْ مَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللّٰهِ اِنْ اَرَادَنِىَ اللّٰهُ بِضُرٍّ هَلْ هُنَّ كَاشِفَاتُ ضُرِّهٖ اَوْ اَرَادَنِى بِرَحْمَةٍ هَلْ هُنَّ مُمْسِكَاتُ رَحْمَتِهٖ ؕ قُلْ حَسْبِيَ اللّٰهُ ؕ عَلَيْهِ يَتَوَكَّلُ الْمُتَوَكِّلُونَ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

وَمَا لَنَآ اَلَّا نَتَوَكَّلَ عَلَى اللّٰهِ وَقَدْ هَدٰينَا سُبُلَنَا وَلَنَصْبِرَنَّ عَلَى مَآ اٰذَيْتُمُونَا ؕ وَعَلَى اللّٰهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُتَوَكِّلُونَ

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın adıyla.

"Nice canlı var ki, rızkını (yanında) **taşımıyor. Onlara da size de rızık veren Allah'tır. O, her şeyi işitir ve bilir."** (el-Ankebût, 60)

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın adıyla.

"Allah'ın insanlara açacağı herhangi bir rahmeti tutup engelleyecek yoktur. O'nun tuttuğunu O'ndan sonra salıverecek de yoktur. O, üstündür, hikmet sahibidir." (Fâtır, 2)

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın adıyla.

"Andolsun ki onlara: «Gökleri ve yeri kim yarattı?» diye sorsan, elbette «Allah'tır» derler. De ki: Öyleyse bana söyler misiniz? Allah bana bir zarar vermek isterse, Allah'ı bırakıp da taptıklarınız, O'nun verdiği zararı giderebilir mi? Yahut Allah, bana bir rahmet dilerse, onlar O'nun bu rahmetini önleyebilirler mi? De ki: Bana Allah yeter. Tevekkül edenler, ancak O'na güvenip dayanırlar." (ez-Zümer, 38)

Rahman ve Rahim olan Allah'ın Adıyla

"Hem bize yollarımızı göstermiş olduğu hâlde ne diye biz Allah'a dayanıp güvenmeyelim?! Sizin bize verdiğiniz eziyete elbette katlanacağız. Tevekkül edenler yalnız Allah'a tevekkülde sebât etsinler." (İbrâhim, 12)

Nebiyy-i Ekrem *-sallallahu aleyhi ve sellem-* Efendimiz şöyle buyurmuşlardır:

"Sizden biriniz sultandan, yahud her hangi bir kudret sahibinden korktuğu zaman şöyle desin:

اَللّٰهُمَّ رَبَّ السَّمٰوَاتِ السَّبْعِ وَرَبَّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ كُنْ لِى جَارًا مِنْ شَرِّ فُلَانِ بْنِ فُلَانٍ وَشَرِّ الْجِنِّ وَالْاِنْسِ وَاَتْبَاعِهِمْ اَنْ يُفْرِطَ عَلَىَّ اَحَدٌ مِنْهُمْ عَزَّ جَارُكَ وَجَلَّ ثَنَاؤُكَ وَلَا اِلٰهَ غَيْرُكَ

"Ey yedi semâların ve yüce arşın sahibi olan Rabbim, filân oğlu filânın şerrinden beni koru. Cinlerin, insanların ve tâbi'lerinin, onlardan herhangi birinin bana taşkınlık etmesinin şerrinden beni muhafaza buyur. Senin muhafazan ne büyüktür! Senân yücedir, Sen'den başka da ilâh yoktur." (Heysemî, X, 137, 187)

ZİKRULLAH VE ZİKİR MECLİSLERİ

Peygamberimiz -*sallallahu aleyhi ve sellem*- Efendimiz buyurmuşlardır ki:

مَنْ قَالَ سُبْحَانَ اللّٰهِ وَبِحَمْدِهِ فِى يَوْمٍ مِائَةَ مَرَّةٍ حُطَّتْ عَنْهُ خَطَايَاهُ وَاِنْ كَانَتْ مِثْلَ زَبَدِ الْبَحْرِ.

"Her kim günde yüz kere سُبْحَانَ اللّٰهِ وَبِحَمْدِهِ *"Allah'ı hamd ile tesbih ederim" derse o kimsenin hataları deniz köpüğü kadar da olsa dökülür, yâni mağfiret olunur."*

Hadîs-i şerîfi, **Buhârî** Ebû Hüreyre -*radıyallahu anh*-'dan rivayet etmiştir. (Buhârî, Deavât, 65) Bu hâdis-i şerîf mü'minler için büyük bir tebşîrdir, yani müjdedir.

Yine **Ebû Hüreyre**'den rivayete göre Nebiyy-i Ekrem -*sallallahu aleyhi ve sellem*- Efendimiz:

كَلِمَتَانِ حَبِيبَتَانِ اِلَى الرَّحْمٰنِ خَفِيفَتَانِ عَلَى اللِّسَانِ ثَقِيلَتَانِ فِى الْمِيزَانِ سُبْحَانَ اللّٰهِ وَبِحَمْدِهِ سُبْحَانَ اللّٰهِ الْعَظِيمِ

"İki kelime vardır ki Rahman Teâlâ'ya sevgili, lisanda hafif, mîzanda da ağırdırlar. Bunlar:

سُبْحَانَ اللّٰهِ وَبِحَمْدِهِ سُبْحَانَ اللّٰهِ الْعَظِيمِ

"Allah'ı hamd ile tesbîh ederim, büyük Allah'ı tesbîh ederim." kelimeleridir." (Buhârî, Deavât, 65)

Yine Rasûl-i Ekrem -*sallallahu aleyhi ve sellem*- Efendimiz buyurmuşlardır ki:

مَثَلُ الَّذِى يَذْكُرُ رَبَّهُ وَالَّذِى لَا يَذْكُرُ مَثَلُ الْحَيِّ وَالْمَيِّتِ

"Rabbini zikredenle etmeyenin hâli diri ile ölünün hâli gibidir." yani Rabbini zikreden kimse diridir, Rabbini zikretmeyen kimse de ölüdür. (Buhârî, Deavât, 66)

Bu hadîs-i şerîf ehl-i zikr için pek büyük bir tebşîrdir.

Zikrullahın envâı çoktur. Muselâ Lafza-i celâl, kelime-i tevhîd ve sâir esmâ-i hüsnâ ile zikir olduğu gibi, Kur'ân tilâveti, hadîs-i şerîf

kırâati, din ilimleri öğrenmek dahi hep zikrullahtan ma'dûddur. Zira, hayatta olan kimsenin zahiri nûr-i hayâtın parlamasıyla ve bâtını nûr-ı ilim ve idrâkiyle süslendiği gibi, zikrullah eden zâtın dahi zahiri amel-i sâlih ve tâat nûruyle, bâtını da ma'rifet-i sübhâniyye nûruyla süslenir.

Zikrullah etmeyen kimse ise her ne kadar dünyâ işiyle meşgul olsa da onun zahiri ibâdetten uzak ve muattal olduğu gibi bâtını da bâtıldır.

Fakat kalbi uyanık ve zâkir olan kimse dünyâ işi ile meşgul olsa da yine kalbi zâkirdir. Nitekim âyet-i celîlede böyle insanların vasfında:

رِجَالٌ لَا تُلْهِيهِمْ تِجَارَةٌ وَلَا بَيْعٌ عَنْ ذِكْرِ اللّٰهِ

"Öyle ricâl vardır ki ticâret satış onları Allah'ın zikrinden alıkoymaz." buyrulmuştur. (Nûr sûresi, 37)

Yine **Buharî**'nin Ebû Hüreyre *-radıyallahu anh-*'dan rivâyet ettiğine göre Rasûl-i Ekrem *-sallallahu aleyhi ve sellem-* şöyle buyurmuşlardır.

"Allah Teâlâ Hazretlerinin husûsi bazı melekleri vardır ki, yüryüzünde elh-i zikri aramak için dolaşırlar. Ne vakit ki Allah'ı zikreden bir cemâat bulurlarsa birbirlerine nidâ ederek «Geliniz aradığınız buradadır» diyerek orada toplanırlar. Ve

o mevkii kanatlarıyla semâya kadar çevirirler. Sonra Allah Teâlâ Hazretleri, o ehl-i zikrin ahvâl ve akvâlini, o meleklerden daha ziyâde kendisi bildiği halde onlara hitaben:

– **Kullarım ne söylüyorlar?** der. Melekler;

– Seni tesbîh ve tekbîr ediyorlar. Sana hamdediyorlar. Seni temcîd ediyorlar. Allah Teâlâ:

– **Beni hiç görmüşler mi?** der. Melekler de:

– Hayır yâ Rabbi Zâtına kasem ederiz ki hiç görmemişler, derler. Allah Teâlâ

– **Pekiyi, beni görselerdi nasıl olurlardı?** Melekler:

– Eğer Seni görselerdi sana daha çok ibâdet ederler; seni bütün kudretleriyle temcîd ederler, seni bütün kuvvetleriyle tesbîh ederlerdi, derler. Allah Teâlâ:

– Kullarım benden ne istiyorlar? der. Melekler:

– Senden cenneti istiyorlar, derler. Allah:

– Orayı görmüşler mi? der. Melekler de:

– Hayır, yemin ederiz ki hiç görmemişler.

– Pekiyi görselerdi nasıl olurlardı?

– Eğer görselerdi oraya daha fazla düşkün olurlardı, orayı daha fazla arzu ederlerdi, oraya daha fazla rağbet ederlerdi, derler. Allah Teâlâ:

– Pekiyi nelerden Allah'a sığınıyorlar? Melekler:

– Cehennemden, derler.

– Pekiyi onu hiç görmüşler mi?

– Hayır, Vallahi hiç görmemişler.

– Pekiyi ya bir görselerdi nasıl olurlardı?

– Eğer bir görselerdi ondan daha çok kaçarlar, daha fazla korkarlardı.

Bunlardan sonra Allah Teâlâ şöyle buyurur:

– Sizi şâhid tutarım ki, ben bu kullarımı mağfiret ettim.

İçlerinden bir melek şöyle der:

– Yâ Rabbi, filan onlardan değildir, o bir işi için onların arasına gelmiştir.

Allah Teâlâ şöyle buyurur:

– Madem ki beraber duruyorlar, onlarla beraber oturanlar şekavetten uzak olurlar." (Onları da mağfiret ettim.) buyurur. (Buhârî, Deavât, 66)

Allah'ı Zikretmek Hakkında Hadîs-i Şerifler:

Peygamberimiz buyuruyor:

لَاحَوْلَ وَلَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰه *zikrini çok ediniz. Zîrâ, o, cennetin hazînesidir."* (Buhârî, Deavât, 50)

"Sana arşın altındaki cennet hazinesinden bir kelime söyleyeyim mi?

لَاحَوْلَ وَلَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ

"Günahlardan korunmaya güç yetirmek ve taate kuvvet bulmak, ancak Allah'ın tevfik ve yardımıyladır." kelimesidir. Kul bunu söyleyince: «Kulum hakkı teslîm etti ve benden onu selâmette kılmamı istedi» der."

"Ben bir söz biliyorum ki kul onu kendisine ölüm gelince söylerse ruhu cesedinden çıkarken ruhuna bir başka ferahlık geldiğini görür. Ve o söz kıyamette onun için nur, aydınlık olur. O söz:

لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ *Allah'dan başka ilah yoktur." sözüdür."* (Bkz. İbn Hanbel, I, 37; *Râmûzü'l-ehâdis*)

"Nebiyy-i Ekrem -*sallallahu aleyhi ve sellem*- *"İmânınızı dâima yenileyiniz"* buyurdu da:

"– Yâ Rasûlallah imânımızı nasıl yenileyeceğiz?" diye suâl olundu. Cevaben:

لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ *zikr-i şerifini çok yapınız,* buyurdu. (İbn Hanbel, II, 359; Hâkim, IV, 285/7657)

"– Bir kul ihlâs ile لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ *derse, bu hiç bir hicaba takılmadan yükselir. Allah'a vâsıl olunca Allah bunu söyleyene nazar eder. Allah bu tevhîd getirene nazar etdi mi onu rahmetine dâhil etmesi Allah'ın hakkıdır."* (Tirmizî, Deavât, 86)

"Yâ Muâz, günde kaç defa Allah'ı zikrediyorsun? On bin defa" Lâ ilâhe illallah" diyerek mi? Bak sana bazı kelimeler öğreteyim, bu onbin defa demenden senin için daha kolaydır. Şöyle de:

لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ عَدَدَ كَلِمَاتِهِ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ
عَدَدَ خَلْقِهِ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ زِنَةَ عَرْشِهِ لَا اِلٰهَ
اِلَّا اللّٰهُ مِلْأَ سَمٰوَاتِهِ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ مِثْلَ ذٰلِكَ
مَعَهُ وَاللّٰهُ اَكْبَرُ مِثْلَ ذٰلِكَ مَعَهُ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ
مِثْلَ ذٰلِكَ مَعَهُ

"Allah'ın kelimeleri adedince Lâ ilâhe illallah. Yarattıkları adedince Lâ ilâhe illallah, Arş ağırlığınca Lâ ilâhe illallah. Semâlar dolusu lâ ilâhe illallah. Bunlarla berâber bunların mislince lâ ilâhe illallah. Bunlarla beraber bunların mislince Allahu ekber. Bunlarla beraber bunların mislince elhamdülillah". Böyle dersen ne bir melek sevabı-

nı yazmağa takat getirebilir, ne de bir başkası." (Ali el-Müttâkî, I, 442/1910)

"Dünyâ lezzetini ve eğlencesini terkedip de gençliğiyle beraber Allah'ın tâatına yönelen gence Allah Teâlâ yetmiş iki sıddîkin ecrini verir ve ona şöyle hitâb eder: "Ey şehvetini terkederek gençliğini benim uğrumda feda eden genç! Sen benim yanımda bazı meleklerim gibisin!" (Tirmizî, Zühd, 53, *Tuhfetü'z-Zakirîn*, 241)

"Ne ben, ne de benden evvelki nebiler:

سُبْحَانَ اللّٰهِ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ وَلَا إِلٰهَ إِلاَّ اللّٰهُ

وَاللّٰهُ أَكْبَرُ

tesbîhinden daha efdal bir kelime ile tesbîh etmemişlerdir." (Ali el-Müttâkî, no: 2015)

"Yâ Hafsa! Çok konuşmaktan sakın. Söylenen şey zikrullah olmadıkça kalbi öldürür. Fakat Allah'ın zikrini çok yap. İşte bu kalbi diriltir." (Ali el-Müttâkî, no: 1896)

"Allah Teâlâ şöyle buyuruyor: "Ey Âdem oğlu, fecirden ve asırdan sonra bir saat beni zikret, bunların arasına ben kefilim." (Suyûtî, *el-Câmiu's-Sağîr*, no: 6055)

"Muhakkak ki Allah Teâlâ'nın doksan dokuz ismi vardır. Kim bunları bellerse cennete girer."

اَللّٰهُ **Allah:** Varlığı zorunlu olan ve bütün övgülere layık bulunan zâtın husûsî ve en kapsamlı ism-i şerifi.

اَلرَّحْمٰنُ **er-Rahmân:** Bütün mahlûkâta merhamet eden, hepsine de nîmetler veren.

اَلرَّحِيمُ **er-Rahîm:** Pek ziyâde merhamet edici, bilhassa mü'minlere rahmet eden.

اَلْمَلِكُ **el-Melik:** Görünen ve görünmeyen alemlerin sahibi.

اَلْقُدُّوسُ **el-Kuddûs:** Hatâdan, gafletten, aczden ve her türlü eksiklikten münezzeh/çok uzak ve pek temiz.

اَلسَّلاَمُ **es-Selâm:** Her çeşit ârıza ve hâdiselerden sâlim kalan, her türlü tehlikelerden kullarını selâmete çıkaran, Cennet'teki bahtiyar kullarına selâm eden.

اَلْمُؤْمِنُ **el-Mü'min:** Gönüllerde îman ışığı yakan, kendine sığınanlara eman verip onları koruyan, rahatlatan, güven veren, vaadine güvenilen.

اَلْمُهَيْمِنُ **el-Müheymin:** Kâinâtın bütün işlerini gözetip yöneten ve koruyan.

اَلْعَزِيزُ **el-Azîz:** Yenilmeyen yegâne gâlip.

اَلْجَبَّارُ **el-Cebbâr:** Kırılanları onaran, eksikleri tamamlayan, yaratılmışların hâlini iyileş-

tiren, irâdesini her durumda yürüten, dilediğini zorla yaptırmaya muktedir olan, hüküm ve iradesine karşı gelinmek ihtimali bulunmayan.

اَلْمُتَكَبِّرُ **el-Mütekebbir:** Her şeyde ve her hâdisede büyüklüğünü gösteren, azamet ve yüceliğini izhâr eden.

اَلْخَالِقُ **el-Hâlık:** Her şeyin varlığını ve varlığı boyunca görüp geçireceği halleri, hâdiseleri tayin ve tesbit eden ve ona göre yaratan, yoktan vâr eden.

اَلْبَارِئُ **el-Bâri':** Eşyâyı ve her şeyin âzâ ve cihazlarını birbirine uygun bir hâlde yaratan, bir örneği olmaksızın canlıları yaratan.

اَلْمُصَوِّرُ **el-Musavvir:** Tasvîr eden, her şeye bir şekil ve hususiyet veren.

اَلْغَفَّارُ **el-Ğaffâr:** Mağfireti pek bol olan. Dilediği kullarını da günahlardan koruyan.

اَلْقَهَّارُ **el-Kahhâr:** Her şeye, her istediğini yapacak surette gâlib ve hâkim.

اَلْوَهَّابُ **el-Vehhâb:** Çeşit çeşit nimetleri devamlı bağışlayıp duran. Her zaman, her yerde ve her şeyi karşılık beklemeden çok çok ve bol bol veren.

اَلرَّزَّاقُ **er-Rezzâk:** Yaratılmışlara, faydalanacakları şeyleri ihsân eden, bedenlerin ve ruhların gıdasını yaratıp veren.

اَلْفَتَّاحُ **el-Fettâh:** Her türlü müşkülleri açan ve kolaylaştıran, iyilik kapılarını açan, hakemlik yapan.

اَلْعَلِيمُ **el-Alîm:** Her şeyi hakkıyla ve çok iyi bilen.

اَلْقَابِضُ **el-Kâbıd:** Sıkan, daraltan, rızkı daraltan, canlıların rûhunu alan.

اَلْبَاسِطُ **el-Bâsıt:** Açan, genişleten, rızkı bollaştıran, ruhları bedenlerine yayan.

اَلْخَافِضُ **el-Hâfıd:** Yukarıdan aşağıya indiren, alçaltan, zillete düşüren.

اَلرَّافِعُ **er-Râfi':** Yukarı kaldıran, yükselten, yücelten.

اَلْمُعِزُّ **el-Mu'izz:** İzzet ve şeref veren, ağırlayan.

اَلْمُذِلُّ **el-Müzill:** Zillete düşüren, hor ve hakîr eden.

اَلسَّمِيعُ **es-Semi':** Hakkıyla işiten.

اَلْبَصِيرُ **el-Basîr:** Hakkıyla gören.

اَلْحَكَمُ **el-Hakem:** Hükmeden, hakkı yerine getiren, hükmünü eksiksiz icrâ eden.

اَلْعَدْلُ **el-Adl:** Mutlak adâlet sahibi, aşırılığa meyletmeyen.

اَللَّطِيفُ **el-Latîf:** En ince işlerin bütün inceliklerini bilen, nasıl yapıldığına nüfuz edilemeyen en ince şeyleri yapan, yaratılmışların ihtiyacını en ince noktasına kadar bilip, sezilmez yollarla karşılayan.

اَلْخَبِيرُ **el-Habîr:** Her şeyin iç yüzünden, gizli taraflarından haberdar olan.

اَلْحَلِيمُ **el-Halîm:** Suçluların cezâsını vermeye gücü yettiği hâlde onlara yumuşak davranan ve cezâlarını geriye bırakan. Allah, gazabda acele etmez, mühlet verir, yaptıklarına pişman olup tevbe edenleri affeder, ısrar edenler hakkında ise artık hüküm kendisine kalmıştır.

اَلْعَظِيمُ **el-Azîm:** Bütün büyüklüklerin sâhibi. Zâtının ve sıfatlarının mâhiyeti anlaşılamayacak kadar ulvî.

اَلْغَفُورُ **el-Ğafûr:** Mağfireti çok olan, bütün günahları bağışlayan. Allah, istediği kusurları insanların gözünden gizlediği gibi, melekût âlemi sâkinlerinin gözünden de gizler.

اَلشَّكُورُ **eş-Şekûr:** Kendi rızâsı için yapılan sâlih amelleri, daha ziyâdesiyle karşılayan, az tâat karşılığında çok büyük dereceler veren, sayılı günlerde yapılan amel karşılığında âhiret âleminde sonsuz nimetler lûtfeden.

اَلْعَلِيُّ **el-Aliyy:** Her hususta, her şeyden

yüce olan. Her şey kendisinin dûnunda, emrinde ve hükmü altında olan.

اَلْكَبِيرُ **el-Kebîr:** Büyüklükte kendisinden daha büyüğü düşünülemeyen, bütün büyüklükler kendisine mahsus olan.

اَلْحَفِيظُ **el-Hafîz:** Yapılan işleri bütün tafsilâtıyla tutan, her şeyi belli vaktine kadar âfât ve belâlardan saklayan, koruyup gözeten.

اَلْمُقِيتُ **el-Mukît:** Her yaratılmışın azığını ve gıdasını tayin eden, azıkları beden ve kalblere gönderen.

اَلْحَسِيبُ **el-Hasîb:** Herkesin hayatı boyunca yapıp ettiklerinin, bütün tafsilât ve teferruatıyla hesabını iyi bilen, her şeye ve herkese her ihtiyacı için kâfi gelen, onları hesaba çeken.

اَلْجَلِيلُ **el-Celîl:** Celâdet, azamet ve heybet sâhibi, celâl sıfatları ile muttasıf.

اَلْكَرِيمُ **el-Kerîm:** Keremi, lütuf ve ihsânı bol, her türlü fazilete sahip olan.

اَلرَّقِيبُ **er-Rakîb:** Bütün varlıklar üzerinde gözcü, bütün işler murakabesi altında bulunan.

اَلْمُجِيبُ **el-Mücîb:** Kendine duâ edip yalvaranların isteklerini işitip cevab veren, onları cevapsız bırakmayan.

اَلْوَاسِعُ **el-Vâsi':** Geniş ve müsaadekâr. Allah'ın ilmi, ihsânı, rahmeti, kudreti, af ve mağfireti geniştir ve her şeyi kaplamıştır.

اَلْحَكِيمُ **el-Hakîm:** Bütün emirleri ve işleri hikmetli, yerli yerinde ve sağlam olan.

اَلْوَدُودُ **el-Vedûd:** İyi kullarını seven, onları rahmet ve rızâsına erdiren. Sevilmeye ve dostluğa lâyık yegâne varlık.

اَلْمَجِيدُ **el-Mecîd:** Zâtı şerefli, ef'âli güzel olan, her türlü övgüye lâyık bulunan.

اَلْبَاعِثُ **el-Bâis:** Ölüleri diriltip kabirlerinden kaldıran; gönüllerde saklı olanları meydana çıkaran.

اَلشَّهِيدُ **eş-Şehîd:** Her zaman ve her şeyi gözlemiş olarak bilen, her yerde hâzır ve nâzır olan.

اَلْحَقُّ **el-Hakk:** Fiilen var olan, mevcûdiyeti ve uluhiyeti gerçek olan, varlığı hiç değişmeden duran. Hakikaten vâr olan yalnız O'dur.

اَلْوَكِيلُ **el-Vekîl:** Usûlüne uygun şekilde, kendisine tevdi edilen işleri en güzel şekilde neticelendiren, güvenilip dayanılan, tevekkül edilen.

اَلْقَوِيُّ **el-Kaviyy:** Çok kuvvetli, her şeye gücü yeten, kudretli.

اَلْمَتِينُ **el-Metîn:** Çok sağlam, kuvveti çok ve şiddetli olan.

اَلْوَلِيُّ **el-Veliyy:** İyi kullarına dost olan, yardım eden.

اَلْحَمِيدُ **el-Hamîd:** Ancak kendisine hamd ü senâ olunan, bütün varlığın diliyle biricik övülen, medhedilen.

اَلْمُحْصِي **el-Muhsî:** Her şeyin sayısını ve miktarını tek tek ve bütün ayrıntılarıyla bilen.

اَلْمُبْدِئُ **el-Mübdi':** Mahlûkatı maddesiz ve örneksiz olarak ilk baştan yaratan.

اَلْمُعِيدُ **el-Mu'îd:** Yaratılmışları yok ettikten sonra tekrar yaratan.

اَلْمُحْيِي **el-Muhyî:** Hayat veren, can bağışlayan, sağlık veren.

اَلْمُمِيتُ **el-Mümît:** Canlı bir mahlûkun ölümünü yaratan, öldüren.

اَلْحَيُّ **el-Hayy:** Dâimâ diri; her şeyi bilen ve her şeye gücü yeten.

اَلْقَيُّومُ **el-Kayyûm:** Gökleri, yeri, her şeyi ayakta tutan. Bir şeyin kıyâmı, yani, bir varlık sâhibi olarak durabilmesi neye bağlı ise, onu veren. Her şeyin varlığı kendisine bağlı olup kâinatı idare eden. Her şey Hak ile kâimdir.

اَلْوَاجِدُ **el-Vâcid:** Hiçbir şeye ihtiyacı olmayan, müstağnî; istediğini, istediği vakit bulan. Kendisi için lüzumlu olan şeylerin hiç birinden mahrum olmayan.

اَلْمَاجِدُ **el-Mâcid:** Kadr ü şânı büyük, kerem ve semâhati bol.

اَلْوَاحِدُ **el-Vâhid:** Tek. Zâtında, sıfatlarında, işlerinde, isimlerinde, hükümlerinde asla şerîki/ortağı, nazîri/benzeri ve dengi bulunmayan.

اَلصَّمَدُ **es-Samed:** Hâcetlerin bitirilmesi, ızdırapların giderilmesi için tek merci', ihtiyaç ve dileklerde kendisine müracaat edilen, arzu ve bütün istekler kendisine sunulan, kimseye ve hiçbir şeye muhtaç olmayan.

اَلْقَادِرُ **el-Kâdir:** İstediğini, istediği gibi yapmaya gücü yeten.

اَلْمُقْتَدِرُ **el-Muktedir:** Kuvvet ve kudret sâhipleri üzerinde istediği gibi tasarruf eden.

اَلْمُقَدِّمُ **el-Mukaddim:** İstediğini ileri geçiren, öne alan.

اَلْمُؤَخِّرُ **el-Muahhir:** İstediğini geri koyan, arkaya bırakan.

اَلْاَوَّلُ **el-Evvel:** Her varlıktan mukaddem olan, başlangıcı olmayan.

اَلْاٰخِرُ **el-Âhir:** Varlığının sonu olmayan.

اَلظَّاهِرُ **ez-Zâhir:** Âşikâr olan, kat'î delillerle bilinen.

اَلْبَاطِنُ **el-Bâtın:** Gizli olan; duyu organları ile idrâk edilemeyen, mâhiyeti bilinemeyen.

اَلْوَالِى **el-Vâlî:** Mahlûkatın işlerini yoluna koyan, bu muazzam kâinatı ve her an meydana gelen hâdisatı tek başına tedbîr ve idare eden, kâinâtın hâkimi.

اَلْمُتَعَالِى **el-Müteâlî:** Yaratılmışlar hakkında aklın mümkün gördüğü her şeyden, her hal ve tavırdan pek yüce ve pek münezzeh. İzzet, şeref ve hükümranlık bakımından en yüce, aşkın.

اَلْبَرُّ **el-Berr:** Kulları hakkında kolaylık isteyen; iyilik ve bahşişi çok olan, vaadini yerine getiren.

اَلتَّوَّابُ **et-Tevvâb:** Kullarını tevbeye sevkeden, tevbeleri çokça kabûl edip, günahları bağışlayan.

اَلْمُنْتَقِمُ **el-Müntekım:** Suçluları, adâleti ile müstehak oldukları cezaya çarptıran.

اَلْعَفُوُّ **el-Afüvv:** Affı çok. Hiçbir sorumluluk kalmayacak şekilde günahları affeden, kökünden kazıyan.

اَلرَّؤُفُ **er-Raûf:** Çok re'fet ve şefkat sâhibi.

مَالِكُ الْمُلْكِ **Mâlikü'l-Mülk:** Bütün mülkün mâliki ve hâkimi. Allah Teâlâ mülkün hem sâhibi, hem hükümdârıdır, mülkünde dilediği gibi tasarruf eder.

ذُو الْجَلَالِ وَالْاِكْرَامِ **Zü'l-Celâli ve'l-İkrâm:** Hem büyüklük ve azamet, hem de fazl u kerem sâhibi.

اَلْمُقْسِطُ **el-Muksit:** Bütün işlerini denk, birbirine uygun ve yerli yerinde yapan. Adâlet sâhibi. Mazlûma acıyıp zâlimin elinden kurtaran.

اَلْجَامِعُ **el-Câmi':** İstediğini, istediği zaman, istediği yerde toplayan. Birbirine benzeyen, benzemeyen ve zıd olan şeyleri bir araya getirip tutan. Kıyâmet günü hesâba çekmek için mahlukatı toplayan.

اَلْغَنِيُّ **el-Ğaniyy:** Çok zengin ve her şeyden müstağnî.

اَلْمُغْنِي **el-Muğnî:** İstediğini zengin eden, tatmin eden.

اَلْمَانِعُ **el-Mâni':** Dilemediği şeyin gerçekleşmesine müsaade etmeyen, kötü şeylere mâni olan.

اَلضَّآرُّ **ed-Dârr:** Elem ve zarar verici şeyleri yaratan.

اَلنَّافِعُ **en-Nâfi':** Hayır ve menfaat verici şeyleri yaratan, fayda veren.

اَلنُّورُ **en-Nûr:** Âlemleri nurlandıran; istediği sîmalara, zihinlere ve gönüllere nûr bahşeden, nûr kaynağı.

اَلْهَادِى **el-Hâdî:** Hidâyeti yaratan, yol gösteren, murada erdiren.

اَلْبَدِيعُ **el-Bedî':** Örneksiz, misalsiz, acîb ve hayret verici âlemler îcad eden. Zâtında, sıfatında, fiillerinde, emsâli görülmemiş olan.

اَلْبَاقِي **el-Bâkî:** Varlığı devamlı olan, sonu olmayan.

اَلْوَارِثُ **el-Vâris:** Servetlerin geçici sâhipleri elleri boş olarak yokluğa döndükleri zaman servetlerin hakikî sâhibi olan.

اَلرَّشِيدُ **er-Reşîd:** Bütün işleri ezelî takdîrine göre yürütüp, bir nizam ve hikmet üzere âkıbetine ulaştıran; her şeyi yerli yerine koyan, en doğru şekilde nizâm veren.

اَلصَّبُورُ **es-Sabûr:** Çok sabırlı. (Buhârî, Deavât, 68; Tirmizî, Deavât, 83; Hâkim, I, 62)

❀

حَسْبِىَ اللّٰهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ

"Allah bana yeter. O ne güzel vekildir." Zikri bütün korkan kimselerin emniyetli sığınağıdır. (Suyûtî, el-Câmiu's-Sağîr, no: 3715)

Kuvvet-i îmân ve îkan ile bu zikr-i şerîfin tekrarına ve tilâvetine devam olunsa, mal ve *can* üzerine gelmesi melhuz olan musibet ve tehlikelerden insanı mahfuz kılar.

لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ الْحَلِيمُ الْكَرِيمُ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ رَبُّ السَّمٰوَاتِ السَّبْعِ وَرَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمُ

Bu zikr-i şerîfe devam edilirse biiznillahi teâlâ şiddet ve musibetler ferahlık ve sürûra tebdil olunur. Mânâsı;

"Başka bir ilâh yok; ancak el-Hakîm, el-Kerîm Allah var. Başka bir ilâh yok; ancak el-Aliyyü'l-Azîm Allah var. Başka bir ilâh yok, ancak yedi semânın ve çok şerefli Arş'ın sahibi Allah var."

لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ

"Günahlardan korunmaya güç yetirmek ve taatle kuvvet bulmak ancak Allah'ın tevfik ve yardımıyladır" kelime-i tayyibesi doksan dokuz illete devâ olur. Bu illetlerin en hafifi hüzün ve kederdir. (Hâkim, I, 727)

اِذَا مَرَرْتُمْ بِرِيَاضِ الْجَنَّةِ فَارْتَعُوا قَالُوا وَمَا رِيَاضُ الْجَنَّةِ قَالَ حِلَقُ الذِّكْرِ

“Cennet bahçelerine uğradığınız zaman meyvelerinden istifade ediniz” buyurmakla, “Cennet bahçelerinin nereler olduğu” sual olundu. Nebiyy-i Ekrem -*sallallahu aleyhi ve sellem*- de:

“– Allah’ı zikretmek için teşekkül eden halkalardır” buyurdu. (Tirmizî, Deavât, 82/3510)

اَفْضَلُ الذِّكْرِ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَاَفْضَلُ الدُّعَاءِ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ

“Kelime-i Tevhîd, yani لَااِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ *kelime-i azîmesi asl-ı îmânı tevlîd etdiği için zikirlerin efdali* اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ *diyerek Cenâb-ı Hakk’a hamdetmek de, O’nun sonsuz ni’metlerini artırmaya medar olduğu için duâların efdalidir.”* (Tirmizî, Duâ, 9/3383)

اَفْضَلُ الْعِبَادِ دَرَجَةً عِنْدَ اللّٰهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ الذَّاكِرُونَ اللّٰهَ كَثِيرًا

“Kıyamette Allah yanında en faziletli olan kullar, Cenâb-ı Hakk’ı çok zikredenlerdir.” (Suyûtî, *el-Câmiu’s-Sağir,* no: 1279)

اَكْثِرُوا ذِكْرَ اللّٰهِ حَتَّى يَقُولُوا مَجْنُونٌ

“Cenâb-ı Hakk’ı zikre o kadar ihtimam ediniz ki, münafıklar sizi gördükleri zaman «İşte mecnûnun biri» desinler.” (İbn Hanbel, III, 68)

اِنَّ لِكُلِّ شَيْءٍ صَقَالَةً وَاَنَّ صَقَالَةَ الْقُلُوبِ ذِكْرُ اللّٰهِ وَمَا مِنْ شَىْءٍ اَنْجَى مِنْ عَذَابِ اللّٰهِ مِنْ ذِكْرِ اللّٰهِ وَلَوْ اَنْ تَضْرِبَ بِسَيْفِكَ حَتَّى يَنْقَطِعَ

“Muhakkak her şeye cilâ verecek bir âlet vardır. Kalbin cilâsı ise Allah’ı zikretmektir. Azâbdan necat için zikrullah gibi bir şey olamaz. Velev ki kılıncın kırılıncaya kadar Allah yolunda muharebe edesin.” (Ali el-Müttâkî, no: 1848)

تَنَامُ عَيْنَاىَ وَلَا يَنَامُ قَلْبِى

“Benim gözlerim uyur, lâkin kalbim uyumaz.” (Buhârî, Menâkıb, 24) Yani “zikrullahtan bir lahza gâfil olmaz.”

“Zikrin hayırlısı hafî olanı, rızkın hayırlısı da kâfi mikdarda olanıdır.” (İbn Hanbel, I, 172)

“İki dudaktan dışarı çıkan bir söz yayılır” ifadesine göre, dil ile yapılan cehrî zikir, insanın sağ ve solunda bulunan meleklerle, ondan

hiç ayrılmayan şeytan tarafından işitileceğinden dolayı, hafî zikir kadar efdal olamaz.

"Allah'ı zikretmek kalblerin şifasıdır. (Suyûtî, *el-Câmiu's-Sağîr,* no 4330)

Cenâb-ı Hakk'ı kalb ile zikretmek, hased, riya, kibir gibi emrâz-ı kalbiyyeyi izâle edip kalbi Allah'ın sevdiği vasıflarla ihya etmesi cihetiyle bizzat şifâdır.

"Zikir sadakadan hayırlıdır." (Suyûtî, *el-Câmiu's-Sağîr,* no 4350)

"Şeytan Âdemoğlunun kalbine nüfuz için istilâ eder. Fakat kul kalbiyle Cenâb-ı Hakk'ı zikredince ümidsiz olarak geri çekilir. Kul Allah'ı unutur unutmaz hemen kalbini istilâ ederek vesvese vermeğe başlar." (Suyûtî, *el-Câmiu's-Sağîr,* no 4972)

"Cenâb-ı Allah buyurmuştur ki: Ey Âdemoğlu! Sen beni zikrettiğin müddetçe bana şükretmiş olursun. Beni unuttuğun müddetçe hakkımı unutmuş, nankörlük etmiş olursun." (Heysemî, X, 82)

"Hiç bir cemâat zikrullah için cem' olup dağılmadı ki, zikirleri sebebiyle Cenâb-ı Hakk tarafından af ve mağfiret ile tebşîr olunmasınlar, kendilerine: "Zikrinizden dolayı mağfiret olunmuş olarak kalkınız" denilmesin. (Suyûtî, *el-Câmiu's-Sağîr,* no 7777)

مَنْ اَكْثَرَ ذِكْرَ اللّٰهِ بَرِيءَ مِنَ النِّفَاقِ

“Allah’ı çok zikreden kimse nifaktan beri olur.” (Beyhakî, *Şuab,* I, 414)

Yâni kesret-i muhabbetinden dolayı Allah’ı çok zikreden ve kalbi zikrullah’tan hiç gafil olmayan kimse münâfıklıkdan uzak olur.

مَنْ اَكْثَرَ ذِكْرَ اللّٰهِ اَحَبَّهُ اللّٰهُ تَعَالَى

“Allah’ı çok zikreden kimseyi Allah Teâlâ sever.” (Suyûtî, *el-Câmiu’s-Sağîr,* no: 8510)

اَلذِّكْرُ خَيْرٌ مِنَ الصِّيَامِ

“Zikir, farz olmayan oruçtan efdaldir.” (Ali el-Müttâkî, no: 1859)

“Cenâb-ı Allah buyurmuştur ki: “Bir kul, beni zikredeceğinden dolayı kendi ihtiyacını istemeye fırsat bulamazsa ben ona ihtiyâcını istemeden evvel in’âm ve ihsan ederim.” (Ali el-Müttâkî, no: 1873)

“Cenâb-ı Hakk’ın âyet-i celîlesini, sonsuz ni’metlerini ve ahvâl-i âhireti tefekkür gibi ibâdet olamaz. Kalblerinizi de murakabeye alıştırınız.” (Ali el-Müttâkî, no: 5709, 44135)

اَوْلِيَاءُ اللّٰهِ الَّذِينَ اِذَا رُؤُا ذُكِرَ اللّٰهُ

“Cenâb-ı Hakk’ın velîleri o kimselerdir ki görüldükte Allah hatıra gelir.” (Heysemî, X, 78)

عَلَامَةُ حُبِّ اللّٰهِ حُبُّ ذِكْرِ اللّٰهِ وَعَلَامَةُ
بُغْضِ اللّٰهِ بُغْضُ ذِكْرِ اللّٰهِ عَزَّ وَجَلَّ

"Cenâb-ı Allah'ı sevmenin alâmeti Allah'ı zikretmeyi sevmektir. Allah'ı sevmemenin alâmeti Allah -azze ve celle- Hazretleri'nin zikrini sevmemektir." (Beyhakî, *Şuab*, I, 367)

حَبِّبُوا اللّٰهَ عَلَى عِبَادِهِ يُحْبِبْكُمُ اللّٰهُ

"Cenâb-ı Allah'ı kullarına sevdiriniz ki, Allah da sizi sevsin." (Taberânî, VIII, 90)

Yani, Cenâb-ı Hakk'ın dünyâda ihsan ettiği sıhhat, a'zâ ve cevârıh, rızık ve maîşet gibi sayılıp bitirilmesi mümkün olmayan sonsuz ni'metleri ile, mevt, kabir, haşr, hisâb, sırat hengâmelerinde mü'minler için va'd eylediği rahmetlerini, bunlardan gafil bulunan kullarına hatırlatarak ve öğüd vererek muhabbetlerini uyandırmaya sa'y ve gayret ediniz.

"Cenâb-ı Allah'ın senin vesilenle bir kimseyi hidâyete ulaştırması, senin için üzerine güneş doğan her şeyden daha hayırlıdır." (Hâkim, III, 690)

Yani ondan hâsıl olacak ecir o kadar büyüktür.

مَنْ حَفِظَ عَلَى أُمَّتِى اَرْبَعِينَ حَدِيثًا مِنْ
سُنَّتِى اَدْخَلْتُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِى شَفَاعَتِى

"Tezkiye-i nüfûs ve tasfiye-i kulûb için insanlara, ümmetime tebliğ için sünnetimi beyân eden kırk hadîs-i şerif hıfz edip mahallinde sarfeden kimseyi kıyamet gününde şefaatime dâhil ederim." (Suyûtî, *el-Câmiu's-Sağir,* no: 8637)

مَنْ طَافَ بِالْبَيْتِ خَمْسِينَ مَرَّةً خَرَجَ مِنْ
ذُنُوبِهِ كَيَوْمِ وَلَدَتْهُ اُمُّهُ

"Beyt-i Mükerremi elli defa tavaf eden kimse günahlarından çıkar, temizlenir, anasından doğduğu gün gibi olur." (Tirmizî, Hac, 41/866)

مَنْ ذَكَرَ اللّٰهَ فَفَاضَتْ عَيْنَاهُ مِنْ خَشْيَةِ اللّٰهِ
حَتَّى يُصِيبَ الْاَرْضَ مِنْ دُمُوعِهِ لَمْ يُعَذِّبْهُ
اللّٰهُ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ.

"Bir kimse Cenâb-ı Hakk'ı zikreder de, haşyetullah'tan dolayı göz yaşları yere dökülünceye kadar ağlarsa Allah Teâlâ ona kıyamet gününde azâb etmez." (Hâkim, IV, 289)

"Bir kimse kesret-i muhabbetinden dolayı Cenâb-ı Hakk'a kavuşmayı isterse Cenâb-ı Allah da ona kavuşmayı sever." (Buhârî, Rikâk, 41)

Bu muhabbet ekseri mü'minlerde mevte yakın bir zamanda zuhur eder.

اِذَا قَصَّرَ الْعَبْدُ فِى الْعَمَلِ اِبْتَلَاهُ اللّٰهُ تَعَالَى بِالْهَمِّ

"Kul, ubûdiyyet vazifelerini ifâda ihmalkâr davranırsa; yani her ibâdetini kâfi miktar yapmayıp azaltırsa ve kusur ederse Cenâb-ı Allah onu gam ve kedere mübtelâ eder." (Ali el-Müttâkî, no: 6788)

مَنْ اَصْبَحَ وَهَمُّهُ الدُّنْيَا شَتَّتَ اللّٰهُ عَلَيْهِ اَمْرَهُ

"Bir kimse bütün arzusu dünyâ olarak sabahlar ve bu arzu üzere uyanırsa Cenâb-ı Allah onun işini perişan edip rahatını selb eder."

"Dünyâ sevdâsıyle kalblerinizi meşgul etmeyiniz. Böylece kalblerinizi Cenâb-ı Hakk'ın zikrinden ve muhabbetinden muattal hâle getirmeyiniz." (Beyhakî, *Şuab*, VII, 361)

"Tahkikan sabah namazıyla güneş doğma vakti arasındaki rızıkların taksim zamanını uykuda geçirmek rızkın bir kısmına manî' olur." (Ahmed, I, 73)

"Cum'a günü ibâdet ve ezkâr ile mü'minlerin kalbi mesrur olacak bir bayram günüdür." (Beyhakî, *Şuab*, III, 394)

"Ölüm alâmetleri zuhur eden hastalarınız üzerine Yâsin-i Şerîfi kıraat ediniz." (Ebû Dâvûd, Cenâiz, 19-20)

“Üzerinde ölüm alâmetleri zahir olan hastalarınızın yanlarında kelime-i tevhidi tekrar ile kendilerine telkîn ediniz.” (Müslim, Cenâiz, 1)

Yalnızca telkîn edilir, söylemeleri için zorlanmaz.

“Son sözü لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ *kelime-i tayyibesi olan bir mü’min cennete gider.”* (Ebû Dâvûd, Cenâiz, 15-16)

وَيْلٌ لِمَنْ يَذْكُرُ اللّٰهَ بِلِسَانِهِ وَيَعْصِيهِ بِقَلْبِهِ

“Lisânıyle Allah Teâlâ’yı zikrederken kalbiyle Allah’a isyan eden kimseye yazıklar olsun.”

وَيْلٌ لِمَنْ يُكْثِرُ ذِكْرَ اللّٰهِ بِلِسَانِهِ وَيَعْصِى اللّٰهَ بِعَمَلِهِ

“Lisâniyle Cenâb-ı Allah’ı çok zikredip de ameliyle Allah’a âsî olan kimseye yazıklar olsun.” (Ali el-Müttakî, no: 43738)

مَنْ اَحَبَّ شَيْئًا اَكْثَرَ ذِكْرَهُ

“Kim bir şeyi severse onu çok zikreder.” (Beyhakî, *Şuab*, I, 388) Yani, Cenâb-ı Hakk’ı çok zikir etmeyen kimse onu sevdiği iddiasında kâzibdir; yalancıdır.[3]

3. Bu bölümdeki hadîs-i şerîfler Kenzü’l-İrfân’dan alınmıştır.

KUR'ÂN OKUMANIN FAZİLETLERİ

Peygamberimiz *-sallallahu aleyhi ve sellem-* buyuruyorlar ki:

اَحْسِنُوا الْاَصْوَاتَ بِالْقُرْاٰنِ

• *"Kur'ân tilâvetini, harflerini güzel ve doğru telâffuz ederek, mânâsını düşünerek ve sesinizi güzelleştirerek süsleyiniz."* (Taberânî, *Kebîr,* XII, 118)

اَشْرَافُ أُمَّتِى حَمَلَةُ الْقُرْاٰنِ وَاَصْحَابُ اللَّيْلِ

• *"Ümmetimin eşrafı Kur'ân'ın ahkâm-ı celîlesi ile amel ve tilâvetine devam eden hafızlar ile salât-ı teheccüd ve zikr ile geceleri ihya edenlerdir."* (Beyhakî, *Şuab*, II, 556)

اِقْرَإِ الْقُرْاٰنَ مَا نَهَاكَ فَاِذَا لَمْ يَنْهَكَ فَلَسْتَ تَقْرَأُهُ

• *"Kur'ân-ı Kerîm'in emir ve nehiylerini tutarak onu okuyunuz. Eğer seni kötülükler-*

den vazgeçirmiyorsa onu okuyor değilsin." (Heysemî, I, 184)

فَضْلُ الْقُرْاٰنِ عَلَى سَائِرِ الْكَلَامِ كَفَضْلِ
الرَّحْمٰنِ عَلَى سَائِرِ خَلْقِهِ

"Kur'ân-ı Azîmü'ş-şân'ın diğer kelâmlara olan üstünlüğü Rahman Teâlâ Hazretlerinin mahlûkatına olan üstünlüğü gibidir." (Beyhakî, *Şuab*, II, 404)

• *"Bir gecede Kur'ân'dan yüz âyet okuyan kimse gâfilin gürûhundan ma'dûd olmaz."* (Dârimî, Fedâilü'l-Kur'ân, 28)

• *"Her gece Yâsin-i Şerîfi okuyan mü'minmağfiret olunur."* (Beyhakî, *Şuab*, II, 480)

• *"İhlâs-ı şerîfi bin defa kıraet eden mümin, kendini Allah'tan satın almış olur."* (Suyûtî, *el-Câmiu's-Sağir*, no: 8953)

• *"Yasin-ı şerîfi her gece okumaya devam eden kimse vefât ederken şehîd olarak vefât eder."* (Heysemî, VII, 218)

مَنْ قَرَأَ سُورَةَ الْوَاقِعَةِ كُلَّ لَيْلَةٍ لَمْ تُصِبْهُ فَاقَةٌ
اَبَدًا

"Her gece Vâkıâ sûresini tilâvet eden kimseye ebediyyen fakirlik ve sıkıntı isâbet etmez; yani darlık görmez." (Beyhakî, *Şuab*, II, 492)

اِذَا وَضَعْتَ جَنْبَكَ عَلَى الْفِرَاشِ قَرَأْتَ فَاتِحَةَ الْكِتَابِ وَقُلْ هُوَ اللّٰهُ اَحَدٌ فَقَدْ اَمِنْتَ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ اِلَّا الْمَوْتَ

"Yatağa yatarken evvelâ Fatiha, sonra İhlâs-ı şerif okuyarak yatarsan ölümden başka her şeyden emîn olursun." (Heysemî, X, 121)

سُورَةُ تَبَارَكَ هِيَ الْمَانِعَةُ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ

• *"Tebâreke sûresi, işte kabir azâbından kurtaran odur."* (Ali el-Müttakî, no: 2649)

• *"Bir cemâat Allah'ın evlerinden bir eve toplanır. Allah'ın kitâbını tilâvet ederler. Onu kendi aralarında ders edinip öğrenirlerse, onların üzerine sekînet iner, rahmet onları kaplar, etraflarını melekler sarar, Allah da kendi yanındakilere onları zikreder."* (Müslim, Zikr, 38)

• *"Kur'ân'ı namazda okumak, Kur'ân-ı namaz dışında okumaktan hayırlıdır. Kur'ân'ı namaz dışında okumak tesbîh ve tekbîrden hayırlıdır. Tesbîh sadakadan, sadaka oruçtan efdaldir. Oruç ise ateşe karşı kalkandır."* (Suyûtî, *el-Camiu's-Sağîr*, no: 6112)

• *"Ey Câbir! Sana, nazil olan Kur'ân sûrelerinin en hayırlısını haber vereyim mi? Fâtihâtü'l-Kitab. Onda her derdin şifâsı vardır."* (*Tuhfetü'z-Zâkirîn*, 263)

• *“Kur’ân’ın efdali Bakara sûresi, bu sûrenin en büyük âyeti de Ayete’l-Kürsî’-dir. Şeytan içinde Bakara sûresi okunan bir evde duramaz, çıkar gider.”* (*Tuhfetü’z-Zâkirîn*, 267, (İbn Hıbban’dan))

• *“Sabah namazını cemâatle kıldıktan sonra namaz kıldığı yerde oturup En’am Sûresinin başından üç âyet okuyan kimseye Allah yetmiş melek vazifelendirir, onlar Allah’ı tesbîh ederler ve kıyamet gününde onun için istiğfar ederler.”* (*el-Camiu’s-Sağîr*)

• *“Bir evde Sûre-i Kehf okunursa o gece o eve şeytan girmez.”*

• *“Eğer bir evde Kur’ân okunursa oraya melekler gelir, şeytanlar çarpılmışa dönerek kaçar giderler. Ev, kendi sakinlerine genişler, hayrı çoğalır, şerri azalır. Eğer bir evde Kur’ân okunmuyorsa şeytanlar eksik olmaz, melekler mahzun olarak o evden uzaklaşır ve ev kendi sakinlerine daralır, hayrı azalır, şerri çoğalır.”* (*Tuhfetü’z-Zâkirîn*, 269)

• *“Sûre-i Kehf’in başından on âyet ezberleyen, Deccal’in fitnesinden muhafaza olunur.”* (Müslim, Müsâfirin, 254)

• *“Kim Sûre-i Kehf’in sonundan on âyet okursa Deccal’in fitnesinden muhafaza olunur.”* (İbn Hanbel, VI, 446)

• *“Yasin Sûresi okuyunuz. Çünkü onda on türlü bereket vardır;*

1- Aç kimse okursa doyar.

2- Çıplak bir kimse okursa giyinir.

3- Bekâr okursa evlenir.

4- Korku içindeki okursa emniyyete kavuşur.

5- Mahzun okursa ferahlar.

6- Sefere çıkan bir kimse okursa seferinde Allah'ın yardımına mazhar olur.

7- Bir şeyi kaybolan kimse okursa kaybettiğini bulur.

8- Meyyite okunursa azâbı hafifler.

9- Susuz kalan okursa susuzluğu gider.

10- Hasta okursa şifâ bulur."

"Kur'ân'daki en büyük âyet Âyete'l-Kürsîdir." (Müslim, Müsâfirîn, 258)

En âdil âyet:

«اِنَّ اللّٰهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْاِحْسَانِ ...»

"Allah her işte adli; yerine göre doğru hareket etmeyi, yapdığını en güzel yapmayı ve akrabaya ikramda bulunmayı emrediyor. Bütün kötülüklerden, çirkin şeylerden ve azgınlıkdan da nehyediyor. Muhakkak öğüd almanız için size öğüd veriyor." (Nahl Sûresi, 90) âyetidir.

Kur'ân'daki en korkutucu âyet:

فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ وَمَنْ يَعْمَلْ
مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ

"Kim zerre ağırlığınca bir hayır işlerse onu görür, kim de zerre ağırlığınca bir şer işlerse onu görür." (Zilzal Sûresi, 7-8) âyetleridir.

Kur'ân'daki en ümid verici âyet:

قُلْ يَا عِبَادِىَ الَّذِينَ اَسْرَفُوا عَلَى اَنْفُسِهِمْ
لَا تَقْنَطُوا مِنْ رَحْمَةِ اللّٰهِ اِنَّ اللّٰهَ يَغْفِرُ
الذُّنُوبَ جَمِيعًا اِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ

"De ki: Ey nefislerine zulmetmekte aşırı giden kullarım! Allah'ın rahmetinden ümidinizi kesmeyiniz. Çünkü Allah bütün günahları mağfiret eder. Her şeyi mağfiret eden, sonsuz rahmet sahibinin tâ kendisidir O!" (Zümer Sûresi, 53) âyetleridir.

Âyete'l-Kürsî Hakkında:

Ebû Hüreyre *-radıyallahu anh-* der ki: "Rasûlullah *-sallallahu aleyhi ve sellem-* Efendimiz Hazretleri beni bir vakit zekât mallarının muhafazasına me'mur etmiş idi. İlk gece, birisi gelip, hurmadan avuçlayıp aldı. Ben onu yakalayıp:

"– Seni Rasûlullah *-sallallahu aleyhi ve sellem-* Hazretlerine götüreceğim" dedim. O hırsız:

"– Muhakkak ben buna muhtacım, benim evlâd ü ıyâlim var ki, son derece fakîr ve zaruret içindedirler" diyerek yakasını bırakmamı istirham eyledi. Ben de merhamet edip bıraktım.

Sabah oldukta Rasûl-i Ekrem *-sallallahu aleyhi ve sellem-* Efendimiz bana hitaben:

"– Yâ Ebâ Hüreyre! Bu gece esiri ne yaptın?" buyurdu. Ben de cevaben:

"– Zaruret içinde bulunduğundan şikâyet etti, ben de merhamet edip bıraktım" dedim. Bunun üzerine Rasûl-i Ekrem bana:

"– Hiç şüphe etme ki o kimse sana yalan söyledi. Fakat o yine sana gelecektir ve bu işi tekrar yapacaktır" buyurdu. Ben bunun üzerine etrafı dikkatle gözlemeye başladım. Gece yine geldi, hurmadan avuçladı. Hemen yakaladım. Ve:

"– Seni Rasûlullah *-sallallahu aleyhi ve sellem-*Hazretleri'nin huzuruna götüreceğim" dedim. Bir daha gelmeyeceğini beyan ile son derece istirhamda bulunduğundan acıyarak bırakdım.

Sabah olunca yine Rasûlullah *-sallallahu aleyhi ve sellem-* Hazretleri bana hitaben:

"– Ey Ebâ Hüreyre Geceki esirini ne yapdın?" buyurdu. Ben de:

"– Yâ Rasûlallah, son derece ihtiyâç ve zaruretinden şikâyetle istirhamda bulundu, ben de acıyarak bıraktım, gitti" dedim. Yine Rasûl-i Ekrem -*sallallahu aleyhi ve sellem*- Hazretleri:

"– O kimse yine yalan söyledi. Fakat yine dönüp gelecektir" buyurdu.

Üçüncü gecesinde de aynen tarassudda bulundum. Bir ara hemen geldi, hurmadan avuçlamaya başladı. Ben de onu hemen zabtedip:

"– Bu defa artık herhalde seni Rasûlullah -*sallallahu aleyhi ve sellem*-'in huzuruna götüreceğim. Zira bir daha gelmem diye söz verdiğin halde yine geldin" dedim. O kimse bana cevaben:

"– Beni bu defa da bırakınız. Size güzel bir kelime ve duâ öğreteyim ki her halde o duâ sebebiyle Cenâb-ı Hakk sana nice menfaatler ihsan eder" dedi. Ben de:

"– O duâ nedir?" dedim. O da bana hitaben:

"– Uyku için yatağına vardığında **Âyete'l-Kürsî**'yi oku. Tâ sabaha kadar Allah Azîmü'ş-şân tarafından muhafaza için üzerinde hafaza melekleri bulundurulur. Yani sen sabaha kadar Allah'ın hıfz u emânında bulunursun ve asla sana şeytan yaklaşamaz" dedi. Ben de o hırsıza yol verdim ve bıraktım.

Sabah olduğunda Rasûl-i Ekrem -*sallallahu aleyhi ve sellem*- Hazretleri bana hitaben:

“– Geceki esirini ne yapdın?” diye suâl eyledi. Ben de:

“– Yâ Rasûlallah, bana bir takım güzel kelimeler ve duâ öğreteceğini ve o duâ sebebiyle Cenâb-ı Hak’ın bana büyük menfaatler ihsan edeceğini söylediğinden bıraktım” dedim. Rasûlullah *-sallallahu aleyhi ve sellem-* Hazretleri:

“– O sözler ve duâ ne imiş?” diye sordu. Ben de **Âyete’l-Kürsî** imiş, diye cevâp verdim. Sonra Râsûli Ekrem *-sallallahu aleyhi ve sellem-* Hazretleri:

“– Bu sözü doğru söylemiş. Fakat yâ Ebâ Hüreyre, o geceden beri sana bu muameleyi yapan ve seninle konuşanın kim olduğunu bilir misin?” buyurdu. Ben de:

“– Hayır yâ Rasûlallah, bilmiyorum” dedim. Sonra Rasûlullah *-sallallahu aleyhi ve sellem-*:

“– Yâ Ebâ Hüreyre, o şeytan idi” buyurdu. (Buhârî, Fezâiu’l-Kur’ân, 10; Vekâlet, 10)

Hâdis-i şerîfte Rasûl-i Ekrem *-sallallahu aleyhi ve sellem-*:

“Cibrîl bana gelip: *«Cinden bir ifrit sana tuzak kurmak istiyor, yatağına geldiğin zaman Ayete’l-Kürsî’yi oku.* Yani yatmadan evvel Âyete’l- Kürsî’yi oku.» dedi.” buyurmuşlardır. (Ali el-Müttakî, no: 41254)

اَللّٰهُ لَٓا اِلٰهَ اِلَّا هُوَۚ اَلْحَيُّ الْقَيُّومُۚ لَا تَأْخُذُهُ
سِنَةٌ وَلَا نَوْمٌۜ لَهُ مَا فِى السَّمٰوَاتِ وَمَا
فِى الْاَرْضِۜ مَنْ ذَا الَّذِى يَشْفَعُ عِنْدَهُٓ اِلَّا
بِاِذْنِهِۜ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ اَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْۚ
وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِنْ عِلْمِهِٓ اِلَّا بِمَا شَٓاءَۚ
وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَۚ وَلَا يَؤُدُهُ
حِفْظُهُمَاۚ وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ

“Allah O’dur ki, kendinden başka hiç bir ilâh yoktur. Ezelî ve ebedî hayat ile hayydir ve zâtiyle, kemâliyle kaimdir. O’nu ne bir uyuklama tutabilir, ne de bir uyku. Göklerde ne var, yerde ne varsa hepsi O’nundur. O’nun izni olmadıkça nezdinde kim şefaat edebilir? O, kullarının önlerindekini de bilir, arkalarındakini de. Yani yaptıklarını, yapacaklarını, açıkladıklarını, gizlediklerini, dünyâlarını, âhiretlerini, hulâsa her türlü hallerini ve amellerini bilir. Mahlûkatı O’nun ilminden -ancak kendisinin dilediği kadarı müstesna- hiç bir şeyi kavrayamazlar. O’nun kürsîsi gökleri ve yeri ihata etmiştir. Vâsî’dir, göklerin ve yerin muhafazası, tedbîr ve idâresi O’na hiç de ağır gelmez. O çok yüce, çok büyüktür.” (Bakara sûresi, 255)

ED'İYE VE EZKÂR

الأدعية والأذكار

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

اَللّٰهُمَّ اَنْتَ الْمَلِكُ الْحَيُّ الْقَيُّومُ الْحَقُّ الْمُبِينُ الَّذِى لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ. أَنْتَ رَبِّى أَنْتَ خَلَقْتَنِى. وَأَنَا عَبْدُكَ وَأَنَا عَلَى عَهْدِكَ وَوَعْدِكَ مَا اسْتَطَعْتُ. أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا صَنَعْتُ. أَبُوءُ لَكَ بِنِعْمَتِكَ عَلَيَّ وَأَبُوءُ بِذَنْبِى فَاغْفِرْ لِى ذُنُوبِى فَإِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ اِلَّا أَنْتَ.

اَللّٰهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ حَمْدًا كَثِيرًا دَائِمًا مِثْلَ مَا حَمِدْتَ بِهِ نَفْسَكَ. وَأَضْعَافَ مَا تَسْتَوْجِبُهُ مِنْ جَمِيعِ خَلْقِكَ. كَمَا يَنْبَغِى لِجَلَالِ وَجْهِكَ وَعَظِيمِ سُلْطَانِكَ فِى كُلِّ لَمْحَةٍ وَنَفَسٍ عَدَدَ مَا فِى عِلْمِكَ يَا مَوْلَانَا الْعَظِيمِ.

سُبْحَانَ اللّٰهِ الْعَظِيمِ وَبِحَمْدِهِ عَدَدَ خَلْقِهِ وَرِضَاءَ نَفْسِهِ وَزِنَةَ عَرْشِهِ وَمِدَادَ كَلِمَاتِهِ وَمُنْتَهَى عِلْمِهِ.

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın adıyla.

Allah'ım, Sen Melik'sin, Hayy u Kayyûm'sun. Kendinden başka ilâh olmayan apaçık bir Hak'ın.

Sen benim Rabbimsin, beni Sen yarattın. Ben Sen'in kulunum, ezelde Sana verdiğim sözümde ve vaadimde hâlâ gücüm yettiğince durmaktayım. İşlediğim kusurların şerrinden sana sığınırım.

Bana lutfettiğin nimetleri yüce huzurunda minnetle anar, günahımı itiraf ederim. Benim günahlarımı affet; şüphe yok ki günahları Sen'den başka affedecek yoktur.

Allah'ım, Sen'in kendini hamdettiğin şekilde Sana çokça ve dâimâ hamd olsun; bütün mahlûkâtının yapmasını hak ettiğin hamdlerin kat kat fazlasıyla, yüzünün celâline ve kudretinin azametine yaraşır şekilde her an ve her nefes ilmindeki şeyler adedince Sana hamd olsun, ey Yüce Mevlâ'mız.

Yarattıkları sayısınca, kendisinin râzı olacağı kadar, arşının ağırlığınca, bitip tükenmeyen kelimeleri adedince ve ilminin çokluğu nisbetinde ben Allah'ı ulûhiyyet makamına yakışmayan sıfatlardan tenzih eder ve O'na hamdederim.

سُبْحَانَ اللّٰهِ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ وَلَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَاللّٰهُ اَكْبَرُ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ فِى كُلِّ لَمْحَةٍ وَنَفَسٍ مِلْءَ الْمِيزَانِ وَمُنْتَهَى الْعِلْمِ وَمَبْلَغَ الرِّضَى وَعَدَدَ النِّعَمِ وَزِنَةَ الْعَرْشِ.

اَللّٰهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ وَبَارِكْ عَلَى مَوْلَانَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى اٰلِهِ فِى كُلِّ لَمْحَةٍ وَنَفَسٍ عَدَدَ مَا وَسِعَهُ عِلْمُ اللّٰهِ.

سُبْحَانَكَ يَا عَظِيمُ الْمُعَظَّمُ. سُبْحَانَكَ يَا قَيُّومُ الْمُكَرَّمُ. سُبْحَانَكَ يَا قَادِرُ. سُبْحَانَكَ يَا مُقْتَدِرُ سُبْحَانَكَ يَا عَالِمَ السِّرِّ وَالْخَفِيَّاتِ خَلَقْتَنَا بِيَدِكَ وَفَضَّلْتَنَا عَلَى كَثِيرٍ مِنْ خَلْقِكَ. فَلَكَ الْحَمْدُ رَبَّنَا تَبَارَكْتَ وَتَعَالَيْتَ نَسْتَغْفِرُكَ وَنَتُوبُ اِلَيْكَ.

اَللّٰهُمَّ أَنْتَ الْاَوَّلُ فَلَا شَيْءَ قَبْلَكَ. وَاَنْتَ الْآخِرُ فَلَا شَيْءَ بَعْدَكَ. وَأَنْتَ الْقَادِرُ بِلَا وَزِيرٍ. وَأَنْتَ الْمُدَبِّرُ بِلَا مُشِيرٍ. يَفْعَلُ اللّٰهُ مَا يَشَاءُ بِقُدْرَتِهِ وَيَحْكُمُ مَا يُرِيدُ بِعِزَّتِهِ.

Her an ve her nefes, mîzân dolusunca, ilâhî ilmin çokluğu nisbetinde, Allah'ın râzı olacağı şekilde, nîmetler sayısınca ve Arş ağırlığınca ***"Sübhânallahi ve'l-hamdü lillâhi ve lâ ilâhe illallahu vallahu ekber ve lâ havle ve lâ kuvvete illâ billâhi'l-aliyyi'l-azîm:*** Allah'ı tesbih ederim, hamd O'na mahsustur, Allah'tan başka ilâh yoktur, Allah en büyüktür, güç ve kuvvet ancak yüce ve büyük olan Allah'ın yardımıyladır" derim.

Allah'ım, her an ve her nefes, Allah'ın ilmine dâhil olan şeyler adedince Efendimiz Muhammed'e ve âline salât u selâm eyle ve onları mübârek kıl.

Sen'i tesbih ederim ey yüceler yücesi Azîm. Sen'i tesbih ederim ey kerem sahibi Kayyûm. Sen'i tesbih ederim ey Kâdir. Sen'i tesbih ederim ey Muktedir. Sen'i tesbih ederim ey gizli ve açık her şeyi bilen. Bizi kendi elinle (büyük bir ihtimamla) yarattın ve bizi yarattıklarının pek çoğundan üstün kıldın. Sana hamd olsun ey Rabbimiz, Sen hayır ve bereketi çok olansın ve çok yücesin. Sen'den bizi mağfiret etmeni istiyoruz ve Sana yönelip tevbe ediyoruz.

Allah'ım Sen Evvel'sin, Sen'den önce hiçbir şey yoktur, Sen Âhir'sin, Sen'den sonra da hiçbir şey yoktur. Sen vezîri ve yardımcısı olmayan Kâdir'sin. Sen müşâviri olmayan Müdebbir'sin, her şeyi düzenler yönetirsin. Allah kudretiyle istediği her şeyi yapar. İzzetiyle istediği her şeye hükmeder.

اَللّٰهُمَّ لَا مَانِعَ لِمَا أَعْطَيْتَ. وَلَا مُعْطِىَ لِمَا مَنَعْتَ. وَلَا رَادَّ لِمَا قَضَيْتَ وَلَا مُبَدِّلَ لِمَا حَكَمْتَ. وَلَا هَادِىَ لِمَا اَضْلَلْتَ. وَلَا مُضِلَّ لِمَا هَدَيْتَ. وَلَا مُيَسِّرَ لِمَا عَسَّرْتَ. وَلَا مُعَسِّرَ لِمَا يَسَّرْتَ.

اَللّٰهُمَّ اِنَّا نَسْأَلُكَ بِصَمَدَانِيَّتِك وَبِوَحْدَانِيَّتِك وَبِفَرْدَانِيَّتِكَ وَبِعِزَّتِكَ الْبَاهِرَةِ وَبِرَحْمَتِكَ الْوَاسِعَةِ أَنْ تَجْعَلَ لَنَا نُورًا فِي مَسَامِعِنَا وَنُورًا فِى قُلُوبِنَا وَاجْعَلْنَا نُورًا.

اَللّٰهُمَّ اٰتِنَا نِعْمَةً ظَاهِرَةً وَنِعْمَةً بَاطِنَةً. حَسْبُنَا اللّٰهُ لِدِينِنَا. حَسْبُنَا اللّٰهُ لِدُنْيَانَا حَسْبُنَا اللّٰهُ الْقَوِىُّ لِمَنْ بَغَى عَلَيْنَا. حَسْبُنَا اللّٰهُ الشَّدِيدُ لِمَنْ كَادَنَا بِالسُّوءِ. حَسْبُنَا اللّٰهُ الرَّحِيمُ عِنْدَ الْحِسَابِ. حَسْبِىَ اللّٰهُ لَا اِلٰهَ إِلاَّ هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ.

Allah'ım, Sen'in verdiğine mâni olacak yok, Sen'in engellediğini verecek yok, takdir ettiğin şeyi geri çevirecek yok, hükmettiğini değiştirecek yok, doğru yola gelmesine yardım etmediğini hidâyete erdirecek yok, hidâyete erdirdiğini saptıracak yok, zorlaştırdığını kolaylaştıracak yok, kolaylaştırdığını da zorlaştıracak yoktur.

Allah'ım, samedâniyetin, vahdâniyetin, ferdiyetin, açık ve parlak izzetin ve geniş rahmetinle kulaklarımızda nûr, kalblerimizde nûr yaratmanı ve bizi nûr kılmanı istiyoruz.

Allah'ım, bize açık ve gizli nîmetler (kalbî güzellikler) ver.

Dînimiz husûsunda Allah bize yeter, dünyâmız husûsunda Allah bize yeter. En büyük kuvvet sahibi olan Allah, taşkınlık yapanlara karşı bize yeter. Şiddet ve kuvvet sahibi olan Allah, kötü tuzaklar kuranlara karşı bize yeter. Rahîm olan Allah hesap esnâsında bize yeter.

Allah bana yeter, O'ndan başka ilâh yoktur, O'na tevekkül ettim ve O yüce Arş'ın Rabbidir.

اَللّٰهُمَّ يَا رَحِيمُ يَا وَدُودُ يَا ذَا الْعَرْشِ الْمَجِيدِ يَا مُبْدِىءُ يَا مُعِيدُ. يَا فَعَّالٌ لِمَا يُرِيدُ نَسْأَلُكَ بِنُورِ وَجْهِكَ الَّذِى مَلَأَ أَرْكَانَ عَرْشِكَ. وَنَسْأَلُكَ بِقُدْرَتِكَ الَّذِى قَدَّرْتَ بِهَا عَلَى جَمِيعِ خَلْقِكَ وَبِرَحْمَتِكَ الَّتِى وَسِعَتْ كُلَّ شَىْءٍ لَا اِلٰهَ اِلَّا أَنْتَ يَا مُغِيثُ أَغِثْنِى «يَا غِيَاثَ الْمُسْتَغِيثِينَ».

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

اَللّٰهُ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ ۚ اَلْحَيُّ الْقَيُّومُ ۚ لَا تَأْخُذُهُ سِنَةٌ وَلَا نَوْمٌ ۘ لَهُ مَا فِى السَّمٰوَاتِ وَمَا فِى الْاَرْضِ ۘ مَنْ ذَا الَّذِى يَشْفَعُ عِنْدَهٓ اِلَّا بِاِذْنِهِ ۘ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ اَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ ۚ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِنْ عِلْمِهٓ اِلَّا بِمَا شَآءَ ۚ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَ ۚ وَلَا يَؤُدُهُ حِفْظُهُمَا ۚ وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ

Allah'ım, *ey* Rahîm, *ey* Vedûd, *ey* şerefli Arş'ın sahibi, *ey* Mübdî, *ey* Mu'îd.

Ey istediği her şeyi yapan; Arş'ın her tarafını dolduran cemâlinin nûru hürmetine Sen'den niyaz ediyoruz.

Bütün mahlûkâtına güç yetirdiğin kudretin hakkı için ve her şeyi kaplayan rahmetinle Sen'den istiyoruz.

Sen'den başka ilâh yoktur, *ey* yardım eden, bana yardım et, *ey* yardım isteyenlerin yardımcısı!

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın adıyla.

"Allah, O'ndan başka ilâh yoktur.

O, Hayy'dir, Kayyûm'dur.

Kendisine ne uyuklama gelir ne de uyku.

Göklerde ve yerdekilerin hepsi O'nundur.

İzni olmadan O'nun katında kim şefaat edebilir?

O, kullarının yaptıklarını ve yapacaklarını bilir. (O'na hiçbir şey gizli kalmaz.)

O'nun bildirdiklerinin dışında insanlar O'nun ilminden hiçbir şeyi bilemezler.

O'nun kürsüsü gökleri ve yeri içine alır.

Onları koruyup gözetmek kendisine zor gelmez.

O, yücedir, büyüktür." (el-Bakara, 255)

اَللّٰهُمَّ آمِنّى مِنْ كُلِّ شَىْءٍ لَا يَخَافُ مِنْكَ فَيَأْمَنُ كُلَّ شَىْءٍ وَخَوِّفْ كُلَّ شَيْءٍ مِنْكَ. آمِنّى مِمَّا أَخَافُ وَأَحْذَرُ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَىْءٍ قَدِيرٌ. «يَا سَتَّارُ اسْتُرْنِى ٣» بِسِتْرِكَ الَّذِى سَتَرْتَ بِهِ عَلَى ذَاتِكَ. فَلَا عَيْنٌ تَرَاكَ وَلَا يَدٌ تَصِلُ إِلَيْكَ وَصَلَّى اللّٰهُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَاٰلِهِ وَصَحْبِهِ وَسَلَّمَ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّحِمِينَ.

❀

تَحَصَّنْتُ بِذِى الْمُلْكِ وَالْمَلَكُوتِ وَاعْتَصَمْتُ بِذِى الْعِزَّةِ وَالْجَبَرُوتِ. وَتَوَكَّلْتُ عَلَى الْمَلِكِ الْحَيِّ الْقَيُّومِ الْحَلِيمِ الَّذِى لَا يَنَامُ وَلَا يَمُوتُ. دَخَلْتُ فِى حِرْزِ اللّٰهِ. دَخَلْتُ فِى حِفْظِ اللّٰهِ. دَخَلْتُ فِى أَمَانِ اللّٰهِ. بِحَقِّ كٓهٰيٰعٓصٓ كُفِيْتُ. وَبِحٰمٓ عٓسٓقٓ حُمِيْتُ. وَبِلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلاَّ بِاللّٰهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ.

Allah'ım, beni, Sen'den korkmayan ve kendini her şeyden emin gören bütün varlıklardan emniyette kıl ve her şeyi kendi Zât-ı Şerîf'inden korkut. Korkup çekindiğim şeylerden beni emin kıl. Sen her şeye kâdirsin.

(*Üç defâ:* Ey ayıpları örten Settâr, benim ayıplarımı da ört); zâtını gizlediğin setrin ile ört.

Hiçbir göz Sen'i göremez ve hiçbir el Sana ulaşamaz. Allah Efendimiz Muhammed'e, âline ve ashâbına salât u selâm eylesin. Rahmetinle ey merhametlilerin en merhametlisi.

Mülk ve melekûtun sahibinin korumasına girdim. İzzet ve ceberût (üstünlük, gâlibiyet) sahibi Allah'a sarıldım.

Hiçbir zaman uyumayan ve ölmeyen Melik, Hayy, Kayyûm ve Halîm'e tevekkül ettim.

Allah'ın korumasına girdim, Allah'ın muhâfazasına girdim, Allah'ın emânına girdim.

Kâf-hâ-yâ-ayn-sâd hakkı için kifâyet olundum.

Hâ-mîm-ayn-sîn-kâf ve ***"Lâ havle ve lâ kuvvete illâ billâhi'l-Aliyyi'l-Azîm"*** hakkı için himâye olundum.

اَللّٰهُمَّ احْرُزْنِى بِحِرْزِ قُدْرَتِكَ مِنْ كَيْدِ الْاَعْدَاءِ وَخَلِّصْنِى بِمَنِّكَ عَنْ سُوءِ قَصْدِ الْاَشْقِيَاءِ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ قَهْرِ الْقَاهِرِينَ وَظُلْمِ الظَّالِمِينَ وَكَيْدِ الْأُمَرَاءِ الْحَاسِدِينَ وَطَعْنِ الْأَشْقِيَاءِ الْمُفْسِدِينَ وَشَمَاتَةِ الْاَشْرَارِ الْمُضِرِّينَ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ.

اَللّٰهُمَّ اِنَّا نَعُوذُ بِكَ مِنْ جَهْدِ الْبَلَاءِ وَدَرْكِ الشَّقَاءِ وَسُوءِ الْقَضَاءِ وَشَمَاتَةِ الْأَعْدَاءِ.

اَللّٰهُمَّ لَا تَقْتُلْنَا بِغَضَبِكَ وَلَا تُهْلِكْنَا بِعَذَابِكَ وَعَافِنَا قَبْلَ ذٰلِكَ «يَا سَتَّارُ اسْتُرْنِي ٣» بِسِتْرِكَ الَّذِى سَتَرْتَ بِهِ عَلَى ذَاتِكَ بِرَحْمَتِكَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ.

اَللّٰهُمَّ اِنَّا نَعُوذُ بِكَ مِنَ الْعُتُوِّ وَالْفَالِجِ وَالْفِتْنَةِ الدَّهْمَاءِ وَالْمَعِيشَةِ الضَّنْكَاءِ.

اَللّٰهُمَّ ارْزُقْنَا مِنَ الْعَيْشِ أَوْسَعَهُ وَاَطْيَبَهُ وَمِنَ الْعُمْرِ اَسْعَدَهُ وَاَطْوَلَهُ وَمِنَ الرِّزْقِ أَنْفَعَهُ.

Allah'ım, kudretinin korumasıyla beni düşmanların tuzaklarından koru.

Lutfunla beni kötülerin suikastından kurtar.

Kuvvetlilerin kahrından, zâlimlerin zulmünden, hasetçi idârecilerin tuzağından, fesatçı kötülerin iftiralarından, zarar veren şerlilerin aleyhime gülmelerinden Sana sığınırım.

Hamd, Âlemlerin Rabbi Allah'a mahsustur.

Allah'ım, ölümü hayâta tercih ettirecek belâdan/malın az olup âilenin kalabalık olmasından, dünyevî ve uhrevî kötülüğe sebep olan ve helâke sürükleyen hâllerden, âkıbetin kötü olmasından ve buna yol açan ahvâlden ve bir de düşmanlarımızı sevindirecek belâlara uğramaktan Sana sığınırız.

Allah'ım, bizi gadabınla öldürme, azâbınla helâk etme, bunlardan önce bize âfiyet ver.

(*Üç defâ:* Ey ayıpları örten Settâr, benim ayıplarımı da ört); zâtını gizlediğin setrin ile ört, rahmetinle ey merhametlilerin en merhametlisi.

Allah'ım, azgınlık ve taşkınlıktan, felçten, âniden gelen karanlık fitnelerden ve dar geçimden Sana sığınırız.

Allah'ım, bizi en geniş ve en hoş yaşantı ile, en mes'ûd ve en uzun ömürle ve en faydalı azıkla rızıklandır.

اَللّٰهُمَّ اعْفُ عَنَّا بِعَفْوِكَ وَاحْلُمْ عَلَيْنَا
بِفَضْلِكَ. سُبْحَانَكَ اللّٰهُمَّ وَبِحَمْدِكَ لَا
أُحْصِى ثَنَاءً عَلَيْكَ أَنْتَ كَمَا اَثْنَيْتَ عَلَى
نَفْسِكَ. عَزَّ جَارُكَ وَجَلَّ ثَنَاؤُكَ وَلَا يُهْزَمُ
جُنْدُكَ وَلَا يُخْلَفُ وَعْدُكَ. وَلَا اِلٰهَ غَيْرُكَ.

اَللّٰهُمَّ إِنَّا نَعوذُ بِكَ مِنْ عِلْمٍ لَا يَنْفَعُ وَمِنْ قَلْبٍ لَا
يَخْشَعُ وَمِنْ نَفْسٍ لَا تَشْبَعُ وَمِنْ دُعَاءٍ لَا يُسْمَعُ.

اَللّٰهُمَّ إِنَّا ظَلَمْنَا أَنْفُسَنَا فَاغْفِرْ لَنَا أَوْزَارَنَا الْكَبَائِرَ
وَاللَّمَمَ فَإِنَّهُ لَا يَغْفِرُهُمَا اِلَّا أَنْتَ. لَبَّيْكَ اللّٰهُمَّ
وَسَعْدَيْكَ وَالْخَيْرُ كُلُّهُ بِيَدِكَ. نَسْتَغْفِرُكَ اللّٰهُمَّ
وَنَتُوبُ اِلَيْكَ. آمَنَّا وَصَدَّقْنَا اللّٰهُمَّ بِمَا أَنْزَلْتَ
مِنْ كِتَابٍ وَآمَنَّا وَصَدَّقْنَا اللّٰهُمَّ بِمَا أَرْسَلْتَ
مِنْ رَسُولٍ اَللّٰهُمَّ فَهِّمْنَا أَسْرَارَكَ وَاَلْبِسْنَا
مَلَابِسَ أَنْوَارِكَ. يَا نُورَ الْاَنْوَارِ يَا لَطِيفُ يَا
سَتَّارُ نَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ
نِبْرَاسِ الْاَنْبِيَاءِ وَنَيِّرِ الْأَوْلِيَاءِ وَأَنْ تَرْفَعَ وُجُودَنَا
إِلَى فَلَكِ الْعِرْفَانِ يَا اَللّٰهُ يَا نُورُ يَا غَفُورُ.

«يَا حَفِيظُ إِحْفَظْنَا ٣»

«سَلَامٌ قَوْلًا مِنْ رَبٍّ رَحِيمٍ ٧»

«فَسَيَكْفِيكَهُمُ اللّٰهُ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ٣»

Allah'ım, bizi geniş affınla affeyle, fazlınla bize yumuşak davran, hemen cezâlandırma. Sen'i hamdinle tesbih ederim Allah'ım. Sen'i hakkıyla senâ edemem, Sen kendini nasıl senâ ettiysen öylesin. Sana sığınan azîz ve gâlib olur, Sen'in senân yücedir, Sen'in ordun yenilmez, Sen'in vaadinden dönülmez ve Sen'den başka ilâh yoktur.

Allah'ım, faydasız ilimden, korku ve saygı duymayan kalpten, doymayan nefisten ve kabul olmayan duâdan Sana sığınırız.

Allah'ım, biz kendi kendimize zulmettik, bizim büyük ve küçük günahlarımızı mağfiret eyle, onları Sen'den başka mağfiret edecek yoktur. Buyur, Sana itaat ederek ve Sen'i râzı etmek için koşarak geldim Allah'ım, bütün hayırlar Sen'in elindedir. Sen'den mağfiret diliyoruz Allah'ım ve Sana tevbe ediyoruz. İndirdiğin kitaplara inandık ve tasdik ettik Allah'ım. Gönderdiğin peygamberlere inandık ve tasdik ettik Allah'ım. Allah'ım, Sen'in sırlarını anlamayı nasîb eyle ve bize nûrlarının elbiselerini giydir. Ey Nurların Nûru, ey Lâtîf, ey Settâr; Efendimiz, nebîlerin kandili, evliyânın nûr kaynağı Muhammed'e salât etmeni ve varlığımızı irfan feleğine yükseltmeni istiyoruz, yâ Allah, yâ Nûr, yâ Ğafûr.

(*Üç defâ*) Yâ Hafîz, bizi muhâfaza eyle!

(*Yedi defâ*) **"Onlara merhametli Rabb'in söylediği selâm vardır."** (Yâsîn, 58)

(*Üç defâ*) **"...Onlara karşı Allah sana yeter. O işitendir, bilendir."** (el-Bakara, 137)

هُوَ اللّٰهُ الَّذِى لَا اِلٰهَ اِلاَّ هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ
وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ.

❀

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

هُوَ اللّٰهُ الَّذِى لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الرَّحْمٰنُ الرَّحِيمُ
الْمَلِكُ الْقُدُّوسُ السَّلَامُ الْمُؤْمِنُ الْمُهَيْمِنُ
الْعَزِيزُ الْجَبَّارُ الْمُتَكَبِّرُ الْخَالِقُ الْبَارِىءُ
الْمُصَوِّرُ الْغَفَّارُ الْقَهَّارُ الْوَهَّابُ الرَّزَّاقُ الْفَتَّاحُ
الْعَلِيمُ الْقَابِضُ الْبَاسِطُ الْخَافِضُ الرَّافِعُ الْمُعِزُّ
الْمُذِلُّ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ الْحَكَمُ الْعَدْلُ اللَّطِيفُ
الْخَبِيرُ الْحَلِيمُ الْعَظِيمُ الْغَفُورُ الشَّكُورُ الْعَلِىُّ
الْكَبِيرُ الْحَفِيظُ الْمُقِيتُ الْحَسِيبُ الْجَلِيلُ
الْكَرِيمُ الرَّقِيبُ الْمُجِيبُ الْوَاسِعُ الْحَكِيمُ
الْوَدُودُ الْمَجِيدُ الْبَاعِثُ الشَّهِيدُ الْحَقُّ الْوَكِيلُ
الْقَوِىُّ الْمَتِينُ الْوَلِىُّ الْحَمِيدُ الْمُحْصِى
الْمُبْدِىءُ الْمُعِيدُ الْمُحْيِى الْمُمِيتُ الْحَىُّ
الْقَيُّومُ الْوَاجِدُ الْمَاجِدُ الْوَاحِدُ الصَّمَدُ الْقَادِرُ
الْمُقْتَدِرُ الْمُقَدِّمُ الْمُؤَخِّرُ الْأَوَّلُ الْآخِرُ

O Allah ki O'ndan başka ilâh yoktur, O'na tevekkül ettim ve O yüce Arş'ın Rabbidir.

❀

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın adıyla.

O **Allah** ki O'ndan başka ilâh yoktur. **er-RAHMÂN, er-RAHÎM, el-MELİK, el-KUDDÛS, es-SELÂM, el-MÜ'MİN, el-MÜHEYMİN, el-AZÎZ, el-CEBBÂR, el-MÜTEKEBBİR, el-HÂLIK, el-BÂRİ', el-MUSAVVİR, el-ĞAFFÂR, el-KAHHÂR, el-VEHHÂB, er-REZZÂK, el-FETTÂH, el-ALÎM, el-KÂBID, el-BÂSIT, el-HÂFID, er-RÂFİ', el-MU'İZZ, el-MÜZİLL, es-SEMİ', el-BASÎR, el-HAKEM, el-ADL, el-LÂTÎF, el-HABÎR, el-HALÎM, el-AZÎM, el-ĞAFÛR, eş-ŞEKÛR, el-ALİYY, el-KEBÎR, el-HAFÎZ, el-MUKÎT, el-HASÎB, el-CELÎL, el-KERÎM, er-RAKÎB, el-MÜCÎB, el-VÂSİ', el-HAKÎM, el-VEDÛD, el-MECÎD, el-BÂİS, eş-ŞEHÎD, el-HAKK, el-VEKÎL, el-KAVİYY, el-METÎN, el-VELİYY, el-HAMÎD, el-MUHSÎ, el-MÜBDÎ, el-MU'ÎD, el-MUHYÎ, el-MÜMÎT, el-HAYY, el-KAYYÛM, el-VÂCİD, el-MÂCİD, el-VÂHİD, es-SAMED, el-KÂDİR, el-MUKTEDİR, el-MUKADDİM, el-MUAHHİR, el-EVVEL, el-ÂHİR,**

اَلظَّاهِرُ الْبَاطِنُ الْوَالِى الْمُتَعَالِى الْبَرُّ التَّوَّابُ الْمُنْتَقِمُ الْعَفُوُّ الرَّؤُفُ مَالِكُ الْمُلْكِ ذُو الْجَلَالِ وَالْاِكْرَامِ الْمُقْسِطُ الْجَامِعُ الْغَنِىُّ الْمَانِعُ الضَّارُّ النُّورُ الْهَادِى الْبَدِيعُ الْبَاقِى الْوَارِثُ الرَّشِيدُ الصَّبُورُ الَّذِى لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَىْءٌ فِى الْاَرْضِ وَلَا فِى السَّمَاءِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ. حَسْبُنَا اللّٰهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ نِعْمَ الْمَوْلَى وَنِعْمَ النَّصِيرُ. غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَاِلَيْكَ الْمَصِيرُ.

اَللّٰهُمَّ أَنْتَ اللّٰهُ الَّذِى لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ وَحْدَكَ. لَا شَرِيكَ لَكَ وَأَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُكَ وَرَسُولُكَ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلاَّ بِاللّٰهِ الْعَلِىِّ الْعَظِيمِ. يَا رَحْمٰنَ الدُّنْيَا وَرَحِيمَ الْاٰخِرَةِ فَاعْفُ عَنَّا وَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا أَنْتَ مَوْلٰنَا فَانْصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ.

بِسْمِ اللّٰهِ الشَّافِى هُوَ اللّٰهُ بِسْمِ اللّٰهِ الْكَافِى هُوَ اللّٰهُ بِسْمِ اللّٰهِ الْمُعَافِى هُوَ اللّٰهُ. بِسْمِ اللّٰهِ الَّذِى لَا يَضُرُّ مَعَ اسْمِهِ شَىْءٌ فِى الْاَرْضِ وَلَا فِى السَّمَاءِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ.

ez-ZÂHİR, el-BÂTIN, el-VÂLÎ, el-MÜTEÂLÎ, el-BERR, et-TEVVÂB, el-MÜNTEKIM, el-AFÜVV, er-RAÛF, MÂLİKÜ'L-MÜLK, ZÜ'L-CELÂLİ ve'l-İKRÂM, el-MUKSİT, el-CÂMİ', el-ĞANİYY, el-MUĞNÎ, el-MÂNİ', ed-DÂRR, en-NÂFİ', en-NÛR, el-HÂDÎ, el-BEDÎ', el-BÂKÎ, el-VÂRİS, er-REŞÎD, es-SABÛR, ki yerde ve gökte O'nun misli gibi bir şey yoktur, O işitir ve görür. Allah bize yeter ve O ne güzel vekildir, ne güzel Mevlâ ve ne güzel yardımcıdır. Mağfiretini istiyoruz ey Rabbimiz, dönüş Sanadır.

Allah'ım, Sen Allah'sın ki Sen'den başka ilâh yoktur, yalnızca Sen varsın. Sen'in ortağın yoktur, Muhammed Sen'in kulun ve Rasûl'ündür. Güç ve kuvvet ancak yüce ve büyük olan Allah'ın tevfîki iledir.

Ey dünyâda Rahmân, âhirette Rahîm ismiyle tecelli eden Allah'ım, bizi affeyle, mağfiret eyle ve bize rahmet eyle! Sen bizim Mevlâ'mızsın, bize kâfirlere karşı yardım eyle, Sen merhametlilerin en merhametlisisin.

Şifâ veren Allah'ın ismiyle, O Allah'tır. Kâfî (her şeye yeten) Allah'ın ismiyle, O Allah'tır. Muâfî (âfiyet veren) Allah'ın ismiyle, O Allah'tır.

İsmi sâyesinde yerde ve gökte hiçbir şeyin zarar veremediği Allah'ın adıyla, O işitir ve bilir.

اَللّٰهُمَّ اَحْيِنَا حَيٰوةً طَيِّبَةً بِالصِّحَّةِ وَالْعَافِيَةِ
وَالسَّلَامَةِ فِى الدِّينِ وَالدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ اِنَّكَ
عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ. فَاللّٰهُ خَيْرٌ حَافِظًا وَهُوَ
أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ. وَاللّٰهُ مِنْ وَرَائِهِمْ مُحِيطٌ
بَلْ هُوَ قُرْاٰنٌ مَجِيدٌ فِى لَوْحٍ مُحْفُوظٍ نِعْمَ
الْحَافِظُ اللّٰهُ «يَا حَافِظُ إِحْفَظْنَا ٣»
اَللّٰهُمَّ احْفَظْنَا مِنْ جَمِيعِ أَعْدَائِنَا مِنْ بَيْنِ
أَيْدِينَا وَمِنْ خَلْفِنَا وَعَنْ أَيْمَانِنَا وَعَنْ شَمَائِلِنَا
أَبَدًا مَا أَبْقَيْتَنَا. وَاحْفَظْ دِينَنَا بِمَا حَفِظْتَ بِهِ
كِتَابَكَ الْعَزِيزَ الَّذِى «لَا يَأْتِيهِ الْبَاطِلُ مِنْ بَيْنِ
يَدَيْهِ وَلَا مِنْ خَلْفِهِ تَنْزِيلٌ مِنْ حَكِيمٍ حَمِيدٍ.»
اَللّٰهُمَّ احْفَظْنَا مِنْ جَمِيعِ أَعْدَائِنَا بِمَا حَفِظْتَ
بِهِ الذِّكْرَ حَيْثُ قُلْتَ «إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ
وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ»
وَحِفْظًا مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ مَارِدٍ
وَكُنَّا لَهُمْ حَافِظِينَ.
وَجَعَلْنَا السَّمَاءَ سَقْفًا مَحْفُوظًا
وَلَا يَؤُدُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِىُّ الْعَظِيمُ.
وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهِ وَيُرْسِلُ عَلَيْكُمْ حَفَظَةً.

Allah'ım, dîn husûsunda, dünyâda ve âhirette bize hoş, sıhhatli, âfiyet ve selâmet üzere bir hayat yaşat, Sen her şeye kâdirsin. **"... Allah en hayırlı koruyucudur. O, acıyanların en merhametlisidir."** (Yûsuf, 64) **"Allah onları arkalarından kuşatmıştır. Hakikatte o** (yalanladıkları, aslı) **Levh-i Mahfûz'da bulunan şerefli Kur'ân'dır."** (el-Burûc, 20-22) Allah ne güzel koruyucudur.

(*Üç defâ*) Yâ Hâfız, bizi muhâfaza eyle!

Allah'ım, bizi hayatta bıraktığın müddetçe önümüzdeki, arkamızdaki, sağımızdaki, solumuzdaki bütün düşmanlarımızdan ebediyyen muhâfaza eyle! **"Ona önünden de ardından da bâtıl gelemez. O, hikmet sahibi, çok övülen Allah'tan indirilmiştir"** (Fussılet, 42) diye tavsîf ettiğin yüce kitabını muhâfaza ettiğin şekilde bizim dînimizi de koru.

Allah'ım, hakkında **"Kur'ân'ı kesinlikle biz indirdik; elbette onu yine biz muhâfaza edeceğiz."** (el-Hicr, 9) buyurduğun Zikr'i koruduğun şekilde bizi de bütün düşmanlarımızdan muhâfaza eyle!

"Ve (semâyı) **itaat dışına çıkan her şeytandan koruduk."** (es-Sâffât, 7)

"Biz onları gözetim altında tutuyorduk." (el-Enbiyâ, 82)

"Biz, semâyı korunmuş bir tavan gibi yaptık..." (el-Enbiyâ, 32)

"...Onları koruyup gözetmek kendisine zor gelmez. O, yücedir, büyüktür." (el-Bakara, 255)

"O, kullarının üstünde yegâne kudret ve tasarruf sahibidir. Size koruyucular gönderir..." (el-En'âm, 61)

وَزَيَّنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِمَصَابِيحَ وَحِفْظًا ذٰلِكَ
تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ.

بَلْ هُوَ قُرْاٰنٌ مَجِيدٌ فِى لَوْحٍ مَحْفُوظٍ

لَهُ مُعَقِّبَاتٌ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ
يَحْفَظُونَهُ مِنْ أَمْرِ اللّٰهِ.

اَللّٰهُمَّ أَسْتَحْفِظُكَ بِمَا يَسْتَحْفِظُكَ بِهِ عَبْدُكَ
وَابْنُ عَبْدِكَ وَنَبِيُّكَ يَعْقُوبُ حَيْثُ قَالَ فَاللّٰهُ
خَيْرٌ حَافِظًا وَهُوَ اَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ.

اَللّٰهُمَّ احْرُسْنَا بِعَيْنِكَ. وَاحْفَظْنَا بِحِفْظِكَ يَا
أَكْرَمَ الْقَادِرِينَ وَيَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ. وَرَمَيْتُ
كُلَّ مَنْ يُرِيدُ بِنَا سُوءً بِحَسْبِىَ اللّٰهُ وَنِعْمَ
الْوَكِيلُ بِكٓهٰيٰعٓصٓ وَبِحٰمٓ عٓسٓقٓ وَبِالتَّوَكُّلِ
عَلَى الْحَيِّ الَّذِى لَا يَمُوتُ «وَكَفٰى بِاللّٰهِ
وَكِيلاً» وَهُوَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ.

اِنْ أَرَادَنِىَ اللّٰهُ بِضُرٍّ هَلْ هُنَّ كَاشِفَاتُ ضُرِّهٖٓ
اَوْ أَرَادَنِى بِرَحْمَةٍ هَلْ هُنَّ مُمْسِكَاتُ رَحْمَتِهٖ ؕ
قُلْ حَسْبِىَ اللّٰهُ ؕ عَلَيْهِ يَتَوَكَّلُ الْمُتَوَكِّلُونَ.

“Yakın semâyı kandillerle donattık, bozulmaktan da koruduk. İşte bu, Azîz ve Alîm olan Allah’ın takdiridir.” (Fussılet, 12)

“Hakikatte o (yalanladıkları, aslı) **Levh-i Mahfûz’da bulunan şerefli Kur’ân’dır.”** (el-Burûc, 21-22)

“Onun önünde ve arkasında Allah’ın emriyle onu koruyan takipçiler (melekler) **vardır...”** (er-Ra’d, 11)

Allah’ım, Sen’in kulun, kulunun oğlu ve peygamberin Ya’kûb, **“...Allah en hayırlı koruyucudur. O, acıyanların en merhametlisidir.”** (Yûsuf, 64) buyurarak Sen’den ne ile kendisini korumanı istediyse, ben de onunla Sen’den beni korumanı istiyorum.

Allah’ım, bizi gözünle koru, hıfzınla muhâfaza eyle, ey kâdir olanların en keremlisi ve ey merhametlilerin en merhametlisi.

Bize kötülük düşünenlerin hepsini “Allah bana yeter, O ne güzel vekildir” ile attım, ***Kâf-hâ-yâ-ayn-sâd*** ile, ***Hâ-mîm-ayn-sîn-kâf*** ile attım, hiç ölmeyen ve dâimâ diri olan Allah’a tevekkül ile attım. **“...Vekil olarak Allah yeter”** (en-Nisâ, 81), O, merhametlilerin en merhametlisidir.

“...Allah bana bir zarar vermek isterse, Allah’ı bırakıp da taptıklarınız, O’nun verdiği zararı giderebilir mi? Yahut Allah, bana bir rahmet dilerse, onlar O’nun bu rahmetini önleyebilirler mi? De ki: Bana Allah yeter. Tevekkül edenler, ancak O’na güvenip dayanırlar.” (ez-Zümer, 38)

حَسْبِىَ اللّٰهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ
وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ.

وَصَلَّى اللّٰهُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَاٰلِهِ
وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ. آمِين!..

❁

لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ الْعَزِيزُ الْجَبَّارُ

لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ

لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ الْمَلِكُ السَّتَّارُ

لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ الْكَبِيرُ الْمُتَعَالُ

لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ خَلِّصْنَا مِنْ اٰفَاتِ الدُّنْيَا
وَعَذَابِ الْاٰخِرَةِ

لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللّٰهِ

يَا أَحَدُ يَا أَحَدُ يَا اَحَدُ

"...Allah bana yeter. O'ndan başka ilâh yoktur. Ben sadece O'na güvenip dayanırım. O yüce Arş'ın sahibidir." (et-Tevbe, 129)

Allah, Efendimiz Muhammed'e, âline ve ashâbına salât eylesin! Âmîn!..

❁

Azîz ve Cebbâr olan Allah'tan başka ilâh yoktur.

Vâhid ve Kahhâr olan Allah'tan başka ilâh yoktur.

Melik ve Settâr olan Allah'tan başka ilâh yoktur.

Kebîr ve Müteâl olan Allah'tan başka ilâh yoktur.

Allah'tan başka ilâh yoktur. Bizi dünyanın âfatlarından ve âhiretin azâbından kurtar!

Allah'tan başka ilâh yoktur. Muhammed Allah'ın Rasûlü'dür.

Ey Ahad (Her yönden bir tek olan), Ey Ahad, Ey Ahad

Enes b. Mâlik der ki:

Rasûlullah *-sallallahu aleyhi ve sellem-* bana şu duâyı öğretti ve buyurdu ki:

«– Kim her sabah bu duâyı okursa hiç bir kimse ona zarar veremez.»

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللّٰهِ خَيْرِ الْأَسْمَاءِ

بِسْمِ اللّٰهِ رَبِّ الْاَرْضِ وَالسَّمَاءِ

بِسْمِ اللّٰهِ الَّذِى لَا يَضُرُّ مَعَ اسْمِهِ شَيْءٌ فِى الْاَرْضِ

بِسْمِ اللّٰهِ الكَافِى

بِسْمِ اللّٰهِ الْمُعَافِى

بِسْمِ اللّٰهِ الَّذِى لَا يَضُرُّ مَعَ اسْمِهِ شَيْءٌ فِى الْاَرْضِ وَلَا فِى السَّمَاءِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

بِسْمِ اللّٰهِ عَلَى نَفْسِى وَدِينِى

بِسْمِ اللّٰهِ عَلَى أَهْلِى وَمَالِى

بِسْمِ اللّٰهِ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ أَعْطَانِى رَبِّى.

اَللّٰهُ اَكْبَرُ اَللّٰهُ اَكْبَرُ اَللّٰهُ اَكْبَرُ اَعُوذُ بِاللّٰهِ مِمَّا اَخَافُ وَاَحْذَرُ.

اَللّٰهُ رَبِّى لَا اُشْرِكُ بِهِ شَيْئًا عَزَّ جَارُكَ وَجَلَّ ثَنَاؤُكَ وَتَقَدَّسَتْ أَسْمَاؤُكَ وَلَا إِلٰهَ غَيْرُكَ.

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın adıyla.

İsimlerin en hayırlısı olan Allah ismiyle.

Yer ve göğün Rabbi Allah'ın ismiyle.

İsmi sayesinde yerde hiçbir şeyin zarar veremeyeceği Allah'ın adıyla.

Kâfî (her şeye yeten) Allah'ın ismiyle.

Muâfî (âfiyet veren) Allah'ın ismiyle.

İsmi sâyesinde yerde ve gökte hiçbir şeyin zarar veremediği Allah'ın adıyla, O işitir ve bilir.

Kendim ve dînim üzerine bismillâh.

Ehlim ve malım üzerine bismillâh.

Rabbimin bana verdiği her şey üzerine bismillâh.

Allah en büyüktür, Allah en büyüktür, Allah en büyüktür. Korktuğum ve çekindiğim şeylerden Allah'a sığınırım.

Allah Rabbimdir, O'na hiçbir şeyi ortak koşmam. Sana sığınanlar azîz ve gâlip olur, Sen'in senân yücedir, isimlerin mukaddestir ve Sen'den başka ilâh yoktur.

اَللّٰهُمَّ إِنِّى أَعُوذُ بِكَ مِنْ كُلِّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ وَشَيْطَانٍ مَرِيدٍ وَمِنْ قَضَاءِ السُّوءِ وَمِنْ شَرِّ نَفْسِى وَمِنْ شَرِّ كُلِّ دَابَّةٍ أَنْتَ اٰخِذٌ بِنَاصِيَتِهَا إِنَّ رَبِّى عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ.

اَللّٰهُمَّ كَمَا لَطَفْتَ فِى عَظَمَتِكَ دُونَ اللُّطَفَاءِ وَعَلَوْتَ بِقُدْرَتِكَ (بِعَظَمَتِكَ) عَلَى الْعُظَمَاءِ وَعَلِمْتَ مَا تَحْتَ أَرْضِكَ كَعِلْمِكَ بِمَا فَوْقَ عَرْشِكَ وَكَانَتْ وَسَاوِيسُ الصُّدُورِ كَالْعَلَانِيَّةِ عِنْدَكَ وَعَلَانِيَّةُ الْقَوْلِ كَالسِّرِّ فِى عِلْمِكَ وَانْقَادَ كُلُّ شَيْءٍ لِعَظَمَتِكَ وَخَضَعَ كُلُّ ذِى سُلْطَانٍ لِسُلْطَانِكَ وَصَارَ أَمْرُ الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ كُلُّهُ بِيَدِكَ اجْعَلْ لِى مِنْ كُلِّ هَمٍّ وَغَمٍّ أَصْبَحْتُ وَأَمْسَيْتُ فِيهِ فَرَجًا وَمَخْرَجًا.

Allah'ım, bütün inatçı zorbalardan, azgın, inatçı ve kaypak şeytandan, kötü kaderden, nefsimin şerrinden, perçeminden tuttuğun her canlının şerrinden Sana sığınırım. Şüphesiz Rabbim dosdoğru yol üzeredir.

Allah'ım, nasıl azametinle ihsân edenlerin çok ötesinde lutfediyorsan, nasıl kudretinle bütün büyüklerin üzerinde isen, nasıl yerin altındakileri Arş'ının üzerindekileri bildiğin şekilde biliyorsan, nasıl sadırlardaki vesveseler Sen'in yanında alenî şeyler gibiyse, nasıl açık sözler Sen'in ilminde sır gibiyse, her şey Sen'in azametine boyun eğiyor, bütün güç sahipleri Sen'in güç ve otoriten karşısında boyun eğiyorsa, nasıl dünya ve âhiret işleri Sen'in elinde ise, sabah ve akşam içine düştüğüm bütün gam, keder ve üzüntülerden bana bir çıkış ve kurtuluş yolu ihsân eyle!

اَللّٰهُمَّ إِنَّ عفوَكَ عَنْ ذُنُوبِى وَتَجَاوُزَكَ عَنْ خَطِيئَتِى وَسَتْرَكَ عَنْ قَبِيحِ عَمَلِى أَطْمَعَنِى أَنْ أَسْأَلَكَ مَا لَا أَسْتَوْجِبُهُ عَلَيْكَ وَمِمَّا قَصَّرْتُ فِيهِ.

أَدْعُوكَ اٰمِنًا وَأَسْأَلُكَ مُسْتَأْنِساً اِنَّكَ لَمُحْسِنٌ اِلَيَّ وَأَنَا الْمُسِيءُ اِلَى نَفْسِى فِيمَا بَيْنِى وَبَيْنَكَ

تَتَوَدَّدُ إِلَيَّ بِالنِّعَمِ مَعَ غِنَاكَ عَنِّى وَاَتَبَغَّضُ اِلَيْكَ بِالْمَعَاصِى مَعَ فَقْرِى اِلَيْكَ. فَلَمْ أَرَ مَوْلًا كَرِيمًا أَعْطَفُ مِنْكَ عَلَى عَبْدٍ لَئِيمٍ مِثْلِى وَلٰكِنَّ الثِّقَةَ بِكَ حَمَلَتْنِى عَلَى الْجُرْأَةِ عَلَيْكَ.

فَأَسْأَلُكَ بِجُودِكَ وَكَرَمِكَ وَإِحْسَانِكَ وَطَوْلِكَ أَنْ تُصَلِّىَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَاٰلِهِ وَأَنْ تَفْتَحَ لِى بَابَ الْفَرَجِ بِطَوْلِكَ وَتَحْبِسَ عَنِّى بَابَ الْهَمِّ بِقُدْرَتِكَ وَلَا تَكِلْنِي إِلَى نَفْسِى طَرْفَةَ عَيْنٍ فَأُعْجِزَ وَلَا إِلَى النَّاسِ فَأُضِيعَ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّحِمِينَ.

Allah'ım, günahlarımı affetmen, hatâlarımı görmezden gelmen, çirkin amellerimi örtmen; beni Sen'den hak etmediğim ve elde edemeyeceğim şeyleri isteme husûsunda ümidlendirdi.

Güven içinde Sana duâ ediyorum, ünsiyet içerisinde Sen'den istiyorum, Sen bana dâimâ ihsanlarda bulunuyorsun, ben ise Sen'inle aramdaki husûslarda kendime kötülük ediyorum.

Sen benden müstağnî olduğun hâlde nimetler vererek bana muhabbetini gösteriyorsun, ben ise Sana son derece muhtaç olmama rağmen günahlar işleyerek (âdetâ) Sana buğzumu ızhâr ediyorum. Benim gibi alçak bir kula Sen'den daha lutufkâr davranan kerim bir Mevlâ bilmiyorum. Lâkin Sana olan güvenim, beni Sana karşı cür'etkâr olmaya sevketti.

Sen'in cömertliğinden, kereminden, ihsânından ve lutfundan; Muhammed'e ve âline salât etmeni istiyorum, bana lutfunla kurtuluş ve selâmet kapısını açmanı istiyorum, kudretinle hüzün ve keder kapısını bana kapatmanı istiyorum. Beni göz açıncaya kadar bile nefsime bırakma ki âciz duruma düşmeyeyim, insanlara da bırakma ki zâyi edilmeyeyim. Rahmetinle ey merhametlilerin en merhametlisi. (İbşihî, *el-Müstatraf*, Beyrut, 1986, II, 538)

Hizbü'n-Nasr حزب النصر

Düşman Karşısında Okunacak Duâ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

اَللّٰهُمَّ بِسَطْوَةِ جَبَرُوتِ قَهْرِكَ وَبِسُرْعَةِ إِغَاثَةِ نَصْرِكَ وَبِغَيْرَتِكَ لِانْتِهَاكِ حُرُمَاتِكَ. وَبِحِمَايَتِكَ لِمَنِ احْتَمٰى بِاٰيَاتِكَ. نَسْأَلُكَ يَا اَللّٰهُ يَا قَرِيبُ يَا سَمِيعُ يَا مُجِيبُ يَا سَرِيعُ يَا جَبَّارُ يَا مُتَكَبِّرُ يَا قَهَّارُ يَا شَدِيدَ الْبَطْشِ يَا مَنْ لَا يُعْجِزُهُ قَهْرُ الْجَبَابِرَةِ وَلَا يَعْظُمُ عَلَيْهِ هَلَاكُ الْمُتَمَرِّدِينَ مِنَ الْمُلُوكِ الْأَكَاسِرَةِ وَالْأَعْدَاءِ الْفَاجِرَةِ أَنْ تَجْعَلَ كَيْدَ مَنْ كَادَنِى فِى نَحْرِهِ وَمَكْرَ مَنْ مَكَرَنِى عَائِدًا عَلَيْهِ وَحُفْرَةَ مَنْ حَفَرَ لِى وَاقِعًا هُوَ فِيهَا وَمَنْ نَصَبَ لِى شَبَكَةَ الْخِدَاعِ اجْعَلْهُ يَا سَيِّدِى مُسَاقًا إِلَيْهَا وَمُصَادًا فِيهَا وَأَسِيرًا لَدَيْهَا.

اَللّٰهُمَّ بِحَقِّ كٓهٰيٰعٓصٓ إِكْفِنَا هَمَّ الْعِدَا وَلَقِّهِمُ الرَّدَا وَاجْعَلْهُمْ لِكُلِّ حَبِيبٍ فِدَا وَسَلِّطْ عَلَيْهِمْ عَاجِلَ النَّقْمَةِ فِى الْيَوْمِ وَغَدَا.

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın adıyla.

Allah'ım, gâlibiyetindeki üstünlük ve yakalamandaki şiddet hürmetine, yardımındaki sür'at hürmetine, haram kıldığın şeylerin işlenmesi sebebiyle gösterdiğin kıskançlık ve kızgınlık hürmetine, âyetlerinle Sen'den himâye isteyenleri himâye etmen hürmetine istiyoruz, yâ Allah, yâ Karîb (yakın olan), ey işiten, ey duâlara icâbet eden, ey hesâbı çabuk gören, ey Cebbâr, ey Mütekebbir, yâ Kahhâr ve ey yakalaması şiddetli olan.

Ey azgınların kahrının âciz bırakamadığı, ey kralların, kisrâların ve fâcir düşmanların azgın inatçılarını helâk etmek kendisine zor gelmeyen; bana tuzak kuran kimsenin tuzağını kendi başına geçir, bana hile yapanın hilesini kendine çevir, benim için kuyu kazan kimseyi o kuyuya düşür, bana tuzak için ağ kuran kimseyi, ey Efendim kendisini o ağa uğrat, onu tuzağa av ve esîr yap!

Allah'ım, ***Kâf-hâ-yâ-ayn-sâd*** hakkı için bize düşman korkusuna karşı yardım eyle. Onları helâk eyle, onları sevgili kullarına fedâ eyle, onları bugün ve yarın kısa zamanda belâlara uğrat.

اَللّٰهُمَّ بَدِّدْ شَمْلَهُمْ.

اَللّٰهُمَّ فَرِّقْ جَمْعَهُمْ.

اَللّٰهُمَّ أَقْلِلْ عَدَدَهُمْ.

اَللّٰهُمَّ فُلَّ حَدَّهُمْ.

اَللّٰهُمَّ اجْعَلِ الدَّائِرَةَ عَلَيْهِمْ.

اَللّٰهُمَّ أَوْصِلِ الْعَذَابَ إِلَيْهِمْ وَغَلَّ أَيْدِيهِمْ وَارْبِطْ عَلٰى قُلُوبِهِمْ وَلَا تُبَلِّغْهُمُ الْاٰمَالَ.

اَللّٰهُمَّ مَزِّقْهُمْ كُلَّ مُمَزَّقٍ مَزَّقْتَهُ لِأَعْدَآئِكَ إِنْتِصَارًا لِأَنْبِيَائِكَ وَرُسُلِكَ وَأَوْلِيَآئِكَ.

اَللّٰهُمَّ انْتَصِرْ لَنَا إِنْتِصَارَكَ لِأَحْبَابِكَ عَلٰى أَعْدَآئِكَ.

اَللّٰهُمَّ لَا تُمَكِّنِ الْاَعْدَآءَ فِينَا وَلَا تُسَلِّطْهُمْ عَلَيْنَا بِذُنُوبِنَا ﴿حٰمٓ ٧﴾ حُمَّ الْأَمْرُ وَجَآءَ النَّصْرُ فَعَلَيْنَا لَا يُنْصَرُونَ. حٰمٓ عٓسٓقٓ حِمَايَتُنَا مِمَّا نَخَافُ.

اَللّٰهُمَّ قِنَا شَرَّ الْإِسْوَاءِ وَلَاتَجْعَلْنَا مَحَلًّا لِلْبَلْوٰى

اَللّٰهُمَّ أَعْطِنَا أَمَلَ الرَّجَاءِ. يَا هُوَ يَا هُوَ يَا هُوَ. يَا مَنْ بِفَضْلِهِ نَسْأَلُ، نَسْأَلُكَ الْعَجَلَ الْعَجَلَ الْعَجَلَ.

Allah'ım, birliklerini toz duman et.

Allah'ım, topluluklarını dağıt.

Allah'ım, sayılarını azalt.

Allah'ım, keskinliklerini körelt.

Allah'ım, belâları üzerlerine yağdır.

Allah'ım, onlara azâbını ulaştır, ellerini bağla, kalblerini tut ve onları emellerine ulaştırma.

Allah'ım, nebîlerine, rasullerine ve dostlarına yardım ederek düşmanlarını darma dağın ettiğin gibi onları da paramparça eyle.

Allah'ım, düşmanlarına karşı sevgili kullarının öcünü aldığın gibi bizim de öcümüzü al.

Allah'ım, bize karşı düşmanlara imkân verme, günahlarımız sebebiyle onları üzerimize musallat etme. (*Yedi defâ: **Hâ-mîm***) İş kızıştı ve yardım geldi, artık onlar bize karşı yardım göremezler. ***Hâ-mîm Ayn-sîn-kâf***, korktuğumuz şeylerden himâyemizdir.

Allah'ım, gaflete düşürülmenin şerrinden bizi koru, bizi belâların mahalli eyleme!

Allah'ım, emellerimizi ve ümidlerimizi bize lutfeyle/gerçekleştir.

Yâ Hû, yâ Hû, yâ Hû!

Ey fazlı sâyesinde istediğimiz, Sen'den duâlarımızı âcilen kabul etmeni istiyoruz. Âcilen istiyoruz. Allah'ım âcilen.

إِلٰهِى الْإِجَابَةَ. يَا مَنْ أَجَابَ سَيِّدَنَا نُوحًا عَلَيْهِ السَّلَامُ. يَا مَنْ كَشَفَ الضُّرَّ عَنْ سَيِّدِنَا أَيُّوبَ عَلَيْهِ السَّلَامُ. يَا مَنْ أَجَابَ دَعْوَةَ سَيِّدِنَا زَكَرِيَّا عَلَيْهِ السَّلَامُ. يَا مَنْ قَبِلَ تَسْبِيحَ سَيِّدِنَا يُونُسَ بْنِ مَتّٰى عَلَيْهِ السَّلَامُ. نَسْأَلُكَ بِأَسْرَارِ هٰذِهِ الدَّعَوَاتِ الْمُسْتَجَابَاتِ أَنْ تَتَقَبَّلَ مِنَّا مَا بِهِ دَعَوْنَاكَ وَأَنْ تُعْطِيَنَا مَا سَأَلْنَاكَ. ﴿**أَنْجِزْ لَنَا وَعْدَكَ الَّذِى وَعَدْتَهُ لِعِبَادِكَ الْمُؤْمِنِينَ أَنْ لَا إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّى كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ ٣**﴾ اَللّٰهُ أَكْبَرُ سَيْفُ اللّٰهِ قَاطِعُهُمْ. وَكَفٰى بِاللّٰهِ وَلِيًّا وَكَفٰى بِاللّٰهِ نَصِيرًا وَحَسْبُنَا اللّٰهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللّٰهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ.

سَلَامٌ عَلٰى نُوحٍ فِى الْعَالَمِينَ.

﴿إِسْتَجِبْ لَنَا اٰمِينَ ٣﴾

فَقُطِعَ دَابِرُ الْقَومِ الَّذِينَ ظَلَمُوا. وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ.

فَاَصْبَحُوا لَا يُرٰى إِلَّا مَسَاكِنُهُمْ ط كَذٰلِكَ نَجْزِى الْقَوْمَ الْمُجْرِمِينَ.

وَصَلَّى اللّٰهُ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلٰى اٰلِهِ وَصَحْبِهِ وَسَلَّمَ تَسْلِيمًا وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ.

İlâhî, bize icâbet eyle! Ey efendimiz Nûh -*aleyhisselâm*-'a icâbet eden, ey efendimiz Eyyûb -*aleyhisselâm*-'dan sıkıntıları gideren, ey efendimiz Zekeriyâ -*aleyhisselâm*-'ın duâsına icâbet eden, ey efendimiz Yûnus bin Mettâ -*aleyhisselâm*-'ın tesbihini kabul eden, bu kabul olan duâların esrârı hürmetine yaptığımız duâları bizden kabul etmeni ve istediğimiz şeyleri vermeni taleb ediyoruz. (*Üç defâ:* **"Sen'den başka hiçbir ilâh yoktur. Sen'i tenzih ederim. Gerçekten ben zâlimlerden oldum."** (el-Enbiyâ, 87) diyen mü'min kullarına ettiğin vaadini bizim için gerçekleştir, yerine getir.) Allah en büyüktür, Allah'ın kılıcı onları kesecektir. Allah velî olarak yeter, Allah yardımcı olarak yeter, Allah bize yeter, O ne güzel vekildir. Güç ve kuvvet ancak yüce ve azamet sahibi Allah'ın yardımıyladır.

"Bütün âlemlerde Nûh'a selam olsun!" (es-Sâffât, 79)

(*Üç defâ:* Bize icâbet et, duâlarımızı kabûl eyle!)

"Böylece zulmeden toplumun kökü kesildi. Hamd, âlemlerin Rabbi Allah'a mahsustur." (el-En'âm, 45)

"...Nitekim (o kasırga gelince) **onların evlerinden başka bir şey görülmez oldu. İşte biz suç işleyen toplumu böyle cezâlandırırız."** (el-Ahkâf, 25)

Allah, Efendimiz Muhammed'e, âline ve ashâbına tam olarak salât u selâm eylesin! Hamd, Âlemlerin Rabbi Allah'a mahsustur.

Hizbü'l-Bahr

Denizde Okunacak Duâ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

اَللّٰهُمَّ يَا عَلِيُّ يَا عَظِيمُ يَا حَلِيمُ يَا عَلِيمُ أَنْتَ رَبِّى وَعِلْمُكَ حَسْبِى. فَنِعْمَ الرَّبُّ رَبِّى وَنِعْمَ الْحَسْبُ حَسْبِى. تَنْصُرُ مَنْ تَشَاءُ وَأَنْتَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ. نَسْأَلُكَ الْعِصْمَةَ فِى الْحَرَكَاتِ وَالسَّكَنَاتِ وَالْكَلِمَاتِ وَالْاِرَادَاتِ وَالْخَطَرَاتِ مِنَ الشُّكُوكِ وَالظُّنُونِ وَالْأَوْهَامِ السَّائِرَةِ لِلْقُلُوبِ عَنْ مُطَالَعَةِ الْغُيُوبِ. فَقَدِ «**ابْتُلِيَ الْمُؤْمِنُونَ وَزُلْزِلُوا زِلْزَالًا شَدِيدًا. وَإِذْ يَقُولُ الْمُنَافِقُونَ وَالَّذِينَ فِى قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ مَا وَعَدَنَا اللّٰهُ وَرَسُولُهُ اِلَّا غُرُورًا.**» فَثَبِّتْنَا وَانْصُرْنَا وَسَخِّرْ لَنَا هٰذَا الْبَحْرَ كَمَا سَخَّرْتَ الْبَحْرَ لِمُوسَى عَلَيْهِ السَّلَامُ وَسَخَّرْتَ النَّارَ لِإِبْرَاهِيمَ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَسَخَّرْتَ الْجِبَالَ وَالْحَدِيدَ لِدَاوُدَ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَسَخَّرْتَ الرِّيحَ وَالشَّيَاطِينَ وَالْجِنَّ وَالْاِنْسَ لِسُلَيْمَانَ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَسَخِّرْ لَنَا كُلَّ بَحْرٍ هُوَ لَكَ فِى الْاَرْضِ وَالسَّمَاءِ وَالْمُلْكِ وَالْمَلَكُوتِ وَبَحْرِ الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ وَسَخِّرْ لَنَا كُلَّ شَيْءٍ يَا مَنْ بِيَدِهِ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ «**كٓهٰيٰعٓصٓ ٣**» **حٰمٓ عٓسٓقٓ**

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın adıyla.

Allah'ım, *ey* yüceler yücesi, *ey* azamet sahibi, *ey* Halîm, *ey* Alîm, Sen benim Rabbimsin, Sen'in ilmin bana yeter. Ne güzel Rabdir benim Rabbim, ne güzel dayanaktır bana yeten Rabbim. İstediğine yardım edersin, Sen Azîz ve Rahîm'sin. Hareketlerde, sâkinliklerde, kelimelerde, irâdelerde, hatıra gelen şeylerde bizi; şüphelerden, zanlardan ve gayblerin araştırılması sebebiyle kalblere gelen evhâmlardan korumanı istiyoruz. Şüphesiz **"îman sahipleri imtihandan geçirilmiş ve şiddetli bir sarsıntıya uğratılmışlardı. Ve o zaman, münafıklar ile kalplerinde hastalık** (îman zaafı) **bulunanlar: «Meğer Allah ve Rasûlü bize sadece kuru vaadlerde bulunmuş!» diyorlardı."** (el-Ahzâb, 11-12) Bizi sabit kıl ve bize yardım et. Mûsâ *-aleyhisselâm-*'a denizi müsahhar kıldığın gibi bize de bu denizi boyun eğdir. Ateşi İbrâhim *-aleyhisselâm-*'a, dağları ve demiri Dâvûd *-aleyhisselâm-*'a, rüzgârı, şeytanları, cinleri ve insanları Süleyman *-aleyhisselâm-*'a boyun eğdirdiğin gibi yerde, gökte, mülkte ve melekûtta Sana âit olan bütün denizleri, dünya ve âhiret denizlerini bize musahhar kıl. Bütün her şeyi bize musahhar kıl ey her şeyin melekûtu elinde olan! (*Üç defâ:* **Kâf-hâ-yâ-ayn-sâd**). **Hâ-mîm-ayn-sîn-kâf**.

أُنْصُرْنَا فَاِنَّك خَيْرُ النَّاصِرِينَ

وَافْتَحْ لَنَا فَاِنَّك خَيْرُ الْفَاتِحِينَ.

وَاغْفِرْ لَنَا فَاِنَّك خَيْرُ الْغَافِرِينَ.

وَارْحَمْنَا فَاِنَّكَ خَيْرُ الرَّاحِمِينَ.

وَارْزُقْنَا فَاِنَّكَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ.

وَاهْدِنَا وَنَجِّنَا مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ.

وَهَبْ لَنَا رِيحًا طَيِّبَةً كَمَا هِيَ فِى عِلْمِك.

وَانْشُرْهَا عَلَيْنَا مِنْ خَزَائِنِ رَحْمَتِكَ وَاحْمِلْنَا بِهَا حَمْلَ الْكَرَامَةِ مَعَ السَّلاَمَةِ وَالْعَافِيَةِ فِى الدِّينِ وَالدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ اِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَىْءٍ قَدِيرٌ.

اَللّٰهُمَّ يَسِّرْ لَنَا أُمُورَنَا مَعَ الرَّاحَةِ لِقُلُوبِنَا وَأَبْدَانِنَا وَالسَّلاَمَةِ وَالْعَافِيَةِ فِى دِينِنَا وَدُنْيَانَا.

وَكُنْ لَنَا صَاحِبًا وَحَامِيًا وَمُعِينًا فِى سَفَرِنَا وَحَضَرِنَا وَخَلِيفَةً فِى أَهْلِنَا «وَاطْمِسْ ٣» عَلَى وُجُوهِ أَعْدَائِنَا وَامْسَخْهُمْ عَلَى مَكَانَتِهِمْ فَلاَ يَسْتَطِيعُونَ الْمُضِىَّ وَلاَ الْمَجِىءَ إِلَيْنَا. وَلَوْ نَشَاءُ لَطَمَسْنَا عَلَى أَعْيُنِهِمْ فَاسْتَبَقُوا الصِّرَاطَ فَأَنَّى يُبْصِرُونَ. وَلَوْ نَشَاءُ لَمَسَخْنَاهُمْ عَلَى مَكَانَتِهِمْ فَمَا اسْتَطَاعُوا مُضِيًّا وَلاَ يَرْجِعُونَ.

Bize yardım et, şüphesiz Sen yardım edenlerin en hayırlısısın.

Bize fetih ver, şüphesiz Sen muzaffer kılanların en hayırlısısın.

Bizi mağfiret et, şüphesiz Sen mağfiret edenlerin en hayırlısısın.

Bize merhamet et, şüphesiz Sen merhamet edenlerin en hayırlısısın.

Bizi rızıklandır, şüphesiz Sen rızık verenlerin en hayırlısısın.

Bizi hidâyete erdir ve bizi zâlim insanların elinden kurtar.

İlminde olduğu gibi bize güzel bir rüzgâr ver. Onu rahmet hazînelerinden üzerimize yay, bizi onunla; dînde, dünyada ve âhirette selâmet ve âfiyetle en güzel şekilde kerem ile taşı. Şüphesiz Sen her şeye kâdirsin.

Allah'ım, işlerimizi kolaylaştır, kalblerimize ve bedenlerimize dînimiz husûsunda ve dünyamızda rahat, selamet ve âfiyet ver. Bize, seferde ve mukîm iken sahip, koruyucu ve yardımcı ol. Ehlimizi Sana emanet ettik. (*Üç defâ:* Düzle/kör et) düşmanlarımızın yüzlerini düzle/gözlerini kör et, onları oldukları yerde çirkinleştir ve hayvan sûretine çevir ki bizim üzerimize gelmeye yol bulamasınlar. "**Dilesek onların gözlerini büsbütün kör ederdik. O zaman doğru yolu bulmaya koşuşurlardı, ama nasıl görecekler? Eğer dilesek oldukları yerde onların şekillerini değiştirirdik de ne ileriye gitmeye güçleri yeterdi ne de geri gelmeye!**" (Yâsîn, 66-67)

يٰسٓ. وَالْقُرْاٰنِ الْحَكِيمِ. إِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ.
عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ تَنْزِيلَ الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ
لِتُنْذِرَ قَوْمًا مَآ أُنْذِرَ اٰبَاؤُهُمْ فَهُمْ غَافِلُونَ.
لَقَدْ حَقَّ الْقَوْلُ عَلَى اَكْثَرِهِمْ فَهُمْ لَا
يُؤْمِنُونَ إِنَّا جَعَلْنَا فِيٓ أَعْنَاقِهِمْ أَغْلَالًا فَهِيَ
إِلَى الْأَذْقَانِ فَهُمْ مُقْمَحُونَ وَجَعَلْنَا مِنْ بَيْنِ
أَيْدِيهِمْ سَدًّا وَمِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا فَأَغْشَيْنَاهُمْ
فَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ.

شَاهَتِ الْوُجُوهُ ٣

وَعَنَتِ الْوُجُوهُ لِلْحَيِّ الْقَيُّومِ. وَقَدْ خَابَ
مَنْ حَمَلَ ظُلْمًا.

طٰهٰ طٰسٓمٓ حٰمٓ عٓسٓقٓ.

مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ يَلْتَقِيَانِ بَيْنَهُمَا بَرْزَخٌ لَا يَبْغِيَانِ.

«حٰمٓ ٧» حُمَّ الْأَمْرُ وَجَاءَ النَّصْرُ فَعَلَيْنَا
لَا يُنْصَرُونَ.

حٰمٓ. تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللّٰهِ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ.
غَافِرِ الذَّنْبِ وَقَابِلِ التَّوْبِ شَدِيدِ الْعِقَابِ
ذِى الطَّوْلِ لَا إِلٰهَ إِلَّا هُوَ إِلَيْهِ الْمَصِيرُ.

“Yâsîn, hikmet dolu Kur’ân hakkı için, Sen şüphesiz peygamberlerdensin. Doğru yol üzerindesin. (Bu Kur’ân) **üstün ve çok merhametli Allah tarafından indirilmiştir. Ataları uyarılmamış, bu yüzden kendileri de gaflet içinde kalmış bir toplumu uyarman için indirilmiştir. Andolsun ki onların çoğu cezâyı hak etmişlerdir. Çünkü onlar îman etmiyorlar. Biz, onların boyunlarına halkalar geçirdik. O halkalar çenelere kadar dayanmaktadır. Bu yüzden kafaları yukarı kalkıktır. Önlerinden bir set ve arkalarından bir set çektik de onları kapattık, artık göremezler.”** (Yâsîn, 1-9)

(*Üç defâ:* Yüzleri kara olsun.)

“Bütün yüzler (insanlar)**, diri ve her şeye hâkim olan Allah için eğilip boyun bükmüştür. Zulüm yüklenen ise, gerçekten perişan olmuştur.”** (Tâhâ, 111)

Tâ-hâ, Tâ-sîn-mîm, Hâ-mîm-ayn-sîn-kâf.

“**İki denizi birbirine kavuşmak üzere salıvermiştir. Aralarında bir mâni vardır, birbirine geçip karışmazlar.”** (er-Rahmân, 19-20)

(*Yedi defâ:* Hâ-mîm) İş kızıştı, yardım geldi, artık bize karşı onlara yardım edilmez.

“Hâ. Mîm. Bu Kitap mutlak galip, hakkıyla bilen, günahı bağışlayan, tevbeyi kabul eden, azâbı çetin, lütuf sahibi Allah tarafından indirilmiştir. O’ndan başka hiçbir ilâh yoktur, dönüş ancak O’nadır.” (el-Mü’min, 1-3)

بِسْمِ اللّٰهِ بَابُنَا. تَبَارَكَ حِيطَانُنَا. يٰسٓ سَقْفُنَا.
كٓهٰيٰعٓصٓ كِفَايَتُنَا. حٰمٓ عٓسٓقٓ حِمَايَتُنَا.
«فَسَيَكْفِيكَهُمُ اللّٰهُ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ٣».

سِتْرُ الْعَرْشِ مَسْبُولٌ عَلَيْنَا وَعَيْنُ اللّٰهِ نَاظِرَةٌ
إِلَيْنَا. بِحَوْلِ اللّٰهِ لَا يُقْدَرُ عَلَيْنَا. اَللّٰهُ مَعِى

وَاللّٰهُ مِنْ وَرَآئِهِمْ مُحِيطٌ بَلْ هُوَ قُرْاٰنٌ مَجِيدٌ.
فِى لَوْحٍ مَحْفُوظٍ

فَاللّٰهُ خَيْرٌ حَافِظًا وَهُوَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ.

إِنَّ وَلِيِّىَ اللّٰهُ الَّذِى نَزَّلَ الْكِتَابَ وَهُوَ
يَتَوَلَّى الصَّالِحِينَ.

فَاِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ حَسْبِىَ اللّٰهُ لَا اِلٰهَ إِلَّا هُوَ
عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ٣

بِسْمِ اللّٰهِ الَّذِى لَا يَضُرُّ مَعَ اسْمِهِ شَىْءٌ فِى
الْاَرْضِ وَلَا فِى السَّمَاءِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ٣

Bismillâh, kapımızdır; Teberâke duvarlarımızdır; Yâsîn, tavanımızdır. Kâf-hâ-ya-ayn-sâd, bize yetendir; Hâ-mîm-ayn-sîn-kâf, himâyemizdir.

(Üç defâ:) **“...Onlara karşı Allah sana yeter. O işitendir, bilendir.”** (el-Bakara, 137)

Arş’ın örtüsü üzerimize salınmıştır, Allah’ın gözü bize bakmaktadır, Allah’ın kuvveti sâyesinde bize güç yetirilemez. Allah benimle beraberdir.

“Allah onları arkalarından kuşatmıştır. Hakikatte o (yalanladıkları, aslı) **Levh-i Mahfûz’da bulunan şerefli Kur’ân’dır.”** (el-Burûc, 20-22)

“...Allah en hayırlı koruyucudur. O, acıyanların en merhametlisidir.” (Yûsuf, 64)

“Şüphesiz ki, benim koruyanım Kitab’ı indiren Allah’tır. Ve O bütün sâlih kullarını görüp gözetir.” (el-A‘râf, 196)

(Üç defâ:) **“Yüz çevirirlerse, de ki: Allah bana yeter. O’ndan başka ilâh yoktur. Ben sadece O’na tevekkül ederim. O yüce Arş’ın sahibidir.”** (et-Tevbe, 129)

(Üç defâ:) İsmi sayesinde yerde ve gökte hiçbir şeyin zarar veremeyeceği Allah’ın adıyla. O her şeyi işitir ve bilir. (Ebû Dâvud, Edeb, 101/5088)

وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ. وَصَلَّ اللّٰهُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى اٰلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ وَسَلَّمَ تَسْلِيمًا كَثِيرًا وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ.

يَا اَللّٰهُ يَا نُورُ يَا حَقُّ يَا مُعِينُ. أَكْسِنِى مِنْ نُورِكَ وَعَلِّمْنِى مِنْ عِلْمِكَ وَفَهِّمْنِى عَنْكَ وَأَسْمِعْنِى مِنْكَ وَأَبْصِرْنِى بِكَ اِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ.

Güç ve kuvvet ancak yüce ve azamet sahibi Allah'ın tevfîki iledir. Allah, Efendimiz Muhammed'e, âline ve ashâbına tam olarak ve çokça salât u selâm eylesin! Hamd, Âlemlerin Rabbi Allah'a mahsustur.

Yâ Allah, yâ Nûr, yâ Hak, yâ Muîn, beni nûrunla kuşat, bana ilminden öğret, beni Sen'in sırlarına âşinâ kıl, bana Sen'den gelen şeyleri duyur, benim gören gözüm ol. Şüphesiz Sen her şeye kâdirsin.

Salâvât-ı Şerife

اَعُوذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ. اَلرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ. مَالِكِ يَوْمِ الدِّينِ. اِيَّاكَ نَعْبُدُ وَاِيَّاكَ نَسْتَعِينُ. اِهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ. صِرَاطَ الَّذِينَ اَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّآلِّينَ.

إِنَّ اللّٰهَ وَمَلَآئِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ يَآ أَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا.

اَللّٰهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ وَبَارِكْ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى اٰلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ

سُبْحَانَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ. وَسَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ. وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ.

Salâvât-ı Şerife

İlâhi rahmetten kovulmuş şeytandan Allah'a sığınırım.

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın adıyla.

"Hamd (övme ve övülme)**, âlemlerin Rabbi Allah'a mahsustur. O, Rahmân'dır ve Rahîm'dir. Cezâ gününün mâlikidir.** (Rabbimiz!) **Ancak Sana kulluk ederiz ve yalnız Sen'den medet umarız. Bize doğru yolu göster. Kendilerine lütuf ve ikramda bulunduğun kimselerin yolunu; gazaba uğramışların ve sapmışların yolunu değil!"** (el-Fâtiha, 1-7) Âmîn!..

"Allah ve melekleri, Peygamber'e çok salevât getirirler. Ey mü'minler! Siz de ona salevât getirin ve tam bir teslimiyetle selâm verin." (el-Ahzâb, 56)

Allah'ım, Efendimiz Muhammed'e âline ve ashâbına salât u selâm eyle ve onları mubârek eyle!

"Senin izzet sahibi Rabbin, onların isnat etmekte oldukları vasıflardan yücedir, münezzehtir. Gönderilen bütün peygamberlere selâm olsun! Âlemlerin Rabbi olan Allah'a da hamd olsun!" (es-Sâffât, 180-182)

اَلصَّلٰوةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللّٰهِ

اَلصَّلٰوةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حَبِيبَ اللّٰهِ

اَلصَّلٰوةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا خَلِيلَ اللّٰهِ

اَلصَّلٰوةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نَبِيَّ اللّٰهِ

اَلصَّلٰوةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا صَفِيَّ اللّٰهِ

اَلصَّلٰوةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا خَيْرَ خَلْقِ اللّٰهِ

اَلصَّلٰوةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نُورَ عَرْشِ اللّٰهِ

اَلصَّلٰوةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَمِينَ وَحْىِ اللّٰهِ

اَلصَّلٰوةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ زَيَّنَهُ اللّٰهِ

اَلصَّلٰوةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ شَرَّفَهُ اللّٰهِ

اَلصَّلٰوةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ كَرَّمَهُ اللّٰهِ

اَلصَّلٰوةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ عَظَّمَهُ اللّٰهِ

اَلصَّلٰوةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ عَلَّمَهُ اللّٰهِ

اَلصَّلٰوةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا سَيِّدَ الْمُرْسَلِينَ

اَلصَّلٰوةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا اِمَامَ الْمُتَّقِينَ

اَلصَّلٰوةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا خَاتَمَ النَّبِيِّينَ

اَلصَّلٰوةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَحْمَةً لِلْعَالَمِينَ

اَلصَّلٰوةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا شَفِيعَ الْمُذْنِبِينَ

Salât ve Selâm Sen'in üzerine olsun

- Ey Allah'ın Rasûlü!
- Ey Allah'ın Habîbi (sevgilisi)!
- Ey Allah'ın Halîli (dostu)!
- Ey Allah'ın Nebîsi!
- Ey Allah'ın seçkin kulu!
- Ey Allah'ın mahlûkâtının en hayırlısı!
- Ey Allah'ın Arş'ının nûru!
- Ey Allah'ın vahyinin emîni!
- Ey Allah'ın kendisini zînetlendirdiği/süslediği zât!
- Ey Allah'ın şereflendirdiği zât!
- Ey Allah'ın keremli kıldığı zât!
- Ey Allah'ın yücelttiği zât!
- Ey Allah'ın öğrettiği zât!
- Ey peygamberlerin efendisi!
- Ey müttakîlerin imâmı!
- Ey nebîlerin mührü ve sonuncusu!
- Ey âlemlere rahmet olarak gönderilen!
- Ey günahkârların şefaatçisi!

اَلصَّلٰوةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ رَبِّ الْعَالَمِينَ صَلَوَاتُ اللّٰهِ وَمَلٰائِكَتِهِ وَاَنْبِيَائِهِ وَرُسُلِهِ وَحَمَلَةِ عَرْشِهِ وَجَمِيعِ خَلْقِهِ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلٰى اٰلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ.

أَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَنَبِيِّكَ وَحَبِيبِكَ وَرَسُولِكَ النَّبِيِّ الْاُمِّيِّ وَعَلٰى اٰلِهِ وَصَحْبِهِ وَسَلِّمْ (٣)

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ النَّبِيِّ الْمَلِيحِ صَاحِبِ الْمَقَامِ الْأَعْلٰى وَاللِّسَانِ الْفَصِيحِ (٣)

اَللّٰهُمَّ اجْعَلْ أَفْضَلَ صَلَوَاتِكَ أَبَدًا. وَأَنْمٰى بَرَكَاتِكَ سَرْمَدًا. وَأَزْكٰى تَحِيَّاتِكَ فَضْلًا وَعَدَدًا. عَلٰى اَشْرَفِ الْخَلَائِقِ الْاِنْسَانِيَّةِ وَمَجْمَعِ الْحَقَائِقِ الْاِيمَانِيَّةِ. وَطُورِ التَّجَلِّيَاتِ الْاِحْسَانِيَّةِ. وَمَهْبِطِ الْاَسْرَارِ الْاِلٰهِيَّةِ وَعَرُوسِ الْمَمْلَكَةِ الرَّبَّانِيَّةِ. وَوَاسِطَةِ عِقْدِ النَّبِيِّينَ. وَمُقَدَّمِ جَيْشِ الْمُرْسَلِينَ. وَقَائِدِ رَكْبِ الْاَنْبِيَاءِ الْمُكَرَّمِينَ. وَأَفْضَلِ الْخَلْقِ اَجْمَعِينَ.

Salât ve selâm Sen'in üzerine olsun ey Âlemlerin Rabbi'nin Rasûlü! Allah'ın, meleklerinin, nebîlerinin, rasullerinin, Arş'ı taşıyan meleklerin ve bütün yaratıkların salâtları; Efendimiz Muhammed'e, âline ve ashâbına olsun.

Üç defâ:

Allah'ım, kulun, peygamberin, sevgilin, Rasûlün ve Ümmî Nebî olan Efendimiz Muhammed'e, âline ve ashâbına salât u selâm eyle!

Üç defâ:

Allah'ım, güzel yüzlü, her şeyi güzel ve sürur verici Nebî, en yüce makamın ve en fasîh lisânın sahibi olan Efendimiz Muhammed'e salât eyle!

Allah'ım, en fazîletli salâtlarını, en ziyâde bereketlerini, fazilet ve aded olarak en temiz selâmlarını dâimâ ve ebediyen; insanların en şereflisine, îman hakîkatlerinin toplanma yeri, ihsan tecellîlerinin dağı, ilâhî esrârın iniş mekânı, Rabbânî memleketin gözdesi, nebîler gerdanlığının merkezi, peygamberler ordusunun kumandanı, mükerrem nebîler kervanının önderi, bütün mahlûkâtın efdâli.

حَامِلِ لِوَاءِ الْعِزِّ الْاَعْلَى وَمَالِكِ أَزِمَّةِ الْمَجْدِ الْأَسْنَى. شَاهِدِ أَسْرَارِ الْأَزَلِ. وَمُشَاهِدِ اَنْوَارِ سَوَابِقِ الْأُوَلِ. وَتَرْجَمَانِ لِسَانِ الْقِدَمِ. وَمَنْبَعِ الْعِلْمِ وَالْحِلْمِ وَالْحِكَمِ. مَظْهَرِ سِرِّ الْجُودِ الْجُزْئِيِّ وَالْكُلِّيِّ. وَاِنْسَانِ عَيْنِ الْوُجُودِ الْعُلْوِيِّ وَالسُّفْلِيِّ. ﴿رُوحِ جَسَدِ الْكَوْنَيْنِ (٣)﴾ وَعَيْنِ حَيٰوةِ الدَّارَيْنِ. اَلْمُتَحَقِّقِ بِاَعْلَى رُتَبِ الْعُبُودِيَّةِ وَالْمُتَخَلِّقِ بِاَخْلَاقِ الْمَقَامَاتِ الْإِصْطِفَائِيَّةِ اَلْخَلِيلِ الْاَعْظَمِ. وَالْحَبِيبِ الْاَكْرَمِ. سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ ابْنِ عَبْدِ للّٰهِ بْنِ عَبْدِ الْمُطَّلِبِ. وَعَلٰى سَائِرِ الْاَنْبِيَآءِ وَالْمُرْسَلِينَ. وَعَلٰى مَلٰائِكَتِكَ الْمُقَرَّبِينَ. وَعَلٰى عِبَادِ اللّٰهِ الصَّالِحِينَ. مِنْ أَهْلِ السَّمٰوَاتِ وَاَهْلِ الْاَرَضِينَ. كُلَّمَا ذَكَرَكَ الذَّاكِرُونَ. وَغَفَلَ عَنْ ذِكْرِكَ الْغَافِلُونَ. وَسَلِّمْ وَرَضِيَ اللّٰهُ عَنْ اَصْحَابِ رَسُولِ اللّٰهِ اَجْمَعِينَ

En yüce izzet sancağının taşıyıcısı, en yüce şeref kulpunun mâliki, ezel esrârının şâhidi, öncülerin nûrlarını müşâhade eden, kıdem lisânının tercümânı, ilim, hilim ve hikmetler menbaı, cüz'î ve küllî cömertlik sırrının mazharı, ulvî ve süflî varlıklar gözünün göz bebeği, (*üç defâ:* iki âlem cesedinin rûhu), iki dünya hayatının gözü, kulluk rütbelerinin en yücesini hak eden, ıstıfâ (seçme, süzme) makamlarının ahlâkı ile ahlâklanan, en yüce dost, en kerim sevgili Efendimiz Muhammed bin Abdullâh bin Abdulmuttalib'e, diğer nebîlere ve rasullere, mukarreb meleklerine, yerlerin ve göklerin ehlinden Allah'ın sâlih kullarına eyle! Onlara, zikredenler Sen'i zikrettiği ve gâfiller Sen'in zikrinden gâfil oldukları müddetçe salât ve selam eyle…

Allah, Rasûlullah'ın bütün ashabından râzı olsun.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

٭ حَسْبِىَ اللّٰهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ.

٭ بِسْمِ اللّٰهِ الَّذِى لَا يَضُرُّ مَعَ اسْمِهِ شَىْءٌ فِى الْاَرْضِ وَلَا فِى السَّمَاءِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

٭ بِسْمِ اللّٰهِ حَسْبِىَ اللّٰهُ تَوَكَّلْتُ عَلَى اللّٰهِ لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ

اَللّٰهُمَّ أَصْبَحْنَا عَلَى فِطْرَةِ الْاِسْلَامِ وَكَلِمَةِ الْاِخْلَاصِ وَدِينِ نَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمْ وَمِلَّةِ أَبِينَا اِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا مُسْلِمًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ.

اَللّٰهُمَّ اِنِّى اُعُوذُ بِكَ مِنْ جَهْدِ الْبَلَاءِ وَدَرْكِ الشَّقَاءِ وَسُوءِ الْقَضَاءِ وَشَمَاتَةِ الْاَعْدَاءِ.

اَللّٰهُمَّ اِنِّى أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْعَجْزِ وَالْكَسَلِ وَالْجُبْنِ وَالْبُخْلِ وَالْهَرَمِ وَالْقَسْوَةِ وَالْغَفْلَةِ وَالذِّلَّةِ وَالْقِلَّةِ وَالْمَسْكَنَةِ وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الْفَقْرِ وَالْكُفْرِ وَالْفُسُوقِ وَالشِّقَاقِ وَالنِّفَاقِ... وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ الْمَسِيحِ الدَّجَّالِ.

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın adıyla.

Her gün akşam ve sabah 3 veya 7 defâ:

"...Allah bana yeter. O'ndan başka ilâh yoktur. Ben sadece O'na tevekkül ederim. O yüce Arş'ın sahibidir." (et-Tevbe, 129)

Her gün akşam ve sabah 3 veya 7 defâ:

"İsmi sayesinde yerde ve gökte hiçbir şeyin zarar veremeyeceği Allah'ın adıyla. O her şeyi işitir ve bilir." (Ebû Dâvud, Edeb, 101/5088)

Evden çıkarken en az 3 veya 7 defâ:

"Allah'ın ismiyle, Allah bana yeter, Allah'a tevekkül ettim, günahlardan korunmaya güç yetirmek ve taate kuvvet bulmak, ancak Allah'ın tevfik ve yardımıyladır."

Allah'ım, İslâm fıtratı, ihlâs kelimesi, peygamberimiz Muhammed *-sallallahu aleyhi ve sellem-*'in dîni, hanîf ve müslüman olup müşriklerden olmayan İbrâhîm'in milleti üzerine olduk/sabahladık.

Allah'ım, ölümü hayâta tercih ettirecek belâdan/malın az olup âilenin kalabalık olmasından, dünyevî ve uhrevî kötülüğe sebep olan ve helâke sürükleyen hâllerden, âkıbetin kötü olmasından ve buna yol açan ahvâlden ve bir de düşmanlarımızı sevindirecek belâlara uğramaktan Sana sığınırız. (Bkz. Buhari, Deavât, 28)

"Allah'ım! Âcizlikten, tembellikten, korkaklıktan, cimrilikten, yaşlılığın getirdiği tâkatsizlik ve bunaklıktan, kasvetten (katı kalplilikten), gafletten, zilletten, mal ve hayır azlığından, meskenetten (kötü hâlden) Sana sığınırım. Nefsin doymak bilmeyen ihtiyaç hissinden, küfürden, fâsıklıktan, hakka muhâlefet ve ayrılıktan, nifaktan... Sana sığınırım. Deccâlin fitnesinden Sana sığınırım." (Suyûtî, *el-Câmiu's-sağîr,* no: 1489; Hâkim, I, 712/1944; Buhârî, Tefsîr, 16/1)

اَللّٰهُمَّ اِنّى أَصْبَحْتُ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِى ضَرًّا وَلَا نَفْعًا وَلَا مَوْتًا وَلَا حَيَاتًا وَلَا نُشُورًا وَلَا اَسْتَطِيعُ أَنْ اٰخُذَ اِلَّا مَا اَعْطَيْتَنِى وَلَا اَتَّقِى اِلَّا مَا وَقَّيْتَنِى.

اَللّٰهُمَّ وَفِّقْنِى لِمَا تُحِبُّهُ وَتَرْضَاهُ مِنَ الْقَوْلِ وَالْعَمَلِ فِى طَاعَتِكَ اِنَّكَ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ.

❀

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

اَللّٰهُمَّ يَا حَافِظَ نُوحٍ فِى الْمَاءِ وَيُوسُفَ فِى الْبِئْرِ وَيُونُسَ فِى بَطْنِ الْحُوتِ وَأَيُّوبَ فِى الضُّرِّ وَمُوسَى فِى الْيَمِّ وَاِبْرَاهِيمَ فِى النَّارِ وَمُحَمَّدٍ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمْ فِى الْغَارِ احْفَظْنِى وَلَا تَفْضَحْنِى عَلَى رُؤُوسِ الْأَشْهَادِ «ثَلَاثَ مَرَّاتٍ.»

اَللّٰهُمَّ يَا فَارِجَ الْهَمِّ وَيَا كَاشِفَ الْغَمِّ مُجِيبَ دَعْوَةِ الْمُضْطَرِّينَ رَحْمٰنَ الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ وَرَحِيمَهُمَا أَنْتَ تَرْحَمُنِى فَارْحَمْنِى بِرَحْمَةٍ مِنْ عِنْدِكَ تُغْنِينِى بِهَا عَنْ رَحْمَةِ مَنْ سِوَاكَ.

اَللّٰهُمَّ لَا تَكِلْنِى اِلَى نَفْسِى طَرْفَةَ عَيْنٍ

Allah'ım, kendime ne zarar ne de fayda vermeye, ölüme, hayâta, tekrar diriltmeye mâlik olmayarak sabahladım. Sen'in verdiğinden başkasını almaya, Sen'in koruduğundan başkasından korunmaya gücüm yetmez.

Allah'ım, Sana tâat yolundaki sevip râzı olduğun söz ve fiillere beni muvaffak kıl. Şüphesiz Sen büyük bir fazl u ihsân sahibisin.

❁

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın adıyla.

Üç defâ:

"Ey Nûh'u suda, Yûsuf'u kuyuda, Yûnus'u balığın karnında, Eyyûb'u zarar ve sıkıntılar içinde, Mûsâ'yı denizde İbrâhîm'i ateşte ve Muhammed -*sallallahu aleyhi ve sellem*-'i mağarada muhâfaza eden Allah'ım, beni de muhâfaza eyle, insanların huzûrunda rezil rüsvâ eyleme!"

"Ey sıkıntı ve üzüntüleri gideren, gam ve kederleri açan, zor durumdakilerin duâlarına karşılık veren, dünyada Rahmân, âhirette Rahîm ismiyle tecelli eden Allah'ım; bana ancak Sen merhamet edersin, bana kendi katından, başkasının merhametinden müstağnî kılacağın bir rahmetle merhamet eyle!"

"Allah'ım, beni göz açıncaya kadar bile olsa kendi nefsime bırakma!"

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

يَا وَدُودُ يَا وَدُودُ يَا وَدُودُ يَا ذَا الْعَرْشِ الْمَجِيدِ يَا مُبْدِىءُ يَا مُعِيدُ يَا فَعَّالٌ لِمَا يُرِيدُ. أَسْأَلُكَ بِنُورِ وَجْهِكَ الَّذِى مَلَأَ أَرْكَانَ عَرْشِكَ وَأَسْأَلُكَ بِقُدْرَتِكَ الَّتِى قَدَرْتَ بِهَا عَلَى جَمِيعِ خَلْقِكَ وَبِرَحْمَتِكَ الَّتِى وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ لَا اِلٰهَ اِلَّا أَنْتَ يَا مُغِيثُ أَغِثْنِى يَا غِيَاثَ الْمُسْتَغِيثِينَ» «ثَلَاثَ مَرَّاتٍ».

Rasûlullah *-sallallahu aleyhi ve sellem-* Hazretleri aşağıdaki duâyı **Ebû Bekir Sıddık** *-radıyallahu anh-*'e öğretmişlerdir. Her kim sabah akşam bu duâyı okursa Allah Teâlâ Hazretleri'nin her türlü kaza ve belâdan hıfzedeceği buyrulmuştur.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

اَللّٰهُمَّ يَا مُعِزُّ يَا مُذِلُّ يَا سَمِيعُ يَا بَصِيرُ يَا مُعِينُ يَا نَصِيرُ يَا جَلِيلُ يَا جَبَّارُ يَا قَادِرُ يَا قَهَّارُ يَا مُنْتَقِمُ وَصَلَّى اللّٰهُ عَلَى خَيْرِ خَلْقِهِ مُحَمَّدٍ وَاٰلِهِ اَجْمَعِينَ بِرَحْمَتِكَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ. «خَمْسَ مَرَّاتٍ»

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın adıyla.

(*Üç defâ*)

"Yâ Vedûd (Ey gönüllerin sevgilisi! Ey çok seven ve çok sevilen), yâ Vedûd, yâ Vedûd! Ey yüce Arş'ın sâhibi! Ey Mübdi', ey Mu'îd! Ey her istediğini yapan Allah'ım! Arş'ın her tarafını dolduran Cemâlinin nûru hürmetine istiyorum, bütün mahlûkâtına muktedir olduğun kudretin ve her şeyi kaplayan merhametin hürmetine istiyorum, Sen'den başka ilâh yoktur, ey Muğîs (yardım eden), bana yardım et, imdâdıma yetiş, ey yardım isteyenlerin yardımcısı!"

❁

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın adıyla.

(*Beş defâ*)

Allah'ım, ey izzet veren, ey zelîl kılan, ey işiten, ey gören, ey yardım eden, ey nusret veren, ey Celîl, ey Cebbâr, eh Kâdir, ey Kahhâr, ey Müntakim! Allah, mahlûkâtının en hayırlısı olan Muhammed'e ve âline salât eylesin! Rahmetinle (kabûl eyle) ey merhametlilerin en merhametlisi!

«أَشْرَقَ نُورُ اللّٰهِ. ظَهَرَ كَلَامُ اللّٰهِ. ثَبتَ اَمْرُ اللّٰهِ نَفَذَ حُكْمُ اللّٰهِ. إِسْتَعَنْتُ بِاللّٰهِ تَوَكَّلْتُ عَلَى اللّٰهِ اِلتَجأْتُ اِلَى اللّٰهِ، مَا شَاءَ اللّٰهُ لَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ، تَحَصَّنْتُ بِخَفِيِّ لُطْفِ اللّٰهِ وَبِلَطِيفِ صُنْعِ اللّٰهِ وَبِجَمِيلِ سِتْرِ اللّٰهِ وَبِعَظِيمِ ذِكْرِ اللّٰهِ وَبِعِزَّةِ سُلْطَانِ اللّٰهِ دَخَلْتُ فِى كَنَفِ اللّٰهِ وَاسْتَجَرْتُ بِرَسُولِ اللّٰهِ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بَرِئْتُ مِنْ حَوْلِى وَقُوَّتِى وَاسْتَعَنْتُ بِحَوْلِ اللّٰهِ وَقُوَّتِهِ.

اَللّٰهُمَّ اسْتُرْنِى وَاحْفَظْنِى بِسِتْرِكَ الَّذِى سَتَرْتَ بِهِ ذَاتَكَ فَلَا عَيْنٌ تَرَاكَ وَلَا يَدٌ تَصِلُ اِلَيْكَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ

Allah'ın nûru parlamıştır, Allah'ın kelâmı zuhûr etmiştir, Allah'ın emri/işleri sâbitleşmiş/yerini bulmuştur, Allah'ın hükmü geçerli olmuştur. Allah'tan yardım istedim, Allah'a tevekkül ettim, Allah'a sığındım, Allah'ın dediği olur, kuvvet ancak Allah'ın tevfîki iledir. Allah'ın lutfunun gizlisine, Allah'ın sanatının latîfine, Allah'ın örtmesinin güzeline, Allah'ın zikrinin büyüğüne, Allah'ın saltanatının izzetine sığındım. Allah'ın korumasına girdim, Allah Rasûlü *-sallallahu aleyhi ve sellem-*'in emânına girdim. Kendi güç ve kuvvetimden uzağım/onlara güvenmiyorum, ben Allah'ın güç ve kuvvetinden yardım isterim.

Allah'ım, beni, zâtını gizlediğin örtün ile ört ve koru. Hiçbir göz Sen'i göremez ve hiçbir el Sana ulaşamaz, ey Âlemlerin Rabbi. Güç ve kuvvet ancak yüce ve azamet sahibi Allah'ın tevfîki iledir.

Şu duâ düşman şerrinden emin olmak için okunur.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ حِجَابًا بَيْنِى وَبَيْنَ كُلِّ شَيْطَانٍ.

لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ حِجَابًا بَيْنِى وَبَيْنَ كُلِّ بَلَاءٍ وَقَضَاءٍ.

لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ حِجَابًا بَيْنِى وَبَيْنَ كُلِّ اَعْدَاءٍ.

لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ الْمَلِكُ الْجَبَّارُ.

لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ.

لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ الْمُهَيْمِنُ السَّتَّارُ.

لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ الْكَبِيرُ الْمُتَعَالُ بِرَحْمَتِكَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ.

Abdullah İbn-i Ömer'den rivâyete göre Peygamberimiz Ahzâb günü şöyle duâ etmişlerdir.

اَللّٰهُمَّ اِنِّى أَعُوذُ بِنُورِ قُدْسِكَ وَبَرَكَةِ طَهَارَتِكَ وَعَظِيمِ جَلَالِكَ مِنْ كُلِّ طَارِقٍ اِلَّا طَارِقٌ يَطْرِقُ بِخَيْرٍ.

اَللّٰهُمَّ أَنْتَ غِيَاثِى فَبِكَ أَغُوثُ وَأَنْتَ عِيَاذِى فَبِكَ أَعُوذُ وَأَنْتَ مَلَاذِى فَبِكَ أَلُوذُ.

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın adıyla.

Lâ ilâhe illAllah (Allah'tan başka ilâh yoktur), benimle bütün şeytanların arasına perde olarak.

Lâ ilâhe illAllah, benimle bütün belâ ve kazaların arasına perde olarak.

Lâ ilâhe illAllah, benimle bütün düşmanların arasına perde olarak.

Melik ve Cebbâr olan Allah'tan başka ilâh yoktur.

Vâhid ve Kahhâr olan Allah'tan başka ilâh yoktur.

Müheymin ve Settâr olan Allah'tan başka ilâh yoktur.

Kebîr ve Müteâl olan Allah'tan başka ilâh yoktur. Rahmetinle (muhâfaza eyle) ey merhametlilerin en merhametlisi.

Allah'ım, gece birden bire gelen üzücü hâdiselerden kudsiyetinin nûruna, temizliğinin bereketine ve celâlinin azametine sığınırım. Ancak hayır getiren ânî hâdiseler hâriç.

Allah'ım, Sen benim yardım istediğim mercîsin, ancak Sen'den yardım isterim. Sen benim sığındığım makâmsın, ancak Sana sığınırım. Sen benim melceimsin, ancak Sana ilticâ ederim.

يَا مَنْ ذَلَّتْ لَهُ رِقَابُ الْجَبَابِرَةِ وَخَضَعَتْ لَهُ مَقَالِيدُ الْفَرَاعِنَةِ أَجِرْنِى مِنْ خِزْيِكَ وَعُقُوبَتِكَ وَاحْفَظْنِي فِى لَيْلِى وَنَوْمِى وَقَرَارِى لَا اِلٰهَ اِلَّا أَنْتَ تَعْظِيمًا لِوَجْهِكَ تَكْرِيمًا لِسُبُحَاتِ عَرْشِكَ فَاصْرِفْ عَنِّى شَرَّ عِبَادِكَ وَاجْعَلْنِى فِى حِفْظِ عِنَايَتِكَ وَسُرَادِقَاتِ حِفْظِكَ وَعُدْ عَلَىَّ بِخَيْرٍ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ.

لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ الْعَزِيزُ الْجَبَّارُ

لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ

لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ الْمَلِكُ السَّتَّارُ

لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ الْكَبِيرُ الْمُتَعَالُ

لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ خَلِّصْنَا مِنْ اٰفَاتِ الدُّنْيَا وَعَذَابِ الْاٰخِرَةِ

لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ عَدْلًا عَدْلًا

لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ حَقًّا حَقًّا

لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ اِيمَانًا وَصِدْقًا

لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللّٰهِ

يَا أَحَدُ يَا أَحَدُ

Ey, huzûrunda zorbaların boyunlarının eğildiği zât, ey firavunların kuvvet ve hazînelerinin kendisine boyun eğdiği zât, beni rezil etme ve bana cezâ verme, beni bunlardan kurtar, beni gecemde, uykumda ve bulunduğum yerde muhâfaza eyle! Sen'den başka ilâh yoktur. Zâtını tâzîm ederim, Arş'ının nûrunu ve güzelliğini tekrîm ederim. Kullarının şerrini benden uzaklaştır. Beni inâyetinin korumasında ve hıfzının bahçelerinde eyle! Bana dâimâ hayırlar lutfeyle, ey merhametlilerin en merhametlisi.

Azîz ve Cebbâr olan Allah'tan başka ilâh yoktur.

Vâhid ve Kahhâr olan Allah'tan başka ilâh yoktur.

Melik ve Settâr olan Allah'tan başka ilâh yoktur.

Kebîr ve Müteâl olan Allah'tan başka ilâh yoktur.

Allah'tan başka ilâh yoktur, bizi dünyanın âfetlerinden ve âhiretin azâbından kurtar.

Allah'tan başka ilâh yoktur. Bu tam olarak böyledir, olması ve söylenmesi gereken de budur.

Allah'tan başka ilâh yoktur. Bu hakîkaten ve gerçekten böyledir, bunda hiç bâtıl yoktur.

Allah'tan başka ilâh yoktur, bunu îman ve tasdîk ederek söylüyorum.

Allah'tan başka ilâh yoktur, Muhammed Allah'ın Rasûlü'dür.

Yâ Ehad, yâ Ehad.

Aşağıdaki evrad belirtilen sayılarla hergün yapılmalıdır.

١١ صَلَوَاتِ شَرِيفَة

١١١ اَللّٰهُ الدَّائِمُ الْحَيُّ الْقَيُّومُ ذُو الْجَلَالِ
وَالْاِكْرَامِ بِرَحْمَتِكَ اَسْتَغِيثُ

١١ صَلَوَاتِ شَرِيفَة

11 salevât-ı şerîfe

111 Ey dâimâ vâr olan, Hay, Kayyûm, celâl ve ikrâm sahibi olan Allah'ım, rahmetine sığınarak Sen'den yardım istiyorum.

11 salevât-ı şerîfe

Allah Teâlâ Buyuruyor:

“Allah ve melekleri Peygamber’e çok salavat getirirler.

Ey mü’minler! Siz de ona çokça salât ve selâm getirin.”

(Ahzâb sûresi, 56)

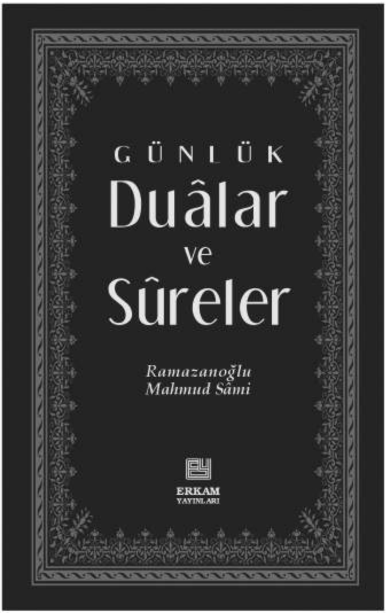
Peygamber Efendimiz buyuruyor:

“Hakikaten sizden bana en yakın olan kimse beni çokça salât ve selâmla yâd edenlerdir.

Tirmizî, Vitr, 21

Günlerini ve gecelerini dualarla süslemek isteyenlere müjde...

Kendinizi hazır hissettiğiniz her yerde dua edebilirsiniz...

Mahmud Sami Ramazanoğlu (k.s) hazretlerinin **"Dualar ve Zikirler"** adlı kıymetli eserinden ihtisar edilerek meydana getirilen *"Günlük Dualar ve Sûreler"* adlı bu sevimli kitapçıkla günlük ihtiyacınız olan me'sûr dualara bir adım daha yakınsınız.

ERKAM YAYINLARI

Daha Güzel
Yarınlar İçin

Ramazanoğlu Mahmûd Sâmi Serisi

Musahabe 1, 2, 3, 4, 5, 6
Hz. Ebû Bekir radıyallahu anh
Hz. Ömer radıyallahu anh
Hz. Osman radıyallahu anh
Hz. Ali radıyallahu anh
Hz. Yusuf aleyhisselam
Hz. İbrahim aleyhisselam
Bakara Sûresi Tefsiri
Fatiha Sûresi Tefsiri
Yûnus ve Hûd Sûreleri Tefsiri
Bedir Gazvesi
Uhud Gazvesi
Tebük Seferi
Mükerrem İnsan
Bayram Sohbetleri
Ashâb-ı Kiram 1 - 2
Hazreti Halid bin Velid
Dualar ve Zikirler

Sâdık Dânâ Serisi

İslam Kahramanları 1, 2, 3
Altınoluk Sohbetleri 1, 2, 3, 4, 5, 6
Mahmûd Sâmi Ramazanoğlu
Allah Dostunun Dünyasından

Osman Nûri Topbaş Serisi

Mesnevi Bahçesi
Rahmet Esintileri
Nebiler Silsilesi 1, 2, 3
Hazreti Muhammed Mustafa (s.a.v) 1, 2
Abide Şah. ve Mües. Osmanlı
İbret Işıkları
İslâm İman İbâdet
Muhabbetteki Sır
Vakıf İnfak Hizmet
Son Nefes
Abı Hayat Katreleri
Saadet Damlaları
İmandan İhsana Tasavvuf
Rahmet Esintileri
Hizmet ve Adabı
Huzurlu Aile Yuvası
Hz. Muhammed Mustafa Örn. Şahsiyet
Tarihe Yolculuk
Hacc-ı Mebrur ve Umre
Hüdayînin Ziyafet Sorfasından
İnsan Denilen Muamma
Faziletler Medeniyeti 1-2
Öyle Bir Rahmet ki